

C. PLINII SECVNDI NOVOCOMENSIS ORATORIS EPI
STOLARVM LIBER PRIMVS.

C. Plinius Secundus Septitio suo, S. plu. dicit.

Requenter hortatus es: ut epistolas si quas paulo accu-
ratus scripsissem: colligerē: publicarēq;: collegi nō serua-
to tēporis ordine: neq; enī historiā componebā: sed ut
quæq; in manus uenerat. Superest ut nec te cōsiliū: nec
me pœniteat obsequi. Ita, n. fiet: ut eas q̄ adhuc negle-
ctæ iacent: requirā: & si quas addidero: non supprimam. Vale.

C. Plinius Arrinio suo Salutem.

Via tardiorē aduētum tuū prospicio: librū quem prioribus
epistolis p̄miserā: exhibeo. Hūc rogo ex cōsuetudine tua &
legas & emēdes: eo magis quod nihil ante peræq; eodē ze-
lo scripsisse uideor. tentavi enī imitari Demosthenē semp̄ tuū Cal-
uum nup̄ meū figuris dūtaxat orationis. Nā uī tantorū uiroz̄ pau-
ci quos æquus amauit Iuppiter asseq; possunt. Nec materia ip̄a hu-
ic: (Vereor ne ip̄robe dicā) æmulationi repugnauit: Erat enī p̄pe-
tota ī cōtentiōe dicēdi: quod me lōgæ desidia indormiētē excita-
uit: Si modo is sum ego: q̄ excitari possim: nō tamē omnino. M. no-
stri λῆκνυθουσ fugimus. quotiēs paulū itinere decedere nō intēpe-
stiuus amœnitatibus admonebamur. Acres, n. non tristes esse uole-
bamus. Nec est quod putes me sub hac exceptiōe ueniā postulare.
Immo quo magis intēdā limā tuā: confitebor & ipsum me & cōtu-
bernales ab editiōe nō abhorrere: si mō. tu fortasse errori n̄ro albū
calculū adieceris. Est enim plane aliqd̄ edēdū: atq; utinā hoc potif-
simū qd̄ paratū est. audis desidia uotū. edēdū aut̄ ex pluribus cau-
sis: maxie q; libelli quos emisimus dicunt̄ ī manibus esse: quīs iam
gratiā nouitatis exuerit: nisi tamē auribus nostris bibliopollæ blā-
diūt. Sit sane: dū p̄ hoc mēdaciū nobis studia n̄ra cōmēdent. Vale.

C. Plinius Caninio Ruffo suo Salutem.

Vid agit Comū tuæ meæq; delitiæ: qd̄ suburbanū amœ-
nissimū: uel qd̄ illa porticus uerna semp̄: qd̄ platāus opacif-
sima: qd̄ Euripus uiridis & gēmeus: qd̄ subiectus & seruiēs
iacus: qd̄ illa mollis & tamē solida gestatio: qd̄ balneū. Illud qd̄ plu-
rimus sol̄ implet: & circuit: qd̄ triclinia illa uel popularia: uel illa pau-
corū: qd̄ cubacula diurna nocturna q; possidēt te: & p̄ uices p̄iunt̄

An ut solebas intētiōe rei familiaris obeūdā crebris excursiōibus auocaris: si possidēt: felix beatusq; es. si mīus: unus ex multis. qn tu ipse hūiles & sordidas curas alijs mādas: & ipse te ī alto isto pīguiq; secessu studiis asseris: hoc sit negociū tuū. hoc ociū. hic labor. hęc ges. ī his uigiliā. ī his ēt sōnus reponat: Effinge aliud: & excude qđ sit ppetuo tuū. Nā reliqua rez tuar; post te aliū atq; aliū dominū fortient. Hoc nūq; tuū desinet eē si semel eē coepit. Scio quem animū: quod horter ingenium. Tu modo enitere: ut tibi ipse sis tanti quanti uideberis alijs: si tibi fueris. Vale.

C. Plinius Pompeiæ Celerrimæ socruī suæ. S.

Vantū copiarū ī otriculano: ī narniēsi: in carsulano: ī Perusino tuo. In narniēsi uero balneū ēt: ex epistolis meis (Nā iā tuis opus nō ē) una illa breuis & uetus sufficit. nō mehercule tā mea sūt: q̄ mea sūt q̄ q̄ tua: hoc tamē differūt: qđ sollicitius & itētius tui me q̄ mei excipiūt. idē fortasse eueniet etiā tibi: si q̄do ī nra diuerteris: quod uelī facias: primū: ut p̄inde nris rebus: ac nos tuis p̄fruaris. Deīde ut mei expergiscant aliquando: q̄ me secure ac p̄pe negligēter expectāt. Nā uitio dominor; apud seruos ipsa cōsuetudine metus exolefcit: nouitatibus excitant: probariq; dominis per alios magis q̄ per se ipsos laborant. Vale.

C. Plinius Voconio Romano Salu.

Idisti ne quēquā. M. Regulo timidiorē: humiliorē post Domitiani mortem: sub quo non mīora flagitia cōmiserat: q̄ sub Nerone: sed rectora. Coepit uereri ne sibi irasceret: nec fallebat: irascebar. Rustici Arulēi piculū foterat: exultauerat morte: adeo ut librū recitaret publicaretq;: in quo Rusticū īsectat: atq; ēt stoicor; simiā appellat. Adicit uitelliana cicatrice stygmosum Agnoscis eloquentiā Reguli: lacerat Hærenniū Senectiōē tā intēpanter qđē: ut dixerit ei Metius Carus: Quid tibi cū eis mortuis? Nūqd ego: aut Crasso: aut Camerino molestus sū? quos ille sub Nerōe accusauerat: Hęc me dolēte rRegulus tulisse credebat. Ideoq; ēt cū recitaret librū: nō adhibuerat. Præterea reminiscebat quā capitaliter me ipsū apđ cētū uiros laceffisset. Aderā Aurionilæ timonis uxori rogatu Aruleni Rustici. Regulus cōtra: nitebamur nos ī pte causæ sentētia Vecti Modesti optimi uiri. Is tunc in exilio erat relegatus a Dōitiano. Ecce ibi Regulus: Quæro īqt Secūde qđ de Modesto sentias: uides quod piculū: si respōdissem bene: qđ flagitium: si mal: nō possū dicere aliud tū mihi q̄ deos adfuisse. Respor

debo inquam quod sentiam: si de hoc ceterum iudicaturi sunt. Rursus ille quaero quod de Modesto sentias? Iterum ego, solebat testes in reos non in damnatos interrogari. Tertio ille, non iam quod de Modesto: sed quod de pietate Modesti sentias. Quæris inquam quod sentiam. At ego ne interrogare quod fas puto: de quo pronuntiatum est, conticuit, me laus & gratulatio secuta est, quod nec famam meam aliquo responso utili fortasse: in honesto tamen læseram. Nec me laqueis tam insidiosæ interrogationis involueram. Nunc ergo conscientia exterritus apprehendit Cæcilium Celerem: mox rogat Iustum Fabium: ut me sibi reconciliem, nec contentus: uenit ad Spurinam: Huic suppliciter (ut est cum timet abiectissimus). Rogo inquit mane uideas Plinium domi: sed plane mæ. Nec enim diutius ferre sollicitudinem possum & quoquo modo efficias: ne mihi irascat: euigilaueram. Nuncius ait uenio ad te Spurina, imo ego ad te. Coimus in porticum Liviæ, cum alter ad alterum tederemus: exponit Reguli mandata: addit preces suas ut decebat optimum uirum pro dissimillimo, parce inquam: cui ego: dispicias ipse quod Regulo putes renunciandum. Te decipi a me non oportet. Expecto Mauricum. Nondum, n. ab exilio uenerat, ideo nihil alter utramque in parte respondere tibi possum: facturum quicquid ille decreuerit. Illi enim esse huius consilii ducem: me comitem decet. Paucos post dies ipse me Regulus conuenit in prætoris officio, illuc me persecutus secretum petit. Ait timere se: ne animo meo penitus hæreret: quod in ceterum iudicio aliquando dixisset, cum responderet mihi & Satrio Ruffo. Satrius Ruffus cui non est cum Cicerone æmulatio: & qui contentus est eloquentia sæculi nostri: Respondi nunc me intelligere maligne dictum quia ipse confiteretur. Cæterum puto honorificum existimari. Est enim inquam mihi cum Cicerone æmulatio, nec sum contentus eloquentia sæculi nostri. Nam stultissimum credo ad imitandum non optima quæque proponere. Sed tu qui huius iudicii meministi: cur illius oblitus es: in quo me interrogasti: quod de Metii Modesti pietate sentire expalluit notabiliter quamuis palleat semper: & hæsitabundus inquit interrogauit: non ut tibi nocere: sed ut Modesto. Vide hominis crudelitatem: qui se non dissimulet nocere homini exuli uoluisse, subiunxit egregiam causam. Scripsit inquit epistolam quandam quæ apud Domitianum recitata est. Regulus omnium bipedum nequissimus, quod quidem Modestus scripserat uerissime. Hic fere nobis sermonis terminus. Neque enim uolui progredi longius: ut mihi omnia libera seruarem dum Mauricus uenit, nec me præterit esse Regulum *Δυσκράτειρον*. Est enim locuples factiosus: curatur

a multis: timeſ a pluribus: quod plerūque amore fortius eſt. pōt ta-
mē fieri: ut hęc cōcuſſa labant. Nam grā malorū tam īfida eſt q̄lip-
ſi. Verū ut idem ſæpius dicam expecto Mauricū. Vir eſt grauis: pru-
dens: multis experimentis eruditus: & q̄ futura poſſit ex præteritis
prouidere. Mihi & tentandi aliquid & quieſcēdi illo auctore ratio
conſtabit. Hęc tibi ſcripſi: quia æquū erat te pro amore mutuo nō
ſolum oīa mea facta dictaq; uerum ēt conſilia cognoſcere. Vale.

C. Plinius Cornelio Tacito ſuo. S.

Idebis: & licet rideas: ego Plinius ille quem noſti: apros tris
& quidem pulcherrimos cepi: ipſe inquis: ipſe: nō tamen ut
oīo ab inertia mea & quiete diſcederem: ad retia fedebam.
Erant ī pximo nō uenabulum: non lancea: ſed ſtilus & pugillares:
meditabar aliquid: enotabamq;: ut ſi manus uacuas: plenas tamen
cæras reportarem. Nō eſt quod cōtemnas hoc ſtudendi genus. Mi-
rū eſt ut animus ab agitatione motuq; corporis exciteſ. Iam undē-
que ſilux & ſolitudo ipſumq; illud ſilentium quod uenationi da-
tur: magna cogitationis incitamenta ſunt. proinde cū uenabere li-
cebit auctore me: ut panariū & lagūculam: ſic etiā pugillares feras.
Experieris nō magis Dianam mōtibus: q̄ Mineruā inerrare. Vale.

C. Plinius Octauio ſuo Ruffo Sal.

Ide ī quo me ſaſtigio collocaris cum mihi idem poteſtatis:
idemq; regni dederis: quod Homerus Ioui optimo maxio:
ἢ καὶ κυδνὴν σὶν ἐποφρυσι πνευθε χρὸνιω μ. Nā ego quoq; ſi-
mili nutu ac renutu reſpōdere uoto tuo poſſum. Etenī ſicut fas eſt
mihi præſertim te exigente excuſare bethycis contra unum homi-
nem aduocationem ita nec fidei noſtræ: nec conſtantix quem dili-
gis conuenit adeſſe contra prouinciam: quam tot officiis: tot labo-
ribus: tot periculis ēt meis aliq̄do deuinxerī. Tenebo ergo hoc tē-
pamentū: ut ex duobus quoq; alterum petis eligā: id potius in quo
nō ſolū ſtudio tuo: uerū ēt iudicio ſatiſſiciā. Neq; n. tantope mihi
cōſiderandū ē: qd uir optius in p̄ſentia uelis: quā qd ſemp ſis p̄ba-
turus. Me circa idus octobres ſpero Rōæ futurū. eadēq; hęc p̄ſetē
quoq; tua meaq; fide Gallo cōfirmaturū: cui tamē nūc iā licet ſpō-
deas de aīo meo.

; cur enī nō uſquequaq; Homericis uerſibus agā te
cū: quatenus tu me tuis agere nō pateris: quoq; tanta cupiditate ar-
deo: ut uidear mihi hac ſola mercede corrupi poſſe: ut uel cōtra be-
thycos adſim: pene p̄terii qd minie p̄tereūdū fuit: accepiffe me ca-

notas optimas: quæ nunc cum ficis & boletis certam habent. Vale.

C. Plinius Pompeio Saturnino suo Salu.

Eroportune mihi redditæ sunt lrae tuæ: quibus flagitabas: ut tibi aliquid ex scriptis meis mittere: Cum ego idipsum destinaassem. Addidisti ergo calcaria sponte curreti: pariterque & tibi ueniam recusandi laboris: & mihi exigendi uerecundiam sustulisti. Nam nec me timide uti decet eo quod oblatum est: nec te grauari quod depoposcisti. Non est tamen quod ab homine desidioso aliquid noui operis expectes. periturus sum. n. ut rursus uaces sermone: quæ apud municipales meos habui bibliothecam dedicaturus. Memini quidem iam te quædam notasse: sed generaliter: ideo nunc rogo: ut non tantum uniuersitati eius attendas: uerum et particulas qua soles lima persequaris. Erit enim & post emendationem liberum nobis uel publicare uel continere. Quin immo fortasse hanc ipsam curationem nostram in alterutram sententiam emendationis ratio reducet: quæ aut indignam editionem: dum sæpius retractat inueniet: aut dignam dum idipsum experitur efficiet. Quanquam huius curationis meæ causæ non tam in scriptis quam in ipso materiae genere consistunt. Est enim paulo gloriosius: & clarius: onerabit hoc modestiam nostram: et si stilus ipse pressus demissusque fuerit. Propterea quod cogimur cum de munificentia parentum nostrorum: tum de nostra disputare. Anceps hic & lubricus locus est: etiam cum illi necessitas lenocinetur. Etenim si alienæ quoque laudes parum æquis auribus accipi solent: quam difficile est optinere ne molesta uideatur oratio de se aut de suis differens? Nam cum ipsi honestati tum aliquanto magis gloriæ eius prædicationique inuidemus. atque ea demum recte facta minus detorqueamus: & carpimus quæ in obscuritate & silentio reponuntur. qua ex causa sæpe ipse mecum: nobis ne tantum quicquid est illud composuisse: an & aliis debeamus ut nobis: admonet illud quoque quod pleraque quæ sunt agenda rei necessaria: eadem peracta nec utilitatem parem nec gratiam retinent. Aut ne longius exempla repetamus. Quid utilius fuit quam munificentiam rationem et stilo persequi: per hoc enim assequemur: primum ut honestis cogitationibus immoremur: deinde ut pulchritudinem illarum longiore tractu perideremus. Postremo ut subitæ largitionis contemnitentiam caueremus: nascebat ex his exercitatio quædam continenda pecuniæ. Nam cum omnes homines ad custodiam eius natura restrinxerit: nos contra multum ac diu perisatus amor liberalitatis comibus auaritiæ uiculis eximebat. Tantoque laudabilior munificentia

nostra fore uidebat: quod ad illam non impetu quodam sed consilio trahebamur. Accedebat his causis quod non ludos aut gladiatores: sed annuos sumptus in alimenta ingenuorum pollicebamur. Oculorum porro & aurium uoluptates adeo non egent commendatione: ut non tam incitari debeant oratione quam reprimi. Ut uero aliquis libenter educationis tedium laborumque suscipiat: non premiis modo: uerum et exquisitis adhortationibus impetrandum est. Nam si medici salubres: sed uoluptatis parum habentes cibos blandioribus alloquiis persequuntur: quanto magis decuit publice consulente utilissimum munus: sed proinde non populare comitate orationis inducere: praesertim cum enitendum haberemus: ut quod parentibus daretur: & orbis properet: honorumque paucorum caeteri patienter expectarent & incitarent. Sed ut tunc communibus magis commodis: quam priuatae iactantiae studebamus: cum intentionem effectumque muneris nostri uolebamus intelligi: ita nunc in ratione edendi ueremur: ne forte non aliorum utilitatibus: sed propriae laudi seruisse uideamur. Praeterea meminimus quanto maiore animo fructus honestatis in conscientia: quam in fama reponatur. Sequi enim gloria non appeti debet: nec si casu aliquo non sequatur: Idcirco quod gloria non meruit: minus pulchrum est. Item uero qui benefacta sua uerbis adornant: non ideo praedicare quia fecerit: sed ut praedicaret fecisse creduntur. Sic quod magnificum referente alio fuisset: ipso qui gesserit recensente uanescit: Homines enim cum rem destruere non possunt: iactatione eius incessunt. Ita si silenda feceris: factum ipsum: si laudanda: quod non sileas: ipse culparis. Me uero peculiaris quaedam impedit ratio: etenim hunc ipsum sermonem non ad populum: sed apud decuriones habui: nec in praetorio: sed in curia. Vereor ergo ne sit satis congruus cum in dicendo assentionem uulgi acclamationemque defugerim: nunc eadem illa editione sectari. Cumque plebem ipsam cui consulebamur limine curiae parietibusque discreuerim: ne quam in speciem ambitionis inciderem: nunc eos etiam ad quos ex munere nostro nihil pertinet propter exemplum: uelut obuia ostentatione conquirere. habes citationis meae causas: obsequar tamen consilio tuo: cuius mihi auctoritas pro ratione sufficit. Vale.

C. Plinius Minutio Fundano suo. Salu.

Irum est quod singulis diebus in urbe ratio aut constet: aut constare uideatur: pluribus cunctisque non constet. Nam si quem interrogas: hodie quid egisti? respondeat: officio togae uirilis interfui: sponsalia aut nuptias frequentavi. ille me ad signandum testamentum: ille in aduocationem: ille in consilium uocauit. Ita haec quo die feceris necessaria: eadem si quotidie fecisse te

reputes ianiam uident: multo magis cum secesseris. Tunc enim subit recordatio: quot dies quam frigidis rebus absumpsi: quod euenit mihi postquam in Laurentino meo aut lego aliquid: aut scribo: aut etiam corpori uaco: cuius fulturis animus sustinet. Nihil audio quod audisse: nihil dico quod dixisse poeniteat: Nemo apud me quem sinistris sermonibus carpit, neminem ipse reprehendo: nisi tamen me cum pace commode scribo, nulla spe nullo timore sollicitor: nullis rumoribus inquietor. Mecum tantum & cum libellis loquor. O regiam sinceramque uitam. O dulce otium honestumque atque pene omni negotio pulchrius: O mare: o littus: uerum secretumque ἀουσιον quam multa inuenitis, quam multa dictatis. Proinde tu quoque strepitum istum inanemque discursum & multos ineptos labores: ut primum fuerit occasio: relinque: teque studiis uel ocio trade. Satius est enim: ut Attilius noster eruditissime simul & facetissime dixit: otiosum esse quam nihil agere. Vale.

C. Plinius Atrio Clementi suo Sal.

I quando urbs nostra liberalibus studiis floruit: nunc maxime floret: multaque clara exempla sunt, sufficeret unum, Euphrates philosophus: hunc ego in Syria cum adulescens militarem pernitus & domi inspexi: amarique ab eo laboraui: & si non erat laborandum: Est, non obuius & expositus: plenusque humanitate quam precipit: atque utinam sic ipse spem quam tunc ille de me concepit impleuerit: ut ille multum uirtutibus suis addidit. At ego illas nunc miror, quia magis intelligo: quamquam ne nunc quidem satis intelligo, ut enim de pictore: sculptore: fictore: nisi artifex iudicare: ita nisi sit sapiens non potest perspicere sapientem. Quantum tamen mihi datur cernere: multa in Euphrate sic eminent & elucet: ut mediocriter quoque doctos aduertat: & afficiant: disputat subtiliter: grauius: ornate: & frequenter: et platoniam illam sublimitatem & latitudinem effingit. Sermo est copiosus: & uariis: dulcis in primis: & que repugnantes quoque ducat: & impellat. Ad hanc perceritas corporis: decora facies: demissus capillus: iugens & cana barba, quae licet fortuita & ianiam putent: Illi tamen plurimum uenerationis acquirunt. Nullus horror in cultu: nulla tristitia: multum seueritatis, reuerentiaris: ut occursum non reformides. Vitae sanctitas summa: par comitas, in seclat uitia non homines: nec castigat errantes: sed emendat: Sequaris monentem attetus & pendens: & persuadere tibi est cum persuaserit cupias. Iam uero liberi tres: duo mares: quos diligentissime instituit, Socer Pompeius Iulianus: cum caetera uita tum uel hoc uno magnus & clarus: quod ipse prouiciae princeps iter altissimas conditiones generum non

honoribus principē, sed sapiētia elegit: quā quod ego plura de uiro quo mihi frui non licet: An ut magis agar quod non licet: Nā distrigor officio ut maximo sic molestissimo: sedeo pro tribunali: subnoto libellos: consilio tabulas: scribo plurias: Sed illratissimas litteras: soleo non nunquam: (Nā id ipsum quod contigit) de his occupatiōibus apud Euphratē quiri. Ille me consolatur: affirmat: & eē hāc philosophiæ & quodē pulcherriam partem: Agere negociū publicū: cognoscere: iudicare: pro me: & exercere iustitiā quæque ipsi doceat in usu habere: mihi tamē hoc unū non persuadet: satis esse ista facere: quā cū illo totos dies audiēdo discēdoque cōsumere. Quo magis te cui uacat hortor cū in urbē proxiē ueneris: uenias autē ob hoc maturius: Illi te expoliēdū limādūque permittas: neque enim ego ut multi: uideo aliis bonū quo ipse careo: Sed cōtra sensum quēdā uoluptatēque precipio: si ea quæ mihi denegantur amicis uideo superesse. Vale.

C. Plinius. S. Fabio Iusto suo. S.

Lim nullas mihi epistolas mittis. Nihil est inquit quod scribam: at hoc ipsum scribe nihil esse quod scribas uel solū illud unde priores incipere solebant. Si uales bene est: ego ualeo: hoc mihi sufficit: est enim maximū: ludere me putas: Serio peto: fac sciam quod agas: quod sine sollicitudine summa nescire non possum. Vale.

C. Plinius Calestrio Tironi Salu. D.

Acturā grauissimā fero: si iactura dicēda est tanti uiri amissionis: decessit Corelius Ruffus & eodem spōte: quod dolorē meum exulcerat. Est enim luctuosissimū genus mortis: quod non ex natura nec fatalis uidetur: Nā utcūque in illis quod morbo finiunt magnū ex ipsa necessitate solatiū est: In his uero quos accersita mors aufert hic insanabilis dolor est: quod credunt posse diu uiuere. Coreliū quodē summa ratio quæ sapiētibus pro necessitate ē ad hoc consiliū cōpulis: quāque plurimas uiuendi causas habētē: optimā cōsciētiam: optimā famam: maximā auctoritatem: præterea filiam: uxorem: nepotē: sorores: interque tot pignora ueros amicos: Sed tā longa tā iniqua ualitudinē cōflicta bat: ut hęc tāta pretia uiuendi mortis rationibus uincerent. Tertio & xxx. anno ut ipsum audiebā pedū dolore correptus est: patrius hic illi (Nā plerūque morbi quoque pro successiones quasdam: ut alia tradunt) hūc abstinentia: sanctitate: quoad uiridis ætas: uicit & fregit: nouissime eū senectute in grauescētē uiribus animi sustinebat. Cum quodē incredibiles cruciatus & indignissima tormenta pateret. Iam enim dolor non pedibus solis: ut prius insidebat: sed omnia mēbra puagabat. Veni ad eū Domitiani tēporibus in suburbano iacētē: Serui e cu

biculo recesserunt. habebat enim hoc moris: quod tunc intrasset fidelior
amicus: quoniam et uxor: quaeque omnis secreti capacissima: digrediebatur. Circu-
tulit oculos: & cur inquit me putas hos tantos dolores tam diu sustine-
re: ut. scilicet. isti latroni uel uno die supsum. dedisses huic animo par corpus:
fecisset quod optabat: affuit tamen deus uoto: cuius ille compositus ut iam se-
curus liberque moriturus multa illa uitae: sed minora retiacula abru-
pit: increuerat ualitudo: quam temperantia mitigare consuevit: tetrauit: perse-
uerantem constantia fugit. Iam dies alter: tertius: quartus: abstinebat cibo. mi-
sit ad me uxor eius Hispulla communem amicum. C. Geinium cum tristissi-
mo nuncio destinasse Corelium mori: nec aut suis aut filiae precibus fle-
cti: solum superesse me a quo reuocari posset ad uitam. Cucurri: pueneram
in proximum: Cum mihi ab eadem Hispulla Iulius Atticus nunciat: nihil iam
ne me quidem impetraturus: tam obstinate magis atque magis induruisse: dixe-
rat sane medico admouenti cibum. ΚΕΚ ΔΗΚΑ: quae uox quantum admira-
tionis in animo meo tantum desiderii reliquit. Cogito quo amico: quo uiro
caream. Impleuit quidem annum. vii. & .lx. quae aetas est robustissimis satis longa
est. Scio euasit perpetuam ualitudinem. Scio decessit supstitibus suis: flo-
rente reipublica. quae illi omnibus suis charior erat: & hoc scio. Ego tamen tamquam iu-
uenis & fortissimi morte doleo: doleo autem: licet me imbecillum putes
meo nomine. amisi enim amisi meae uitae testem: rectorem: magistrum. in sum-
ma dicam: quod recenti dolore contubernali meo Caluissio dixi: Vereor
ne negligenter uiuam. proinde adhibe solatia mihi: non haec. senex erat
infirmus erat: haec. non noui: Sed noua aliquid: sed magna quae audierim nunquam:
legerim nunquam. Nam quae audiui: quae legi: sponte succurrunt: Sed tanto dolore
superant. C. Plinius Sosio Senectioi suo. S.

Agnum puerum poetae annus hic attulit. toto mense aprili nul-
lus fere dies quo non recitaret aliquis: iuuat me quod uiget studia:
preferunt se ingenia hominum: & ostentant: tametsi ad audiendum pigre
cois: plerique in stationibus sedent: tempusque audiendis fabulis coterunt: sub-
de sibi nunciari iubent: an iam recitator intrauerit: an dixerit praefationem: an
ex magna parte euoluerit librum: tunc demum ac tunc quoque lecte cunctan-
terque ueniunt: nec tamen permanet: sed ante finem recedunt. Alii dissimulan-
ter: & furtim. simpliciter alii & libere. At hercule memoria parentum Clau-
dium Caesarem ferunt cum in palatio spaciaret: audissetque clamorem: cum inquit
fuisse: cumque dictum esset recitare Nonianum: subitum recitanti inopinatamque ue-
nisse. Nunc ociosissimus quisque multo ante rogatus & idem tunc admoni-
tus aut non uenit: aut si uenit: quirit se diem quia non perdidit per-
didisse. sed tanto magis laudandi probandique sunt quos a scribendi re-

citandiq; studio hæc auditorq; defidia uel supbia nō retardat. Egdē
p̄pe nemini defui. Erant sane plerique amici. Neq; enim est fere q̄
quā: q̄n nos amet: ut studia nō simulet. His ex caulis Iōgius q̄ desti
nauerā tēpus ī urbe cōsumpsi: possum iā repetere secessum: & scri
bere aliqd: quod nō recitē: ne uidear quoz; recitatiōibus affui non
auditor fuisse: sed creditor: Nā ut ī cæteris rebus: ita in audiēdi offi
cio perit gratia: si reposcat.

C. Plinius Iunio Marico Salutem

Etis ut fratris tui filiaē prospiciā maritū: qd̄ merito mihi po
tissimū iniūgis. Scis enim quātope summū illum uirum su
spexerim dilexerimq;. Quibus ille adolescētiā meā exhor
tatiōibus fouerit: qbus ēt laudibus ut laudandus uiderer effecerit.
Nihil est qdem quod a te mihi mandari aut maius aut fatius: nihil
qd̄ honestius aut gratius a me suscipi possit: q̄ ut eligā iuuenem ex
quo nasci nepotes Aruleno Rustico deceat: qui qdē diu q̄rendus
fisset: nisi paratus & quasi p̄uisus esset. Militius Aemilianus Accli
nas: q̄ me ut iuuenis iuuenē: (est enim minor pauculis annis) famili
arissime diligit: ita reuerē ut senē: nā ita formari a me & īstitui cu
pit: ut ego a uobis solebā. Patria ē ei Brixia ex illa nostra Italia: quæ
multū adhuc uerecūdiæ: multū frugalitatis antiquæ retinet ac ser
uat. Pater Minutius Macrinus equestris ordinis p̄iceps: q̄a nihil al
tius uoluit. Allectus enī a Diuo Vespasiano īter p̄torios honestam
q̄tē huic nr̄æ ābitioni dicā an dignitati cōstātissime p̄tulit. habet
auiaē maternā Serranā p̄cul a me mūicipio patauino: nosti loci mo
res: Serrana tamē Patauinis quoq; seueritatis exemplū est. Cōtigit
& auūculus ei. P. Acilius grauitate: prudentia: fide p̄pe singulari: In
summa nihil erit ī domo tota: qd̄ nō tibi tāq; ī tua placeat. Aciliāo
uero ipsi plurimū uigoris industriæ: quique ī maxima uerecundia
quæsturā: tribunatū: p̄aturā honestissime p̄currit: ac iam pro se ti
bi necessitatē ābiendi remisit. Est etiā illi facies liberalis multo san
guine: multo rubore suffusa. Est ingenua totius corporis pulchri
tudo: & quidem senatorius decor: quæ ego nequaquam arbitror
negligenda. debet enim hoc castitati puellarum quasi p̄mium
dari. nescio an adiciam esse patri eius amplas facultates: nam cum
imaginor uos: quibus quærimus generum: silendum de facultati
bus puto: cum publicos mores: atq; etiam ciuitatis leges intueor:
quæ uel in primis census hominum spectandos arbitrantur: ne id
quidē p̄terereūdum uideat: & sane de posteris & his pluribus cogi

tanti: Hic quoque in conditionibus diligendi ponendus est calculus. Tu fortasse me putes indulgisse amori meo: supraque ista: quae res patitur sustulisse. At ego fide mea spero deo futuro ut omnia longe ampliora quam a me praedicat inuenias. diligo quidem adolescentem ardentissime sicut mereor: Sed hoc ipsum amatis est: non onerare eum laudibus. Vale.

C. Plinius Septimio Claro suo Sal. D.

Eus tu promittis ad cenam: nec uenis: dicit ius: ad assem ipse diem reddes: nec id modicum. paratae erant lactucae singulae: cocleae trinae: oua bina: alica cum mulso & niue. Nam hanc quoque computabis: imo haec in primis: quae perit in ferculo: oliuae bethicae: cucurbitae: bulbi. alia mille non minus lauta. Audisses coedum uel lectorem uel lyristem: uel quae mea liberalitas omnis. At tu apud nescio quem ostrea: uuluae: echinos Gaditanos maluisti. dabis poenas non dico quas: dure fecisti: inuidisti nescio an tibi: certe mihi: Sed tamen & tibi. Quatum nos lusissemus: risissemus: studuissemus. Potes apparatus cenare apud multos: nusquam hilarius: simplicius: incautius: in summa experire. Et nisi postea te aliis potius excusa ueris: mihi semper excusa. Vale.

C. Plinius Erutio suo Salu.

Mabam Pompeium Saturninum: hunc dico nostrum: laudabamque eius ingenium: etiam antequam scirem quod uarium: quod flexibile: quod multiplex esset: nunc uero totum me tenet: habet: possidet. audiui causas agentem acriter & ardentem: nec minus polite & ornate siue meditata siue subita proferret: adsunt aptae crebraeque sententiae: grauis & decora constructio: sonantia uerba & antiqua. Omnia haec mire placet: cum impetu quodam & flumine peruenit: placet si retractentur. Senties quod ego cum orationes eius in manus sumpseris: quas facile cuilibet ueterum: quorum est aemulus comparabis. Idem tamen in historia magis satisfaciet uel breuitate uel luce uel suauitate uel splendore etiam sublimitate narrandi: unam in concionibus idem quod in orationibus est: praesertim tamen & circumscriptionis & adductioris: praeterea facit uersus quales aut Catullus: aut Caluus: Quantum illis leporis dulcedinis amaritudinis amoris inserit. Sane sed data opera mollius leuiusque duriusculos quosdam & hoc quasi Catullus aut Caluus. Legit mihi nuper epistolas: quas uxoris esse dicebat: Plautum uel Terentium metro solutum legi credidi. Quae siue uxoris sunt ut affirmat: siue ipsius ut negat pari gloria dignus est: qui aut illa componat: aut uxorem quam uirginem accepit tam doctam politamque reddiderit.

Est ergo mecum per diem totum: eundem antequam scribam: eundem cum scripsi: eundem etiam cum remittor: non tanquam eundem lego. Quod te quoque ut facias & horror & moneo, neque enim debet operibus eius obesse quod uiuit. At si inter eos quos nunquam uidimus floruisse: non solum libros eius: uerum etiam imagines conquireremus. Eiusdem nunc honor presentis & gloria quasi satietate languescit: & hoc prauum malignumque est non admirari hominem admiratione dignissimum: quia uidere alloqui audire complecti: nec laudare tantum: uerum etiam amare contingit. Vale.

C. Plinius Cornelio Cithiano Salutem.

St adhuc hominibus curæ fides & officium: Sunt qui defunctorum quoque amicos agant. Titinnius Capito ab imperatore nostro impetrauit ut sibi liceret statuam, L. Syllani in foro ponere: pulchrum & magna laude dignum amicitia principis in hoc uti: quantumque gratia ualeas aliorum honoribus experiri: Est oïo Capito in usu claros colere: Mirum est qua religione: quo studio: imagines Brutorum: Cassiorum: Catonum domi ubi potest habeat: Idem clarissimi cuiusque uitam egregiis carminibus exornat: Scias ipsum pluribus uirtutibus abundare: qui alienas sic amat: redditus est, L. Syllano debitus honor: cuius immortalitati Capito prospexit pariter & suæ. Neque, n. magis decorum & insigne est statuam in foro populi romani habere: quam ponere. Vale.

C. Plinius Suetonio Tranquillo, Sal. D.

Cribis te perterritum somnio uereri: ne quod aduersi in actione patiaris: rogas ut dilationem petam: & pauculos dies certe proximum excusare: difficile est sed expiar: και γαρ το ψαρ εκ Διοσ εστιν. Refert tamen euentura soleas an contraria somniare: mihi reputati somnium meum: Istud quod times tu egregiam actionem portendere uidetur: suscepit enim Iulii pastoris: cum mihi quiescenti uisa est socrus mea aduoluta genibus ne agere obsecrare. Et eram acturus adolescentulus adhuc, Era in quadruplici iudicio, Era contra potentissimos ciuitatis: atque etiam Caesaris amicos. Quæ singula excutere mihi mentem post tam triste somnium poterat. Egi tamen λογισαμενος illud εις οιωπος αριστος αμιγεσαι περι πατρας: Nam mihi patria & si quod charius patria fides uidebat: prospere cessit: atque ideo illa actio mihi aures hominum: illa ianuam famæ patefecit: pinde dispice an tu quoque sub hoc exemplo somnium istud in bonum uertas: Aut si tuti-

us' putas illud cautissimi cuiusq; p̄ceptū qđ dubites ne feceris: id ip-
sū rescribe. Ego aliquā strophā iueniā: agamq; cām tuam ut ipsam
agere tu cū uoles possis. Est. n. s̄ae alia rō tua: alia mea fuit: nā iudi-
ciū cētūuirale differri nullo mō: istud ægre qđē: sed tamē pōt. Vale

C. Plinius Romano Firmo Sal.

Vniceps tu meus & cōdiscipulus: & ab ieuente ætate contu-
bernalis: pater tuus: & matri & auūculo meo: mihi etiā quā-
tū ætatis diuersitas passa ē familiaris. magnæ & graues cau-
sæ: cur suscipere augere dignitatē tuā debeā. Esse autē tibi centum
miliū censum satis indicat: quod apud nos decurio es. Igitur ut te
nō decurione solū: uerū et equite Romāo p̄fruemur: offero tibi ad
iplēdas equestres facultates. ccc. milia nummū. Te memorē huius
muneris amicitiaē nr̄ae diuturnitas spōdet. Ego ne illud qđē admo-
neo: quod admonere deberem: nisi scirē spōte facturum: ut dignita-
te a me data q̄ modestissime utare. nam sollicitius custodiendus est
honor: in quo etiam beneficium amici tuendū est. Vale.

C. Plinius Cornelio Tacito suo Sal.

Requens mihi disputatio est cum quodam docto homine
& perito: cui æque nihil in causis agēdis ut breuitas placet.
Quam ego custodiendam esse cōfiteor: si causa permittat:
alioquin præuaricatio est: transire dicenda: præuaricatio etiam cur-
sim & breuiter attigere quæ sint inculcāda: infigēda: repetenda. Nā
plerisque longiore tractu uis quædam & pōdus accedit: utque cor-
pori ferrum: sic oratio animo non ictu magis q̄ mora imprimi:
Hic ille mecum auctoritatibus agit. Ac mihi ex græcis oratiōes Ly-
siae ostentat. Ex nostris Gracchorum Catonisque: quorum sane plu-
rimæ sunt circuncisæ & breues. Ego Lysiae Demosthenem: Aeschi-
nē: Periclē: multosque præterea Gracchis: & Catoni Pollionē: Cæ-
sarē: Cæliū: i primis. M. Tullium oppono: cuius oratio optima ferē
esse quæ maxima. Et hercule: ut aliæ bonæ res: Ita bonus liber q̄sq;
melior est quo maior. Vides ut statuas: signa: picturas: hominū de-
nique: multorumq; animalium formas: arborum etiam: si modo
sint decōræ: nihil magis q̄ amplitudo commendat. Idem orationi-
bus euenit: quin & uoluminibus ipsis auctoritatē quādā & pulchri-
tudinē adiicit magnitudo. Hæc ille multa q; alia: quæ a me i eādē
sētētiā solēt dici: ut est i disputādo incōprehensibilis & lubricus: ita
eludit: ut cōtēdat hos ipsos: quorum orationibus nitar pauciora di-
xisse: q̄ ediderint: Ego contra puto. Testes sunt multæ multorum

orationes & Ciceronis pro Murena: & pro Vareno: in quibus breuis
& quasi nuda subscriptio quorūdam criminū solis titulis indicat:
ex his apparet illū multa dixisse: cum ederet omisisse. Idē pro Clu-
entio ait se totā cām ueteri instituto solū porasse. Et pro Cornelio
quatruiduo egisse: ne dubitare possimus: quæ p̄ plures dies ut neces-
se erat latius dixerit: postea recisa ac repurgata in unum librū gradē
quodē unū tamē coarctasse. At aliud est actio bona: aliud oratio. Scio
nonnullis ita uideri. Sed ego forsitan fallor: persuasum habeo posse fie-
ri: ut sit actio bona: quæ non sit bona oratio: non posse autē non bonā
actionē esse: quæ non sit bona oratio: est enim oratio actionis exem-
plar & quasi archetypō. Ideo in optima quaque mille figuras extēpo-
rales inuenimus: in his et quæ tantū editas scimus: ut in Verrē: artificem
quē. Nam recte admones: Polycletū esse dicebāt. Sequitur ergo ut actio
sit absolutissima: quæ maxime orationis similitudinē expresserit: si
mō iustū & debitū tēpus acceperit: quod si neget: nulla orationis: maxima
iudicis culpa est. Adsunt huic opinioni meæ leges: quæ longissima
tēpora largiunt: nec breuitatē dicentibus: sed copiā: hoc est diligentia
suadet: quā prestare nisi in angustissimis causis non potest breuitas. Adici-
am quod me docuit usus magister egregius: frequenter egi: frequen-
ter iudicauit: frequenter in consilio fui. aliud alios mouet. at plerūque
paruæ res maxias trahunt. Varia sunt hominū iudicia: uariæ uolū-
tates. Inde quæ eadē cām simul audierunt: sæpe diuersum: interdum idē.
Sed ex diuersis animi motibus sentiunt. præterea suæ quæque inuentioni
fauet: & quasi fortissimū cōplectitur: cū ab alio dictū est: quod ipse præ-
uidit. oībus ergo dādum est aliquid quod teneant: quod agnoscant. Dixit
aliquādo mihi Regulus cū simul adessemus: Tu oīa quæ sunt in cā-
putes exequenda. Ego iugulū statim uideo. hūc premo: premit sane
quod elegit: sed in eligēdo frequenter errat. respondi posse fieri: ut ge-
nū esset aut tibia aut talus ubi iugulū putaret: at ego in quā quæ iugu-
lum prospicere non possum: oīa p̄tento: oīa experior: *παρατρα*. Denique
λιθου κινρα: utque in cultura agri non uineas tantū: uerū et arbusta:
nec arbusta tantū: uerū et cāpos curo & exerceo: utque in ipsis cam-
pis: non far aut siliginē solam: sed ordeū fabam cæteraque legumina
fero: sic in actione plura quasi semina latius spargo: ut quæ p̄uene-
rint colligant. Neque enim minus in p̄spicua & incerta fallacia sunt iu-
dicū ingenia: quæ tēpestatū terrarūque: nec merēterit sumū oratorē Pe-
riclē sic a comico Eupolide laudari. *πειρωτις υπεκαθητο τοις
ρημασι ουτως εκηλει και λογος των ρητορων το κεν*

τρον εγκάτελειπὲ τοῖς ἀκρωμάγοις. Verum huic ipsi Peri-
cli nec illa πείρω: nec illud βρογταυ καὶ ασραπτεῖν breuitate
uel uelocitate uel utraq; (differunt enim) sine facultate summa cō-
tigisset: nā delectare: persuadere copiam dicendi spaciumq; deside-
rat. Relinquere uero Aculeum in audiētū animis is demum pōt:
qui non pūgit: sed infigit. Adde quæ de eodem Pericle comicus al-
ter κστρεπτε εβρογτα ξυμεκυκατε παντα. Non enim ampu-
tata oratio & abscissa: sed lata magnifica & excelsa tonat: fulgurat:
omnia deniq; pturbat ac miscet: optimus tamē modus est: quis ne-
gat? Sed non minus non seruat modum qui infra rem: q̄ qui supra.
Qui astrictius: q̄ qui effusius dicit. Itaq; audis frequenter: ut illud
immodice: & redundanter. Ita hoc ieiune & infirme: alius excessisse
materiam: Alius dicitur nō implese: æque uterque: Sed ille ibecillita-
te: hic uiribus peccat. Quod certe & si nō limatioris: maioris tamē
igeni uitiū ē: nec uero cū hæc dico: illū homericū ρβο: ααε τροε
πεα sed hunc καὶ επεα γιφραδεσιγ εοικοτα χειμερησιγ nō
qa nō & ille mihi ualidissime placeat: πανρα μεγ αλλα μαλα λι-
γρωσ. Si tamē def electio illā plenā orationē similē niuibus hiber-
nis, id est crebrā assiduā & largā: Postreō diuinā & cælestē uolo. At
est gratior multis actio breuis. Est quidem: sed inertibus: quorum
delicias desidiamq; quasi iudicium respicere ridiculum est. Nam
si hos in consilio habeas non solum satius est breuiter dicere: sed
omnino non dicere. Hæc est adhuc sententia mea: quam mutabo
si dissenseris tu. Sed plane cur dissentias explices rogo. Quamuis
enim credere tuæ auctoritati debeam: Rectius tamen arbitror
in tanta re ratione q̄ auctoritate superari. Proinde si non errare
uideor id ipsum quam uoles breui epistola scribe. Confirmaueris
enim iudicium meum: si errauero longissimam para: non corrupi-
te: qui tibi si mihi accederes: breuis epistolæ necessitatem: si dissen-
tires: longissimæ imposui. Vale.

C. Plinius Plinio Paterno suo Salutem.

T animi tui iudicio: sic oculorum plurimum tribuo: non
quia multum ne tibi placeas: sed quia tantum quantū ego
sapis. q̄q̄ hoc quoque multum est. omisissis iocis: credo de-
centes esse seruos: qui sunt empti mihi ex consilio tuo: superest ut
frugi sint. Quod de uenalibus melius auribus q̄ oculis iudicatur.
Vale.

C. Plinius Catilio Seuero suo Salutem.

In iam in urbe hæreo: & quidem attonitus: perturbat me lō-
ga & pertinax ualitudo Titi Aristōis: quē singulariter & mi-
ror & diligo: nihil est enim illo grauius: sanctius: doctius: ut
mihi nō unus homo: sed litteræ ipsæ: omnesque bonæ artes i uno
homine summum piculum adire uideant. Quā peritus ille & pri-
uati iuris & publici: quantū rerū: quātum exēploꝝ: quantum anti-
quitatis tenet: nihil est qđ doceri uelis: qđ ille docere nō possit. Mi-
hi certe quotiēs aliqd abditū quæro: ille thesaurus ē. Nam quanta
fermōibus eius fides: quāta auctoritas: q̄ pressa & decora cūctatio:
quid est quod non statim sciat: & tamē plerunq; hæsitat: dubitat di-
uersitate rationum: quas acri magnoq; iudicio ab origine causisq;
primis repetit: discernit: expendit. Ad hæc q̄ parcus in uictu: q̄ mo-
dicus in cultu. Soleo ipsum cubiculū illius ipsumq; lectum ut ima-
ginem quādam priscae frugalitatis aspicere. ornat hæc magnitudo
animi: quæ nihil ad ostentationem: omnia ad conscientiam refert:
recteque facti nō ex populi sermone mercedē: sed ex facto petit. In
summa nō facile qs quēquā ex istis qui sapientiæ studium habitu
corporis præferunt: Huic uiro cōparabit. Nō quidem gymnasia se-
ctatur: aut porticus: nec disputationibus longis aliorum ociū su-
umq; delectat. Sed in toga negociisq; uersatur: multos aduocatiōe:
plures cōsilio adiuuat. Nemini tamen istorum castitate: pietate: iu-
stitia: fortitudine: & primo loco cesserit. Mirareris si interesses: qua
patientia hanc ipsam ualitudinem toleret: ut dolori resistat: ut si-
tim differat: ut incredibilem febrium ardorem immotus opertus-
que transmittat. Nuper me paucosque mecum: quos maxime dili-
git aduocauit: rogauitque ut medicos consuleremus: de summa
ualitudinis: ut si esset insuperabilis spōte exiret e uita. Si tamen dif-
ficilis & longa: resisteret: maneretque. Dandum enim precibus
uxoris: dandum filia lachrymis: dandum etiam nobis amicis: ne
spes nostras si modo non essent inanes uoluntaria morte desere-
ret. Id ergo arduum in primis: & præcipua laude dignum puto.
Nam impetu quodam & instinctu procurrere ad mortem commu-
ne cum multis. deliberare uero & causas eius expendere: utq; sua-
serit ratio uitæ mortisque consilium suscipere uel ponere: ingen-
tis est animi: & medici quidem secunda nobis pollicentur. Super-
est ut promissis deus annuat. Tandemq; me hac sollicitudine exol-
uat. Qua liberatus Laurentinum meum hoc est libellos & pugil-
lares studiosumq; ocium repetam. Nūc enim nihil legere: nihil scri

bere aut assidenti uacat: aut anxio libet. Habes quid timeam: quid optem: quid etiam in posterum destinē. Tu quid egeris: quid agas: quid uelis agere inuicem nobis: sed latioribus epistolis scribe. erit confusio meae non mediocri solatium: si tu nihil quereris. Vale.

C. Plinius Pompeio Falconi Salu.

Consulis an existimem te in tribunatu causas agere decere: plurimum refert: quid esse tribunatum putes inanem umbram & sine honore nomen: an potestatem sacrosanctā: & quam in ordinem cogi: ut a nullo ita nec a se quidē deceat: Ipse cū tribunus essem: errauerim fortasse: qui me aliquid putauit: sed tanquam essem: abstinui causis agendis. primū quod deforme arbitrabar cui assurgere: cui loco cedere omnes oporteret: hūc omnibus sedentibus stare: & qui iubere posset tacere quencuncq; huic silentium clepsydra indicere: & quē iterfari nefas esset: hūc etiā cōuitia audire. Et si multa patere: si iertē: si ulciscere: si solentē uideri. Erat hic quoq; aestus: si a te oculos forte me appellasset: uel ille cui adessem: uel ille cōtra quē intercederē: & auxiliū ferrē: aut gescerē silerēq; & quasi eiurato magistratu priuatū ipse me facerē. His rationibus motus malui me tribunū oībus exhibere: q̄ paucis aduocatū. Sed tu: iterū dicā: plurimū interest: qd esse tribunatū putes. personam tibi imponas: quae sapienti uiro ita aptanda est ut praeferatur. Vale:

C. Plinius Bebio Hispano suo Sal.

Ranquillus contubernalis meus uult emere agellum: quē uēditare amicus tuus dicis. Rogo cures quanti æquum est emat. Ita, n. delectabit emisse: nā mala ēptio semp igrata est: eo maxie qd̄ exprobrare stultitiā domio uidef. In hoc aut agello si mō arriserit pretiū Tranquilli mei stomachū multa sollicitant uicinitas urbis: opportunitas uia: mediocritas uillae: modus ruris q̄ aduocet magis q̄ distrigat. Scholasticis porro: ut hic ē sufficit abunde tantū soli: ut releuare caput: refigere oculos: reptare p̄ limitē: unam semitā terere: oēsque uiticulas suas nosse: & numerare arbusculas possint. Hæc tibi exposui: quo magis scires quantū ille esset mihi: ego tibi debiturus. Si prædiolū istud quod cōmendat his dotibus tam salubriter emerit: ut poenitentiae locum non relinquat. Vale.

C. Plinii. S. Nouocomensis Epistolarū Liber Secundus.

C. Plinius Romano suo salutē plurimam dicit.

Ost aliquot ānos isigne atq; ēt mēorabile populi Ro. oculis spectaculū exhibuit publicū funus Verginii Ruffi maxī &

clarissimi ciuis & pinde felicis. Triginta annis gloriæ suæ superuixit. Legit scripta de se carmina: Legit historias: & posteritati suæ interfuit. pfunctus est tertio cōsulatu: ut summū fastigiū priuati hominis impletet: cū principis nolisset. Cæsares quibus suspectus atq; etiā inuisus uirtutibus fuerat euasit: reliquit incolumem optimū atq; amicissimum tanq̄ adhuc ipsum honorē publici funeris reseruatus: annū tertium & octogesimum excessit in altissima trāquillitate: pari ueneratione: usus est firma ualitudie: nisi quod solebant ei manus tremere: citra dolorem tamen: aditus tantū mortis durior longiorq;: Sed hic ipse laudabilis. Nam cū uocem præpararet acturus in cōsulatu principi gratias: Liber quē forte acceperat grandiorē & seni & stanti ipso pondere elapsus est. Hūc dum cōsequitur: colligitq; p̄ leue & lubricū pauimentum fallente uestigio cecidit: coxamq; fregit: quæ parum apte collocata reluctante ætate male coit. Huius uiri exequiæ magnum ornamentū principi: magnum sæculo: magnum etiam foro & rostris attulerunt. Laudatus est a consule Cornelio Tacito. Nam hic supremus cumulus foelicitatis eius accessit laudator eloquentissimus: & ille quidem plenus annis abiit: plenus honoribus illis etiā quos recusauit: nobis tamen quærendus ac desiderandus est ut exēplar æui prioris. Mihi uero præcipue: quod illum non solū publice quantū admirabar: tantū diligebam. primū quod eadē utriq; regio municipia finitima utriq;: agri etiam possessiōes: que cōiunctæ: præterea q̄ ille tutor mihi relictus affectū parentis exhibuit. Sic candidatum me suffragio ornauit: sic ad omnes honores meos ex secessibus accurrit: cum iam pridem eiusmodi officiis renūciasset: sic illo die quo sacerdotes solēt nominare quos dignissimos sacerdotio iudicant: me semp nominabat. Quin et̄ i hac nouissima ualitudine ueritus ne forte iter quinque uiros ipse crearet: q̄ minuēdis publicis sumptibus iudicio senatus cōstituebant: Cū illi tot amici senes consularesq; superessent: me huius ætatis p̄ quē excusaret̄ elegit: his quidem uerbis et̄ si filiū haberē tibi mandarem. Quibus ex causis necesse est tanquā imaturam mortē eius in sinu tuo defleam: si tamē fas est aut flere: aut omnino mortem uocare: qua tanti uiri mortalitas magis finita q̄ uita est. Viuit enī uiuetq; semp: atq; etiam latius in memoria hominum & sermone uersabitur postquam ab oculis recessit. Volui tibi multa alia scribere: sed tetus animus i hac una cōtemplatiōe defixus est. Verginiū cogito: Verginiū uideo: Verginiū iam uariis imaginibus recētibus tamen

audio:alloquor:teneo. cui fortasse aliquos ciues uirtutibus pares
& habemus & habebimus: gloria neminem. Vale.

C. Plinius Paulino suo salutem.

Rascor: nec liquet mihi an debeā: sed irascor: scis quam sit
amor iniquus interdū: impotens sæpe: μικροτιος semper.
hæc tamē cā magna est nescio an iusta: sed ego tanq̄ nō mi
nus iusta q̄ magna sit: grauius irascor. qđ a te tā diu litteræ nullæ:
exorare me potes uno mō. si nūc saltē plurimas & lōgissimas mise
ris. hæc mihi sola excusatio uera: cæteræ falsæ uidebuntur: nō sum
auditurus: non eram Romæ: uel occupatior eram: illud enī nec dii
finant ut infirmior: ipse ad uillam partim studiis partim desidia fru
or quorum utrunq; ex otio nascitur.

C. Plinius Nepoti suo salutem.

Agna Isæū fama p̄cesserat: maior inuētus est: summa est fa
cultas: copia: ubertas: dicit semp ex tēpore: Sed tanquā diu
scripserit. sermo græcus imo atticus p̄fationes tersæ: graci
les: dulces: graues interdū & erectæ: poscit controuersias plures: ele
ctionē auditoribus p̄mittit: Sæpe ēt paratus surgit. Iam ergo icipit.
Statim oīa ac pene pariter ad manū: sensus recōditi. Occursant uer
ba: sed qualia? quæ sita & exulta: multa lectio ī subitis: multa scrip
tio elucet: p̄œmiatur apte: narrat apte: pugnat acriter: colligit for
titer: ornat excelsè. Postremo docet: delectat: afficit. Quod maxie
dubites crebra εὑουμνηματα crebri syllogismi circumscripti &
effecti: quod stilo quouē assequi magnū est. Incredibilis memo
ria: repetit altius quæ dixit ex tēpore. ne uerbo qđē labitur: ad tātā
εξιψ studio & exercitatioē puenit. Nā diebus & noctibus nihil ali
ud agit: nihil audit: nihil loquit: ānum sexagesimum excessit & ad
huc scholasticus tantū est: quo genere hoīum nihil aut simplicius
aut sincerius aut melius. nos uero q̄ in foro uerisq; litibus terimur
multū malitiæ (quāuis nolumus) addiscimus schola & auditorium
ut ficta cā res inermis innoxia est: nec minus felix senibus p̄sertim:
Nam qđ in senectute foelicus q̄ qđ dulcissimū est in iuuetā? Qua
re ego Isæum nō disertissimum tantū: ueꝛ etiam beatissimum iu
dico: quē tu nisi cognoscere cōcupiscis saxeus ferreusq; es. p̄inde si
nō ob alia nosq; ipsos: at certe ut hūc audias ueni. Nunq̄ ne legisti
Gaditanū quendā Titi Liuii noīe gloriaq; cōmotū ad uisendū eū
ab ultimo terræ orbe uenisse: statiq; ut uiderat abisse? ἀφιλοκα
λοῦ. Ilitteratum iers ac pene ēt turpe est nō putare. tanti cognitō

nē:qua nulla ē iucūdior:nulla pulchrior:nulla deniq; humanior:di-
ces:hēo hic quos legā nō minus disertos ēt:sed legendi semp occa-
sio ē:audiēdi nō semp:pterea multomagis ut uulgo dicit uiua uox
afficit:Nam licet acriora sint quæ legas:altius tamē ī aīo sedēt:quæ
pnunciatio:uultus:habitus:gestus ēt dicētis affigit:nisi uero falsū
putamus illud Aeschynis:q cū legisset rhodiis orationē Demosthe-
nis:admirātibus cūctis adiecisse fert:τῆ Δε εἰ αὐτοῦ τοῦ δημοῦ
ἀκῆκοεῖτε.erat Aeschynes si Demostheni credimus μικροφωνο-
τατος fatebat tamē longe melius eadē illa pnūciasse ipsum q pe-
perat:q oīa huc tēdūt ut audias Isæū uel iō tantū ut audieris. Vale

C. Plinius Caluiniæ suæ salutem.

I pluribus p̄r tuus:uel uni cuilibet aliqua ēt mihi debuisset:
fuisset fortasse dubitandū an adires hæreditatē ēt uiro gra-
uē. Cū uero ego adductus affinitatis officio dimissis oībus:
q nō dico molestiores:sed diligētiores erant creditor solus extiteri:
cūq; uiuente eo nubēti tibi ī dotē cētū milia cōtuleri:pt̄r eā sum-
mā quā p̄r tuus q̄si de meo dixit:erat. n. soluenda de meo: Magnū
habes facilitatis meæ pignus:cuius fidutia debes famā defuncti pu-
dorēq; suscipe:ad qd̄ ne te magis uerbis q̄ rebus horter:Quicquid
pater tuus mihi debuit:acceptū tibi fieri iubeo. Nec est qd̄ uerearis
ne sit mihi ista onerosa dōatio:Sunt quidem nobis oīo modicæ fa-
cultates:dignitas sumptuosa:reditus propter cōditionem agelloꝝ
nescio minor an īcertior. Sed quod cessat ex redivo:frugalitate sup-
pletur:ex qua uelut ex fonte liberalitas n̄ra decurrit. Quæ tamen
ita temperanda est:ne nimia p̄fusione iarescat. Sed temperanda in
aliis:in te uero facile ratio constabit:etiam si modum excesserit.

C. Plinius Luperco suo salutem.

Ctionē frequēter & a te efflagitatā & a me semp p̄missā ex-
hibui tibi:nōdū tamen totā:adhuc. n. ps eius p̄poliē. Inrerī
quæ absolutiora mihi uidebant: nō fuit alienū iudicio tuo
traditū iri. Rogo intētionē scribētis accōmodes:nihil. n. adhuc iter
manus habui:cui maiorē sollicitudinē p̄stare deberē. Nam ī cæte-
ris actiōibus existimatiōi hoīum diligētia tantū & fides n̄ra:in hac
ēt pietas subiicief. Inde & liber creuit dū ornare patriā & āplificare
gaudemus:pariterq; & defensionī eius deseruimus & gloriæ:Tu ta-
men hæc ipsa quantū ratio exegerit reseca. Quotiens enim ad fasti-
dium legentiū delitiasq; respicio:ītelligo nobis cōmēdationē libri
ex ipsa mediocritate petendā. Idē tamē q̄ a te hāc austeritatē exigo:

cogor id quod diuersum est postulare: ut in plerisque fronte remittas. Sunt enim quaedam adulescentium auribus data: praesertim si materia non refragetur: Nam descriptiones locorum quae in hoc libro frequentiores erunt non historice tantum sed prope poetice prosequi fas est. Quod tamen si quis extiterit qui putet nos latius fecisse quam orationis facultas exigat: huius ut ita dixerim tristitiam reliquae partes actionis exorare debent: adnixa certe sumus: ut quaelibet diuersa genera lectorum pro plures dicendi species teneremus: Ac sicut ueremur: ne quibusdam pars aliqua secundum suam cuiusque naturam non probeat: ita uidemur posse confidere: ut uniuersitatem omnibus uarietas ipsa commendet. Nam & in ratione ipsa conuiuioque quamuis a plerisque cibis singuli temperemus: totam tamen coenam laudare solemus omnes: nec ea quae stomachus noster recusat: adimunt gratiam illis a quibus capiunt. Atque haec ego sic accipi uolo: non tanquam assecutum esse me credam: sed tanquam assequi laborauerim. Fortasse non frustra: si modo tu curam tuam admoueris: interim mox iis quae sequentur dices te non posse satis diligenter id facere: nisi prius totam actionem cognoueris: Fateor in praesentia tamen & ista tibi familiariora fiet: & quaedam ex his talia erunt: ut pro partes emendari possint. Et si, n. auulsam statuam caput: aut membrum aliquod inspiceres: non tu quidem ex illo posses congruentiam aequalitatemque deprehendere: posses tamen iudicare an id ipsum satis elegans esset. nec alia ex causa principioque libri circumferuntur: quam quia existimat pars aliqua etiam sine caeteris esse perfecta. longius me praeuexit dulcedo quaedam tecum loquendi. Sed iam finem faciam: ne modum quem etiam orationi adhibendum puto: in epistola excedam. Vale.

C. Plinius Auito suo salutem.

Ongum est altius repetere: nec refert quemadmodum acciderit: ut homo minime familiaris coenarem apud quemdam ut sibi uideatur lautum & diligentem: ut mihi sordidum simul & sumptuosum: Nam sibi & paucis opima quaedam: caeteris uilia & minuta ponebat. uinum etiam puulis lagunculis in tria genera descripsit: non ut potestas eligendi. Sed ne ius esset recusandi. Et aliud sibi & nobis: aliud minoribus amicis: Nam gradatim amicos habet: aliud suis nostrisque libertis: animaduertit qui mihi proximus recubebat. Et an probarem interrogauit: Negauit, tu ergo inquit quam consuetudinem sequeris? Eadem omnibus pono. Ad coenam, n. non ad notam iuito, cunctisque rebus exaequo: quos mensa & toro aequaui. Etiam ne libertos: et conuictores enim tunc: non libertos puto. Et ille: magni tibi

bi constat: Minime, q̄ fieri p̄t, quia scilicet liberti mei nō idem q̄
ego bibūt: sed idē ego quod liberti. Et hercule si gulæ tēperes: non
est onerosum: quo utaris ipse cōmunicare cum pluribus. Illa ergo
reprimenda: illa quasi in ordinē redigenda est si sumptibus parcas,
quibus aliquando rectius tua continētia q̄ aliena contumelia con-
sulas: Quorsus hæc: ne tibi optimæ indolis iuueni quorūdam im-
mensa luxuria speciem frugalitatis imponat: conuenit autem amo-
ri in te meo quotiens tale aliquid inciderit sub exemplo præmone-
re quid debeas fugere. Igitur memento nihil magis esse uitandū: q̄
istam luxuriæ & sordium nouam societatem: quæ cū sint turpissi-
ma discreta ac separata turpius iunguntur. Vale.

C. Plinius Macrino suo salutem.

Eri a senatu Vestricio p̄cipe auctore Spurinæ triūphalis
statua decreta est: nō ita ut multis q̄ nunquam in acie stete-
runt: nunquā castra uiderunt: nunquā deniq; tubarū sonū
nisi i spectaculis audierūt: Verū ut illis q̄ decus istud sudore & san-
guine & factis assequebant: Nā Spurina bruetegæ regē ui & armis
induxit in regnū: ostentatoq; bello ferocissimam gentē: q̄ est pul-
cherrimū uictoriæ genus: terrore p̄domuit: & hoc q̄dem uirtutis
p̄mium. Illud solatiū doloris accepit: q̄ filio eius Coctio quē ami-
sit absens: habitus ē honor statuæ: ragē id in iuene: Sed pater hoc
quoq; merebat: cuius grauissimo uulneri magno aliquo fomento
medēdū fuit. Præterea Coctius ipse tā claræ specimen idolis dede-
rat: ut uita eius breuis & angusta debuerit hac ueluti immortalitate
p̄frui. Nā tanta ei grauitas: auctoritas: sanctitas etiā ut posset senes
illos puocare uirtute quibus nūc honore adæquatus est. Quo q̄dē
honore quantū ego interpretor nō mō defuncti memoriæ dolori
patris: uerum etiam exemplo prospectum est: acuent ad bonas ar-
tes iuentutem: adolescentibus: ut digni sint modo: tanta præmia
constituta: acuent principes uiros ad liberos suscipiēdos & gaudia
ex supstitibus: & ex amissis tā gloriosa solatia. His ex causis statua
Coctii publice lætor: nec priuati mius: amaui cōsumatissimū iue-
nē tā ardēter quā nūc ipatiēter requiro. Erit ergo p̄gratū mihi hāc
effigiē eius subīde itueri: subīde respicē: sub hac cōsistere: p̄ter hāc
cōmeare. Etenim si defunctorū imagines domi positæ dolorē no-
strum leuant: quanto magis eæ q̄bus in celeberrimo loco nō mō
species & uultus illoꝝ: sed honos & gloria refertur. Vale.

C. Plinius Caninio suo salutem.

Tudes: an piscaris: an uenaris: an simul omnia: possunt enim omnia simul fieri ad larium nostrum. Nam lacus pisces: feras siluæ: quibus lacus cigit. Studia altissimus iste secessus affatim suggerit. Sed siue oia simul: siue aliquid facias: non possum dicere: inuideo: angor tamē non & mihi licere: quæ sic concupisco: ut æger uinū balnea fontes. Nūq̄ hos: ne arctissimos laqueos: si solvere negat: abruptā: nūq̄ puto. Nā i ueteribus negociis noua acrescūt: nec tamē priora pagūt: tot nexibus tot quasi cathenis maius i dies occupationū agmē extendit.

C. Plinius Apollinari suo Salutem.

Nxium me & inq̄tum habet petitio Sexti Euritii mei: afficior cura & quā p̄ me sollicitudinem nō adii: quasi pro me altero patior: & alioquin meus pudor mea existimatio mea dignitas i discriminē adducit. Ego Sexto latū clauū a Cæsare nostro: ego q̄sturā ipetraui: meo suffragio puenit ad ius tribūatus petēdi: quē nisi optiet i senatu: uereor ne decepisse Cæsare uidear. Proinde adnitēdū est mihi ut talem omnes eū iudicēt: qualē eū esse princeps mihi credidit: quæ causa si studiū meū nō incitaret: adiutū tamen cuperē iuuenē pbissimū: grauiissimū: eruditissimū: & omni deniq̄ laude dignissimū: Et q̄dem cū tota domo: Nā pater eius Eiritius clarus uir: sanctus: atiquus: disertus: atq̄ i agēdis causis exercitatus quas summa fide: pari cōstātia: nec uerecūdia minore defendit: habet auūculū. C. Septiciū: quo nihil uerius: nihil simplicius: nihil candidius: nihil fidelius noui. Omnes me certatim & tamē æqualiter amant: omnibus nūc ego i uno referre gratiā possum. Itaq̄ prehenso amicos: supplico: abio domos: statōes circūeo: quātūq̄ uel auctoritate uel gratia ualeā p̄cibus experior: Te quoq̄ obsecro ut aliquā oneris mei partē suscipere tanti putes: reddā uices si reposces: reddā & si ne reposces: diligeris: coleris: frequētaris. Ostende mō uelle te: nec deerunt qui quod tu uelis cupiant. Vale.

C. Plinius Octauio suo Salutem.

Hominem te patientē uel potius dure ac pene crudelē: q̄ tā insignes libros tā diu teneas: Quousq̄ & tibi & nobis iuidebis: tibi maxia laude: nobis uoluptate. Sine per ora hominū ferant: iisdēq̄ quibus Rōana lingua spatiis puagent. Magna ē t̄ lōgaq̄ expectatio est: quā frustrari adhuc & differre nō debes. Enotuerūt q̄dā tui uersus: & inuito te claustra tua refrugerūt: hos nisi retrahis in corpus: quādoq̄ ut errōes aliquē cuius dicat̄ iueniet. Habe ante

oculos mortalitatē : a qua asserere te hoc uno monumento potes.
Nā cætera fragilia & caduca nō minus q̄ ipsi hoīes occidunt: desi-
nūtq;. Dices ut soles amici mei uiderit: opto eqdē amicos tibi tam
fideles: tā eruditos: tā laboriosos: ut tantū curæ itētiōisq; suscipe &
possint & uelint. Sed dispice ne sit pagæ puidū spare ex aliis: qđ tibi
ipse nō p̄stes: & de editiōe qđ ē iteri ut uoles: recita saltem: quo ma-
gis libeat emittere: utq; tādē p̄cipias gaudiū qđ ego olim p̄ te non
temere p̄sumo: Imaginor enim q̄ cōkursus: quæ admiratio te: q̄ cla-
mor: qđ ēt silentiū maneat: quo ego cū dico uel recito nō minus q̄
clamore delector. Sit modo filētium acre & intentum & cupidum
ulteriora audiendi: hoc fructu tanto tam p̄ato desine studia tua in-
finita ista cuntatione fraudare: quæ cum modum excedit: uerē
dum est: ne inertix & desidiæ: uel etiam timiditatis nomen ac-
cipiat.

C. Plinius Arinio suo Sal.

Olet esse gaudio tibi: si qđ actū ē ī senatu ordie illo dignū:
quāuis enī q̄tis amore secesseris: īsudet tamē aīo tuo maie-
statis publicæ cura. ergo accipe qđ p̄ hos dies actū ē p̄sonæ
claritate famosum: seueritate exēpli salubre: rei magnitudie æter-
nū. Marius Priscus accusātibus Afris q̄bus p̄cons. p̄fuit. Omīssa
defensione iudices petit. Ego & Cornelius Tacitus adesse p̄uiciali-
bus iussi: existimauimus fidei nostræ cōuenire notū senatui facere:
excessisse Priscū īmanitate & sæuitia crīna q̄bus dari iudices pos-
sent: cū ob inocētes cōdēnādos: īterficiēdos ēt pecunias accepisset:
respōdit Frōto Catus deprecatusq; ē: ne qđ ultra repetūdage legem
q̄rere: oīaq; actiōis suæ uela uir mouēdag; lachrymag; pitissimus
quodā uelut uēto miseratiōis īpleuit. Magna cōtētio: Magni utriq;
clāores: aliis cognitionē sēatus lege cōclusam: aliis liberā solutāq; di-
cētibus: quātūq; admīssisset reus: tantū uīdicādū. Nouissie cōsul de-
signatus Iulius Ferox uir rectus & sanctus Mario qđ ē iudices iteri
censuit dādos: euocādos aut q̄bus dicere inocētū p̄enas uēdidis-
se: quæ sententia nō p̄ualuit mō: sed oīo post tātas discēsiōes fuit
sola frequēs: adnotatūq; ē experimētis: qđ fauor & misericordia
acres & uehemētes primos īpetus habēt: paulatim cōsilio & rōne
q̄si resticta cōsidūt: Vnde euenit: ut qđ multi clamore p̄mixto tu-
ent: nēo tacētibus cæteris dicere uelit. patescit. n. cū separaris a tur-
ba cōtēplatō reg;: q̄ turba tegūt: uenēt q̄ adesse erāt iussi Vitelius
Honoratus: & Flauius Martianus: ex q̄bus Honoratus trecētis mi

libus exiliū equitis Romani septēq; amicorū eius ultimam poenā:
Martianus unius eqtis Rōani septigētis milibus plura supplicia ar-
guebat emisse: erat enī fustibus cæsus: Dānatus ī metallū: strāgula-
tus ī carcere: Sed Honoratū cognitiōi senatus mors opportūa sub-
traxit. Martianus īductus est absente Prisco. Itaq; Tutius Cerealis
cōsularis iure senatorio postulauit: ut Priscus certior fieret. Siue q̄a
miserabiliorē: siue q̄a iuidiosiorē fore arbitrabat si p̄sens fuisset: si-
ue (q̄d maxie credo) quia æq̄simū erat cōmune crimen ab utroq;
defendit: & si dilui non potuisset in utroq; puniri. Dilata est res in
proximum senatum: cuius ipse conspectus augustissimus fuit: pri-
ceps præsidebat: erat enim consul: adhuc Ianuarius mensis cum
cætera tum præcipue senatorum frequentia celeberrimus: præter
ea causæ amplitudo auctaque dilatione expectatio & fama insitū-
que mortalibus studium: magna & inusitata noscendi omnes un-
dique exciuerat: imaginare quæ sollicitudo nobis: qui metus: qui-
bus super tanta re in illo cœtu præsentē Cæsare dicendum erat.
Equidem in senatu non semel egi: quinimmo nusquam audiri be-
nignius soleo: tunc me tamen ut noua omnia nouo metu permo-
uebant obseruabaturque: (præter illa quæ supra dixi) causæ diffi-
cultas: stabat modo consularis: modo septemuir epulorum: iam
neutrum. Erat igitur perq̄ onerosum accusare damnatum: quem
ut premebat atrocitas criminis: ita quasi peractæ miseratio damna-
tionis tuebatur: ut cunque tamen animum cogitationemque col-
legi: Cœpi dicere non minore audientium assensu q̄ sollicitudine
mea: dixi horis pene quinque. Nam. xxii. clepsydris quas spaciosissi-
me acceperam: sunt additæ quattuor: Adeo illa ipsa quæ dura &
aduersa dicturo uidebantur: secunda dicenti fuerunt. Cæsar mihi
tantum studium: tantam curam etiam (nimium est enim dicere
sollicitudinem) præstitit: ut libertum meum post me stantem sæ-
pius admoneret uoci lateriq; consulerem: cū me uehementius pu-
taret intendi: q̄ gracilitas mea perpeti posset. Respondit mihi pro
Martiano Claudius Marcellinus: missus deinde senatus & reuo-
catus in posterum. Neque enim iam inchoari poterat actio: nisi
noctis interuentu scinderetur. Postero die dixit pro Mario Sal-
uius Liberalis uir subtilis: dispositus: acer: disertus. In ipsa uero
causa omnes artes suas protulit. Respondit Cornelius Tacitus elo-
quentissime: & quod eximium orationi eius inest. $\sigma\epsilon\mu\psi\omega\sigma$ Dixit
pro Mario rursus Fronto Catius insigniter: utque iam locus ille

poscebat: plus in precibus temporis: q̄ in defensione consumpsit.
huius actionē uespera iclusit: nō tamē sic ut abrūpet. Itaq; in tertiū
diē p̄bationes exierunt. lam hoc ipsum pulchrū & antiquū senatū
nocte dirimi: triduo reuocari: triduo cōtineri. Cornutus Tertullus
cōsul designatus uir egregius & p̄ ueritate firmissimus cēsuit septi
genta milia quæ acceperat Marius ærario inferēda: Mario urbe ita
liaq; iterdicēdū. Martiāo hoc āplius Africa: i fine sentētiae adiecit:
quod ego & Tacitus iniūcta aduocatiōe diligēter fortiterq; functi
essemus arbitrari senatū: ita nos fecisse ut dignū mādatis partibus
fuerit: assenserunt consules designati: omnes etiā cōsulares usq; ad
Pōpeiū collegā: ille & septīgenta milia ærario i ferēda: & Martiānū
i q̄nquēniū relegādū: Mariū repetūdāq; poenæ: quā iā passus esset
censuit relinquēdū. Erāt in utraq; sentētia multi: fortasse ēt plures
i hac uel solutiore uel molliore: Nā qdā ex illis quoq; q̄ Cornuto
uidebant assensi: hūc q̄ post ipsos cēsuerat sequebāt. Sed cū fieret
dissensio. q̄ sellis cōsulū astiterāt i Cornuti sētētiā ire coeperūt: Tū
illi q̄ se collegæ ānumerari patiebāt: i diuersum transierūt. collega
cū paucis relictus multum postea de ipulsoribus suis præcipue de
Regulo questus est: q̄ se i sententia quā ipse dictauerat deseruisset.
Est alioq; tā mobile īgeniū Regulo ut plurimū audeat: plurimū
timeat. hic finis cognitionis āplissimæ: sup̄est tamē λειτουργιοῦ
nō leue. Hostilius Firminus legatus Marii Prisci: q̄ pmixtus causæ
grauiter uehementerq; uexatus est. Nā & rōnibus Martiani & ser
moni. quē ille habuerat i ordie leptitanorū opam suā Prisco ad tur
pissimū ministeriū cōmodasse: stipulatūq; de Martiano q̄nquagin
ta milia denarioꝝ p̄babat: ipse præterea accepisse sestertia decem
milia scēdissimō qdē titulo noīe unguētarii. Qui titulus a uita ho
minis cōpti semp̄ & pumicati nō abhorrebat. Placuit cēsente Cor
nuto referri de eo proximo senatu. Tunc enim casu incertum an
conscientia abfuerat. Habes res urbanas: inuicem rusticas scribe:
quid arbusculæ tuæ: quid uineæ: quid segetes agunt: quid oues de
licatissimæ. In summa nisi æque longam epistolam reddis: non est
quod postea nisi breuissimam expectes.

C. Plinius Arrinio suo Sal;

λειτουργιοῦ illā qd̄ sup̄esse Marii Prisci causæ p̄xie scrip
serā nescio an satis circūcisū tamē & abrasū ē. Firmius idu
ctus i senatū. Respōdit crīni noto: secutæ sūt diuersæ sētētiæ cōsu
lū designatorū. Cornutus Tertullus cēsuit ordie mouēdū. Acutius

Nerua in fortitudine prudentiae rationem eius non habenda. Quae sententia tam
mitior uicit: cum sit alioquin durior tristiorque. Quid enim miserius:
quam exequium & exequium honoribus senatoriis labore & molestia non
carere? Quid grauius: quam tanta ignominia affectum non in solitudine late
re? Sed in hac altissima specula conspiciendum se monstrandumque praebere:
praeterea quod publice minus aut congruus aut decorus notatum a sena-
tu in senatu sedere: illisque ipsis a quibus sit notatus aequari: & summo-
tum a consulatu quia se in legatione turpiter gesserat: de consulibus
iudicare: damnatumque sordium uel damnare alios uel absolvere. sed hoc
pluribus uisum est. Numerant enim sententiae: non ponderant. nec aliud
in consilio publico fieri potest: In quo nihil est tam inaequale: quam aequalitas
ipsa: Nam cum sit impar prudentia: par omnium ius est. Impleui promissum:
priorisque epistolae fidem exolui: quam ex spatio temporis iam recepisse te
colligo. Nam festinanti & diligenti tabellario dedi: nisi quod impedimenti in
uia passus est. Tuae nunc partes ut primum illam deinde hanc remuneres
litteris: quales istinc redire uberrimae possunt. Vale.

C. Plinius Prisco suo Salu.

Tu occasiones obligandi me audivissime amplecteris: & ego ne-
mini libentius debeo. duabus ergo de causis a te potissimum
petere constitui: quae impetratum maxime cupio: regis exercitum
amplissimum: Hinc tibi beneficiorum larga materia: longum praeterea tem-
pus: quo amicos tuos exornare potuisti: conuertere ad nostros: nec
hos quidem multos. Malles tu quidem multos: sed meae uerecundiae suffi-
cit unus aut alter ac potius unus. Is erit Voconius Romanus: pater
in equestri gradu clarus: clarior uirtricus imo pater alius: nam huic
quoque nomini pietate successit mater. E primis ipse ceterioris Hi-
spaniae: scis quae prudentiae iudicium illius: scis quanta sit grauitas: flamme pro-
xime fuit. hunc ego cum simul studeremus: recte familiariterque dilexi.
Ille meus in urbe: ille in secessu contubernalis. Cum hoc seria: cum hoc io-
cos miscui. Quid enim aut illo fidelius amico: aut sodale iucundius?
mira in sermone: mira et in ore ipso uultusque suauitas. Ad hoc ingenium
excussum: subtile: dulce: facile: eruditum in causis agendis. Episto-
las quidem scribit: ut musas ipsas latine loqui credas. Amatur a me
plurimum: nec tamen uincitur. Equidem iuuenis statim iuueni quan-
tum potui per aetatem audivissime contuli: & nuper ab optimo princi-
pe trium liberorum ius impetraui. quod quamquam parce & cum de-
lectu daret: mihi tamen tanquam eligerer indulgit: haec beneficia mea tu
eri nullo modo melius quam ut augeam possum: praesertim cum

ipse illa tam grate interpretetur: ut dum priora accipit: posteriora mereatur. habes qualis quam probatus carusque sit nobis. Quem rogo pro ingenio pro fortuna exornes tua. In primis ama hominem. Nam licet tribuas ei quantum amplissimum potes: nihil tamen amplius potest amicitia tua: cuius esse eum usque ad intimam familiaritatem capace quo magis scires breuiter tibi studia mores omnem denique vitam eius expressi. extenderet preces: nisi & tu rogari diu nolles: & ego tota hoc epistola fecissem. Rogat enim & quod efficacissime quod reddit casus rogandi.

C. Plinius Maximo suo Salutem.

Ex operariis: distringor ceteruitalibus causis: quae me exercet magis quam delectat: Sunt enim pleraque pauca & exiles. Raro incidit uel personarum claritate uel negotii magnitudine insignis: ad hoc pauci cum quibus iuuat dicere: caeteri audaces: atque est magna ex parte adolescentuli obscuro ad declamandum huc trahunt tam irreuerenter: & temere: ut mihi Attilius noster expressisse dixisse uideatur: sic in foro pueros a ceteruitalibus causis auspicari: ut ab Homero in scholis. nam hic quoque ut illic primum coepit esse quod maximum est: at hercule ante memoriam meam: ita maiores natus solent dicere: ne nobilissimis quidem adolescentulis locus erat: nisi aliquo consulari producente: tanta ueneratione pulcherrimum opus colebatur. nunc refractis pudoris & reuerentiae claustris omnia patet omnibus. Nec inducunt sed irrumpunt: sequuntur auditores actoribus similes conducti & redempti mancipis: conuenitur a conductis & redemptis: in media basilica tam palam sportulae quam in triclinio dantur. Ex iudicio in iudicium pari mercede transit: inde iam non iurbane σοφικαίσις απο του σοφως και καλεισαι uocant iisdem latinum nomen impositum est Laudiceni: & tamen crescit idies foeditas utraque lingua notata. Heri duo nomenclatores mei: habent sane aetate eorum: quae nuper togas sumpserunt: ternis denariis ad laudandum trahuntur: tanti constat: ut sis disertissimus: hoc pretio quam libet numerosa subsellia implentur: hoc igitur corona colligitur: hoc infiniti clamores commouentur: cum mesochorus dedit signum: opus est enim signo apud non intelligentes ne audientes quod. Nam plerique non audiunt: nec ulli magis laudantur si quando transibis per basilicam: & uoles scire quo modo quisque dicat. nihil est quod tribunal ascendas: nihil quod tu prebeas aurem: facilis diuinationis. Scito enim pessime dicere: quod praeter caeteris laudabitur maxime: prius huc audiendi more induxit Largius Licinius haec tamen ut auditores corrogaret. Ita certe ex Quintiliano preceptore meo audisse memini: narrabat autem ille: affectabar Domitium Afrum: cum apud ceterum uiros diceret graui-

ter & lete, hoc enī illi actiōis genus erat. audit ex pxio imodicum
isolitūq; clamorē; admiratus reticuit: ubi silētiū factū ē: repetit qđ
abruperat. Itēq; clamor: itēq; reticuit. Et post silētium cōepit idē
tertio: nouissime qđ diceret quæsiit. Respōsum est Licinius: tū iter
missa cā: cētūuiri iqt hoc artificiū perit: qđ aliogn perire icipiebat
cū perisse Afro uideret. Nūc uero ppe funditus extictum & euer-
sum est: pudet referre: quæ quā fracta pnunciatiōe dicāt: qbus quā
teneris clamoribus excipiāt: plausus tātum ac sola cymbala & tym-
pana illis cāticis desunt: ululatus qdem: (nec enī alio uocabulo pōt
exprimi): theatris quoq; idecora laudatio large supsunt. Nos tamē
adhuc & utilitas amicoꝝ & rō ætatis morat ac retinet. Veremur
enī ne forte nō has indignitates reliqisse: sed laborem fugisse uidea-
mur. Sumus tamē solito rariores: qđ initiū est gradatim desinēdi.

C. Plinius Valeriano suo Sal.

Vo mō te ueteres Marli tui? Quo mō ēptio noua placent:
agri postq; tui facti sunt? Rarē id qđē. nihil enī æque gratū
est adeptis q̄ cōcupiscentibus me p̄dia materna pagē cōmo-
de tractāt: delectāt tamen ut materna: aliogn lōga patiētia occalui.
habēt hūc finē assiduæ querelæ: quod quæri pudet.

C. Plinius Anniano suo Salu.

V qđē pro cætera tua diligētia admones me codicillos Ari-
liani: q me ex parte instituit hæredem pro nō scriptis habē-
dos: quia nō sint cōfirmati testamēto: qđ ius ne mihi qdem
ignotū est: cū sit iis et notū qui nihil aliud sciūt: sed ego ppriā quā
dā legē mihi dixi: ut defunctorū uolūtates et si iure deficerēt quasi
pfectas tuerer. Constat autē codicillos istos Atiliani manu scriptos:
Licet ergo nō sint cōfirmati testamēto: a me tamē ut cōfirmati ob-
seruabūf: Præsertim cū delatori locus nō sit. Nam si uerēdū esset:
ne qđ ego dedisse populus eriperet: cūctatior fortasse & cautior eē
deberē. Cū uero liceat hæredi donare qđ in hæreditate subsedit: ni-
hil ē qđ obstat illi meæ legi cui publicæ leges nō repugnāt. Vale.

C. Plinius Gallo suo Salutem.

Iraris cur me Laurentinum uel (si ita mauis) laurens meum
tantopere delectet? desinas mirari cum cognoueris grati-
am uillæ: opportunitatem loci: littoris spacium: decem &
septem milibus passuum ab urbe secessit: ut peractis quæ agenda
fuerint saluo iam & composito die possis ibi manere. Aditur non
una uia: Nā & laurētia & hostiēsis eodē ferūt: sed laurētina a quar-

to decimo lapide: Hostiensis ab undecimo relinquenda est. Vtrinque
excipit iter aliqua ex parte arenosum iunctis paulo grauius & longius:
equo breue & molle: uaria hic atque inde facies: Nam modo occurrenti-
bus siluis uia coarctatur: modo latissimis pratis diffunditur & patescit:
multi greges ouium: multa ibi equorum & bouum armenta: quae motibus
hyeme depulsa herbis & tempore uerno nitescunt. uilla uisibus capax:
Non sumptuosa tutela: cuius in prima parte atrium frugum nec tamen sordi-
dum: deinde porticus in O. litterarum similitudinem circumacta: quibus par-
uula sed festiua area includitur: egregium aduersum tempestates recepta-
culum: nam specularibus ac multo magis iminentibus tectis muniuntur.
Est contra medias cauedium hilare: mox triclinium satis pulchrum: quod
in littus excurrit: ac si quando Africo mare impulsum est fractis iam
& nouissimis fluctibus leuiter adluitur. Vndique ualuas & fenestras
non minores ualuas habet: atque ita a lateribus a fronte quasi tria ma-
ria prospectat: A tergo cauedium: porticum: area: porticum rursus: mox
atrium siluas & longinquos respicit montes: huius a laeva retractius
paulo cubiculum est amplum: Deinde aliud minus: quod altera fenestra
admittit orientem: occidentem altera retinet. haec & subiacens mare longi-
us quidem sed securius intuetur: huius cubiculi & illius triclinii obiectum
includitur angulus: qui purissimum solem continet & accedit: hoc hibernaculum
hoc est gymnasium meorum est. Ibi omnes siler uenti exceptis qui nubilum indu-
cunt: & serenam aetatem usum loci eripiunt. Adnectitur angulo cubiculum in aspi-
da curuatum: quod abitu solis fenestris omnibus sequitur. parieti eius in bibli-
othecae specie armarium insertum est: qui non legendos libros: sed lectitan-
dos capit: adheret dormitorium meorum & transitu iteriacente: qui su-
spensus & sublatus conceptum uaporem salubri tempore huc illucque
digerit & ministrat. reliqua pars lateris huius seruorum libertorumque
usibus detinetur plerisque tam mundis: ut accipere hospites possint. ex alio
latere cubiculum est politissimum: deinde uel cubiculum grade uel modi-
ca coenatio: quae plurimo sole plurimo mari lucet. Post haec cubiculum
cum praestrio: altitudine aestiuum: munimento hibernum. Est enim sub-
ductum omnibus uentis: Huic cubiculo aliud & praestrio communi parie-
te iunguntur: inde balinei cella frigidaria spaciofa & effusa: cuius in con-
trariis parietibus duo baptisteria uelut eiecta sinuantur abunde capa-
cia: sin mare in proximo cogites: adiacet unctuarium: hypocaustum: adiacet
propigeo balinei: Mox duae cellae magis elegantes quam sumptuosae. co-
haeret calida piscina mirifice: ex qua natantes mare aspiciunt: Nec
procul spaeristerion: quod calidissimo soli inclinato iam die occur-

rit: hinc turris erigitur: sub qua zetae duae totidem in ipsa: propterea coena-
tio quae latissimum mare longissimum littus amoenissimas uillas prospici-
cit. Est & alia turris: in hac cubiculum: in quo sol nascitur conditurque: lata
post apotheca: & horreum. Sub hoc triclinium quod turbati maris non nisi
si fragorem & sonum patitur: eumque iam languidum ac desinentem: ortum & ge-
stationem uidet: qua ortus includitur: gestatio buxo aut rore marino
ubi deficit buxus ambiatur. Nam buxus qua parte defenditur rectis: abun-
de uiret apto caelo apertoque uento: & quanquam longinqua aspergine
maris inarescit: adiacet gestationi interiore circuitu uinea tenera &
uberosa: nudisque etiam pedibus mollis & cedens: ortum morus & ficus
frequenter uestitur: quaeque arborum illa uel maxime ferax est terra: malignior
caeteris: ac non deteriore quam maris facit coenatio reuota a mari fruitur.
Cingitur Zetae duabus a tergo: quaeque fenestris subiacet uestibulum ui-
le & hortus alius pinguior & rusticus: hic cryptoporticus prope publi-
ci operis extenditur. Vtriusque fenestrae a mari plures ab horto singulae &
alterius pauciores: Haec cum serenus dies & imotus omnes: cum hinc uel
inde uentus inquietus: qua uenti quiescunt. Sine iniuria patitur: ante cry-
ptoporticum Xystus uiolis odoratus: teporem solis infusi repercussu
cryptoporticus auget: quae ut tenet solem sic aquilonem inhibet: sub-
mouetque: quantumque calor ante: tantum retro frigoris. similiter Afri-
cum sistit: atque ita diuersissimos uentos alium alio latere frangit & finit.
haec iucunditas eius hyeme maior aestate: Nam ante meridiem xystum:
post meridiem gestationes horticum proximam partem umbra sua temperat:
quae ut dies creuit: decreuitque modo breuior modo longior hac uel illac
cadit. Ipsa uero cryptoporticus tunc maxime caret sole cum ardentissi-
mus culmini eius insistit: Ad hoc patentibus fenestris fauonios acci-
pit: transmittitque: nec unquam aere pigro & manente ingravescit. In capi-
te xysti deinceps cryptoporticus horti zeta est amores mei: re uera
amores: ipse posui: In hac heliocaminus quod est alia xystum alia mare
utraq; soles, cubiculum aut ualuis, cryptoporticum fenestra prospicit:
mare contra parietem medium zeta per quam eleganter recedit: quae specu-
laribus & uelis obductis reductisue modo adiicitur cubiculo: modo aufer-
tur, lectum & duas cathedras capit: a pedibus mare: a tergo uillae: a ca-
pitae siluae tot facies locorum totidem fenestris & distinguit & miscet:
luctum est cubiculum noctis & soni: non illud uoces seruorum: non maris
murmur: non tempestatum motus: non fulgurum lumen: ac ne diem quod est scit
nisi fenestris apertis: tam alti abditi que secreti: illa ratio quod interiacens adron
parietem cubiculi horticum distinguit. Atque ita omnem sonum media ianita-

te cōsumit, applicitū est cubiculo hipocaustō pexiguū: qđ agūsta fe-
nestra suppositū calorē ut rō exigit aut effūdit aut retiet: pcestrū
deide ac cubiculū porrigit ī solē quē oriētē statī exceptū ultra me-
ridiē obliquū qđē sed tamē seruat. In hāc ergo zetā cū me recipio:
abesse mihi ēt a uilla mea uideor. Magnāq; eius uoluptatē ecce sa-
turnalibus p̄cipue capio cū reliq; ps tecti licētia dieq; festisq; clāori-
bus p̄fonat: nam nec ipse meoq; lusibus: nec illi studiis meis obstre-
pūt: hāc utilitas: hāc amoenitas deficit aq; saliēti: sed puteos ac po-
tius fōtis hēt: sūt. n. ī sūmo & oīo littoris illius mira natura: quocū
que loco moueris humū obuius & paratus hūor occurrit isq; since-
rus ac ne leuiter qđē tāta maris uicinitate corruptus. Suggestū affa-
tī ligna p̄xiā siluā: cāteras copias hostiēsis colōia mīstrat: frūgi q;
dē hoī sufficit ēt uicus quē una uilla discernit: ī hoc balnea merito-
ria tria. Magna cōmoditas si forte balneū doīni uel subitus aduen-
tus uel breuior mora calefacere dissuadeat. Littus ornant uarietate
grauissīa nūc cōtinua: nūc ītermīssa tecta uillag;: quæ p̄stāt multa-
rū urbiū faciē siue ip̄o mari siue ip̄o littoī utar;: qđ nōnūq; lōga trā-
qllitas mollit: sēpius frequēs & cōtrarius fluctus īdurat. mare non
sane p̄ciosis piscibus abūdat: soleas tamē & s̄llas optias egerit: Vil-
la uero n̄ra ēt mediterrāeas copias p̄stāt: lac ī prīs: Nā illuc e pascuis
pecora cōueniūt: si q̄do aq; ūbrāue sectāt. Iustis ne de causis eū tibi
uideor īcolere: īhabitare: diligere secessum: quem tu nimis urbāus
es: nisi cōcupiscis: atq; utinam cōcupiscas: ut tot tātisq; dotibus uil-
lulæ nostræ maxima cōmendatio ex tuo contubernio accedat.

C. Plinius Mario suo salutem.

Vid a te iucūdius mihi potuit īiungi quā ut p̄ceptorem fra-
tris tui liberis quærerem. Nā & beneficio tuo in scholā re-
deo. Et illam dulcissimā ætatē q̄si resumo: sedeo īter iue-
nes ut solebam. Atq; ēt expior quantū apud illos auctorita-
tis ex studiis hēam: Nam p̄xiē frequēti auditorio īter se corā mul-
ti ordinis nostri clare iocabant;: ītraui: cōticuerūt. Quod non refer-
rem: nisi ad illoq; magis laudem q̄ ad meam pertineret. Ac nisi spe-
rare te uellem posse fratris tui filios probe discere: quod supest cū
omnis qui profitentur audiero: quid de quoque sentiam scribam:
efficiamq;: quantum tamen ep̄stola cōseq; potero: ut ipse oēs audif-
se uidearis. debeo. n. tibi: debeo memoriæ fratris tui hanc fidē: hoc
studiū: p̄sertī sup tanta re: nā qđ magis interest n̄ra q̄ ut liberi dice-
rē tui nisi nūc illos magis amares. Et ut digni illo patre te patruo
reperiant;: quam curam etiam si mihi nō mandasses uindicassent.

Nec ignoro suscipiendas offensas i eligēdo p̄ceptore. Sed oportet me non mō offensas: uerum etiam simultates pro fratris tui filiis tam æquo animo subire q̄ parentes pro suis. Vale.

C. Plinius Cereali suo salutem dicit.

Ortaris ut orationem amicis pluribus recitem: faciam quia hortaris: quāuis uehementer addubitem: neq; enim me p̄terit actiones quæ recitent: impetum oēm calorem: ac prope nomen suum perdere: ut quas soleant cōmendare simul & accendere iudicum cōfessus celebritas aduocatorum expectatio euetus fama non unius actoris diductumq; in partes audientium studiū: ad hoc dicentis gestus: incensus: discursus etiam: omnibusq; motibus animi cōsentaneus uigor corporis: unde accidit: ut hi q; sedētes agūt: quāuis illis maxia ex parte supersint eadem illa quæ itātibus: tamen hoc quod sedent q̄si debilitent & deprimant. recitantium uero p̄cipua pronunciationis adiumenta oculi manus p̄æpediuntur. Quo minus mirum est si auditorum itentio relanguescit: nullis extrisecus aut blandimentis capta: aut aculeis excitata. his accedit q; oratio de qua loquor pugna & contentiosa est: porro ita natura cōparatum est: ut ea quæ scripsimus cum labore: etiam cum labore audiri putemus. Et sane quotus quisq; tam rectus auditor: quē non potius dulcia hæc & sonantia: q̄ austerā & p̄ssa delectent. Est q̄dem oīo turpis ista discordia: est tamen quod plerumq; euenit: ut aliud auditores: aliud iudices exigant: cum alioq̄n p̄cipue auditor affici debeat: q̄bus idē si forte iudex maxie pmoueret, pōt tamē fieri ut q̄q; i his difficultatibus libro isti nouitas lenocinet: nouitas ap̄d nostros: ap̄d græcos, n. ē q̄ddā quīs ex diuerso nō tamen oīo dissimile. Nā ut illis erat moris leges q̄s ut cōtrarias prioribus legibus arguebāt aliæ collatiōe cōuincere: ita nobis esse repetūdarum legi q̄d postularem cum hac ipsa lege cum aliis colligendū fuit: quod nequaq; blandum auribus iperitog; tanto maiore ap̄d doctos hēre gratiā debet: quāto minorem apud indoctos hēt. Nos aut si placuerit recitare adhibitori sumus eruditissimū quēq; sed plane adhuc an sit recitādum examina tecū: oēsq; quos ego moui in utraq; parte calculos pone: idq; elige in quo uicerit ratio: a te, n. ratio exigerur: nos excusabit obsequium. Vale.

C. Plinius Caluisio suo salutem.

Ssem para: accipe auream fabulam: fabulas imo: nā me priorū noua admonuit. Nec refert a qua potissimum incipiam.

Verania Pisonis grauius iacebat: huius dico Pisonis: quæ Galba ad optauit: ad hæc Regulus uenit: primū impudentiā hoīs: q̄ uenerit ad ægrā: cuius marito inimicissius: ip̄i inuisissius fuerat: Esto si uenit tantū: at ille est p̄xius toro sedit: quo die: q̄ hora nata esset: interrogauit: ubi audiuit: cōponit uultū: itendit oculos: mouet labra: agit digitos: cōputat: nihil nisi ut diu miserā expectatione suspendat. habes inquit climatericū tēpus. sed euades: qd̄ ut tibi magis liqueat: aruspicem cōsulā: quem sum frequēter exptus. Nec mora: sacrificiū facit: affirmat exta cū syderū significatiōe cōgruere. Illa ut in periculo credula poscit codicillos: legatū Regulo scribit: mox ingrauescit: clamat moriens. O hoīem nequā perfidū ac plus etiā quā pius: q̄ sibi per salutem filii peierasset: facit hoc. Regulus nō minus scelerate: q̄ frequēter: quod irā deorū quos ipse quotidie fallit in caput infelicis pueri detestatur. Velleius Blesus ille locuples cōsularis nouissima ualitudine cōflictabatur: cupiebat mutare testamentū. Regulus q̄ speraret aliqd̄ ex nouis tabulis: q̄ nup̄ captare eū cœperat: medicos hortari rogare quoquo modo spiritum homini prorogarent. postq̄ signatum est testamentum: mutat personam: uertit ad locutionem: iisdemq̄ medicis: quousq̄ miserum cruciatis: qd̄ inuidetis bonam mortem: cui dare uitam nō potestis. moritur Blesus: & tāq̄ omnia audisset: Regulo ne tantulum quidē: sufficiūt duæ fabulæ: an scholastica lege tertiam poscis: est unde fiat. Aurelia ornata scemina signatura testamentum sumpserat pulcherrimas tunicas. Regulus cum uenisset ad signandum. Rogo inquit has mihi leges: Aurelia hominem ludere putabat: ille serio instabat. nec multa: coegit mulierem aperire tabulas: ac sibi tunicas quas erat induta legare: obseruauit scribentem: inspexit an scripsisset: & Aurelia quidem uiuit: ille tamen istud tanq̄ morituram coegit: & hic hæreditates: hic legata quasi mereatur accipit: ἀλλὰ τί διατείρομαι in ea ciuitate: in qua iam pridem non minora præmia immo maiora nequitia & improbitas quam pudor & uirtus habent. Aspice Regulum: q̄ ex paupere & tenui ad tantas opes per flagitia processit: ut ipse mihi dixerit: cū cōsuleret q̄ cito sestertium sexcētis impleturus esset inuenisse se exta duplicata: quibus portendi milies & ducenties habiturum: & habebit si modo ut cœpit aliena testamenta: quod est improbissimum genus falsis ipsis quorum sunt illa dictauerit.

C. Plinii Nouocomensis Epistolarum Liber Tertius.

C. Plinius Caluissio suo salutem plurimā dicit.

Escio an ullū iucūdius tēpus exegeri: q̄ quo nuper ap̄
Spurinā fui: adeo q̄dem: ut neminē magis ī senectute: si
mō senesceŕ datū ē: æmulari uelī: nihil. n. ē illo geneŕ ui
tæ distīctius: me aut̄ ut certus sīdeꝝ cursus: ita uita ho
minū disposita delectat: senum p̄fertī. Nā iuuenes adhuc confusa
quædā & q̄si turbata nō indecēt: senibus placida oīa & ordiata cō
ueniūt: q̄bus īdustria sera: turpis ābitio est: hanc regulā Spūrina cō
stantissime seruat: q̄ ēt p̄ua hæc: si nō quotidie fiāt: ordie quodam:
& uelut orbe circūagit: mane lectulo cōtinet: hora secūda calceos
poscit: ābulat milia passuū tria: nec minus animum q̄ corpus exer
cet: si adsunt amici honestissimi sermōes explicant. Si nō: liber legi
tur: iterdū ēt p̄sentibus amicis: si tamē illi nō grauent. deinde cōsi
det: & liber rursus aut sermo potior libro: mox uehiculū ascēdit: af
sumit uxore singularis exēpli: uel aliquē amicorū: ut me p̄xime: q̄
pulchrū illud: q̄ dulce secretū: quantū ibi ātiq̄tatis: quæ facta: quos
uiros audias: q̄bus p̄ceptis ībuare. Quāuis ille hoc tēperamētū mo
destiæ suæ īdixerit: ne p̄cipe uideat: p̄actis septē milibus passuum:
iteꝝ ambulat mille: iterum residet: uel se cubiculo uel stilo reddit.
scribit. n. & quidem utraq; līgua lyrica & doctissima: mira illis dul
cedo: mira suauitas: mira hilaritas: cuius gratiam cumulat sanctitas
scribentis: ubi hora balinei nunciata est: est autē hyeme nona æsta
te octaua. ī sole si caret uēto ābulat nudus. Deīde mouet̄ pila uehe
menter & diu: nā hoc quoq; exercitatiōis genere pugnat cum sene
ctute: lotus accubat: & paulisp̄ cibū differt. iterim audit legētem re
missius aliqd & dulcius: p̄ hoc oē tēpus libeꝝ est amicis uel eadem
facere. uel alia si malint. apponit̄ coena nō minus nitida quā frugis:
in argento puro & ātīquo: sunt ī usu & corinthia q̄bus delectat: &
afficit: frequenter comoedis coena distinguit: ut uoluptates quoq;
studiis cōdiant: sumit aliqd de nocte & æstate: nemini hoc lōgum
est: tāta comitate cōuiuū trahit: īde illi post septimū & septuagesi
mū ānū auriū oculorūq; uigor īteger: īde agile & uiuidū corpus: so
laq; ex senectute prudētia. hāc ego uitā uoto & cogitatione p̄sūo:
īgressurus auidissime ut primū rō ætatis receptū canere p̄miserit: in
terī mille laboribus cōteror: quorū mihi & solatiū & exēplū ē idē
Spūrina: nā ille quoq; quoad honestū fuit obiit officia: gessit magi
stratus: p̄intias rexit: multoq; labore hoc ociū meruit. Igit̄ eundē
mihi cursū: eundē terminū statuo: idq; iā nūc ap̄ te sub signo: ut si
me lōgius euehi uideris. in ius uoces ad hāc epistolam meā & quie

Icere iubeas: cum inertiae crimen effugero. Vale.

C. Plinius Maximo suo salutem.

Vod ipse amicis tuis obtuliffem: Si mihi eadē materia sup-
peteret: id nunc iure uideor a te meis petiturus. Ariāus ma-
turius altinatiū est princeps. Cū dico princeps nō de facul-
tatibus loquor: quæ illi large supfūt: sed de castitate iusticia grauita-
te prudētia: huius ego cōsilio ī negociis: iudicio in studiis utor. Nā
plurimū fide: plurimum ueritate: plurimū ītelligentia p̄stat. Amat
me: (nihil possum dicere ardentius): ut tu, caret ambitu: ideo se in
equestri gradu tenuit. Cū facile posset ascendere altissimū: mihi ta-
mē ornandus excolendus est. Itaq; magni æstimo dignitati eius ali-
quid astruere inopinantis: inscientis: immo etiam fortasse nolētis:
astruere autem quod sit splendidum nec molestum: cuius generis
quæ prima occasio tibi cōferas in eum rogo: habebis me, habebis
ipsum gratissimum debitorem. Quāuis enim ista nō appetat: tam
grate tamen excipit: q̄ si concupiscat.

C. Plinius Corneliae Hispullæ suæ salutem.

Vm patrē tuū grauissimū & sanctissimū uixē suspexerī ma-
gis an amauerī dubitem: teq; & in memoriā eius & ī hono-
rem tuū unice diligam: cupiā: necesse est: atq; etiam quātū
in me fuerit enitar: ut filius tuus auo similis existat: eqdē malo ma-
terno: q̄q̄ illi paternus ēt clarus: spectatusq; contigerit: pater quoq;
& patruus illustri laude cōspicui: qbus oībus ita demū similis ado-
lescet: si imbutus hōestis artibus fuerit: quas plurimū refert a quo
potissimū accipiat: adhuc illū pueritiæ ratio: intra cōtuberniū tuū
tenuit: p̄ceptores domi habuit: ubi est erroribus modica uel ēt nul-
la materia: iā studia eius extra limen p̄ferenda sunt: iā circunspiciē-
dus rhetor latius: cuius scholæ seueritas: pudor ī primis castitas cō-
stet. Adest, n. adolescenti nostro cū cæteris naturæ fortunæq; doti-
bus eximia corporis pulchritudo: cui in hoc lubrico ætatis nō p̄ce-
ptor mō: sed custos etiam rectorq; quærēdus est. Videor ergo de-
mōstrare tibi posse Iuliū genitorē: amat a me: iudicio tamen meo
nō obstat charitas hoīs: quæ ex iudicio nata est: uir est emendatus:
& grauis: paulo ēt horridior & durior: ut in hac licētia tēporē: quā-
tum eloquētia ualeat: pluribus credere potes: nam dicendi facultas
apta & exposita statī cernit. Vita hominū altos recessus magnasq;
latebras hēt: cuius pro genitore me sponforem accipe: nihil ex hoc
uiro filius tuus audiet nisi profuturū: nihil discet: quod nescisse re-

etius fuerit: nec minus sæpe ab illo q̄ a te meq; admonebit: q̄bus
imaginibus oneretur: quæ nomina: & quanta sustineat: proinde fa-
uentibus diis trade eum præceptor: a quo mores primū: mox elo-
quentiam discat: quæ male sine moribus discitur. Vale.

C. Plinius Macrino suo salutem.

Vanius & amici quos p̄sentes habebā & sermones hoium
factū meum cōprobasse uideant: magni tamē existio scire
qd̄ sc̄tias tu: nā cuius itegra re cōsiliū exquirere optassem: hu-
ius ēt peracta iudicium nosse mire cōcupisco. Cū publicum opus
mea pecunia ichoaturus ī thuscōs excurrissē: accepto ut p̄fectus
ærarīi cōmeatu: legati puīciæ bethycæ questuri d̄ p̄cōsulatu Cæci-
lii Classici aduocatū me a senatu petierunt. Collegæ optimi meiq;
amātissimi de cōis officii necessitatibus p̄locuti excusare me & exi-
mere tentarūt: factū est senatus cōsultū p̄q̄ honorificū: ut daret p̄-
uīcialibus patrōus: si ab ipso me ipetrassent: legati rursus īducti: ue-
rū me iam p̄sentē aduocatū postulauerūt īplorantes fidē meā: quā
essent cōtra Massam Bebiū expti: allegantes patrociniū foedus: secu-
ta ē senatus clarissima assensio: quæ solet decreta p̄currere: Tū ego
desino inq; P. C. putare me iustas excusationis cās attulisse: placuit
& modestia sermōis & ratio: cōpulit aut̄ me ad hoc cōsiliū nō solū
consensus senatus: quantā hic maxime: uerum etiam alii q̄dam mi-
nores sed tamen numeri: ueniebat in mentem priores nostros eti-
am singulorum hospitem iniurias accusationibus uoluntariis exe-
cutos: Quo deformius arbitrabar publici hospitii iura negligere:
p̄terea cū recordarer quanta p̄ hūisdē bethycis priore aduocatione
ēt pericula subiissē cōseruandū ueteris officii meritū nouo uide-
bas. Est. n. ita cōparatū: ut antiquiora beneficia subuertas: nisi illa
posterioribus cumules. Nā q̄libet sæpe obligati si qd̄ unum neges:
hoc solū meminerūt qd̄ negatū est: ducebar ēt q̄ decesserat Classi-
cus amotūq; erat qd̄ ī eiusmodi cās solet esse tritissimum pericu-
lū senatoris: uidebā ego aduocatiōi meæ nō minorem gratiam q̄ si
uiueret ille p̄positam iudiciam nullam ī sūma cōputabam si mune-
re hoc iā tertio fungerer faciliore mihi excusationē fore siq; icidif-
set: quē deberē acculare. Nā cū est oīum officiorū finis aliq;: tum
optime libertati uenia obsego præparat: audisti cōsiliū mei motus
superest alterutra ex parte iudiciū tuum: ī quo mihi æque iucunda
erit simplicitas dissentientis: q̄ cōprobantis auctoritas.

C. Plinius Marco suo salutem.

Ergratū est mihi q̄ tam diligēter libros auūculi mei lecti-
tas: ut habere oēs uelis: quærasq; q̄ sint oēs: fungar iudicis
tribus: atq; et quo sint ordine scripti: notū tibi faciā. Est. n.
hæc quoq; studiosis nō iucunda cognitio de iaculatione equestri
unus: hūc cū p̄fectus alæ militaret: pari ingenio curaq; cōposuit: de
uita Pōponii Secundi duo: a quo singulariter amatus hoc memo-
riæ amici q̄si debitū munus exoluit. belloꝝ germaniæ. xx. q̄bus oīa
quæ cū germanis gessimus bella collegit. Inchoauit cum ī germa-
nia militaret sōnio mōitus. Astitit. n. ei q̄escenti Drusi Neronis ef-
figies q̄ germaniæ latissime uictor ibi periit: cōmendabat memo-
riā suā: orabatq; ut se ab iūria obliuionis assereret: studiosi tres in
sex uolumīa p̄pter āplitudinem diuisi: q̄bus oratorem ab incuna-
bulis instituit & p̄ficit: dubii sermōis octo scripsit sub Nerone no-
uissimis annis: cum oē studioꝝ genus paulo liberius & erectius pi-
culosum seruitus fecisset: a fine Aufidij Bassi. xxx. unus: naturæ hi-
storiarum. xxxvii. opus diffusum eruditum: nec minus uariū q̄ ipsa
natura. Miraris quod tot uolumina: multaq; in his tam scrupulosa
homo occupatus absoluerit: magis miraberis si scieris illū aliquā-
diu causas actitasse: decessisse anno sexto & quinquagesimo: medi-
um tempus distentum impeditumq;: qua officiis maximis: q̄ ami-
citiis principum egisse. Sed erat acre ingenium: icredibile studium:
summa uigilantia. Lucubrare uulcanalibus incipiebat: nō auspican-
di cā: sed studendi æstate a nocte multa: hyeme uero ab hora septi-
ma: uel cum tardissime ab hora octaua: sæpe sexta: erat sane somni
parcissimi: nōnunq; etiam iter ipsa studia instantis & differentis: an-
te lucem ibat ad Vespasianum imperatorem: nam ille quoque nocti-
bus utebatur: inde ad legatū sibi officium: reuersus domū: quod re-
liquū tēporis studiis reddebat: post cibum sæpe: quem iterdiu leuē
& facilē uetere more sumebat æstate si quid ocii: iacebat in sole: li-
ber legebat: annotabat: excerpebatq;. nihil enim legit: quod nō ex-
cerperet: dicere etiam solebat nullum esse librum tā malum ut nō
aliqua ex parte p̄desset. post solē plerūq; frigida lauabat aqua: de-
inde gustabat: dormiebatq; minimū. Mox q̄si alio die studebat ī cœ-
næ tēpus: super hanc liber legebat: annotabat: & q̄dē cursim. Me-
mini quendā ex amicis cum lector quædā p̄peram p̄nunciasset re-
uocasse: & repeti coegisse. huic auūculū meū dixisse itellexeras nē
pe: cū ille ānuisset: Cur ergo reuocabas: decē āplius uersus hac tua
īterpellatiōe p̄didius: tāta erat p̄sionia t̄pis. Surgebat æstate a coena

lūce hyeme ītra primā noctis: & tāq̄ aliq̄ lege cogēte hęc īter medi
os labores urbisc̄ frēitū: ī secessū solū baliei t̄ps studiis exiebat. cū
dico baliei: d̄ īterioribus loquor. Nā dū distrīgīt tergī q̄: audiebat
aliq̄d aut dictabat: In itiere quasi solutus cæteris curis huic unī ua
cabat. ad latus notarius cū libro & pugilaribus: cuius manus hye
me manicis muniebāt: ut ne cæli q̄dem asperitas ullū studiū tēpus
eriperet: qua ex causa romæ quoque sella uehebat. repeto me cor
reptū ab eo cur ambularem: poteras īqt has horas nō pdere: nā p̄
re omne tempus arbitrabat: q̄d studiis nō īptiret: hac ītentiōe tot
īsta uolumina pegit: electorumq̄ cōmētarios cētum sexagīta mihi
reliq̄t: opistographos q̄dē & minutissimis scriptos: qua rōne multi
plicat hic numerus: referebat ipse potuisse secū p̄curaret in hispa
nia uendere hos cōmentarios Lartio Licinio quadrīgētis milibus
nūmum: & tunc aliquāto pauciores erāt. Nō ne uideēt tibi recordā
ti quantū legerit: quātū scripserit: nec ī officiis ullis nec ī amicicia
p̄cipis fuisse: rursus cū audis qd studiis laboris īpēderit: nec scrip
sisse satis nec legisse? Quid est enim quod nō ille aut occupationes
impedire: aut hęc instantia nō possit efficere? itaq̄ soleo ridere. Cū
me q̄dam studiosum uocāt: qui si cōparer illi: sum desidiosissimus.
Ego aut̄ tātū quē partim publica partim officia amicor̄ distrīgūt:
quis ex istis q̄ tota uita litteris assidēt collatus illi nō quasi somno
& iertix deditus erubescat? extēdi epistolā: cū hoc solum quod req̄
rebas scribere destiassem: quos libros reliquisset. cōfido tamē hęc
quoq̄ tibi nō minus grata: q̄ ipsos libros futura. Quæ te non tātū
ad legēdos eos: uerum etiam ad simile aliquid elaborandum pos
sunt æmulatiōis stimulis excitare. Vale.

C. Plinius Seuero suo Sal.

X hæreditate quæ mihi obuenit emi p̄xime corinthium si
gnū: modicū q̄dē: sed festiuū & exp̄ssum: quātū ego sapio:
qui fortasse in omni re: in hac certe perq̄ exiguum sapio.
Hoc tamen signū ego quoq̄ intelligo. Est enim nudum nec aut ui
tia si qua sunt celat: aut laudes parum ostentat. Effingit senem stan
tē: ossa musculi: nerui: uenæ: rugæ: et ut spirantis apparēt rari & ce
dētes capilli: lata frons: contracta facies: exile collum: pendēt lacer
ti: papillæ iacent: recessit uenter: a tergo quoq̄ eadem ætas: ut a ter
go æs ipsum quantum uerus color indicat uetus & antiquū: talia
denique omnia ut possint artificiū oculos tenere: Delectare impe
ratorum: quod me tanq̄ tyrunculum sollicitauit ad emendū. Emi

autem: non ut haberem domi: neq; enī ullū adhuc corinthium do-
mi habeo: ueq; ut in patria nra celebri loco ponerē: ac potissimū ī
Iouis templo. Videf. n. dignum templo: dignū deo donū. Tu ergo
ut soles omnia quæ a me tibi iungunt: suscipe hanc curā: Et iam
nunc iube basim fieri ex quo uoles marmore: quæ nomē meū ho-
norefque capiat. Si hos quoq; putabis addendos: Ego signū ipsum
ut primum inuenero aliquem qui non grauetur: mittā tibi: uel ipse
quod maius est afferam mecū: destino enī si tamē officii ratio per-
miserit excurrere isto. Gaudes quod me uenturū esse polliceor: sed
contrahes frōtem cum adiecero ad paucos dies: neq; enim diutius
abesse me eadem hæc quæ nondum exire patiuntur.

C. Plinius Caninio Ruffo salutem.

Odo nūciatus est Silius Italicus ī neapolitano suo inedia fi-
nisse uitam. Causa mortis ualitudo: erat illi natus insanabilis
clauus. Cuius tedio ad mortē irreuocabili constātia decur-
rit: usq; ad supremū diē beatus & felix: nisi quod minorē ex liberis
duobus amisit: sed maiorē meliorēq; florentē atque et cōsularem
reliquit. læserat famā suā sub Nerone: credebatur spōte accusasse. Sed
ī Vitellii amicitia sapiēter se & comiter gesserat: ex p cōsulatu Asiæ
gloriam reportauerat: maculā ueteris idustriæ laudabili ocio ablu-
erat: fuit iter p̄cipēs ciuitatis: sine potētia sine iuidia: salutabatur:
colebatur: multūq; in lectulo iacēs cubiculo semp nō ex fortuna fre-
quēti doctissimis sermonibus dies trāsigebat: cum a scribēdo uaca-
ret: scribebat carmina maiore cura: q̄ īgenio: nōnūq; iudicia homi-
num recitatiōibus experiebat: nouissime ita suadētibus ānis ab ur-
be secessit: seq; ī cāpania tenuit: ac ne aduētū qdē noui p̄cipis īde
cōmotus ē. Magna Cæsaris laus: sub quo hoc liberū fuit: magna il-
lius qui hac libertate ausus ē uti: erat φιλοκαλος usq; ad emaci-
tatis rephēsionē: plures iisdē ī locis uillas possidebat: adamatifq; no-
uis: priores negligebat. multū ubiq; librorū: multū statuarum: mul-
tū imaginū: q̄s nō habebat modo: uerū etiā uenerabat: Vergiliū atē
omnes: cuius natalē religiosius q̄ suū celebrabat: Neapoli maxime
ubi monumentū eius adire ut tēplū solebat: ī hac trāquillitate an-
num quintū & septuagesimū decessit: delicato magis corpore q̄ in-
firmo: utq; nouissimus a Nerone factus ē consul: ita postremus ex
omnibus quos Nero consules fecerat decessit. Illud etiā notabile
ultimus ex neronianis consularibus obiit quo cōsule Nero periit:
Quod me recordatē fragilitatis humanæ miseratio subit. Quid, n.

tā circūcisū tā breue q̄ hoīs uita longissima? An nō uiderur tibi Ne
ro modo fuisse: cum interim ex iis q̄ sub illo gessere consulatū: iam
nemo superest: q̄q̄ quid hęc miror? nuper Lucius Piso pater Piso
nis illius qui a Valerio Festo p̄ summū facinus in Africa occisus ē
dicere solebat neminē se uidere in senatu quē cōsul ipse sentētiam
rogauisset: Tam angustis terminis tātæ multitudinis uiuacitas ipsa
cōcludit: ut mihi nō uenia solū dignæ: uerum etiā laude uideant
illæ regiæ lachrymæ: Nam ferūt Xerxē cū imēsū exercitum ocu
lis obisset: illachrymassē: qđ tot milibus tā breuis imineret occa
sus: sed tāto magis hoc quicquid ē tēporis futulis & caduci: si nō n
dat factis. Nā hęc materia ī aliena manu: certe studiis proferamus
& quatenus nobis denegatur diu uiuere: relinquamus aliqd̄ quo
nos uixisse testemur. Scio te stimulis non egere: me tamen tui cari
tas euocat: ut currentem quoq; instigem: sicut tu soles: me αΥΔΩΝ
Δερισ cū inuicem se mutuis exhortationibus amici ad amorem:
immortalitatis exacuunt. Vale.

C. Plinius Suetonio Tranquillo suo salutem.

Acis pro cætera reuerētia quā mihi præstas: qđ tam solici
te petis ut tribūatū quē a Neratio Marcello clarissio uiro
ipetraui tibi in Cæsenium Siluanū propinquū tuū transfe
ram: Mihi autē sicut est iucundissimum ipsum te tribunū: ita non
minus gratum aliū per te uidere: neq; enim esse cōgruens arbitror
quem augere honoribus cupias huic pietatis titulis inuidere: qui
sunt omnibus honoribus pulchriores: uideo etiam cum sit egregi
um & mereri beneficia & dare: utramq; te laudem simul assecutu
rum: si qđ ipse meruisti alii tribuas: præterea intelligo mihi quoq;
gloriæ fore: Si ex hoc tuo facto non fuerit ignotum amicos meos
non gerere tantum tribunatum posse: uerum etiam dare: quare
ego honestissimæ uoluntati tuæ pareo: Neque enim adhuc nomē
in numeros relatum est. Ideoq; liberum est nobis siluanum in lo
cum tuum subdere cui cupio tam gratum esse munus tuum: q̄ tibi
meum est. Vale.

C. Plinius Cornelio Minitiano suo Sal.

Ossum iā p̄scribere tibi quātū ī rep. puiciæ bethycæ cā la
boris exhauserim: nā fuit multiplex: actaq; ē sæpius cū ma
gna uarietate: Vnde uarietas: unde plures actiōes: Cæcilius
Classicus hō foedus: & apte malus p̄cōsulatū ī ea nō minus uiolen
ter q̄ sordide gesserat. Eodem anno quo ī Africa Marius Priscus.

Erat autem Priscus ex Bethyca: ex Africa Classicus: inde dictū Bethycorum: ut plerūq; dolor etiam uenustos facit: Non illepidū se rebat: dedi malū & accepi: sed Mariū una ciuitas publice multiq; priuate reū pegerunt. In Classicū rota puintia incubuit. ille accusatiōne uel fortuita uel uolūtaria morte prauertit. Nā fuit mors eius ifamis: ambigua tamē. Vt enim credibile uidebat uoluisse exire de uita cū defendi nō posset: Ita mirum pudorē dānationis morte fugisse quē nō puduisset dānāda cōmittere: Nihilominus bethyca ē in defūcti accusatiōe pstabat. prouisum hoc legibus: intermissum tamē & post lōgā intercapedinē tūc reductū: addiderūt bethyci: quot simul socios ministrosq; classici detulere: nominatimq; in eos inq; sitione postulauere: aderā bethycis: mecūq; Lucius Albinus uir in dicēdo copiosus: ornatus: quē ego cū olī mutuo diligerē ex hac officii societate: amare ardētius cōepi: habet quē gloria in studiis p̄sertim quiddam ἀκοιμωπντοπ: nobis tamē nullū certamē nulla cōtentō: cū uterq; pari iugo nō pro se: sed p̄ cā niteret. Cuius & magnitudo & utilitas uisa est postulare ne tantū oneris singulis actiōibus subi remus. Verebatur ne nos dies: ne uox: ne latera deficerēt: si tot crimina: tot reos uno uelut fasce cōplecteremur: Deinde me iudicū in tētio multis noībus: multisq; causis nō lassaret modo: ueq; ē cōfundere. Mox ne gratia singulorū collata atq; pmixta p̄ singulis quoq; uires oīum acciperet: postremo ne potētissimi uilissimo quoq; quasi piaculari dato alienis poenis elaberēt. Etenim tū maxie fauor & ambitio dominaf: cū sub aliqua specie seueritatis delitescere pōt. Erat in cōsilio fertorianū illud exēplū: q; robustissimū & firmissimū militem iussit equi caudā: reliqua nosti. Nā nos quoq; tā numerosum agmē reorū ita demū uidebamus posse supari: si p̄ singulos carpere tur: placuit in primis ipsum Classicum ostēdere nocētem: hic aptissimus ad socios eius & ministros transitus erat: quia socii ministriq; probari nisi illo nocēte nō poterant. Ex qbus duos statim Classico iūximus Bebiū Probū: & Fabiū hispanū: utrūq; gratia. Hispanū ē faciūdia ualidū. Et circa Classicū quē breuis & expeditus labor: sua manu reliquerat scriptū quod ex quaq; re: quod ex quaq; cā accepisset. Miserat ēt epistolas romā ad amiculā quādam iactātes & gloriosas his quē uerbis. liber ad te uenio: iā sestertiū quadragies redegi p̄te uendita bethycorū. circa Hispanū & Probū multū sudoris: Hōrū anteq; crimina ingrederer: necessarium credidi elaborare ut constaret ministerium crimen esse: quod nisi fecissem ministros frustra

probassem: Neq; enī ita defendebāt ut negarent: sed ut necessitati ueniā precarent: esse enim se puiciales: & ad omne p̄cōsulū īperiū metu cogi: solet dicere Claudius Restitutus: q; mihi respōdit uir exercitatus & uigilās: & quālibet subitis paratus: Nūq; sibi tātū caliginis: tātū p̄turbatiōis effusum: quātū cū p̄repta & extorta defensionī suæ cerneret: ī qbus omnē fiduciā reponebat. Cōsiliū nostrī exitus fuit: bona Classici quæ habuisset a te puiciā placuit senatui a reliq; separari: Illa filia ac spoliatis relinqui: additum est: ut pecuniæ quas creditoribus soluerat reuocarēt. Hispanus & Probus ī qnquēniū relegati: Adeo graue uisum est qđ initio dubitabat: an oīo crimē esset. Post paucos dies Claudiū Fuscū Classici generū: & Tiloniū Priscū: q; tribunus cohortis sub Classico fuerat: accusauit dispari euentu. Prisco ī biēniū Italia īterdictū: absolutus ē Fuscus. Actiōne tertia cōmodissimū putauimus plures cōgregare: ne si lōgius esset extracta cognitio satietate & tedio quodā rustitia cognoscentiū seueritasq; lāguesceret: aliogn superāt mīores rei data opa hūc ī locū reseruati: excepta tamē Classici uxore: q; sicut īplicita suspitionibus: ita nō satis cōuici p̄batiōibus uisa est: nā Classici filia quæ & ip̄a īter reos erat: ne suspitiōibus qđē hærebat. Itaq; cū ad nomē eius ī extrema actiōe uenissem: neq; enī ut initio sit etiā ī fine ferēdū erat: ne p̄ hoc totius accusatiōis auctoritas minuerēt: honestissimū credidi nō premere īmerētē: idq; ipsum dixi & libere & uarie. Nā mō legatos īterrogabā docuissēt ne me aliqd qđ reprobari posse cōsiderēt: mō cōsiliū a senatu petebā: putaret ne debere me: si quā haberē ī dicēdo facultatē: ī iugulū īnocētis quasi telū aliquod ītēdere: postremo totū locū hoc sine cōclusi. Dicit aliq; iudicas ergo? Ego uero nō iudico: Memini tamē me aduocatū ex iudicibus datū: hic nūerosissimæ causæ terminus fuit: qbusdā absolutis: pluribus dānatis atq; ēt relegatis: aliis ī tēpus: aliis ī p̄petuū. Eodē senatus cōsulto: īdustria fides cōstātia nostra plenissimo testimōio comprobata est: dignū solūq; par p̄tio tāti laboris. Cōcipere aīo potes q; simus fatigati. Quibus totiēs agēdū: totiēs altercādum: tā multi testes īterrogādi subleuādi refutādi: lā illa q; ardua q; molesta: Tot reorū amicis secreto rogātibus negare: aduersantibus palā obsistere. Referā unum aliqd ex his quæ dixi: cū mihi qđā ex iudicibus ipsis pro reo gratiosissimo reclaimerēt: nō minus inquā hic īnocēs erit: Si ego omnia dixero: cōiectabis ex hoc quātas cōtētiōes: quātas ēt offensas subierimus dūtaxat ad breuē tempus. Nam fides ī p̄sēn

tia eos quibus resistit offendit: deinde ab illis ipsis suscipit laudatque: non potui te magis in re presentem producere: dices non fui tanti. Quid enim mihi cum tanta longa epistola? Nolite ergo identidem quaerere quid Romae gerat: & tamen memeto et non esse epistolam longam: quae tot dies: tot cognitiones: tot denique reos causasque complexa sit: Quae omnia uideor mihi non minus breuiter quam diligenter persecutus. Temere dixi diligenter: succurrit quod praeterieram: & quidem sero: sed quam praepostere reddere facit hoc Horus: multique illius exemplo. Est aliquando praedecorum: a me tamen non ideo fiat: Et testibus quidam siue iratus quod euocatus esset iuitus: siue subornatus ab aliquo reorum ut accusationem exarmaret: Norbanum Lacinianum legatum & inquisitorem reum postulauit tanquam in causa castae: uxor haec Classici: praearicare. Est lege cautum: ut reus ante pagat: tunc de praearicatore quaerat: uidelicet quia optime ex accusatione ipsa accusatoris fides aestimatur. Norbano tamen non ordo legis: non legati nomen: non inquisitionis officium praesidio fuit. Tanta conflauit inuidia homo alioquin flagitiosus: & Domitiani temporibus usus: ut multi: electusque tunc a puincia ad inquisitionem non tanquam bonus & fidelis: sed tanquam Classici inimicus. Erat ab illo relegatus: dari sibi diem ad diluenda crimina postulauit. Neutrumpetrauit: coactus est statim respondere: respondit: malum paruusque ingenium hominis facit: ut dubite confidetur an constanter. Certe paratissime: obiecta sunt multaque magis quam praearicatio nocuerunt: Qui et duo consulares Pompeius Rufus: & Libo frugi laeserunt eum testimonio tanquam apud iudicem sub Domitiano Saluii Liberalis accusatoribus affuisset: damnatus & in insulam relegatus est: itaque cum castam accusarem: nihil magis pressi: quam quod accusator eius praearicationis crimine corruisset: pressi tamen frustra. Accidit enim res contraria & noua: ut accusatore praearicationis damnato rea solueretur: quaeris quid nos dum haec aguntur: indicauimus senatui ex Norbano didicisse nos publicam causam: rursusque debere ex integro discere si ille praearicator probaretur. atque ita dum ille peragitur reus: sedimus: Postea Norbanus omnibus diebus cognitionis interfuit: eandemque usque ad extremum uel constantiam uel audaciam pertulit: Interrogo ipse me an aliquid omiserim: rursus & rursus pene omisi: Summo die Saluius Liberalis reliquos legatos grauitate increpuit tanquam non omnes quos mandasset prouincia reos peregissent: Atque ut est uehemens & disertus in discrimen adduxit: protexi uiros optimos eosdemque gratissimos: mihi certe debere se predicant quod illum turbinem euaserint. hic erit epistolae finis: litteram non addam etiam si

aliquid adhuc preterisse me sensero. Vale.

C. Plinius Spurinæ & Cocinæ suæ Sal.

Composuisse me quædam de filio uestro non dixi uobis: cum proxime apud uos fui: primum quia non iam scripseram ut dicerem: sed ut meo amori meo dolori satisfacerem: deinde quia te Spurina cum audisses recitasse me: ut mihi ipse dixisti: quid recitassem. simul audisse credebam: præterea ueritus sum ne uos festis diebus confunderem: si in memoriam grauissimi luctus reduxissem: Nunc quoque paulisper hæsitauit id solum quod recitauit mitterem exigentibus uobis: an adicerem quæ in aliud uolumen cogito reseruare: Neque enim affectibus meis uno libello charissimam & mihi sanctissimam memoriam prosequi satis est: cuius famæ latius consulatur: si dispensata & digesta fuerit: Verum hæsitanti mihi an omnia quæ iam composui uobis exhiberem: An adhuc aliqua differrem: simplicius & amicus uisum est: omnia: præcipue cum affirmatis iter uos futura donec placeat emittere: Quod superest rogo ut pari simplicitate si qua existimatis addenda: commutanda: omittenda iudicetis. Mihi difficile est hucusque iterum in dolore: difficile: sed tamen ut sculptorem ut pictorem qui filii uestri imaginem faceret admoneretis quod exprimere: quod emendare deberet: ita me quoque formate regite qui non fragile & caducum sed immortale ut uos putatis effigiem conor efficerem: quod hoc diuturnior erit: quo uerior: melior: absolutior fuerit. Vale.

C. Plinius Iulio genitori suo Sal.

St omino Artemidori nostri tam benigna natura: ut officia amicorum in maius extollat. inde est meum meritum ut uera: ita supra meritum prædicatione circumferret. Eodem cum essent philosophi ab urbe summoti sui apud illum in suburbano: & quo notabilius hoc est periculosius esset: fui prætor: pecuniam est qua tunc illi ampliore opus erat: ut æs alienum exolueret contractum ex pulcherrimis causis mutatis magnis quibusdam & locupletibus amicis mutuatus ipse gratuitam dedi. Atque itaque hoc feci cum septem amicis meis aut occisis aut relegatis: occisis Senectione: Rustico: Heluidio. Relegatis Maurico: Gratilla: Aria: Fania. Tot circa me iactis fulminibus quasi abusus mihi quoque impedire idem exitum certis quibusdam notis augurarer. Non ideo tamen eximiam gloriam meruisse me ut ille prædicat credo: sed tantum effugisse flagitium. Nam & C. Musonium socerum eius quantum licitum est per ætatem cum admiratione dilexi: & Artemidorum ipsum iam tum cum in Syria tribunus militarem: arcta

familiaritate cōplexus sum: idq; primū nō nullius idolis dedi speci
mē: qđ uirū aut sapiētem aut pximū simillimūq; sapiēti: itelligere
sum uisus. Nā ex omnibus qui nūc se philosophos uocāt: uix unū
aut alterum iuenies tāta sinceritate: tāta ueritate: Mitto q̄ patiētia
corporis hyemes iuxta & æstates ferat: ut nullis laboribus cedat:
ut nihil ī cibo: ī potū: uoluptatibus tribuat: ut oculos animūq; cō
tineat. Sūt hęc magna sed ī alio: in hoc uero minima si cæteris uir
tutibus cōparēt: quibus meruit ut a. C. Musonio ex oībus omniū
ordinam affectatoribus gener assumeret. Quæ mihi recordāti est
quidē iucūdū: qđ me cū apud alios tū apud te tātis laudibus cumu
lat: uereor tamē ne modū excedat: quē benignitas eius (illuc enī re
uertor unde coepi) nō solet tenere: Nā ī hoc uno interdū uir alioquī
prudētissimus honesto quidē: sed tamē errore uersat: q; pluris ami
cos suos: q̄ sunt arbitrat. Vale.

C. Plinius Catilio Seuero suo Sal;

Eniā ad coenā: sed iam nūc paciscor sit expedita: sit parca: so
craticis tātū sermonibus abūdet: ī his quoq; teneat modū:
erūt officia atelucana ī quæ icidere impune ne Catoni qui
dē licuit: Quē tamē, C. Cæsar ita reprehēdit ut laudet. Describit. n.
eos quibus obuius fuerit: Cū caput ebrii retexissent erubuisse: deī
de adiicit: putares nō ab illis Catonē: sed illos a Catōe deprehēsos.
potuit ne plus auctoritatis tribui Catoni: quā si ebrius quoq; tam
uenerabilis erat: Nostræ tamē coenæ ut apparatus & ipendii: sic tē
poris modus constet: neq; enim ii sumus quos uituperare ne inimi
ci quidē possint: nisi ut simul laudēt. Vale.

C. Plinius Voconio Romano suo Sal.

Ibrum: quo nuper optio p̄cipi cōsul gratias egi: nisi exigē
ti tibi: missurus & si nō exegisses: ī hoc consideres uelim ut
pulchritudinem materiæ: ita difficultatem: in. cæteris enī
lectorem nouitas ipsa intentum habet. In hac nota uulgata dicta
sunt oīa: quo fit ut quasi ociosus securusq; lector tantū elocutioni
uacet: in qua satisfacere difficilius est: cū sola æstimat. Atq; utinā
ordo saltē & trāsitus & figuræ simul spectarēt. Nā iuenire præcla
re: enūciare magnifice interdū ēt barbari solēt: dispōere apte: figu
rare uarie: nisi eruditis negatū est. Nec uero affectāda sunt semper
elata & excelsa: Nam ut ī pictura lumē: nō alia res magis q̄ umbra
cōmendat: Ita orōnem tā summittere quā attollere decet. Sed quid
ego hęc doctissimo uiro? Quin potius illa adnota: quæ putaueris

corrigenda: Ita enim magis credam cætera tibi placere si quædam displicuisse cognouero.

C. Plinius Acilio suo salutem.

Em atrocè nec tantum epistola digna Largius Macedo uir p̄torius a seruis suis passus est: supbus alioqn domus & sæuus: & qui seruissè patrem suum parè imo minimū meminisset: lauabat in uilla Formiana: repete eū serui circūstunt: alius fauces iuadit: alius os uerberat: alius pectus & uentrè: atq; et foedum dictu uerenda cōtūdit: & cū exanimè putarent: abiiciūt in feruens pauimētum: ut experirent an uiueret: ille siue q̄a nō sentiebat: siue q̄a se nō sentire simulabat imobilis & extentus fidem peractæ mortis impleuit. Tū demum quasi æstu solutus efferē. Excipiūt serui fideliores. Cōcubinæ cū ululatu & clamore cōcurrūt: Ita & uocibus excitatus & recreatus frigore loci sublatis oculis agitatoq; corpore: uiuere se: & iā tutū erat: cōfiteē. Diffugiunt serui: quorū magna pars cōprehensa est: cæteri regunt: ipse paucis diebus ægre refocillatus nō sine ultionis solatio decessit: ita uiuus uindicatus ut occisi solēt. Vides quot periculis: quot cōtūeliis: quot ludibriis simus obnoxii: nec est quod q̄squā possit esse securus: q̄a sit remissus & mitis. Nō enim iudicio domini sed scelere perimunt: ueq; hæc hætenus: qd præterea noui. Quid? nihil alioquin subiūgerē: Nam & charta adhuc superest & dies feriatus patit̄ plura cōtexi: Addā q̄ oportune de eodem Macedone succurrit: cū in publico Romæ lauares: notabilis atq; etiā ut exitus docuit ominosa res accidit. Eques romanus a seruo eius ut trāsitū daret: manu leuiter admōitus conuertit se: nec seruū a quo erat tractus: sed ipsum Macedonē tā grauius palma percussit: ut pene cōcideret. Ita balneū illi: quasi p̄ gradus quosdam primū cōtumeliæ locus deinde exitii fuit. Vale.

C. Plinius Proculo suo salutem.

Etis ut libellos tuos i secessu legā: examinē an editione sint digni: adhibes p̄ces: allegas exēplū. Rogas enim ut aliqd succisui tēporis studiis meis subtrahā: impertiam tuis: adiicis. M. Tulliū mira benignitate poetarū igenia fouisse: Sed ego nee rogādus sum: nec hortādus: nā & poeticè ipsā religiosissime ueneror: & te ualidissime diligo. Faciā ergo qd̄ desyderas tā diligēter q̄ libenter: Videor aut̄ iā nunc posse rescibere: esse opus pulchrū: nec suppressendū quantū existimare licuit ex his quæ me p̄sente recitasti: si mō mihi nō iposuit recitatio tua: legis, n. suauissime & pitissime:

confido tamē me nō sic auribus duci: ut omnes aculei iudicii mei
illarū delinimentis restrīgant; hebetent fortasse: & paululū retūdā
tur: euelli q̄dem: extorqueriq; non possunt: igit̄ nō temere iam nūc
de uniuersitate p̄nūcio: de partibus experiar legendo. Vale.

C. Plinius Nepoti suo Sal.

Nnotasse uideor facta dictaq; uiroꝝ & foeminarūq; alia cla
riora esse: alia maiora: confirmata est opinio mea hesternō
Faniae sermōe: neptis hęc Arriae illius: quę marito & sola
tū mortis & exemplū fuit. Multa referebat auia suā: nō minora
hoc: sed obscuriora: quę tibi existimo tā mirabilia legēti fore quā
mihi audienti fuere. ægrotabat Cæcina Pætus maritus eius: ægro
tabat & filius utriq; mortifere ut uidebatur: filius decessit eximia
pulchritudinē: pari uerecūdia: & parentibus nō mius ob alia charus
quā quod filius erat. huic illa ita funus parauit: ita duxit exequias:
ut ignoraret maritus: quin imo & quotiens cubiculū eius intraret:
uiuere filiū: atq; etiam cōmodiorem esse simulabat. Ac p̄sæpe iter
roganti quid ageret puer: respōdebat: bene quieuit: libenter cibum
sumpsit: deinde cū diu cohibita lachrymā uincerent: prūperentq;
egrediebāt: tum se dolori dabat: satiata siccis oculis: cōposito uul
tu redibat tanq̄ orbitatem foris reliq̄isset. præclarę q̄dem illud eius
dem: ferrum stringere: pfodere pectus: extrahere pugionem: porri
gere marito: addere uocem imortalem ac pene diuinā: Pæte nō do
let: sed tamē ista faciēti dicenti: gloria: & æternitas ante oculos erāt:
quo maius ē sine p̄mio æternitatis sine p̄mio gloriae abdere lachry
mas: opire luctum: amissoq; filio matrē adhuc agere. Scribonianus
arma ī Illyrico cōtra Claudium mouerat: fuerat Pætus ī ptibus: oc
ciso Scriboniano Romā trahebat. Erat ascēsurus nauem. Arria mi
lites orabat: ut simul iponeret: Nempe enim inq̄t daturi estis cōsu
lari uiro seruulos aliquos: quorū e manu cibum capiat: uestia: a q̄
bus calcietur. Oīa sola præstabo: nō impetrauit: conduxit piscato
riam nauiculam. ingensq; nauigium minimo secuta est. Eadē apud
Claudiū uxori Scriboniani cum illa p̄fiteret̄ indicium. Ego inquit
te audiā: cuius in gremio Scribonianus occisus est: & uiuis. Ex quo
manifestū est ei consilium pulcherrimæ mortis nō subitum fuisse.
Quin etiam cū Thrasea gener eius deprecaretur: ne mori p̄geret:
interq; alia dixisset: tu uis ergo filiam tuā: si mihi pereundū fuerit
mori mecum? respondit: si tandiu tantaq; concordia uixerit tecū: q̄
ego cū Pæto: uolo: auxerat hoc responso curam suorum. Attentius

custodiebatur: sensit: & nihil agitis inquit: potestis enim efficere ut male moriar: ne moriar non potestis. Dum hæc dicit: exiit cathedra: aduersoque parieti caput ingenti impetu impexit: & corruit. focillata dixeram inquit uobis inuenturam me quamlibet duram ad mortem uiam: si uos facilem negassetis: Videntur ne hæc tibi maiorem illo? Parte non dolet: ad quod per hæc peruenit est. Cum interim illud quidem ingens fama: hæc nulla circumferuntur? Vnde colligitur quod initio dixi alia esse clariora: alia maiora. Vale.

C. Plinius Seueriano suo salutem.

Ecte ne omnia quae iam pridem epistolae tuae cessant: an non recte: an occupatus es tu? An tu non occupatus: Sed occasio scribendi uel rara uel nulla: Exime hunc mihi scrupulum: cui per eum non possum: Exire autem uel data opa tabellario misso ego uaticum ego et primum dabo nunciet modo quod opto: ipse ualeo: si ualere est suspensum & anxium uiuere. Expectate. in horas: timentesque pro capite amicissimo quicquid accidere homini potest. Vale. C. Plinius Curio Seuero suo salutem.

Efficio consulatus iunxisti mihi: ut rei publicae nomine principis gratias agerem: quod ego in senatu cum ad rationem & loci & temporis ex more fecissem: bono ciui conuenientissimum credidi eadem illa spatiosius & uberius uolui me amplecti: primum: ut imperatori nostro uirtutes suae ueris laudibus commendaretur: Deinde ut futuri principes non quasi a magistro: sed tamen sub exemplo promouerentur quae potissimum uia possent ad eandem gloriam niti. Nam precipere quilibet esse debeat princeps: pulchrum quidem: sed onerosum ac prope superbum est: laudare uero optimum principem ac per hoc posteris uelut in specula lumen quod sequantur ostendere: idem utilitatis habet: arrogantiae nihil. Cepi autem non mediocrem uoluptatem: quod hunc librum cum amicis recitare uoluissim non per codicillos: non per libellos: Sed si commodum: & si ualde uacaret admoniti nunquam porro aut ualde uacat Romae. aut commodum est audire recitatem: foedissimis insuper tempestatibus per biduum conuenerunt. Cumque modestia mea finem recitationi facere uoluisset: ut adicerem tertium diem exegerunt. Mihi hunc honorem habitum putem an studiis: studiis malo quod prope extincta refouentur. At cui materiae hanc sedulitatem praestiterunt: Nempe quam in senatu quoque ubi prope necesse erat grauari tamen uel puncto temporis solebamus eadem nunc & quod recitare: & qui audire triduo uelut inueniuntur: non quia eloquentius quam prius. Sed quia liberius ideoque libentius: scribitur. Accedet ergo hoc quoque laudibus principis nostri: quod res antea tam inuisa quam falsa: nunc ut uera ita ama-

bilis facta est. Sed ego cū studium audientiū: tum iudiciū mire probaui. Ad aduerti. n. seuerissima quæq; uel maxime satisfacere: memini quidem me non multis recitasse. quod oībus scripsi: nihilominus tamen tāquam sit eadē oīum futura sententia: hac seueritate aurium lætor: ac sicut oī theatra male canere musicos docuerunt: ita nūc in spem adducor posse fieri: ut eadē theatra bene canere musicos doceant. Oēs enim qui placendi cā scribunt qualia placere uiderit scribent: Ac mihi quidem confido in hoc genere materiæ latioris stili constare rationem: cum ea potius quæ pressius & astrictius quam illa quæ hilarius & quasi exultantius scripsi: possint uideri accersita & iuducta. Non ideo tamen segnius precor ut quandoq; ueniat dies: utinamq; iam uenerit quo austeris illis seuerisq; dulcia hæc blandaq; uel iusta possessione decedat: habes acta mea tridui quibus cognitis uolui tantum te uoluptatis absentē & studioꝝ nominē de meo capere: quātū præsens percipere potuisses. Vale.

C. Plinius Claudio Ruffo suo salutem.

Sfumo te in consiliū rei familiaris ut soleo: p̄dita agris meis uicina atq; et inserta uenalia sunt: i his me multa sollicitant: aliqua nec minora deterrent. Sollicitat primū ipsa pulchritudo iugendi: deinde quā nō minus utile quā uoluptuosū posse utraq; eadē opa: eodē uiatico inuisere: sub eodē procuratore: ac pene iisdem actoribus habere unā uillā colere & ornare: alteram tantū tueri: in est huic cōputationi sumptus supellechilis: sumptus atriēsium: topiariorū fabrorū: atq; uenatorii instrumētū: quæ plurimū refert unū in locū cōferas: an i diuersa dispergas. Cōtra uereor ne sit incautū rem tā magnā iisdem tēpestatibus iisdē casibus subdere. Tutius uideat incerta fortunæ possessionū uarietatibus expiri. hēt et multū iucunditatis soli cæliq; mutatio: ipsaq; illa pegrinatio intersita: lā quā deliberatiōis nræ caput est: agri sunt fertiles: pingues: aquosi. Cōstat cāpis: uineis: siluis: quæ materiā & ex ea redditum sicut modicum ita statū p̄stāt. Sed hæc foelicitas terræ ibecillis cultoribus fatigat. Nā possessor prior sæpius uēdidit pignora: & dum reliquā colonorum minuit ad tēpus: uires ipostere exhaustit. Quare defectiōe rursus reliqua creuerūt. Sunt ergo instruēdi eo plures: quā frugi mācipiis. nam nec ipse usquā uictos hēo: nec ibi quā superest: ut scias quātū uideant posse emi. Sestertio tricies: nō quā nō aliquādo quinquagies fuerint: ueꝝ & hac penuria colonorū & cōi tēporis iiquitate: ut redditus agrorū: sic etiam pretium retro abiit. Quæris an hoc ipsum

tricies facile colligere possimus: Sum quidem prope totus in praediis: aliquid tamen foenore nec molestum erit mutuari: accipiam a forcu cuius arca non secus ac mea utor: Proinde hoc te non moueat: si caetera non refragant. Quae uelim quam diligentissime examines: Nam cum in omnibus rebus: tum in disponendis facultatibus plurimum tibi & usus & prouidentiae superest. Vale.

C. Plinius Messio Maximo suo salutem.

Eministi ne te saepe legisse quantas contentiones excitarit lex tabellaria: quantumque ipsi latori uel gloriae uel reprehensionis attulerit. At nunc in senatu sine ulla defensione hoc idem ut optimum placuit, omnes comitiorum die tabellas postulauerunt. Excesseramus sane manifestis illis aptisque suffragiis licentiam concionum: non tempus loquendi: non tacendi modestiam: non denique sedendi dignitas custodiebatur. Magni undique dissonique clamores: percurrerant omnes cum suis candidis: multa agmina in medio: multique circuli & indecora confusio. Adeo descueramus a consuetudine parentum: apud quos omnia disposita moderata tranquilla maiestatem loci pudoremque retinebant: supersunt senes ex quibus audire soleo hunc ordinem comitiorum: citato nomine candidati silentium summum: dicebat ipse pro se: uitam suam explicabat: testes & laudatores dabat: uel eum sub quo militauerat: uel eum sub quo quaestor fuerat: uel utrumque si poterat. Addebat quosdam ex suffragatoribus: illi grauius & prope loquebantur: plus hoc quam proces perderat: nonnunquam candidatus aut natales competitoris: aut annos: aut et mores arguebat. Audiebat senatus grauitate censoria: ita saepius digni quam gratiosi praeualebant: quae nunc in modico fauore corrupta ad tacita suffragia quasi ad remedium decurrerunt: quod iterum plene remedium fuit: erat, n. nouum: & subitum. Sed uereor ne precedente tempore ex ipso remedio uitia nascentur. Est, n. periculum ne tacitis suffragiis impudentia irrepat: Nam quoto cuique eadem honestatis cura secreto quae palam? Multi famam: conscientiam pauci uerentur. Sed nimis cito de futuris: interim beneficio tabellae habemus magistratus: qui maxime fieri debuerunt. Nam ut in recuperatoriis iudiciis: Sic nos in his comitiis quasi repetite apprehensi siceri iudices fuimus. Haec tibi scripsi primum: ut aliquid noui scriberem: deinde ut nonnunquam de re, pro, loquerer: cuius materiae nobis quanto rarior quam ueteribus occasio tanto minus omittenda est: Et hercule quousque illa uulgaria quae agis? Eho: ecquid commode ualeas? habeant nostrae quoque litterae aliquid non humile nec sordidum nec priuatis rebus inclusum: sunt quaedam cuncta sub unius arbitrio: qui pro utilitate communi solus omnium curas laboresque suscepit: quaedam tamen salu-

bri temperamento ad nos quoque uelut riui ex illo benignissimo fonte decurrunt: quos & haurire ipsi & absentibus amicis quasi ministrare epistolis possumus. Vale.

C. Plinius Cornelio Prisco suo salutem.

Vidio Valerium Martiale decessisse: & moleste fero. Erat homo ingeniosus: acutus: acer: & quod plurimum in scribendo & salis haberet & fellis: nec cadoris minus. persecutus eram uatico secedentem: dederam hoc amicitiae: dederam etiam uersiculis quos de me composuit: fuit moris antiqui eos quod uel singulorum laudes uel urbium scripserant: aut honoribus aut pecunia ornare: nostris uero temporibus: ut alia speciosa & egregia: ita hoc in pris exoleuit. Nam postquam desimus facere laudanda: laudari quoque ineptum putamus. Quæris quod sint uersiculi: quibus gratiam rettuleri. Remittere te ad ipsum uolumen: nisi quosdam tenerem: Tu si placuerit hi: ceteros in libro reges: alloquitur musa: mandat: ut domum meam in exquilis quaerat: adeatque reuerenter: Sed ne tempore tuo disertam Pulles ebria ianuam uideto: Totos dat tetricæ dies mi neruæ: Dum centum studet auribus uiroque: Hoc quod sæcula posterique possint Arpinis quoque comparare chartis: Seras tutior ibis ad lucernas: Hæc hora est tua cum furit Lyæus: Dum regnat rosa: dum madent capilli: Tunc me uel rigidi legant catones. Merito ne eum: quod hæc de me scripsit & tunc dimisi amicissime: & nunc ut amicissimum defunctum esse doleo: Dedit. n. mihi quantum maxime potuit: daturus amplius si potuisset: tætes si quod homini potest dari maius quam gloria: & laus: & æternitas: at non erunt æterna: quæ scripsit: non erunt fortasse: ille tamen scripsit tanquam essent futura. Vale.

C. Plinii Secundi Nouocomensis Epistolæ Liber Quartus.

C. Plinius Fabato Socero suo salutem.

Vpis post longum tempus neptem tuam: meque una uidere: gratum est utrique nostrum quod cupis: mutuo mehercule: nam iuicem nos incredibile quodam desiderio uestri tenemur: quod non ultra differemus. Atque adeo iam sarcinulas alligauimus festinaturi quantum ratio iteris permiserit. Erit. n. una sed breuis mora: deflectemus in thuscum: non ut agros recte familiare oculis subiiciamus: id enim postpositum potest: Sed ut fugam necessario officio: oppidum est pedis nostris uicinum nomen Tiferium tyberinum: quod me pene adhuc puerum patronum cooptauit tanto maiore studio quanto minore iudicio aduentus meos celebrat: perfectionibus agitur: honoribus gaudet: in hoc ego ut referre gratiam: (nam uici in amore turpissimum est:) Templum pecunia mea extruxit:

cuius dedicationē cum sit paratum: differre longius irreligiosum est: erimus ibi ergo dedicatiōis die: quem epulo celebrare cōstitui. Subsistemus fortasse & sequēti die: sed tāto magis uiam ipsam corripiemus: cōtingat modo te filiamq; tuam fortes inuenire: nam hilares certum est si nos incolumes receperitis, Vale.

C. Plinius. S. Clementi suo salutem.

Egulus filiū amisit: hoc uno malo idignus: qđ nescio an malū putet: Erat puer acris ingenii sed abiguit: q; tamē posset reſta ſectari: si patrē nō referret: hūc Regulus emācipauit: ut hāeres mris existeret: Mācipatū ita uulgo ex moribus hoīs loquebāt. foeda & insolita parētibus indulgētiae ſiulatiōe captabat: incredibile: sed Regulū cogita: Amissū tamē luget isāe: hēbat puer manulos multos & iūctos: & solutos: hēbat cāes maiores miōresq; : hēbat lucinias: psittacos: merulas: oēs Regulus circa rogam trucidauit. nec dolor erat ille: sed ostētato doloris: cōuenit ad eū mira celebritate: Cūcti detestāt: oderūt: & q̄si p̄bēr: q̄si diligant: cursāt: frequentant. Utq; breuiter qđ sentio enūtiē: i Regulo demerēdo Regulū imitātur. Tenet se trans tyberī in hortis in qbus latissimum solū: porticibus immensis: ripam stauis suis occupauit: ut est in summa avaritia sumptuosus: in sūma isāmia gloriosus: uexat ergo ciuitatē in saluberrimo tpe: & qđ uexat solatiū putat: dicit se uelle ducere uxorem: hoc quoq; sicut alia peruerse: audies breui nuptias lugentis senis: quoz; alterz; immaturz;: alterz; serum ē. Vnde hoc augurer quærīs: nō quia affirmet ipse quo mendacius nihil est: Sed qa certū est Regulum esse factuz; q; quid fieri non oportet, Vale.

C. Plinius. S. Adriano suo salutem.

Vod semel atque iterum consul fuisti similis antiquis: q; p̄ consul Asiæ: qualis ante te: qualis post te uix unus aut alter. Non sinit enim me uerecundia tua dicere: nemo: quod sanctitate quod auctoritate quoq; princeps ciuitatis: Est qdem uenerabile & pulchrū: ego tamen te uel magis in remissioribus miror. Nam seueritatē istā pari iucūditate cōdire: sūmæq; grauitati tantū comitatis adiūgere nō mius difficile q̄ magnum est: id tu cum incredibile quadā suauitate sermonum: tum uel p̄cipue stilo assequeris: nā & loquēti tibi illa homerici senis mella p̄fluere. & quæ scribis cōplere apes floribus & inectere uident: ita certe sū affectus ip̄e cū græca epigrāmata tua: cum iambos maxime legerem: quantum ibi humanitatis: uenustatis: q̄ dulcia illa: q̄ amantia: q̄ arguta: q̄ reſta:

Callimachū me uel Herodē: uel si quid his melius tenere credebā:
Quorū tamē neuter utrunq; aut absoluit: aut attigit: hominem ne
Romanū tā græce loq; Nō mediūssidius ipsas athenas tā atticās di
xerim. Quid multa: iuideo græcis qđ illoꝝ līgua scribere maluisti:
neq; n. cōiectura eget qđ sermōe patrio exprimere possis: cū ī hoc
insititio & inducto tam p̄clara opera perfeceris. Vale.

C. Plinius, S. Sossio suo salutem.

Aluisiū nepotē ualidissime diligo: uirū idustriū rectū disertū:
Quod apud me uel potissimū ē: Idē. C. Caluisiū cōtuberna
lē meū amicū tuū arcta p̄pingtate cōplectit: Est. n. filius so
roris: hūc rogo semestri tribūatu splēdidiorē & sibi & auūculo suo
facias: obligabis me: obligabis Caluisiū nostrū: obligabis ip̄m non
mīus idoneū debitorē quā nos putas. Multa beneficia ī multos cō
tulisti: ausim cōtendere nullū te melius æq; bene unū: aut alterum
collocasse. Vale.

C. Plinius Sparso suo salutem.

Eschynē aiunt petentibus rhodiis legisse orationē suam: de
inde Demosthenis summis utrāq; clamoribus. Quod tāto
rū uiroꝝ cōtigisse scriptis nō miror: cū orationē meā p̄xiē
doctissimi hoīes hoc studio: hoc assensu: hoc ēt labore p̄ biduū au
dierūt. quāuis intētionē eorū nulla hinc & inde collatio: nullū quasi
certamen accēderet. Nā rhodii cum ipsis orationū uirtutibus: tum
etiā cōparationis aculeis excitabant: nostra oratio sine æmulationis
gratia p̄babať: an merito scies cū legeris librū: cuius āplitudo nō si
nit me longiore epistola p̄loqui. oportet. n. nos in hac certe in quā
possumus esse breues: quo sit excusatius. Quod librum ipsum nō
tamen ultra causæ amplitudinem extendimus. Vale.

C. Plinius Nasoni suo salutem.

Husci grādine excussi: in regione transpadana sūma abun
dātia: sed pagē utilitatis nūciat. Solum mihi Laurētīnū me
um ī reditu: nihil qđē ibi possideo p̄ter rectū & hortū statū
que harenas. Solū tamen mihi ī reditu: ibi. n. plurimū rescribo: nec
agrū quē nō hēo: sed ip̄um me studiis excolo: ac iā possum tibi ut
aliis ī locis horreū plenū: sic ibi scriniū ostēdere. Igit̄ tu quoq; si
certa & fructuosa p̄dia concupiscis aliqđ in hoc littore para. Vale.

C. Plinius Lepido suo salutem.

Æpe tibi dico inesse uī Regulo: mīx est q̄ efficiat in qđ in
cubuit: placuit ei lugere filium: luget ut nemo: eius statuas

placuit & imagines quod plurimas facere: hoc omnibus officinis agit: illud coloribus: illud cera: illud aere: illud argento: auro: ebore: marmore effingit. Ipse uero & nuper adhibito integri auditorio libere de uita eius recitauit: de uita pueri recitauit. Tamen eundem libere in exemplaria mille transscriptum per totam Italiam puiciasque dimisit. Scripsit publice ut a decurionibus eligeretur uocalissimus aliquis ex ipsis qui legeret eum populo: factum est: hac ille uim seu quo alio nomine uocanda est iterum. Quicquid uelis optinendi si adoptiora uertisset: quantum boni efficere potuisset: quod minor uis bonis quam malis est: ac sicut αμαθια μεν Δρασοσ λογισμος Δε οκροσ φερει ita recta ingenia debilitat uerecundia: peruersa confirmat audacia. Exemplo est Regulus: inbecillum latus: os confusum: haesitans lingua: tardissima iuentio est: memoria nulla: nihil denique praeter ingenium insanum: & tamen eo impudetia impotens illo furore peruenit: ut plurimis orator habeatur. Itaque Herennius Senectio mirifice illud Catonis de oratore in hunc e contrario uertit: orator est uir malus dicendi impitius. Non mehercule Cato ipse tam bene uere orator est: quam hic Regulum expressit. Habes ne quo tali epistolae pare gratiam referas: omnes si scripseris nunc aliquis in municipio uestro ex sodalibus: nunc est ipse tu hunc luctuosum Reguli libere ut circulator in foro legeris επδασ: scilicet ut ait Demosthenes τησ φωνησ ειλεληθωσ η απε μεισω. est. n. tam impetus ut risum magis possit exprimere quam gemitum: credas non de puero scriptum sed a puero. Vale.

C. Plinius Arriano suo salutem.

Ratularis mihi quod acceperim auguratum: iure gratularis: primum quod grauissimi principis iudicium in minoribus etiam rebus consequi pulchrum est: deinde quod sacerdotium ipsum cum priscum & religiosum: tum hoc quoque sacrum plane & insigne est: quod non adimitur uiuenti. Nam alia quam dignitate prope modum paria ut tribuuntur: sic auferuntur: in hoc fortunae haecenus licet: ut dari possit. Mihi uero etiam illud gratulatione dignum uidetur: quod successi Iulio Frontino principi uiro: qui me nominationis die per hos continuos annos inter sacerdotes nominabat tanquam in locum suum cooptaret. quod nunc euetus ita comprobauit: ut non fortuitum uideretur. Te quidem (ut scribis) hoc maxime delectat auguratus meus: quod M. Tullius augur fuit. Laetaris enim quod honoribus eius insistam: quem aemulari in studiis cupio: sed utinam ut sacerdotium idem & consulatum multo est iuuenior quam ille sum consecutus: Ita senex saltem ingenium eius aliquod ex parte assequi possim. Sed nimis quae sunt in manu hominum & mihi &

multis contigerunt. Illud uero ut adipisci arduum: sic etiā sperare nimium est: quod dari nisi a diis non potest. Vale.

C. Plinius Vrsus suo Salutem.

Ausā p̄ hos dies dixit Iulius Bassus homo laboriosus: & aduersis suis clarus. accusatus est sub Vespasiano a priuatis duobus: ad senatū remissus: diu pepedit: tandē absolutus uindicatusq; ē. Titū timuit ut Domitiani amicus a Domitiano relegatus ē: reuocatus a Nerua sortitusq; bithyniam redit reus: accusatus nō minus acriter q̄ fideliter defēsus uarias sētētias habuit: plures tamē mitiores: egit cōtra eū Pōpōius Ruffus uir pitus & uehemēs Ruffo successit Theophanes unus ex legatis fax accusatiōis & origo: respōdi ego: nā mihi Bassus iniūxerat ut totius defensionis fundamēta iacerem: dicerē de ornāmētis suis: que illi & ex generis claritate: & ex piculis ipsis magna erāt: dicerē de cōspiratiōe delatoris: quā in questu habebāt: dicerē causas quibus factiosissimum quēq; ut illū ip̄m Theophanē offendisset: eundē me uoluerat occurrere crimini: quo maxime p̄mebat: in aliis enī quīs auditu grauioribus nō absolutionē modo: uerū etiam laudē merebatur. hoc illum onerabat: q̄ homo simplex & incautus quādam a prouincialibus: ut amicus accepat: Nam fuerat in prouicia eadē quæstor: hæc accusatores furta & rapinas: Ip̄se munera uocabat. Sed lex munera quoq; accipi uetat: hic ego qd̄ agerem: qd̄ iter defensionis īgrederer: negarē: uerebar: ne plane furtū uiderē qd̄ cōfiteri timerē. p̄terea rem manifestā īficiari auggentis erat crimen nō diluentis: præsertim cū reus ip̄se nihil integrū aduocatus reliq̄set. Multis enī atq; etiā p̄cipi dixerat sola se munuscula dūtaxat natali suo aut accepisse saturnalibus: & plerisq; misisse. Veniā ergo peterē: iugularē reū quē ita deliq̄sse cōcederē: ut seruari nisi uenia non posset: tanq̄ recte factum tuerer. Nō illi p̄fuissem: sed ip̄e ipudēs extitissē: ī hac difficultate placuit quiddā mediū tenere. Videor tenuisse: actionem meā ut plia solet nox diremit: egerā horis tribus & dimidia: superat lesq; hora. Nā cū ex lege accusator sex horas: nouē reus: accepisset: ita diuiserat t̄pa reus: inter me & eū q̄ dicturus post erat: ut ego. y. horis: ille reliq̄s uterē: mihi successus actiōis silētiū finēq; suadebat. Temerariū ē. n. secūdis nō eē cōtentū. Ad hoc uerebar: ne me mox corporis uires iterato labore deficerent: q̄ difficilius ē repetere q̄ iūgere. Erat et piculū ne reliq̄ actio mea & frigus ut d̄posita: & tediū ut resūpta paterē. Vt enī faces ignē assidua cōcussione custodiūt

dimissum ægerrie reparat: Sic & dicentis calor & audientis intentio
cōtinuatōe seruat: Intercapedine & q̄si remissione languescit. Sed
Bassus multis precibus pene & lachrymis obsecrabat implerē meum
t̄ps parui: utilitatemq; eius prætuli meæ: bene cessit: inueni ita ere
ctos animos senatus: ita recentes: ut priore actiōe icitati magis q̄ sa
tiati uiderent. Successit mihi Lucius Albīus tā apte: ut orōnes no
stræ uarietatem duax̄ cōtextum unius habuisse credat. Respōdit
Hærenius Pollio istāter & grauiter. Deīde Theophanes rursus: fe
cit enī hoc quoq; ut cætera ipudētissime: qd̄ post duos & consula
res & disertos t̄ps sibi & qdem laxius uendicauit. Dixit in noctem
atq; etiam illatis lucernis: postero die egerunt p Basso Nomu
lus & Frōto: mirifice: quartū diem p̄bationes occupauerunt. Cen
suit Bebius Macer consul designatus lege reputandax̄ Bassum te
neri: Cepio Hispo salua dignitate iudices dādos: Vterq; recte. Qui
fieri potest inquis: cum tam diuersa censuerint: quia scilicet & Ma
cro legem intuenti consentaneum fuit dānare eum: qui cōtra legē
munera acceperat: & Cepio cū putaret licere senatui: sicut licet &
mitigare leges & itendere: nō sine ratiōe ueniā dedit: factō uetito q̄
dem nō tamen inusitato: p̄ualuit sententia Cepionis. Quinimo cō
surgenti ei ad censendum acclamatum est quod solet residētibus:
Ex quo potes existimare quāto cōsensu sit exceptum cum diceret:
quod tā fauorabile fuit cum dicturus uideret. Sūt tamen ut ī sena
tu: ita in ciuitate ī duas partes hominū iudicia diuisa. Nā qbus sen
tentia Cepionis placuit: sententiā Macri ut rigidā durāq; reprehē
dunt. Quibus Macri: illam alteram dissolutam atq; etiā incongru
entem uocant. Negant enim congruens esse retinere in senatu cui
iudices dederis. Fuit & tertia sententia: Valerius Paulinus assensus
Cepioni hoc amplius censuit referendū de Theophane cū legatio
nē renunciaffet. Arguebat enim multa in accusatione fecisse: quæ
illa ipsa lege qua Bassum accusauerat tenerentur. Sed hanc senten
tiam cōsules quāq; maxime parti senatus mire p̄babat: non sunt p̄
secuti. Paulinus tamē & iusticiæ famam & cōstatiæ tulit. Misso lē
nato Bassus magna hominum frequētia: magno clamore: magno
gaudio exceptus est: fecerat eum fauorabilem renouata discrimi
nū uetus fama uotūq; periculis nomen: & in procero corpore mœ
sta & s̄q̄llida senectus: habebis hāc iterī epistolā ut προδρομῶς
expectabis orōnē plenam onustāq; expectabis diu: neq; enī leuiter
& cursim ut de re tanta retractanda est. Vale.

C. Plinius, S. Sabino suo salutem.

Cribis mihi Sabinā q̄ nos reliq̄t hæredes Modestū seruū suū nusq̄ liberum esse iussisse: eidē tamē sic ascripsisse: legatū Modesto quē liberę esse iussi. Quæris qd̄ sentiā: contuli cū prudētibus: cū peritis iuris: cōuenit inter oēs nec libertatē deberi: quia non sit data: nec legatum: quia seruo suo dederit. Sed mihi manifestus error uidet̄: ideoq̄ puto nobis quasi scripserit Sabina faciēdū qd̄ ipsa scripsisse se credidit. Cōfido accessurū te sententiæ meæ: Cum religiosissime soleas custodire defunctorę uolūtatem, quā bonis hæredibus itellexisse pro iure est. Neque enim minus apud nos honestas: q̄ apud alios necessitas ualet: moref̄ ergo in libertate sinentibus nobis: fruatur legato: quasi omnia diligentissime cauerit: cauit enī quæ hæredes bene elegit. Vale.

C. Plinius, S. Cornelio Minutiano suo salutem.

Vdisti ne Valeriū Licinianum in sicilia profiteri? Nondū te puto audisse: Est enī recēs nūcius prætorius: hic modo iter eloquētissimos causarę actores habebat. Nunc eo decidit: ut exul de senatore: rhetor de oratore fieret: itaq̄ ipse in præfatiōe dixit dolēter & grauer. Quos tibi fortuna ludos facis? Facis enī ex p̄fessoribus senatores: ex lenatoribus p̄fessores. Cui sententiæ tantū bilis: tantū amaritudinis inest: ut mihi uideat̄ ideo p̄fessus ut hoc diceret: idē cū græco pallio amictus itraisset. Carēt enim togæ iure: q̄bus aqua & igni interdīctum est: postq̄ se cōposuit: circūspexitq̄ habitum suum: latine inq̄t declamaturus sum dicens tristitia & miserāda. Dignum tamē illū q̄ hæc ipsa studia incesti scelere macularit: confessus est quidem incestum sed incertum utrum quia uerum erat: an quia grauiora metuebat si negasset. Fremebat enī Domitianus: æstuabatq̄ ingēti iuidia destitutus: nā cū Corneliam Maximillam uestalē defodere uiuam concupisset: ut qui illustrari sæculū suū eiusmodi exēplis arbitraref̄: pontificis maximi iure seu potius immanitate tyrāni licētia domini reliquos pōtificates nō i regiam: sed in albanā uillā cōuocauit. nec minore scelere q̄ qd̄ ulcisci uidebat̄: absentē iauditāq̄ damnauit incesti: cū ipse fratris filiā incesto nō polluisset solū: uerū etiā occidisset. Nā uidua abortu periit: missi statī pōtificates q̄ defodiēdam necādāq̄ curarēt: Illa nūc ad uestā: nunc ad cæteros deos māus tēdēs multa sed hoc frequētissime clamitabat: Me Cæsar incestā putat: q̄ sacra faciēte uicit: triūphauit.

blādiēs hęc an irridens ex fidutiā sua an ex cōtēptu prīcipis dixē-
rit dubiū ē: dixit donec ad supplicium nescio an inocēs certe tanq̄
nocēs ducta est. Quin etiā cū ī illud subterraneū cubiculū demit-
teret: hæsissetq; descēdēti stola: uertit se ac recollegit: cum ei carni
fex manū daret: aduersata ē & resiliit: foedūq; cōtactū quasi plane
a casto corpore puroq; nouissima sanctitate reiecit: oībusq; nūeris
pudoris: πολλήν προνοίαν εσχέυ ευσχημαωδ πεσειν. p̄ter
ea Celer eques rōanus cui Cornelia obiiciebat: cū in cōitio uirgis
cæderet in hac uoce p̄stiterat: qd feci? Nihil feci. Ardebat ergo Do-
mitianus & crudelitatis & iniquitatis īfamia arripit Licinianum q̄
in agris suis occultasset Corneliæ libertā. Ille ab his qbus erat cu-
ræ præmonef: si comitiū & uirgas pati nollet: ad cōfessionē confu-
geret quasi ad ueniā: fecit: locutus ē pro absente Hærenius Senetō
tale qddam quale est illud: Ait enim
ex aduocato nūcius factus sum. Licinianus recessit: gratū hoc Do-
mitiano: adeo qdē ut gaudio p̄diret: diceretq; absoluit nos Licinia-
nus: adiecit etiā nō esse uerecūdiæ eius īstandū: ipsi uero pmisit si
qua posset ex rebus suis rapet anteq; bona publicarent. exiliumq;
molle uelut præmiū dedit. Ex quo tamen postea clæmentia Diui
Neruæ trāslatus est in siciliā ubi nūc profitef: seq; de fortuna præ-
fatiōibus uindicat: uides q̄ obsequēter pareā tibi: qui nō solum res
urbanas: uerū etiā peregrinas tā sedulo scribo: ut altius repetā: & sa-
ne putabam te q̄a tunc abfuisti: nihil aliud de Liciniano audisse: q̄
relegatum ob incestū: Sūmam enim rerum nunciat fama nō ordi-
nem: mereor ut uicissim quid in oppido tuo qd in finitimis agaf:
(solēt enim notabilia quædam incidere): perscribas: deniq; quicqd
uoles dūmodo non minus longa epistola nuncies: ego nō paginas
tantum sed etiam uersus syllabasq; numerabo.

C. Plinius Arriano suo Salutem.

Mas Aegnatium Marcellinum atq; etiā mihi sæpe commē-
das: amabis magis cōmendabisq; si cognoueris eius recens
factum. Cū ī puinciā quæstor exisset: scribāq; q̄ sorte obti-
gerat ante legitimū tempus salarii amisisset quod acceperat scri-
bæ daturus intellexit & statuit subsidere apud se nō oportere. Itaq;
reuerfus Cæsare: deinde Cæsare auctore senatum cōsuluit: qd fieri
de salario uellet: & parua quæstio sed tamen quæstio hæredes scri-
bæ sibi: p̄fecti ærario populoq; uindicabāt: acta cau sa est. dixit hæ-
redum aduocatus: deīde populi: uterq; percōmode. Cælius Strabo

ærarario cēsuit iſerēdū: Bebius Macer hæredibus dandum: obtinuit
Strabo: tu lauda Marcellinū ut ego ſtatī feci: quīs enī abunde ſuffi-
ciat illi q̄ ē a principe & a ſenatu p̄batus: gaudebit tamen testimo-
nio tuo: omnes enim q̄ gloria famaꝫ ducunt̄ miꝫ ī modum aſſen-
ſio & laus a minoribus etiā p̄fecta delectat: Te uero Marcellinus
ita uereſ: ut iudicio tuo plurimum tribuat: accedit his: quod ſi co-
gnorit factum ſuū iſto uſq; penetrāſſe: neceſſe eſt laudis ſuæ ſpatio
& curſu & peregrinatione læreſ. Etenim neſcio quo pacto uel ma-
gis homines iuuat gloria lata quam magna. Vale.

C. Plinius Tacito ſuo Salutem.

Aluum te ī urbem ueniſſe gaudeo: ueniſti autē ſi quādo ali-
as nunc mihi maxime deſideratus: ipſe adhuc pauculis die-
bus in tuſculano cōmorabor: ut opuſculum qd̄ eſt ī mani-
bus abſoluā. Vereor enim ne ſi hanc ītentionē iam ī finē laxauiero
ægre reſumā: interim ne qd̄ feſtinationi meæ pereat: quod ſum præ-
ſens petiturus hac q̄ſi præcurſoria epiſtola rogo. ſed prius accipe
cauſas rogandi: deīde ipſum quod peto: proxime cum ī patria mea
ſui uenit ad me ſalutādū municipis mei filius p̄textatus: ego huic
ſtudes īquam: reſpōdit etiā: ubi? Mediolani: cur nō hic? & pater eius
(erat enim una: atq; etiā ipſe adduxerat pueꝫ) quia nullos hic p̄ce-
ptores habemus. quare nullos? nā uehemēter ītererat ueſtra q̄ pa-
tres eſtis & opportune cum plures patres audiebāt liberos ueſtros
hic potiffimū diſcere. Vbi enī aut iucūdius morarent̄ quā in patria
aut pudicius cōtinerent̄ quā ſub oculis parētū aut minore ſumptu
quā domi. quātulū eſt ergo collata pecunia cōducere præceptores:
quod nūc in habitatiōes ī uiatica in ea quæ peregre emunt̄ īpendi-
tis adiicere mercedibus: atq; adeo ego q̄ nundū liberos habeo para-
tus ſum p̄ rep. noſtra q̄ſi pro filia uel parēte tertiā partē eius quod
cōferre uobis placebit dare. Totum etiā pollicerer: niſi timerem ne
hoc munus meū quādoq; ābitu corrupēſ ut accidere multis ī locis
uideo in q̄bus præceptores publice cōducunt̄: huic uitio occurri
uno remedio poteſt ſi parētibus ſolis ius cōducēdi relinquaſ. iīſdē
religio recte iudicādi neceſſitate collationis addaſ. Nam q̄ fortāſſe
de alieno negligētes certe de ſuo diligētes erunt. dabuntq; operam
ne a me pecuniam non niſi dignus accipiat: ſi accepturus: & ab his
erit: proīde cōſpirate conſentite: maiorēq; animū ex meo ſumite q̄
cupio eē quā plurimū qd̄ debeā cōferre: nihil honeſtius præſtare li-
beris ueſtris nihil gratius patriæ poteſtis: educent̄ hic q̄ hic naſcū-

tur: statimq; ab infantia natale solum amare frequētare cōsuescant; atq; utinam tam claros praeceptores iducatis ut in finitimis oppidis hinc studia petant: utque nūc liberi nostri aliena ī loca: ita mox alieni hūc in locū confluant. Hæc putavi altius & q̄si a fonte repēda: quo magis scires q̄ gratum mihi foret: si susciperes quod iniūgo: Iniungo autē: & pro rei magnitudine rogo: ut ex copia studiōe quæ ad te ex admiratiōe ingenii tui cōuenit circūspicias praeceptores quos sollicitare possimus sub ea tamē cōditiōe: ne cui fidem meam obstrigā: oīa enim libera parētibus seruo. Illi iudicēt: illi eligāt: ego mihi curā tantū & ipendiū uindico. Proinde si quis fuerit reperi tus qui ingenio suo fidat: eat illuc ea lege ut hinc nihil aliud certū q̄ fidutiam suam ferat. Vale.

C. Plinius Paterno suo Salutem.

V fortasse orōnem ut soles & flagitas & expectas: At ego q̄si ex aliq̄ peregrina delicataque merce lusus meos tibi p̄do: Accipies cū hac epistola hendecasyllabos nostros: quibus nos in uehiculo ī balneo iter cōnā oblectamus ociū tēporis: his iocamur ludimus: amamus: dolemus: querimur: irascimur: describimus aliqd mō: altius mō pressius: atq; ipsa uarietate tētamus efficere: ut aliis alia quædam fortasse oībus placeant: Ex quibus tamē si nōnulla tibi paulo petulātiora uidebunt: erit eruditōis tuæ cogitare sūmos illos & grauissimos uiros q̄ talia scripserunt nō modo a lasciuia rerum: sed ne uerbis qdē nudis abstinuisse: quæ nos refugimus nō qa seueriores: unde enim: sed qa timidiores sumus: scimus aliq̄n huius opusculi illā eē uerissimā legē: quam Catullus exp̄ssit. Nā castum esse decet pium poetā ipsum: uersiculos nihil necesse ē: qui tunc deniq; habent salem & leporem: si sunt molliculi & parū pudici. Ego quāti faciam iudicium tuū uel ex hoc potes æstimare: qd̄ malui omnia a te p̄sitari: q̄ electa laudari. & sane quæ sunt cōmodissima desinunt uideri cum paria eē cōeperūt. Præterea sapiēs subtilisq; lector debet non diuersis conferre diuersa: sed singula exp̄dere: nec deterius aliud putare quod est ī suo genere p̄fectū. Sed quid ego plura? Nam longiore præfatione uel excusare uel cōmendare ineptias ineptissimum est. V num illud prædicēdum uideēt cogitare me has nugas ita īscribere hēdecasyllabi: q̄ titulus sola metri lege cōscribit̄. Proinde siue epigrāmata siue edulia siue æglogas siue (ut multi) poemata seu qd̄ aliud uocare malueris: Licebit uoces. Ego tātū hēdecasyllabos p̄sto: a simplicitate tua peto qd̄ de libello

meo dicturus es aliis mihi dicas: neque est difficile quod postulo. Nam si hoc opusculum nostrum aut potissimum esset: aut solum posset dux uideri dicere. Quare quod agas. Molle & humanum est. habes quod agas. Vale.

C. Plinius Fundano suo Salutem:

I quid omnino: hoc certe iudicio facio quod Asinium Ruffum singulariter amo: Est homo eximius & bonorum amantissimus. Cur enim non me quoque inter bonos numerem? Idem Cornelium Tacitum: scis quem uirum? arcta familiaritate complexus est: proinde si utrumque nostrum probas: de Ruffo quoque necesse est idem sentias: quum sit ad connectendas amicitias uel tenacissimum uinculum morum similitudo. Sunt ei liberi plures: Nam in hoc quoque functus est optimi ciuis officio quod foecunditate uxoris large frui uoluit eo saeculo: quo plerisque etiam singulos filios orbitatis praemia graues faciunt: quibus ille despectis auis quoque nomen assumpsit: est. n. auus & quidem ex Saturio Firmo: quem diliges: ut ego: si ut ego propius inspexeris. Haec eo pertinet ut scias quam copiosam quam numerosam domum uno beneficio sis obligaturus: ad quod petendum uoto primum: deinde bono quodam omine adducimur. Optamus enim tibi: ominamurque in proximum annum consulatum: Ita nos uirtutis tuae: Ita iudicia principis augurari uolunt. Concurrit autem ut sit eodem anno quaestor maximus ex liberis Ruffi Asinius Bassus iuuenis: nescio an dicam quod me pater & sentire & dicere cupit. adolescentis uerecundia uetat ipso patre melior. difficile est ut mihi de absente credas: quamquam credere soles omnia. tantum in illo industriae: probitatis: eruditionis: ingenii: studii: memoriae denique esse: quantum exptus inuenies. Vellem tam ferax saeculum bonis artibus haberemus: ut aliquos Basso praeferre deberes. Tum ego te primus hortarer moneremque circumferres oculos: ac diu peritares quem potissimum eligeres: Hunc uero sed nihil uolo de amico meo arrogatius dicere: hoc solum dico dignum esse iuuenem: quem more maiorum in filii locum assumas. Debent autem sapientes uiri ut tu: tales a reipublica liberos accipere: quales a natura solent optare. Decorus erit tibi consuli quaestor patre praetorio: propinquas consularibus: quibus iudicio ipsorum quamquam adoleuicentulus adhuc iam tamen iuicent ornamento est. Proinde indulge precibus meis. obsequere consilio: & ante omnia si festinare uideor ignosce: primum quia uotis suis amor plerumque praecurrit. Deinde quod in ea ciuitate in qua omnia quasi ab occupantibus aguntur: quae legitimam tempus expectant non matura sed fera sunt. In summa quod rege quis assequi cupias praesumptio ipsa iucunda est. reuerentiam iam te Bassus ut consulem. Tu dilige illum ut quaestorem. Nos denique utriusque

uestrum amantissimi duplici lætitia pfruamur: etenim cū sic te: sic Bassum diligamus: ut & illū cuiuscūq; & tuū quēcūq; quæstorem ī petēdis honoribus omni ope: omni labore: omni gratia simus adiuuaturi: perq; iucūdū nobis erit si in eūdē iuuenē studiū nostrū & amicitiaē nostræ & cōsulatus tui ratio cōtulerit: si deniq; precibus meis tu potissimū adiutor accesseris: cuius senatus & suffragio libentissime īdulgeat: & testimonio plurimum credat. Vale.

C. Plinius Valerio Paulino Salutem.

Aude meo: gaude tuo: gaude ēt publico nomie. Adhuc honor studiis durat, proxime cum dicturus apud cētumuiros essem: adeundi mihi locus nisi a tribunali: nisi p ipsos iudices non fuit: tāta stipatione cætera tenebāt: Ad hoc qdam ornatus adolescens scissis tunicis: ut ī frequētia solet fieri: sola uelatus toga pstitit & qdem horis septem. Nam tādiu dixi: magno cum labore maiore cum fructu. Studeamus ergo nec desidiaē nostræ prætendamus alienā. sunt q audiāt: sunt qui legāt: nos modo dignum aliqd auribus: dignum chartis elaboremus. Vale.

C. Plinius Gallo suo Salutem.

Admones: & rogas ut suscipiā absentis Corelliaē causam contra C. Cæcilium cōsulem designatum. Quod admones: gratias ago q; rogas queror: admōeri enim debeo: ut scia. rogari non: ut faciam quod mihi non facere turpissimum est: an ego tu eri Corelli filiam dubitem? Est mihi quidem cum isto cōtra quem me aduocas non plane familiaritas: sed tamē amicitia. Accedit huc dignitas hominis: atq; hic ipse cui destinatus ē honor: Cuius nobis hoc maior agenda reuerentia est: qd iam illo functi sumus. Naturale est enim: ut ea quæ quis adeptus est: ipsa q; amplissima existimari uelit: Sed mihi cogitanti adfuturæ Corelli filiaē: omnia ista frigida & inania uident. Obuersatur oculis ille uir: quo neminē ætas nostra grauiorem: sanctiorem: subtiliorem deniq; tulit, quem ego cū ex admiratione diligere cœpissem quod euenire cōtra solet magis admiratus sum postq; penitus inspexi: Inspexi enim penitus: nihil ame ille secretum: nō ioculare: nō serium: non triste: non lætū: Adolescentulus eram etiam mihi ab illo honor atq; etiam audebo dicere etiam reuerentia ut ab æquali habebat. Ille meus in petēdis honoribus suffragator & testis: ille in īchoadis deductor & comes, ille in gerendis consiliator & rector: ille deniq; in omnibus officiis nostris quanquam & imbecillus & senior quasi iuuenis & ualidus

conspiciebatur. Quantum ille famæ meæ domi: in publico: quantum etiam apud principem adstruxit. Nam cū forte de bonis iuuenibus apud Neruam Imperatorem sermo incidisset: & pleriq; me laudibus ferrent: Paulisper se intra silentium tenuit: quod illi plurimum auctoritatis: addebat: deinde grauitate quam noras: necesse ē inquit partius laudem. Secundū: quia nihil nisi ex consilio meo facit: Qua uoce tribuit mihi quātum petere uoto in modicum erat: nihil me facere non sapientissime: cum omnia ex consilio sapientissimi uiri facerem. Quin etiā moriens filiaē suæ ut ipsa solet p̄dicare multos quidem amicos tibi in longiore uita parauit: Præcipuos tamen Secundum & Cornutum. Quod dum recordor intelligo mihi laborandum: ne qua parte uidear hanc de me fiduciam prouidentissimi uiri destituisse. Quare ego uero Coreliæ adero promptissime: nec subire offensas recusabo. quanquam non solum ueniam me: uerum etiam laudem apud istum ipsum a quo ut ais noua lis fortasse ut foeminaē intenditur: arbitror consecuturū: si hac eadem in actione latius scilicet & uberius quā epistolarum angustiaē finunt contigerit mihi uel in excusationem uel etiam in commendationem meam dicere. Vale.

C. Plinius Antonio suo salutem.

Venadmodum magis approbare tibi possum quantopere miror Epigrammata tua græca quā qđ quædam æmulari latine & exprimere tēraui. In deterius qđ accidit hoc: primū imbecillitate ingenii mei: deinde iopia ac potius ut Lucretius ait egestate patrii sermonis. Quod si hæc & quæ sunt latina & mea habere tibi aliquid uenustatis uidebunt: quantum putas inesse eis gratiaē: quæ mihi & a te & græce proferuntur? Vale.

C. Plinius Hispullæ suæ salutem.

Vm sis pietatis exēplum: fratremq; optimū & amatissimū tui pari caritate dilexeris: filiamq; eius ut tuā diligas: nec tantum amitaē eius uerum etiam patris amissi effectū repræsentēs: non dubito maxio tibi gaudio fore: cū cognoueris dignā p̄re: dignā te: dignā auo euadere. Sūmū ē acumē: sūma frugalitas: amat me qđ castitatis indiciū est. Accedit his studiū litterarū: qđ ex mei caritate cōcepit. Meos libellos hēt: lectitat: ediscit ēt. Qua illa sollicitudine: cū uideor acturus: quāto cū egi gaudio afficit? Dispōit q nūcient sibi quē ad sensum: quos clamores excitarim: quē euentū iudicii tuleri. Eadem si quando recitem in p̄ximū discreta uelo se

det laudesq; n̄as audivissimis auribus excipit: uersus qd̄ meos can-
tat & forma atq; cithara nō artifice aliquo docēte: sed amore q̄ ma-
gister est optius. His & causis ī spē certissimā adducor p̄petuam no-
bis maiorēq; idies futurā esse cōcordiā. Nō. n. aetate meam aut cor-
pus quæ paulatī occidūt ac senescūt: sed gloriā diligit: Nec aliud de-
cet tuis māibus educatā: tuis p̄ceptis institutā: quæ nihil ī cōtuber-
nio tuo uiderit nisi sanctū honestumq;. Quæ deniq; amare me ex
tua p̄dicatiōe cōsueuerit. Nā cū matrē meā parētis loco uenerere:
me a pueritia statū formare laudare talēq; qualis nunc uxori meæ
uideor ominari solebas. Certatim ergo tibi gratias agimus. Ego
qd̄ illā mihi illa quod me sibi dederis quasi inuicem elegeris. Vale.

C. Plinius Nonio maximo suo salutem.

Vidēsenferi de singulis libris tuis notū tibi ut quēq; p̄lege-
rā feci. Accipe nūc qd̄ de uniuersis generaliter iudicem. Est
opus pulchrum: ualidū: acre: sublime: uarium: elegās: puz:
figuratū: spatiosū ēt & cū magna tua laude diffusū. In quo tu inge-
niū simul dolorisq; uelis latissime uectus es: & horum utrūque in-
uicem adiumento fuit. Nam dolori sublimitatem & magnificenti-
am ingenium: ingenio uim & amaritudinē dolor addidit. Vale.

C. Plinius Velio Cereali suo salutem.

Ristem & acerbū casum Heluidiæ sororē: utraq; a partu
utraq; filiam enixa decessit. afficior dolore: (nec tamen su-
pramodū doleo): ita mihi luctuosum uidetur: quod puellas
honestissimas in flore primo fœcunditas abstulit. Angor infantū
forte quæ sunt parētibus statim & dū nascunt̄ orbatae. Angor opti-
mog; maritorū: angor etiam meo noīe: Nā patrem illarū defunctū
quoq; p̄seuerantissime diligo: ut actione mea librisq; testatū ē. Cui
nūc unus ex tribus liberis sup̄est: domumq; pluribus adminiculis
paulo ante fūdatam desolatus fulcit: ac sustinet: Magno tamē fo-
mēto dolor meus acquiescet: si hūc saltē fortē & incolumē parēq;
illi patri: illi auo fortuna seruauerit: Cuius ego p̄ salute p̄ moribus
hoc sum magis anxius: quod unicus factus est. nosti in amore mol-
litiā aī mei: nosti metus: Quo minus te mirari oportebit quod plu-
rimum timeam de quo plurimum spero. Vale.

C. Plinius Sempronio Rufio suo salutem.

Nterfui principis optimi cognitiōi in consiliū adsumptus:
gymnicus agon apud Viennenses ex cuiusdam testamento
celebrabatur. Hunc Trebonius Rufinus uix egregius nobisque

amicus in diuinitatu suo tollendum:abolendumq; curauit. Ne-
gabat ex auctoritate publica fecisse. Egit ipse causam non minus foe-
liciter quam diserte. Comendabat actionem quam tamquam homo romanus & bonus
ciuis in negotio suo & mature & grauer loquebatur. Cum sententiae
progarent: dixit Iunius Mauricus quo uiro nihil firmitus nihil ue-
rius: non esse restituendum Vienensibus agona: adiecit: uellem et tolli
posset Romae, constanter inquit & fortiter. Quidni? Sed hoc fortiter
Maurico nouum non est. Idem apud Neruam Imperatorem non minus
fortiter. Coenabat Nerua cum paucis. Veiento recumbebat proxius
atque etiam in sinu. Dixi omnia. Cum hominem noui incidit ser-
mo de Catullo Messallino: qui luminibus orbatus ingenio saeuo ma-
la caecitatis addiderat: non uerebatur: non erubescerebat: non miserabatur.
quod saepius a Domitiano non secus ac tela quae & ipsa caeca & impro-
uida ferunt in optimum quem contorquebat. De huius neqtia sangui-
nariisque sententiis in coena omnes super coenam loquebantur. Tu ipse Impa-
tor. Quid putamus passus fuisse si uiueret? Mauricus nobiscum coe-
naret, longius abii. Libens tamen placuit agona tolli: quia mores Vi-
enensium infecerat: ut noster hic omnium. Nam Vienensium ui-
tia intra ipsos residunt: nostra late uagantur. Vtque in corporibus: sic
in imperio grauissimus est morbus: qui a capite diffunditur. Vale.

C. Plinius Pomponio Baso suo salutem.

Agnam cepi uoluptatem: cum ex coibus amicis cognoui te
ut sapientia tua dignum est & disponere otium & ferre: habi-
tare amoenissime: & nunc terra nunc mari corpus agitare:
multum disputare: multum audire: multum lectitare. Cumque plurimum sci-
as: quotidie tamen aliquid addiscere. Ita senescere oportet uixque magi-
stratus amplissimos gesserit: exercitus rexerit: totumque se reip. quamdiu de-
cebat optulerit. Nam & praeterita uitae tempora & media patriae: extrema no-
bis impartire debemus: ut ipsae leges monent: quae maiorem annis otio
reddunt. Quando mihi licebit? quando pro aetate honestum erit imi-
tari istud pulcherrimae quietis exemplum? quando secessus mei non
desidia nomen: sed tranquillitatis accipient? Vale.

C. Plinius Fabio Valenti suo salutem.

Roxime cum apud ceteros uiros in quadruplici iudicio dixissem:
subit recordatio egisse me iuuenem: aequae in quadruplici pro-
cessit animus ut solet longius: cepti reputare quos in hoc iu-
dicio: quos in illo socios laboris habuissem. Solus eram qui in utroque di-
xissem: tantas conuersiones aut fragilitas mortalitatis aut mobilitas

fortuna facit. Quidam ex iis qui tunc egerant decesserunt: exulant alii: huic aetas & ualitudo silentium suavit: hic sponte beatissimo ocio fruuntur. alius exercitum regit: illum ciuilibus officiis principis amicitia eximit: Circa nos ipsos quae multa mutata sunt: studiis pietati sumus. Rursusque processimus: profuerunt nobis amicitiae bonae & obfuerunt: iterumque profunt. Si computes annos: exiguum tempus. si uices regum: aeuum putes. Quod potest esse documento nihil desperare: nulli rei fidere: cum uideamus tot uarietates tam uolubili orbe circumagi. Mihi autem familiare est omnes cogitationes meas tecum communicare: iisdemque te uel praecipis: uel exemplis monere: quibus ipse me moneo: quae ratio huius epistolae fuit. Vale.

C. Plinius Mesio Maximo suo salutem.

Crispera tibi uerendum esse: ne ex tacitis suffragiis uitium aliquod existeret: factum est. proximis comitiis in quibusdam tabellis multa iocularia atque et foeda dicta: una uero pro candidato non uerbis suffragatorum nomina iuncta sunt. Excidit senatus magnoque clamore & qui scripsisset iratum principem est comprecatus. ille tamen fefellit & latuit fortasse etiam inter indignantis fuit. Quid hunc putamus domi facere: qui in tanta re tam serio tempore tam scurriliter laudat? Qui denique omnino in senatu dicax & urbanus & bellus est: tantum licentiae prauis ingeniis adiicit illa fiducia. Quis enim sciet? poposcit tabellas: stilum accepit: dimisit caput: neminem ueretur: sed contemnit. Inde ista ludibria scaena & pulpito digna quod te uertas: quae remedia conquiras? ubique uitia remediis fortiora $\alpha\lambda\lambda\alpha\ \tau\alpha\upsilon\tau\alpha\ \tau\omega\upsilon\ \pi\epsilon\rho\iota\ \eta\mu\alpha\sigma\ \mu\epsilon\lambda\eta\sigma\epsilon\iota$. Cui multum quotidie uigiliarum: multum laboris adiicit haec nostra iners sed tamen effrenata petulantia. Vale.

C. Plinius Nepoti suo salutem.

Eris ut libellos meos quos studiosissime comparasti recognoscendos emendandosque curem. faciam. quid enim suscipere libentius debeo te praesertim exigente? Nam cum uir grauissimus: doctissimus: disertissimus super haec occupatissimus maximae prouintiae praefuturus tanti putes scripta nostra circumferre tecum. Quantopere mihi prouidendum est ne te haec pars sarcinarum tanquam superuacua offendat. Adnitamur ergo primum ut comites istos quam commodissimos habeas deinde ut reuersus inuenias quos uelis istis addere. Neque enim mediocriter me ad noua operata lector hortaris. Vale.

C. Plinius Falconi suo salutem.

ERTIUS dies est quo audiui recitatem Sentiū Auguriū cum
sūma mea uoluptate imo ēt admiratiōe. poemata appella-
lat: multa tenuiter: multa sublimiter: multa uenuste: multa
tenere: multa dulciter: multa cū bile. Aliquot ānis puto nihil gene-
ris eiusdem absolutius scriptum: nisi forte me fallit aut amor eius:
aut qđ me ipsum laudibus euexit. Nam lemma sibi sumpsit: quod
ego interdum uersibus ludo. Atq; adeo iudicii mei te iudicē faciā:
si mihi ex hoc ipso lēmate secūsus uersus occurrerit: nam cæteros
teneo: & iam explicui. Canto carmina uersibus minutis his olim q
bus & meus Catullus: & Caluus ueteresq;. Sed qđ ad me: unus Plī-
nius ē Mihi prior: Is mauult uersiculos foro relicto & qrit qđ amet
putatq; amari. ille Plinius ille. Quid Catones. I nunc quisq; sapias
amare noli. Vides q̄ acuta omnia: q̄ apta q̄ expressa. Ad hūc gustū
totū librū reprōitto: quem tibi ut primū publicauerit exhibebo.
Interim ama iuuenem: & temporibus nostris gratulare p ingenio
tali: qđ ille moribus adornat: uiuit cum Spuria: uiuit cū Antonio:
quorū alteri affinis utriq; cōtubernalis est. Possis ex hoc facere cō-
iecturā q̄ sit emendatus adolescens: q̄ a grauissimis senibus sic ama-
tur. Est enim illud uerissimum. ὅτι οὗτος ἐστὶν
οἷος περὶ ἡδὲ τὰ σὺν ὧν. Vale.

C. Plinius Iulio Seuero suo salutem.

AERENIUS Seuerus uir doctissimus magni æstiat ī bibliotheca
sua ponere imagies mūcipū tuorū Cornelii Nepotis. & Ti-
ti Atri: petitq; si sūt istic ut esse credibile ē exscribēdas p̄gē-
dasq; delegē. Quā curā tibi potissimū iniungo: primū q̄a desideris
meis amicissime obsequeris: Deīde q̄a tibi studioq; summa reuerē-
tia: sūmus amor studiosorū: postremo q̄ patriā tuā oīsq; q̄ nomen
eius auxerūt: ut patriā ipsam ueneraris & diligis. Peto ut pictorē q̄
diligētissimū assumas. Nā cū est arduum similitudinem effingere
ex uero: tum lōge difficillima est imitationis imitatio. Quare rogo
ut artificem quem elegeris ne in melius quidē sinas aberrare. Vale.

C. Plinius Romano suo salutem.

IA tu cū pximo res agentē quoquo mō ad indicādū ueni: Ni-
hil est q̄ in dextrā aurē fidutia mei dormias: nō ipune cessa-
tur: Ecce Licinius Nepos p̄tor acer & fortis uir multā etiā
dixit senatori. Egit ille in senatu cām suam. egit autē sic ut depreca-
ret: remissa est mulcta: sed timuit: sed rogauit: Sed opus uenia fuit.
dices non omnes p̄tores tam seueri. falleris. Nam uel instituere

uel reducere eiusmodi exemplum non nisi seueri: institutum redumue exercere etiam lenissimi possunt. Vale.

C. Plinius Surræ suo salutem.

Tuli tibi ex patria mea pro munusculo quæstionem altissima ista eruditione dignissimam: Fons oritur in monte: paxa decurrit: excipitur cœnatiuncula manu facta. Ibi paululum retentus in larium lacum decidit: huius mira natura. Ter in die statis auctibus: ac diminutionibus crescit decrescitq;. Cernit id palam & cum summa uoluptate deprehenditur. Iuxta recumbis & uesceris. Atq; est ex ipso fonte: nam est frigidus: potas. interim ille certis dimensisque momentis uel subtrahitur uel assurgit. Annulum seu quid aliud ponis in sicco alluitur sensim: ac nouissime operit: detegitur rursus: paulatimq; deseritur. Si diutius obserues utrumq; iteq; atq; tertio uideas. Spiritus ne aliquis occultior os fontis & fauces modo laxat modo includit prout illatus occurrit aut decessit expulsus? Quod in apullis cæterisque generis eiusdem uidemus accidere: quibus non hians nec statim patens exitus: Nam illa quoque quæ prona & uergentia per quasdam oblectatis animæ moras crebris quasi singultibus sistunt: quod effundunt. An quæ oceano natura fontis quoque: quæque ille ratione aut impellitur aut resorbetur hac modicus hic humor uicibus alternis supprimitur & egeritur. An ut flumina quæ in mare deferuntur aduersantibus uentis obuiosq; æstu retorquentur: ita est aliquid quod huius fontis excursus per momenta repulsiat. An latentibus uenis certa mensura: quæ dum colligit quod exhauserat: minor est riuus & pigrior: is cum colligit agilior maior que profertur. An nescio quæ libramentum abditum & cæcum: quæ cum exinanitum est suscitatur & elicit fontem: cum repletur moratur & strangulat. Scrutare tu cas. potes enim quæ tantum miraculum efficiunt. mihi abunde est si satis expressi quod efficitur. Vale.

C. Plinii Secundi Epistolarum Liber Quintus.

C. Plinius Seuero suo salutem.

Egatum mihi obuenit modicum sed amplissimo gratius. Cur amplissimo gratius? Pöponia Galla ex hæredato filio Assudio Curião hæredem reliquerat me: dederat cohæredes Sertorium Seuege ptorium uirum: aliosq; splendidos equites romanos: Curianus orabat ut sibi donarem portionem meam: seq; præiudicio iuarem. Eandem tacita conuentione saluam mihi pollicebatur. Respondebam non conuenire moribus meis.

aliud palā: aliud agere secreto. p̄terea non esse satis honestū donare
& locupletī & orbo. In sūma nō profuturū ei si donassem: profutu-
rū si cessissem. esse autē me paratū cedere si iniqu; exhæredatū mihi
liqueret. Ad hoc ille. rogo cognoscas. Cuntatus paulū: faciā inquā.
Neq; enim uideo cur me minorē putem q̄ tibi uideor. Sed iā nunc
memēto nō defuturam mihi cōstantiā: si ita fides duxerit secundū
matrē tuam pnuntiandi. Vt uoles ait. Voles enim qđ æquissimū.
Adhibui in cōsiliū duos: quos tūc ciuitas nostra spectatissimos ha-
buit Coreliū & Frontinū. his circūdatus in cubiculo meo sedi. Di-
xit Curianus quæ p̄ se putabat. Respōdi paucis ego. Nec. n. aderat
alius q̄ defunctæ pudorē tueret. Deinde secessi & cōsiliū sententia:
Videt inquā Curiane mater tua multas habuisse cās irascēdi tibi.
Post hoc ille: cū cæteris subscripsit centūuirale iudiciū mecum nō
subscripsit: Appetebat iudicii dies. Cohæredes mei cōponere & trā-
sigere cupiebat nō diffidentia causæ sed metu tēporis. Verebantur
qđ uidebāt multis accidisse: ne ex cētūuirali iudicio capitis rei exi-
rent. Et erāt qdam i illis qbus obiici & Gratillæ amicitia: & Rusti-
ci posset. Rogāt ut cū Curiano loquar. Cōuenimus in ædē Cōcor-
diæ. Ibi ego si mater inquā te ex pte quarta scripsisset hæredē: non
queri posses. Quid si hæredē qdem instituisset ex assē: sed legatis ita
exhausisset: ut nō amplius apud te quā quarta remaneret. Igit̄ suffi-
cere tibi debet si exhæredatus a matre quartā ptem ab hæredibus
eius accipias: quā tamē ego augebo. Scis te nō subscripsisse mecū &
biēniū trāsisse: oīaq; suscepisse. Sed ut te cohæredes mei tractabilio-
rē expiāt: utq; tibi nihil abstulerit reuerētia mei: offero p̄ mea pte
tātundē. Tuli fructū nō cōsciētiae mō ueg; et famæ. Ille ergo Curia-
nus legatum mihi reliq; & factum meum nisi forte blandior mihi
antiquorum notabili more signauit. Hæc tibi scripsi: quia de omni-
bus quæ me delectant: uel angunt: nō aliter tecum q̄ mecum loqui
soleo. Deinde quod durū existimabam te amantissimum mei frau-
dare uoluptate: quam ipse capiebam. Nec enim sum tam sapiēs qđ
nihil mea intersit an his quæ honeste fecisse me credo testificatio
quædam & quasi præmium accedat. Vale.

C. Plinius Flacco suo salutem dicit.

Ccepi pulcherrimos turdos: cum quibus parem calculum
ponere nec urbis copiis ex Laurentino: nec maris tam tur-
bidis tēpestatibus possum. recipies ergo epistolas steriles &
simpliciter ingratas: ac ne illā qdem sollertiam Diomedis in p̄mi-

tando munere immitantis. Sed quæ facilitas tua: hoc magis dabis ueniã quod se nō mereri fatent. Vale.

C. Plinius Aristoni suo salutem.

Vm plurima officia tua mihi grata & iucūda sunt: tum uel maxime quod me celādū non putasti fuisse apud te de uersiculis meis multū copiosūq; sermonē: eūq; diuersitate iudicioꝝ longius pcessisse. extitisse etiã quosdã qui scripta quidē ip̄a nō iprobarēt: me tamē amice simpliciterq; reprehenderent: q; hoc scriberē recitarēq;. Quibus ego ut augeã meã culpã ita respondeo. facio nōnunq; uersiculos seueros pag; facio & comœdias. audio & specto mimos: & Lyricos lego: & Satyricos itelligo. aliquãdo præterea rideo: ioco: ludo. utq; oĩa innoxia remissionis genera breuiter amplectar: homo sum. Nec uero moreste fero hãc esse de moribus meis existimationē. Vt qui nesciunt talia doctissimos grauissimos sanctissimos hoies scripturasse me scribere mirent. Ab illis autē q; bus notum est quos quãtosq; auctores sequar facile ipetrari posse cōfido: ut errare me: sed cum illis sinant: quoꝝ nō seria modo: uer; lus etia exprimere laudibile est. An ego uerear neminē uiuentiū ne quam in speciem adulationis icidã nominabo. Sed ego uerear ne me nō satis deceat quod decuit. M. Tullium: C. Caluum: Asinium Pollionē. M. Messallã. Qu. Hortensium. M. Brutum: L. Sillam. Qu. Catulum. Qu. Scæuolam Ser. Sulpicium Varronē Torquatū imo Torquatos. C. Memmium Lentulum. Getulicum: Anneū Senecã: & pxime Virginium Ruffum: & si nō sufficiunt exempla priuata: diuum Iulium: diuum Augustum: diuū Neruã. T. Cæsarem. Nero nem enī transeo: quãuis sciam nō corrūpi i deterius quæ etiã a malis aliquãdo sed honesta manere quæ sæpius bonis fiunt: iter quos uel p̄cipue numerandus ē. P. Virgilius: Cornelius Nepos: & prius Ennius Actiusq; Non qdē hi senatores: sed factitas moꝝ nō distat ordinibus. Recito tamē qd' illi an fecerint nescio ēt: sed illi iudicio suo poterāt eē cōtēti: mihi modestior cōstãtia est: q; ut satis absolutū putē qd' a me p̄bet. Itaq; has recitandi causas sequor. Primū q; ipse q; recitat aliquãdo acrius scriptis suis auditor; reuerētiã itēdit. Deide q; de q;bus dubitat q; si ex cōsiliū sētētia statuit. Multa etiam a multis admonef: & si nō admoneaf qd' q;sq; sentiat p̄spicit ex uultu: oculis: nutu: manu: murmure: silentio. quæ satis aptis notis iudiciū ab humanitate discernūt. Atq; adeo si cui forte eoz; q; iter fuerunt curæ fuerit eadē illa legere: itelliget me quãdã aut cōmutasse

aut præterisse: fortasse etiã ex suo iudicio quãuis ipse nihil dixerit mihi. Atq; ita hoc disputo q̄si populũ í auditoriũ nõ í cubiculum amicos aduocari: Quos plures h̄re multis gloriosũ: reph̄siõĩ nemĩ ni fuit. Vale. C. Plinius Valeriano suo Salutem.

Es parua: sed initium non paruũ. Vir prætorius sollers a senatu petit ut sibi ïstituere in agris suis nũdinas p̄mitteret. Cõtradixerunt Vicentinoꝝ legati. affuit Tuscillus noĩatus. dilata causa ẽ alio senatu. Vincetini sine aduocato ïtrauerunt. dixerunt se deceptos lapsi ne uerbo: an qa ita s̄etiebãt. Interrogati a Nepote prætore quẽ docuissent: responderunt: quod prius ïterrogati: an tunc gratis affuissent: responderunt sex milibus nũmum: an rursus aliquid dedissent: dixerunt mille denarios. Nepos postulauit ut nominatus induceret. hætenus illo die. Sed quãtum auguror longius res p̄cedet. Nam pleraq; tacita tantũ & omnino cõmota latissime serpunt. Erexi aures tuas q̄ iãdiu nũc oportet q̄ blande roges ut reliqua cognoscas: si tamẽ nõ ante ob hæc ipsa ueneris Romam: spectatorq; malueris esse q̄ lector. Vale.

C. Plinius Maximo suo salutem.

Vnciat' mihi. C. Fanium decessisse: q̄ nuncius graui me dolore cõfudit. primũ quia amaui hominẽ elegantẽ & dilertũ: deĩde quod iudicio eius uti solebã. Erat enĩ natura acutus: usu exercitatus: uarietate prõptissimus. Angit me sup ista casus ipius. decessit ueteri testamẽto. misit quos maxime diligebat: profectus ẽ q̄bus offensior erat. Sed hoc utcunq; tolerabile: grauius illud quod pulcherrimũ opus ïperfectum reliquit: q̄uis enim agẽdis causis distringeretur: scribebat tamen exitus occisõꝝ aut relegatorum a Nerone: & iam tres libros absoluerat: subtiles. & diligẽtis: & latinos. atq; ïter sermonẽ historiãq; medios: Ac tanto magis reliquos p̄ficere cupiebat: quãto frequẽtius hi lectitabãt. Mihi aut uiderur acerba semp & imatura mors eõꝝ q̄ ïmortale aliquid parãt. Nam qui uoluptatibus dediti q̄si í diem uiuunt: uiuẽdi causas quotidie finiũt: Qui uero posteros cogitãt: & memoriã sui opibus extẽdũt: his nulla mors non repentina est: ut quæ semp incohatum aliquid abrũpat. C. q̄dem Fanius qd' accidit multo ante præsensit. Vitus ẽ sibi p̄ nocturnam getem iacere in lectulo suo cõpositus in habitu studentis: habere ante se scrinium ita ut solebat. Mox imagiatus uenisse Nerone in toro resedisse. p̄mpsisse libꝝ primum: quẽ de sceleribus eius ediderat: eũq; ad extremũ reuoluisse. idẽ in secundo.

ac tertio fecisse. tunc abisse. expauit. & sic interpretatus est tanquam idem sibi futurus esset scribendi finis: qui fuisset illi legendi: & fuit idem. Quod me recordante miseratio subit quantum uigiliarum: quantum laboris exhausit frustra. occurrat animo mea mortalitas: mea scripta Nec dubito te quoque eadem cogitatione terreri per istis quam iter manus habes. Proinde dum suppetit uita: enitatur ut mors quam paucissima quam abolere possit inueniat. Vale. C. Plinius Apollinari suo salutem.

Magni curam & sollicitudinem tuam: quam cum audisses me aestate Tuscos meos petitorum: ne facere suasisse: dum putas insalubris. & sane grauis & pestilens ora Tuscorum: quae per littus extendit. Sed hi percul a mari recesserunt: quoniam etiam Apennino saluberrimo montium subiaceat. Atque adeo ut omnem pro me metum ponas: accipe temperantiam caeli: regionis situm: uillae amoenitatem: quam & tibi auditu & mihi relatu iucunda erunt. Caelum est hyeme frigidum & gelidum. myrtos oleas quoque alia aestiuo tempore laetant: aspernas: & respuit. Laeue tamen patitur: atque etiam nitidissimam profert interdum: sed non saepius quam sub urbe nostra necat. Aestatis mira clauentia. semper aer spiritu aliquo mouetur: frequentius tamen auras quam uentos habet: hinc senes multos uideas: auos: patresque. la iuuenum audias fabulas ueteres sermonesque maiores. Cum ueneris illo putes te alio saeculo natum. Regionis forma pulcherrima. imaginare apothecarum aliquid inmensum & quae sola regem natura possit effigere. Lata & diffusa planities montibus circumdatur. Montes summa sui parte perca nemora & antiqua habent. frequens ibi & uaria uentatio. Indecubrae siluae cum monte ipso descendunt: has iter pingues terrenique colles (neque enim facile usquam saxum: et si quae: occurrit) planissimis campis fertilitate non cedunt: opimamque messis serius tantum sed non minus percipiunt. Sub his per latus omne uicem porrigunt. Vnaque faciem longe lateque contexunt. Quae a fine imoque quasi margine arbuta nascuntur. prata inde capiunt. Capi quos non nisi iugentes boues & fortissima aratra perfringunt: tantis glebis tenacissimum solum cum persecat: assurgit: ut dum nono sulco perdomet. Prata florida & gemma: trifolium aliasque herbas teneras semper molles & quasi nouas alunt. Cuncta enim peruenibus riuis nutriuntur. Sed ibi aqua plurimum: palus nulla quia deuexa terra quicquid liquoris accipit: nec absorbit: effundit in Tyberim. Medios ille agros secat nauium patiens: omnique fruges deuexit in urbem hyeme dumtaxat & uere. aestate summittitur inmensaque fluminis nomen arenti alueo deserit: auctumno reassumit. Magnam capies uoluptatem si hunc regionis situm ex monte prospexeris: Neque enim terras tibi: sed

formā aliquā ad eximiā pulchritudinē pictā uideberis cernere: ea
uarietate ea descriptōe quocunq; iciderint oculi reficiunt. Villa in
colle imo sita prospicit quasi ex summo: ita leuiter & sensim cliuo
fallēte cōsurgit: ut cū ascēdere te non putes: sentias ascēdisse. A ter
go Apēninū sed longius habet. Accipit ab hoc auras, q̄libet sereno
& placido die non tamen acres & imodicas sed spatio ipso lassas &
ī fractas. magna sui pte meridiē spectat: æstiuūq; solē ab hora sexta:
hybernū aliquāto maturius: q̄si iuitat ī porticū latā & p modo lon
gam: Multa in hac mēbra. atriū etiā ex more uetere, ante porticum
xystus cōcisus in plurimas species distinctusq; buxo: demissus ide
pronusq; puluinus cui bestiæ effigies iuicē aduersas buxus inscri
psit. Acanthus ī plano mollis & pene dixerim liquidus: ambit hūc
ābulatio pressis uarieque tonsis uiridibus iclusa: ab his gestatio in
modū circi quæ buxum multiformē humilisq; & retentas manu
arbusculas circuit. omnia maceria muniunt, hanc gradata buxus
operit & subtrahit: Pratum ide non minus natura q̄ superiora illa
arte uisendum. Campi deinde, porro multaq; alia prata & arbuscula.
A capite porticus triclinium excurrit ualuis xystum desinētem &
protinus pratū multūq; ruris uidet fenestris. hac latus xysti & qd̄
profilit uillæ ac adiacētis hippodromi nemus comasq; p̄spectat.
Cōtra mediam fere porticū zeta parū recedit: cingit areolam quæ
q̄tuor platanis iumbra: Inter has marmoreo labro aquæ exūdat:
circūiectasq; platanos & subiecta platanis leni aspergine fouet. Est
ī hac Zeta dormitoriū cubiculum: quod die clamorem sonūq; ex
cludit: iunctaq; quotidiana amicorū cœnatio. Areolam illam porti
cus alia eadēq; oīa quæ porticus aspicit. est & aliud cubiculū a p̄xi
ma platano uiride & umbrosum marmore excultum podio tenus:
nec cedit gratiæ marmoris ramos īsidētesq; ramis aues imitata pi
ctura fōticulus. In hoc fōte crater: circa siphūculi plures miscēt iu
cūdisimū murmur. ī cornu porticus aplissimū cubiculū triclinio
occurrit: Aliis fenestris xystum: aliis despicit pratum: Sed āte pisci
nā quæ fenestris seruit ac subiacet: strepitu uisūq; iucūda: Nā ex edi
to defiliens aqua suscepta marmore albescit. Idem cubiculum hie
me tepidissimum q̄a plurimo sole pfūdit: Cohæret hypocauston:
& si dies nubilus imisso uapore solis uicē supplet. Inde apodyteriū
balnei laxum & hilare excipit cella frigidaria: ī q̄ baptisterium am
plū atq; opacū. Si natate latius aut tepidius uelis in area piscia ē. in
proximo puteus: ex quo possis rursus astringi si pœniteat teporis:

frigidariæ cellæ cōnectit̄ media: cui sol benignissime ē præsto. cal-
dariae magis, p̄minēt enī in hac tres discessiones duæ ī sole: tertia a
sole lōgius: a luce nō lōgius: apodyterio suppositū ē Sphæristeriū:
quod plura genera exercitatiōis: plurisq; circulos capit: nec p̄cul a
balneo scalæ: quæ in cryptoporticū ferūt: prius ad dietas tris, harū
alia areolæ illi ī q̄ platani q̄tuor: alia prato: alia uineis iminet diuer-
sis: diuersasq; cæli partes ut p̄spectus habet, in sūma cryptoporticu
cubiculū ex ipsa cryptoporticu excisum: qd̄ hippodromū uineas
mōtes ituef. Iungitur cubiculū obuiū soli maxime hyberno, hinc
orif̄ Zeta: quæ uillæ hyppodromū adnectit, hæc facies, hic usus a
frōte a latere, æstiuā cryptoporticus in edito posita: quæ nō aspice-
re uineas: sed tangere uidef. In media tricliniū saluberrimum affla-
tum ex apēninis uallibus accipit. Post latissimis fenestris uineas ua-
luis æque uineas: sed per cryptoporticum q̄si admittit, a latere tri-
clinii quod fenestris caret: scalæ cōuiuio utilia secretiore ābitu sug-
gerunt. In fine cubiculum cui nō minus iucundū p̄spectū crypto-
porticus ip̄a quā uineæ p̄bēt. Subest cryptoporticus subterraneæ
similis: æstate īcluso frigore riget: cōtentaq; aere suo nec desiderat
auras nec admittit: post utrāq; cryptoporticū unde triclinium desi-
nit: īcipit porticus āte mediū diē hyberna: īclinato diē æstiuā, hac
adeunt̄ diætæ duæ: q̄rum in altera cubicula q̄tuor: altera tria ut cir-
cuit sol aut sole utunt̄ aut umbra. Hæc dispositionē amoenitatēq;
rector̄ lōge precedit hippodromus, medius patescit, statiq; intran-
tium oculis totus offertur, platanis circuitur, Illæ hedera uestiūt:
utq; summæ suis: ita imæ alienis frōdibus uirēt. Hedera truncum
& ramos perrat: uicinasq; platanos trāsitu suo copulat, has buxus ī-
teriacet, Exteriores buxos circūuenit laurus: Vmbræq; platanor̄
suā cōfert. Rectus hic hippodromi limes: ī extrema parte hemicy-
clo frangit̄: mutatq; faciē. Cupressis ābitur: & regif̄ dēsioire umbra
opacior nigriorq; īterioribus circulis: sūt enim plures: purissimum
diē recipit: Inde rosas effert: umbrarūq; frigus nō īgrato sole distin-
guit. Finito uario illo multipliciq; curuamine recto limite reddif̄
ne huic uni, Nā uia plures ītercedētibus buxis diuidunt̄: alibi pra-
tulū: alibi ip̄a buxus īteruenit in formas mille descripta: litteris īter-
dū: quæ mō nomen domini dicūt: modo artificis: alternis metulæ
furgūt: alternis īserta sūt poma: & ī ope urbanissimo subita uelut ī
lati ruris imitatio mediū ī spaciū breuioribus utrīq; platanis ador-
natur. Post has acanthus hinc inde lubricus & flexuosus, deīde plu

res figuræ pluraq; nomina, i capite stibadiū cādido marmore uite
p̄tegitur: Vitē q̄tuor columnellæ carystiaē subeūt: E stibadio aqua
uelut expressa cubatiū p̄dere siphunculis effluit, cauato lapide su
scipitur: gracili marmore cōtinetur: atq; ita occulte tēperat: ut im
pleat nec redūdet. Gustatoriū grauiorq; cōnatio margini iponit:
leuior nauiculae & auiū figuris inatans circuit, contra fons egerit
aquā & recipit: nā expulsa i altū i se cadit: iunctisq; hiatibus & ab
sorbet: & tollit: e regione stibadii aduersū cubiculū tantū stibadio
reddit ornatus: quātū accipit ab illo, a marmore splēdet ualuis: i ui
ridia p̄minet, textit alia uiridia superioribus atq; inferioribus fenestris
suspicit despicitq;: Mox zetecula refugit q̄si i cubiculū idē atq; ali
ud: lectulus hinc: & undiq; fenestræ: & tamen lumen obscurū um
bra p̄mente: Nam lætissima uitis p̄ omne tectum i culmen nititur
& ascēdit, Nō secus ibi q̄ in nemore iaceas: i brē tantum tanq̄ in ne
more nō sentias, hic quoq; fons nascit: simulq; subducit: Sūt locis
pluribus disposita sedilia e marmore: quæ ābulatiōe fessos ut cubi
culum ip̄m iuuāt, fonticuli sedibus adiacēt p̄ totum hippodromū
īductis phystulis: strepunt riui: & q̄ manus duxit sequunt: his nunc
illa uiridia nunc hæc iterdum simul omnia lauant: uitassem iā du
dum ne uiderer argutior nisi p̄posuissem oēs angulos tecum epi
stola circūire. Neq; enī uerebar ne laboriosum eēt tibi legēti qd̄
absenti non fuisset: præserti cū iterq̄escere si liberet depositaq; epi
stola quasi residere læpius posses: præterea idulsi amori meo: amo
enī quæ maxima ex p̄te ip̄e icohauit: aut icohata p̄colui, In summa
cur nō aperiā tibi uel iudicium uel errorē? Primū ego officium scri
ptoris existimo ut titulum suū legat: & idētidē iterroget se qd̄ cō
perit scribere: sciatq; si materiaē imoratur nō esse longum: longissi
mum si aliqd̄ accerlit atq; attrahit. Vides quot uersibus Hōerus:
quot Vergilius arma: hic Aeneæ: Achilles ille describat: breuis ta
men uterq; ē: quia facit quod iſtituit. Vides ut Aratus minutissi
ma etiā sydera cōsectet & colligat: modum tamē seruat, Non enī
excursus hic eius sed opus ip̄sū est, Similiter nos ut parua magnis:
cū totā uillā oculis tuis subiicere conamur: si nihil īductum & q̄si
deuium loq̄mur: nō epistola quæ describit: sed uillā quæ describit
magnā ē. Vex illuc unde cœpi ne secundū legē meā iure reprehen
dar: si longior fuero i hoc i quo excessi, habes causas cur ego Thu
scos meos Thusculāis Tyburtinis Prænestinisq; meis præponā, Nā
sup̄ illa quæ rettuli altius ibi ocium & p̄gūius eoq; securius, nulla

necessitas rogæ. nemo accersitor ex proximo. placida oïa & quiescē-
tia: quod salubritate regiōis ut purius cælū ut aer liq̄dior accedit
ibi animo: ibi corpore maxie ualeo. Nā studiis animū: uenatu cor-
pus exerceo: mei quoq; nusq; salubrius degūt: usq; adhuc certe ne-
minē ex his quos eduxerā mecū: uenia sit dicto: ibi amisi: dii modo
in posterum hoc mihi gaudiū: hāc gloriā loco seruent. Vale.

C. Plinius Caluisio suo Salutem.

Ec hæredē istitui. nec præcipere posse rem pu. cōstat. Satur-
ninus aut q nos reliq; hæredes q̄drantē rei pu. nostræ: deī
de q̄dratē præceptionē q̄dringentorū milium dedit: hoc si
ius aspicias: irritū: si defuncti uolūtātē ratū & firmū ē. Mihi autem
defuncti uoluntas uereor quā i ptem Iuriscōs. quod sim dicturus
accipiāt: Antiquior iure est utiq; in eo quod ad cōem patriā uoluit
peruenire. an cui de meo his adiiciēs cōtuli huic. cccc. miliū paulo
amplius tertiā partē ex aduentitio denegē? scio te quoq; a iudicio
meo nō abhorre: cum eandē rē pub. ut ciuis optimus diligas. Ve-
lim ergo cū pxime decuriōes cōtrahent qd sit iuris dicas: parce ta-
mē & modeste: deīde subiūgas nos. cccc. miliū sicut pcepit Saturni-
nus illius hoc munus: illius liberalitatis tamen obsequium uocet:
hæc ego scribere publice super sedī: primum quod meminerā pro
necessitudie amicitia tuæ & debere te & posse pinde meis ac tuis
p̄tibus fūgi: deīde qa uerebar ne modū tibi quē i sermōe custodire
facile ē: tēuisse i epistola nō uiderer: Nā sermonē uultus gestus: uox
ipsa moderat: epistola oībus cōmēdatiōibus destituta malignitatē
īterp̄tatiū expōit. Vale.

C. Plinius Capitoni suo Salutem.

Vades ut historiam scribam: & suades non solus: multi me
hoc sæpe mouerunt: & ego uolo: non quia cōmode factu-
rum esse confido: id enim temere credas nisi exptus: Sed qa
mihi pulchrum in primis uidetur nō pati occidere qbus æterni-
tas debeat: aliorūq; famā cum sua extēdere. Me autē nihi! æque ac
diuturnitatis amoris cupido sollicitat res homine dignissimæ p̄fer-
rim q nullius sibi cōscius culpæ posteritatis memoriā nō reformi-
det: itaq; diebus ac noctibus cogito: si q me quoq; possim tollere
humo. Id. n. uoto meo sufficit: illud supra uotū: uictorq; uix uoli-
tare p̄ ora: q̄q. o. Sed satis est qd p̄pe sola historia polliceri uidetur:
orationi enim & carmini parua grā: nisi eloquētia ē sūma. historia
quoquo mō scripta delectat: Sunt enī homines natura curiosi: &
qualibet nuda rerum cognitione capiunt: ut q sermōculis ēt fabel

hisq; ducant: me uero ad hoc studiū ipellit domesticū exēplū. Auū
culus meus idēq; per adoptionē pater historias & qdem religiosif-
sime scripsit. Inuenio aut apud sapientis honestissimū eē maiorum
uestigia seq; si modo recto itinere p̄cesserint. Cur enī cū tot egi ma-
gnas & graues causas: has etiā si mihi tenuis ex his spes destino re-
tractare: ne tantus ille labor meus nisi hoc quod reliquum ē studi
addidero mecū pariter intercidat. Nam si rationem posteritatis ha-
beas qcquid nō est pactum. P. ro. nō inchoatum: dices potes simul
& rescribere actiones & cōponere historiā. Vtinā. Sed utrūq; tā ma-
gnū est ut abunde sit alterq; efficere. Vnde uicesimo ætatis anno di-
cere ī foro cœpi: & nunc demū qd præstare debeat orator adhuc ta-
men p̄ caliginē uideo: qd si huic oneri nouū accesserit, habet qdē
oratio & historia multa cōia: sed plura diuersa in his ip̄is quæ coia
uidentur. Narrat illa, narrat hæc, sed aliter. huic pleraq; humilia &
sordida & ex medio petita, illi omnia recōdita: splendida: excelsa cō-
ueniunt, hanc sæpius ossa: musculi: nerui: illam tori qdam & quasi
tubæ d̄cēt. Hæc uel maxime ui: amaritudine: instantia: illa tractu &
suauitate: atq; etiam dulcedine placet. Postremo alia uerba: alius so-
nus: alia cōstructio. Nā plurimum refert ut Thucydides ait: itema
sint an agonisma quoq; alterū oratio: alterq; historia: & ex his cau-
sis non abducor: ut duo dissimilia & hoc ip̄so diuersa q; maxima
cōfundam misceāq;: ne tāta q̄si colluione turbatus ibi faciam qd
hic debeo: quæ iterū ueniet: ne a forēsibus uerbis recedā aduocandi
peto. Tu tamen iā nūc cogita quæ potissimū tēpora aggrediamur.
Vetera & scripta aliis parata inq̄sitiō: sed onerosa collatio, itacta &
noua graues offensæ: leuis gratia, ac p̄terea q; in tantis uitiiis homi-
num plura culpanda sūt q̄ laudāda, tū si laudaueris parcus: si culpa
ueris nimius fuisse dicaris. hæc aut me nō tardāt: est, n. mihi p̄ fide
fatis animi. Illud peto præstruas ad quod hortaris: eligasq; materiā
ne mihi iā scribere parato alia rursus cūctatiōis & moræ iusta ratio
nascat. Vale.

C. Plinius Saturnino suo Salutem.

Arie me affecerunt litteræ tuæ: nā partim læta partī tristia
cōtinebāt. Læta q; te ī urbe teneri nūciabāt: nollē inq;: sed
ego uolo. præterea qd recitaturq; statī ut uenissem pollice-
bant. Ago gratias qd expector: Triste illud quod Iulius Valens gra-
uiter iacet, quāquam ne hoc qdem triste: si Iulius utilitatibus æsti-
metur q̄ maturissime in explicabili morbo liberari. Illud plane nō
triste solum ueq; etiā luctuosū: qd Iulius Auitus decessit: dum ex

quæstura redit. decessit in nauem pcul a fratre amatissimo: pcul a
mre: a sororibus. nihil ista ad mortuū ptinet: sed ptinuerūt cū mo
reres. ptinet ad hos q̄ sup̄sunt. iā q̄ i flore priō tātæ idolis iuuenis
extictus ē sūma cōsecuturus si uirtutes eius maturuissēt: q̄ ille stu
dioḡ amore flagrabat: quātū legit: q̄tū ēt scripsit: quæ nūc oīa cū
ip̄o sine fructu posteritatis aruerūt: Sed qd̄ ego idulgeo dolori: cui
si frænos remittas: nulla materia nō maxia est. Finem epistolæ faci
am: ut facere possim etiam lachrymis quas expressit epistola. Vale.

C. Plinius Antonino suo salutem.

Vm uersus tuos æmulo: tū maxie q̄ sint bōi expior: Vt. n.
pictores pulchrā absolutāq̄ faciē raro nisi in peius effigūt:
ita ego ab hoc archetypo laboro & decido. Quo magis hor
tor ut q̄ plurima proferas: quæ imitari omnes concupiscant: nemo
aut paucissimi possint. Vale.

C. Plinius Tranquillo suo salutem.

Ibera tādē hēdecasyllaboḡ meoḡ fidē: q̄ scripta tua coibus
aicis spopōderūt: appellāt. quotidie & flagitāt: ac iā piculū
ē ne cogāt ad exhibēdū formulā. accipe sū ipse i edēdo hæ
sitor tāen meā quoq̄ cūctationē tarditatēq̄ uicisti. Proide aut rū
pe moras: aut caue ne eosdē istos libellos: quos tibi hendecasyllabi
nostri blāditiis elicere nō possūt: cū uitiosius schazōtes extorquēt:
perfectū opus absolutūq̄ est: nec iam splēdescit lima: sed atterit. pa
tere me uidere titulū tuum. patere audire describi: legi. uenire uo
lumia Tranqli mei: æquū est nos i amore tā mutuo eandē perci
pere ex te uoluptatem: qua tu perfrueris ex nobis. Vale.

C. Plinius Fabato profocero suo salutem.

Ccepi lr̄as tuas ex q̄bus cognoui speciosissimā te porticum
sub tuo filiiq̄ tui noie dedicasse: sequēti die i portaḡ orna
tū pecuniā pmisisse: ut iitiū liberalitatis eēt cōsumatio pri
oris. gaudeo primū tua gloria: cuius ad me ps aliqua p̄ necessitudi
ne redūdat. Deide q̄ memoriā soceri mei pulcherrimis opibus ui
deo pferri. Postremo q̄ priā nr̄a florescit: quā mihi a quocunq̄ ex
coli iucūdiū te uero lætissimū est. Quod sup̄est deos p̄cor: ut ani
mū istū tibi iāo isti sp̄us q̄ lōgissimū tribuāt. Nā liquet mihi futu
rū: ut pacto qd̄ maxie pmisisti ichoes aliud: Nescit. n. semel icitata
liberalitas stare: cuius pulchritudinem usus ipse cōmendat. Vale.

C. Plinius Scauro suo salutem.

Excitaturus oratiūculā quā publicare cogito: aduocauī ali
f

quos ut uererer paucos: ut uege audirē. Nā hic duplex rō recitādī.
Vna ut sollicitudīe icēdar: altera ut admōear si qd forte me ut me
um fallit: tuli qd petebā. iueni q mihi copiā consilii sui facerēt. Ipse
p̄terea qdā emēdāda ānotauit: emēdauit libz que misi tibi: materiā
ex titulo cognosces: cætera liber explicabit: que iā nūc oportet ita
cōsuescere ut sine p̄fatiōe itelligat. Tu uelī qd de uniuerso: qd de
ptibus sētias: scribas mihi. Ero. n. uel cautior ī cōtinēdo: uel cōstan
tior in edendo: si huc uel illuc auctoritas tua accesserit. Vale.

C. Plinius Valeriano suo salutem.

Tu tu rogas & ego promisi si rogasses scripturū me tibi: que
hūisset euetū postulatio Nepotis circa tusculū noiatū. idu
ctus ē noiatus: egit ipse p̄ se nullo accusate: eteni legati Vī
cētiorz nōmō nō p̄sserūt eū: uege et subleuauerūt: sūma defēsiōis.
nō fidē sibi ī aduocatiōe sed cōstātiā d̄fuisse: descēdisse ut actuz: at
q̄ et ī curia uisū. deīde sermōibus amicor̄ recessisse: mōitū. n. ne de
fiderio senatoris nō iā q̄si de nūdīs: sed q̄si de grā: fama: dignitate
certantis tā p̄tinaciter p̄sertī ī senatu repugnaret. alioqn maiorē in
uidiā p̄xie passurus erat. s̄cē prius tamē paucis adclamatū exeūtis
subiūxit p̄ces multūq; lachrymaz: q̄nēt tota actiōe hō ī dicēdo ex
ercitatus opam dedit: ut dep̄cari magis (id. n. & fauorabilius & tu
tius): q̄ defēdi uideret. Absolutus ē sētentia designati cōsulis Afrāi
Dextrī: cuius hęc sūma melius qdē noiatū fuisse factuz: si causam
Vicētinor̄ eodē aīo quo suscepit ptulisset: q̄a tamē in hoc gēus
culpæ nō fraude icidisset: nihilq; dignū ai aduersiōe admisisse cōu
ceret liberādū: ita tamē ut Vicētinis qd accepit redderet. assēserūt
oēs p̄ter Luciniū. Is interdicendū ei aduocatiōem in q̄nquēniū cē
sui: & q̄uis neminē auctoritate traxisset: cōstāter ī sētētia māsit:
q̄neriā Dextrū q̄ prius diuersum censuerat plata lege de senatu ha
bendo iurare coegit eripuisse qd censuisset: cui q̄q̄ legitimæ postu
latiōi a q̄busdā reclamatū est: exprobrare. n. sētētiā diceret: Nigri
nus tribunus plebis recitauit libellū disertum & grauem: quo que
stus est uenire aduocationes. Venire etiā p̄uaricationes: ī lites corri.
& gloriæ loco poni ex spoliis ciuiū magnos & statutos redditus. Re
citauit capita legū: admonuit senatuscōsultor̄: ī fine dixit petendū
ab optio principe: ut q̄a leges q̄a senatusconsulta cōtēnerēt: ipse tā
tis mederet. pauci dies & liber p̄cipis seuerus & tamē moderatus.
leges ipsum: est in publicis actis: q̄ me iuuat q̄ in causis agendis nō
mō pactiōe: dono: munere: uege etiam xeniis semp̄ abstinui. oportet

ter quidem quæ sunt inhonesta non quasi illicita: sed quasi iubenda vitare: iucundū tamen si prohiberi publice uideas quod nunquā tibi ipse promiseris: erit fortasse immo non dubie huius propositi mei & minor laus & obscurior fama: cū omnes ex necessitate facerent quod ego sponte faciebam. interim fruor uoluptate: cum alii diuinum me: alii meis rapinis: meæ auaritiæ occursum: per ludum acceptum dictitant. Vale.

C. Plinius Pontio suo salutem.

Ecesseram in municipiū: cū mihi nunciatum est Cornutiū Tertullū accepisse æmyliæ uiaē curam. Expressere nō possum quanto sim gaudio affectus & ipsius & meo nomine: ipsi usque scilicet licet ē ab omni ambitione lōge remotus: debet tamen ei iucūdu honor esse ulero datus. Meo quæ aliquāto magis me delectat mandatum mihi officium postquam par Cornuto datum uideo: neque enim augeri dignitatē quæ æquari bonis gratius: Cornuto autem quid melius? quid sanctius? quid in omni genere laudis ad exemplar antiquitatis expressius? quod mihi cognitū est non fama: qua alioquin optima & meritissima frui: sed longis magnisque experimentis: una diligimus: una dileximus omnes fere: quos ætas nostra in utroque sexu æmulādos tulit: quæ societas amicitiæ arctissima nos familiaritate coniunxit. Accessit uinculū necessitudinis publicæ. Idem enim mihi ut scis collega quasi uoto petitus in præfectura ærarii fuit & in cōsulatu. tū ego quæ uir & quantus esset altissime inspexi: cū sequerer ut magistrū: ut parentem uererer: quod nō tam ætatis maturitate quæ uitæ merebas: his ex causis ut illi sic mihi gratulor: nec priuatim magis quæ publice: tandē homines non ad pericula ut prius: ueque ad honores uirtute perueniūt. In infinitū epistolā extēdā: si gaudio meo indulgeā. puertā ad ea quæ me agentē hic nuncius deprehēdit. Erā cū procero meo: erā cū amita uxoris. Erā cum amicis diu desideratis: circuibā agellos. audiebā multum querelæ rusticæ. rōnes legebā iuitus & causas: malis. n. chartis sū litteris iniciatus: cœperā ēt itineri me præparare: nā includor angustiis cōmeatus: eoque ipso quæ delegatum Cornuto audio officiū mei admoneor: cupio te quom sub idē tempus Campania tua remittat: ne quis cū in urbem rediero cōtubernio nostro dies pereat. Vale.

C. Plinius Marcellino suo salutem.

Risitissimus hæc tibi scribo. Fudani nostri filia minor defūcta: qua puella nihil unquā festiuius: amabilius: nec modo

longiore uita: sed pene immortalitate dignius uidi. non dum annos. xiiii. expleuerat: & iam illi talis prudentia: matronalis grauitas erat. & tamen suauitas puellaris cum uirginali uerecundia: ut illa patris ceruicibus inhærebat: ut nos amicos paternos & amater & modeste complectebatur: ut nutrices: ut pædagogos: ut præceptores pro suo quæque officio diligebat: quæ studiose quæ intelligenter lectitabat: Vt prope custoditeque ludebat: quæ illa tempantia: quæ est constantia nouissimam ualitudinem tulit. medicis obsequebat: sororem propter adhortabatur: ipsaque se destitutam corporis uiribus uigore animi sustinebat: durauit hic illi usque ad extremum: nec aut spatio ualitudinis aut metu mortis infractus est: quo pluris grauioreque casus nobis reliqueret & desiderii & doloris. O triste plæe acerbumque funus morte ipsa mortis tempus indignius. lamina destinata erat egregio iuueni: lamina electus nuptiarum dies: lamina nos aduocati. Quod gaudium quo mærore mutatum est? Non possum exprihere uerbis quantum animo uulnus acceperim: cum audiui sudanum ut multa luctuosa dolore inuenit precipiente quod in uestes: margaritas: gemas fuerat erogaturus: hoc in tura & in unguenta & odoribus impedere. Est quidem ille eruditus & sapiens: ut quæ se ab in eunte ætate altioribus studiis altiusque dediderit: sed nunc omnia querit. sæpe quæ dixit aspexit: expulsisque uirtutibus & talis pietas est cui ignoscas: laudabis est si cogitaueris quod amiserit: amisit. n. filiam: quæ non minus formam oris eius quam os uultumque referebat: totumque patrem mira similitudine exscripserat. Proinde si quis ad eum de dolore litteras mittes: memeto habere solatiu non quasi castigaturus & nimis forte: sed molle & humanum. Quod ut facilius admittat: multum fauet medium temporis spatium. Vt. n. crudum adhuc uulnus medietum manus reformidat: deinde patitur atque ultro regreditur: sic recens animi dolor consolationes reiecit ac refugit: mox desiderat & uehementer ad motis acquiescit. Vale.

C. Plinius Spurinae suo salutem.

Cio quætope bonis artibus faueas: quantum gaudii capias: si nobiles iuuenes dignum aliquid maioribus suis faciant: quo festinantius nuncio tibi fuisse me hodie in auditorio Calpurni Pisois. Recitabat tacte pigram eruditam sane luculentamque materiam scriptæ legis erat. fluentibus teneris & enodibus sublimibus est ut poscit loco alte. n. & uarie nunc atollebat: nunc residebat: excelsa depressis: exilia plebis: seueris iucunda mutabat: omnia ingenio pari: commedabat hæc uoce suauissima: uoce uerecunda: multum sanguis: multum solitudinis in ore: magna ornamenta recitatis. Etenim nescio quo pacto magis in studiis homines timor quam fiducia decet. ne plura: quam libet plura quo sunt pul

chriora de ui recitatione finita multum ac diu exosculatus adolescen-
te: quod est acerrimus stimulus mōendi: laudibus icitavi pgeret quod cepisset:
lumenque quod sibi maiores sui protulissent posteris proferret. gratulatus
sui optime matri: gratulatus & fratri: quod in auditorio illo non minore pie-
tatis gloriam quam ille alter eloquentiam rettulit. tam notabiliter pro fratre re-
citante primum metus eius mox gaudium emiuit. Dii faciant ut talia
tibi saepius nuncient: faueo. n. saeculo: ne sit sterile effectum: mireque cu-
pio ne nobiles nostri nihil in domibus suis pulchre nisi imagines habe-
ant: quae nunc mihi hos adolescentis tacite laudare adhortari: & quod
amboque gloriae satis magnum est: id cognoscere uidentur. Vale.

C. Plinius Marco suo salutem.

Ene est mihi: quia tibi bene est. habes uxorem tecum: habes
filium: fruere mari: fontibus: uiribus: agro: Villa amoenissima:
neque. n. dubito esse amoenissimam in qua se composuerat homo
felicior ante quam foelicissimus fieret: Ego in Tuscis & uenor &
studeo: quae interdum simul facio: nec tamen adhuc possum pronun-
ciare utrum sit difficilius capere aliquid an scribere. Vale.

C. Plinius Paulino suo salutem.

Ideoque molliter tuos habeo: quo simplicius tibi confitebor quam in-
dulgentia meos tractem. est mihi semper in animo heroicum illud
πην Δωδην πιοβην & hoc nostrae pro familiae. quod si essem
natura asperior & durior frangeret me tamen infirmitas liberti mei Zo-
simi: Cui tanto maior humanitas exhibenda est: quanto nunc utilior humani-
tas aegrotanti: Est homo probus officiosus literatus: & ars quod eius & quasi
inscriptio comoedusque plurimum facit: Nam pronun-
ciat acriter: sapienter:
apte: deceter: Etiam utit cithara pite ultra quam concedo necesse est.
Idem tam comode orationes & historias & carmina legit: ut hoc solum di-
dicisse uideatur. haec tibi sedulo exposui: quo magis scires quam multa
unus mihi & quam iucunda ministeria praestaret. accedit longa iam caritas
hominis quam ipsa pericula auxerunt: Est. n. natura comparatum: ut nihil aequo
amorem incitet & accendat quam carendi metus: quem ego pro hoc non
semel patior: Nam ante aliquot annos dum itere instantemque pronun-
ciat: sangui-
ne reiecit: atque ob hoc in aegyptum missus a me: post longa peregrinati-
one confirmatus redit nuper: deinde dum pro continuos dies impatus uoci ue-
teris infirmitatis tussicula admouet: rursus sanguinem reddit. Qua ex-
ca destinavi eum mittere in praedia tua: quae forosuli possides. audiui in-
te saepe referere esse ibi aera salubrem: & hae eiusmodi curatioibus
accommodatissimum: rogo ergo scribas tuis ut illi uilla ut illi domus pa-

reat. offerant etiā sūptibus eius si qđ opus erit: erit aut opus modico: est. n. parcus & cōtinens: ut nō solum delicias: ueq; etiam necessitates ualitudinis frugalitate restringat. ego proficiscenti tantum uiatici dabo quantum sufficit & eunti in tua.

C. Plinius Vrsō suo salutem.

Teq; bithyni breue tēpus a Iulio Bassō & Rufiū Varenū quē p̄cōsulē detulerūt Varenū: quē aduersus Bassū & postularāt & acceperant. i ducti ī senatū inq̄sitiōem postulauerūt. tū Varenus petit: ut sibi quoq; defensiōis cā uocare testes liceret recusātibus bithynis cognitio suscepta est ei p̄ Varenō nō nisi euentu. nā bene an male liber iudicabit. In actiōibus. n. utrāq; in p̄tē fortūa doīat. multū cōmendatiōis & detrahit & affert. memoria: uox: gestus: tēpus ipsū: postremo uel amorē uel odiū rei. liber offensiōis. liber grā & liber secūdis: grā casibus & aduersis caret: & respondit mihi Fōteius magnus unus ex bithynis pluribus uerbis factissimis rebus est plerisq; græcorū ut cito copia uolubilis tā lōgas tāq; rigidas p̄odos uno spū q̄si torrente cōtorquent. Itaq; Iulius Candidus nō iuenuste solet dicere aliud eē eloquētiā: aliud loquentiā. nā eloquētia uix uni aut alteri: lā non sūus Antonii: credāus nemini. hęc uero quā Cādīdus loquentiā appellat multis atq; ēt ipudētissio cui que maxie cōtigit. Postero die dixit p̄ Valrenō hōulus calide: acriter: culte. contra Nigrinus p̄ se grauer: ornate: censuit Acilius Ruffus cōs. designatus inq̄sitiōem bithynis dādā: postulationē Varenī silētiō p̄terit. hęc forma negādi fuit. Cornelius Priscus actoribus quæ petebāt & reo tribuit: uicitq; nūero: ipetrauimus re negligēter cōprehensā: nec satis suis tātū iustā: tamē quare iustā nō sum epistola executurus: ut desideres actionē: Nā si ueq; est hōericū illd̄ ω̄ γεροῡ ιπαυᾱ ο̄ε̄ ψ̄ε̄ο̄ῑ τ̄ε̄ῑρ̄οῡο̄ῑ μ̄ᾱχ̄η̄ χ̄ε̄ρ̄οῡ a te p̄uidendum est mihi ne gratiam nouitatis & florem illū quæ oratiunculā illam uel maxie cōmendant epistolæ loquacitate p̄ætereā. Vale.

C. Plinius Ruffo suo salutem.

Escenderā ī basilicā Iuliā auditorus q̄bus p̄xia cōperendiatiōe respōdere debebā: sedebant iudices decēuiri: uenerant: obuersabant: aduocatis silentiū lōgū: tandē a p̄tore nūcius dimittūt. C. n. eximis dies me gaudēte: q̄ nūq; ita paratus sū: ut nō morari ter cā dilatiōis Nepos p̄tor. q̄ legibus q̄rit: p̄posuerat breue edictū: admōebat accusatores: admōebat reos: executurū se quæ senatuscōsulto cōtinerēt. suberat edicto senatūcōs. hoc oēs q̄sq; ne

gocū hēret iurare prius q̄ agere iubebāt. nihil se ob aduocationē
cuiq̄ dedisse: p̄misisse: cauisse. his. n. uerbis ac mille p̄terea & uenire
aduocatiōis & emi uetabanť. pecuniā dūtaxat decēmiliū dare. hoc
facto Nepotis cōmotus p̄tor: q̄ centūuiralibus p̄sudet deliberatu-
rus an sequeret̄ exēplū iopinatū nobis ociū dedit. iterī tota ciuita-
te Nepotis edictū carpit: laudat: multi iuenius q̄ curua corrigeret:
qd̄ āte hūc p̄tores nō fuerūt: q̄s aut̄ hic est q̄ emēdet publicos mo-
res. aliū cōtra. rectissime fecit iiturus magistratū. iura cognouit: sena-
tus cōs. legit: reprimit nouissias pactiōes. rē pulcherrimā turpissime
uenire nō patit̄. tales ubiq; sermōes: q̄ tamē alterutrā ī ptē ex euen-
tu p̄ualebūt: ē oīo iimicū sed usu receptū qd̄ hōesta cōsilia uel tur-
pia p̄ut male aut p̄spe cedūt: ita uel p̄cedūt uel reprehēdūt. Inde
plerunq; eadem facta mō libertatis mō furoris nomen accipiunt.

Plinii Secundi Epistolaz Liber Sextus.

C. Plinius Tironi suo salutem.

Vādiu ego trāspadū: tu ī Picēo: mius te req̄rebā. Postquā
ego ī urbe: tu adhuc ī Picēo multo magis. ex quo ip̄a loca
ī q̄bus eē una solēus acrius me tui cōmōent: seu qd̄ deside-
riū absētiū nihil p̄inde ac uicinitas acuit. Quoq; p̄pius accesseris
ad sp̄e fruēdi: hoc īpatiētius cupias. q̄cqd̄ ī cā eripe me huic tormē-
to. Veni: aut ego illuc ūde cōsulte p̄pauī reuertar uel ob hoc solū:
ut expiar an mihi cū s̄ie me rōæ coepis eē s̄iles his epistolas mittas.

C. Plinius Arriano suo salutem.

Oleo nonnunquā in iudiciis quærere meum Regulū: nolo
enī dicere desiderare: cur ergo quæro: hēbat studiis hono-
rē: timebat. pallebat. scribebat. quāuis non posset ediscere il-
lud ipsum: quod oculum mō dextrum: mō sinistrū circūlinebat
dextrum si a petitore: altere si a possessore esset acturus qd̄ cādīdū
splenium ī hoc aut illud sup̄ciliū trāsserebat: quod semp̄ haruspice-
ces cōsulebat de actiōis euētū aī superstiōe: sed tamē & magno stu-
dioz honore ueniebat tā illa p̄q̄ iucūda una dicētibus q̄ libera tē-
pora petebat audituros errogabat. Quid deniq; iucūdius quā sub
alterius iuidia quādiu uelis & ī alieno auditorio q̄si deprehēsū cō-
mode dicere: sed utcūq; se hēnt ista benefecit Regulus qd̄ est mor-
tuus. melius si ante. nunc enim sane poterat sine malo publico ui-
uere sub eo p̄ricipe sub quo nocere nō poterat. iō fas est nōnūq; eū
quærere. Nā postquam abiit: illā icrebruit passim & iualuit consue-
tudo. binas uel singulas clepsydras interdum & dimidias & dandi

& petēdi. Nā q dicūt: egisse malūt q̄ agere: & qui audiūt: finire quā iudicare: tanta negligentia: desidia: tanta deniq; irreuerētia studioꝝ periculoꝝq; est: an nos sapiētiores maioribus nostris? Nos legibus ipsis iustiores: quæ tot horas tot dies tot pendatiōes largiūt. hebetes illi & supra modū tardi: nos aptius dicius: celerius itelligimus: religiosius iudicāus: q̄ paucioribus clepsydriis præcipitamus. cās q̄ diebus explicari solebant. O Regule qui ambitioē ab oībus obtiebas qd̄ fide paucissimi præstant: equidē quotiens iudico quod uel sæpius facio q̄ dico q̄tū qui plurimū postulat atq; dicit eū temerariū existimo diuinare quam spatiosa sit causa iaudita: tempusq; negotio finire: cuius modum ignores præsertim cum primam religionis suæ iudex patientiam debeat quæ pars magna iusticiæ est. At quædam superuacua dicuntur etiam: sed satius est & hæc dici quā non dici necessaria. Præterea an sint superuacua nisi cum audieris scire non possis. Sed de his melius coram ut de pluribus uitiis ciuitatis. Nam tu quoq; amore cōmunium soles emēdare: cupere quæ iam corrigere difficile est. Nunc respiciamus nostras & quid oīa in tua recte: in mea noui nihil. mihi autem gratiora sunt bona quod perseverant & leuiora incommoda sed assueui. Vale.

C. Plinius Vero suo salutem.

Rarias ago qd̄ agellū quē nutrici meæ donauerā colēdū suscepisti. & erat cū donarem centummilium nummum. postea decrecente reditu etiam pretium minuit: quod nūc te curante reparabit. Tu modo memineris commendari tibi a me nō arbores & terram: quanquā hæc quoq; sed munusculū meū qd̄ eē q̄ fructuosissimū nō illius magis interest quæ accepit: q̄ mea q̄ dedi. Vale. C. Plinius Calphurniæ suæ salutem dicit.

Vnquā sū magis de occupationibus meis questus. quæ me nō sunt passæ aut p̄ficiscētē te ualitudis cā in cāpaniā p̄sequi: aut p̄fectū euestigio subsequi. Nunc. n. p̄cipue simul esse cupiebā: ut oculis meis crederem qd̄ uiribus qd̄ corpusculo acquireret. & q̄ deniq; secessus uoluptates regiōisq; abundantia in offensa trāsmitteres. Equidē etiā fortem te nō sine cura desiderarem. Est enī suspensū & anxium de eo quem ardentissime diligas: interdū nihil scire: Nunc uero cum absentia tū ifirmitatis tuæ ratio incerta & uaria sollicitudine exteret. uereor oīa: quæq; natura metuentium est: ea maxime mihi quæ abominor fingo: quo impensius rogo: ut timori meo singulis quotidie uel etiam binis epistolis consulas. ero

enim securior dum legam: statimque timebo cum legero. Vale.

C. Plinius Vrsus suo salutem dicit.

Crisperam tenuisse Varenum ut sibi euocare testis liceret: quod pluribus æquum: quibusdam iniquum & quod præiaciter uisum maxime Licinio Nepoti: qui sequenti senatu cum de rebus aliis referret: de prætorio senatusconsulto differuit: finitamque causam retractauit, addidit et petendum a consulis: ut referret sub exemplo legis abitus de lege repetundarum: an placeret in futurum ad eam legem adici: ut sicut accusatoribus ingredi: testibusque denunciandi potestas ex ea lege esset: ita reis quoque fieret: fuerunt quibus hæc eius oratio ut sera & interpestiua & præpostera displiceret: quod omisso contradicendi tempore castigaret pactum cui potuisset occurrere. Viuentium quod Celsus prætor tanquam emendatorem senatus & multis & uehementer increpuit. respondit Nepos: rursusque Celsus: neuter contumeliis temperauit. nolo referre: quod dici ab ipsis moleste tuli: quo magis quosdam e numero nostro improbauit: quam modo ad Celsum: modo ad Nepotem prout hic uel ille diceret cupiditate audiendi cursitarerit & nunc quasi stimulantur: & accederent. nunc quasi reconciliarent componereturque frequenter: singulis ambobus interdum propitium Cæsarem: ut in ludicro aliquo precabantur. mihi quidem illud etiam peracerbum fuit quod sunt alter alteri quod pararent indicati. Nam & Celsus Nepoti ex libello respondit: & Celso Nepos ex pugilaribus: tanta loquacitas amicorum ut homines iurgaturi id ipsum inuicem scirent tanquam conuenissent. Vale.

C. Plinius Fundanio suo salutem dicit.

I quando nunc præcipue cupere esse te Romæ: & sis rogo: opus est mihi uoti laboris sollicitudinis socio. petitur honores Iulius Naso. petit cum multis cum bonis: quos ut gloriosum sic est difficile superare: proinde ergo & exerceor spe: afficior metu: & me consulare esse non sentio. rursus mihi uideor: omniumque decurri candidatus. mereo hanc curam longa mei caritate. est mihi cum illo non sane paterna amicitia. neque enim esse potuit pro meam ætatem. solebat tamen uix dum adolescentulo mihi pater eius cum magna laude monstrare: erat non studiosus tantum: uerum et studiosusque amantissimus: ac prope quotidie ad audiendos quos tunc ego frequentabat: Vir alioquin clarus ac grauis & quod prodesse filio memoria sui debeat. sed multi nunc in senatu quibus ignotus ille: multi quibus notus. sed non nisi uiuentis reuerentur: quo magis huic ommissa gloria patris in quam magnam ornamentum gratia infirma ipsi elaborandum est. quod quidem semper quasi prouideret hoc

tempus sedulo fecit, parauit amicos, quos parauerat: coluit: me certe ut
primū sibi iudicare pmisit ad amorem imitationēq; delegit: dicen
ti mi solicite adfistit: assidet recitanti: primus ē & cum maxie na
scentibus opusculis meis īterest: nunc solus: ante cū patre: cuius nu
per amissi ego suscipe partes: ego uicē debeo īplere: doleo, n. & il
lum īmatura morte īdignissime raptū: & hunc optimi patris adiu
mento destitutum: solisq; amicis relictum. Quibus ex causis exigo
ut uenias & suffragio meo tuū iungas, pmultu īterest mea te osten
tare & tum circuire, ea est auctoritas tua ut putē me efficacius tecū
ē meos amicos rogatur. Abrumpe si q̄ te retinent: hoc tps meū:
hoc fides: hoc etiā dignitas postulat. Suscepi candidatum & susce
pisse me notum est, ego ambio: ego picitor: ī sūma si dat Nasoni
qd̄ petit: illius honor: si negatur: mea repulsa est, Vale.

C. Plinius Calphurniæ suæ salutem dicit.

Cribis te absentia mea nō mediocriter affici: Vnumq; habe
re solatiū: qd̄ p me libellos meos teneas, sæpe, n. in uestigio
meo colloces: gratum qd̄ his fomentis accescis: inuicē ego
epistolas tuas lectito atq; identidem in manus q̄si nouas sumo, sed
eo magis ad desideriuū tui accendor. Nā cuius litteræ tātum habēt
suauitatis: huius sermonibus quantū dulcedinis inest: tu tamen fre
quentissime scribe: licet hoc ita me delectet ut torqueat, Vale.

C. Plinius Prisco suo salutem dicit.

Attilium crescentem & nosti & amas, quis, n. illo spectatior
paulo aut nō nouit aut non amat, hūc ego nō ut multi sed
arctissime diligo: oppida nostra unius diei itinere dirimun
tur: ipsi amare iuicē cū est flagratissimus amor adolescentuli coepi
mus: mansit hic postea: hic neq; frixit iudicio: sed iualuit, sciūt qui
alterutq; nostq; familiaris ituent. Nā & ille amicitiam meā latissi
ma p̄dicatōe circūfert: & ego præ me fero quātā sit mihi curæ mo
destia q̄es securitas eius. Quin etiā cum īsolentiā cuiusdā tribuna
tum plebis īituri uereretur idq; indicasset mihi respondi οὐτως
εἰμὲν ἰωυτος quorsus hæc: ut scias nō posse Attiliū me īcolumi
iniuriā accipe: iteq; dices quorsus hæc: Debuit ei pecuniā Valerius
Varus: huius est hæres maximus noster: quem & ipse amo: sed con
iunctus tu. Rogo ergo exigo etiā p iure amicitiae cures: ut Attilio
meo salua sit nō fors mō: sed etiā ulura plurium annoꝝ, homo est
alieni abstinentissimus: sui diligens, nullis quæstibus sustinet: nul
lus ex frugalitate reditus, Nam studia q̄bus plurimum præstat: ad

uoluptatem tantum & gloriam exercet: & grauis est ei uel minima
iactura: & quia reparare quod amiserit grauius: exime hunc illi: Exime
hunc mihi scrupulum: sine me suauitate eius: sine leporibus pfrui. ne
quod enim possum triste uidere: cuius hilaritas me triste esse non patitur.
in summa nostri facetias hominis quos uelim attendas: ne in bile aut amari-
tudinem uertat iniuria: quam uim habeat offensus crede ei quam in
amore habet: non feret magnam & liberam ingenium cum contumelia dan-
num. Vix ut ferat ille ego meum danum meam contumeliam uin-
dicabo: sed non tanquam pro mea hoc est grauius irascat. quamquam quod de-
nunciatioibus & quasi minis ago: quoniam potius ut coeperam rogo oro: des-
operam ne ille se quod ualidissime uereor a me: ego me neglectum a te
putem. Dabis autem si haec proinde cura est tibi quam illud mihi. Vale.

C. Plinius Tacito suo salutem dicit.

Ommendas mihi Iulium Nasonem candidatum: Nasonem
mihi: quid si me ipsum: fero tamen & ignosco. eundem enim
commendassem tibi si te Romae morante ipse abfuissem. ha-
bet hoc sollicitudo quod omnia necessaria putat. tu tamen censeo
alios roges: ego precum tuarum minister: adiutor: particeps ero. Vale.

C. Plinius Albino suo salutem dicit.

Um uenistem in socrus meae uillam Alsensem: quae ali-
quando Rufi Verginii fuit: ipse mihi locus optimi illius &
maximi uiri desiderium non sine dolore renouauit. hunc
enim incolere secessum: atque etiam senectutis suae nidulum uocare
consueuerat. Quocumque me contulisset illum animus: illum oculi req-
rebant. libuit etiam monimentum eius uidere: & uidisse poenituit: Est
enim adhuc imperfectum: nec difficultas operis in causa modici ac
potius exigui: sed inertia eius cui cura mandata est. Subit indigna-
tio cum miseratione post decimum mortis annum reliquas neglectumque
cinerem sine nomine iacere: cuius memoria orbem terrarum gloria puage-
tur. at ille mandauerat: cauereque ut diuinum illud etiam immortale
factum uersibus inscriberetur.

Hic situs est Rufus pulso qui uindice quondam
Imperium asseruit non sibi sed patriae.

Tam rara in amicitis fides: tam parata obliuio mortuorum: ut ipsi
nobis debeamus conditoria extruere: omniaque haeredum officia
praesumere. Nam cui non est uerendum quod uidemus accidisse
Verginio cuius iniuriam ut indigniorem: sic etiam notioem ipsi-
us claritas facit. Vale.

C. Plinius Maximo suo salutem dicit.
Diē lætū, adhibitus ī cōsiliū a p̄fecto urbis: audii ex diuerso
agētes summæ spei: sūmæ idolis iuuenes Fuscū Salinatorē:
& Numidiū Quadratū egregiū pat̄ nec mō t̄pibus n̄ris: sed
litteris ip̄is ornāmēto futuræ: mira utriusq; p̄bitas: cōstātia salua: de
corus habitus: os planū: uox uiril̄is: tenax memoria: magnū īgeniū:
iudiciū æq̄le, quæ sigula mihi uoluptati fuerit: atq; iter hæc illud
quod ipsū rectorē ut magistr̄e ituebant̄ et q̄ audiebant: me æmu
lari: meis istare uestigiis uidebant̄. O diē repetam enī lætū: notan
dūq; mihi candidissimo calculo. Quid, n. aut publice lætius: q̄ cla
rissimos iuuenes nomē & famam ex studiis petere: aut mihi optati
us q̄ me ad recta tēdētibus q̄si exēplar eē p̄positū: Quod gaudium
ut p̄petuo capiam deos oro ac eosdē testes peto: ut oēs qui me imi
tari tanti putabūt meliores eē q̄ me uelint.

C. Plinius Fabato profocero suo salutem.

Vuero nō debes suspēsa manu cōmēdare mihi quos tuen
dos putas. Nā te decet multis p̄desse: ac me suscipere qcqd
ad curā tuā pt̄iet. Itaq; Bettio Prisco quātū plurimū potue
ro præstabo: præsertī ī arena mea: hoc ē apud cētūuiros, epistolæ
q̄s mihi ut ais apto pectore scripsisti obliuisci me iubes: at ego nul
læ libentius memini. Ex illis, n. uel præcipue sentio quantope me
diligas: cū sic exegeris mecū ut solebas cum tuo filio, nec dissimulo
hoc mihi iucūdiore eas fuisse: qd̄ habebam bonam causā cū sum
mo studio curassē qd̄ tu curari uolebas. Proinde et rogo: ut mihi se
per eadē simplicitate quotiens cessare uidebor: nunquam, n. cessabo
conuiciū facias. Quod & ego itelligam a summo amore profici
sci: & tu non meruisse me gaudeas. Vale.

C. Plinius Vro suo salutem.

Nquam ne uidisti quēquā tam laboriosū exercitū q̄ Va
renū meū: cui qd̄ sūma cōtentioe ipetrauerat defēdēdū: &
q̄si rursus petendū fuit. Bithyni senatuscōsultū apud cōsules carpe
ac labefactare sūt ausi: atq; et absenti p̄ncipi criminari: ab illo ad se
natū remissi nō destiterūt, egit Claudius Capito inreuerēter magis
q̄ cōstater: ut q̄ senatuscōsultū apud senatū accusaret, respōdit Frō
to Catus grauit̄ & firme: senatus ip̄e mirificus. Nam illi quoq; q̄
prius negarāt Varēo q̄ petebat eadē dāda postq̄ erat data cēsuerūt:
sigulos, n. itegra re dissētire fas eē: pacta qd̄ pluribus placuisset cun
ctis tuēdū. Acilius tamē rursus & cū eo septē an. viii. septē imo ī pri
ori sentētia perseuerare: in hac paucitate nō nulli: quoq; tēporaria

grauitas uel potius grauitatis imitatio ridebat. Tu tamen æstima quantum nos in ipsa pugna certaminis maneat; cuius quasi prælusio atque præcursorio has cōtentiones excitauit. Vale.

C. Plinius Maurico suo salutem.

Ollicitas me in formianum: ueniam ex cōditione: ne quid cōtra cōmodum tuū facias: qua pactioe iuicem mihi caueo: neque, n. mare & littus: sed te ociū & libertatem sequor: alioquin satius est in urbe remanere: oportet, n. omnia aut ad alienum arbitrium: aut ad suū facere, mei certe stomachi hæc natura est: ut nihil nisi totum & merum uelit. Vale.

C. Plinius Romano suo Salutem.

Irifice rei interfuisti ne ego quidem sed moerēs: Passenius Paulus splendidus eques romanus & in primis eruditus scribit elegos: gētile hoc illi: est, n. municeps Propertii: atque et inter maiores suos Propertiū numerat. is cū recitaret ita cœpit dicere. Prisce iubes: ad hoc lauolenus Priscus (aderat enī ut paulo amicissimus) ego uero nō iubeo. cogita quod risus hominū: quotiens omnino Priscus dubiæ sanitatis: inter est tamē officiis: adhibet cōsiliis: atque etiam ius ciuile publice respondet: quo magis quod tunc fecit & ridiculum & notabile fuit: interim paulo aliena deliratio aliquātū frigoris attulit: tam sollicite recitaturis prouidendum est non solum ut sint ipsi sani: uerum etiam ut sanos adhibeant. Vale.

C. Plinius Cor. Tacito suo salutem.

Etis: ut tibi auunculi mei exitum scribam: quo uerius tradere posteris possis. gratias ago. Nam uideo morti eius si celebres a te immortalē gloriam eē ppositam. Quāuis enī pulcherrimæ clade terræ: ut populi ut urbes memorabili casu quasi semp uicturus occiderit: quāuis ipse plurima scripserit: plura tamē perpetuitati eius scriptorū tuorū æternitas addet. Equidem beatos puto quibus deorū munere datū ē: aut facere scribēda: aut scribere legēda: beatissimos uero quibus utrūque horū in numero auunculus meus & suis libris & tuis erit. Quo libētius suscipio deosco: etiā quod iniungis: Erat miseni: classēque imperio præsens regebat nouēb. kal. hora fere septima mater mea idicat ei apparere nubē iusitata & magnitudine & specie. Vfus ille sole: mox frigidā gustauerat iacēs: studebatque: poposcit soleas. ascēdit locū: ex quo maxime miraculum illud cōspici poterat: nubes & incertū pcul ituetibus ex quo mōte: Vesuuium fuisse postea cognitū ē: oriebat: cuius similitudinem &

formā non alia magis arbor q̄ pinus expresserit: Nam longissimo
uelut trunco flata in altū q̄busdā ramis diffundebat: credo & recē
ti spiritu euecta: deinde senescēte eo destituta: ut ēt pondere suo ui-
cta ī altitudinē uanescebat: cādida iterdum: iterdum sordida & ma-
culosa p̄t terrā cineremue sustulerat: magnū p̄piusque noscendū
ut eruditissimo uiro uisū. iubet liburnicā aptari: mihi si uenire una
uellem facit copiā. respōdi studere me malle: & forte ipse quod scri-
berē dederat: egrediebatur domo. accepit codicillos: retinere classiarū
īminēti piculo exterriti: nauicula eius subiacebat: nec ulla nisi na-
uibus fuga: ut se tāto discrimini eriperet orabāt: uertit ille cōsiliū:
& quod studioso aīo īchoauerat: obit maximo. deducit q̄driremes:
ascēdit ipse: non retinet modum: sed multis (erat enī frequēs amoe-
nitas orat) laturus auxilium p̄perat illuc: alii territi īde fugiunt: re-
ctūq; cursum rectaq; gubernacula ī piculū tenet: adeo solutus me-
tu ut oēs illius mali motus: oīs figuras ut deprehēderat oculis di-
ctaret enotaretque. lā nauibus cinis iciderat: quo p̄pius accederet:
calidior & dēsior. iam pumices ēt nigriq; ābusti & fracti igne lapi-
des. lā uadū subitū ruinaq; mōtis: littora obstantia. cunctatus pau-
lum an retro flecteret: mox gubernatori: ut ita faceret mouēti: for-
tes inquit fortuna iuuat. Pōponianum pete: Aberat: diremitq; sinu
medio. Nam sensim circūactis turbatisq; littoribus mox ī mare in-
funditur: ibi quāq; nondū periculo appropinquāte cōspicuo tamē:
& cū cresceret p̄ximo sarcinas cōtulerat ī nauis certus fugā: si con-
trarius uētus resedisset: quo tūc auūculus meus secūdissimo inue-
ctus cōplectit̄ trepidatē: consolat̄: hortat̄: utq; timorē eius sua se-
curitate leniret. deferri ī balneū iubet. lotus accubat: coenat atq; hi-
laris: aut qd̄ est atq; magnū similis hilari. interim e Vesuuiō mōte
pluribus locis latissimā flāmā atq; incēdiā relucebant: quoq; ful-
gor & claritas tenebris & noctis excitabat. ille agrestiuū trepidatiōe
igni relictas desertasq; uillas p̄ solitudinē ardere: ī remediū formi-
dinis dictabat: tū se geti dedit: & quieuit uerissimo eqdem somno.
Nam meatus animā: q̄ illi p̄pter āplitudinē corporis grauior & so-
nātor erat ab iis q̄ limini obuersabant̄ audiebat. sed ārea ex q̄ ze-
ta adibat̄ ita iam cinere mixtisq; pumicibus oppleta surrexerat: ut
si lōgior ī cubiculo mora esset exitus negaret: excitatus p̄cedit: seq;
Pōponiano ceterisq; q̄ puigilarāt reddit: ī cōmune cōsultāt: itra te-
cta subsistāt: an ī aperto uagent̄. Nam crebris uastisq; tremoribus
recta nutabāt: & quasi emota sedibus suis nūc huc nūc illuc abire

aut referri uidebant: sub diuo rursus quamq̄ leuiū exesorūq; pumi
cū casus metuebat, qđ tamen malox collatio elegit: & apud illum
qdem ratio rationē: apud alios timorē timor uicit: cervicalia capiti
bus iposita liteis cōstringunt. Id munimentū aduersus icidētia fu-
it: iam dies alibi: illic nox oībus noctibus nigrior, densiorque: quā
tamē faces multæ uariæq; lumina soluebāt, placuit egredi in littus:
& ex proximo aspicere: ecqđ iā mare admitteret: qđ adhuc uastū
& aduersū pmanebat: ibi sup abiectū liteū recubās semel atq; ite
frigidā aquā poposcit hausitq;. deīde flāmiæ flāmarūq; prænūcius
odor sulphuris: alios ī fugā uertūt: excitāt illum: īnixus seruis duo
bus assurrexit: & statī cōcidit: ut ego cōiecto: crassiore calligine spi-
ritu obstructo: clauoq; stomacho: q illi natura iualidus & āgustus
& frequēter iteræstuās erat: ubi dies redditus is ab eo quē nouissī-
me uiderat tertius: corpus iuētū itegre illæsum optūque ut fuerat
īdutus: habitus corporis qescēti q̄ defūcto similior. Interī Miseni
ego & mater, sed nihil ad historiā, nec tu aliud quā de exitu eius sci-
re uoluisti, finem ergo faciam, unum adiciam, omnia ea qbus iter
fuerā: quæq; statī cum maxime uera memorant audiuerā persecu-
tum, tu potissimum excerpes, aliud est enim epistolā aliud histori-
am: aliud amico: aliud omnibus scribere. Vale.

C. Plinius Restituto suo salutem dicit.

Indignatiūculā quā ī cuiusdā amici auditorio cepi: nō possū
mihi tēpare quo mius apud te qā nō cōtigit corā p epistolā
effūdā. Recitabat liber absolutissimus: hūc duo aut tres ut
sibi & paucis uidēt disertis surdis mutisq; similes audiebāt, nō labra
diduxerūt: nō mouerūt manū: deniq; nō assurrexerūt saltē lassitu-
die sedēdi. Quæ tāta grauitas? quæ tāta sapiētia? quæ īmo pigritia:
arrogātia sinisteritas: ac potius amētia? In hoc totū diē īpendere ut
offēdas: ut inimicū reliq;: ad quē tāquā amicissimū ueneris, diserti
or ipse ē, tāto magis ne iuideris. Nā q iuideret miore deniq; siue plus
siue minus siue idē præstat, lauda uel īferiore uel superiore uel parē.
Superiore qā nisi laudādus ille ē: nō potes ipse laudari, īferiore aut pa-
rē quia ptinet ad tuam gloriā q̄ maximū uideri quē præcedis uel
exæquas: equidē omnes qui aliqd ī studiis faciunt uenerari, etiam
mirariq; soleo: Est enī res difficilis ardua fastidiosa: & quæ eos a q
bus cōtēnit iuicem cōtēnat: nisi forte aliud iudicas tu qđ q̄ uno
te reuerentior huius operis quis benignior attestator. Qua ratiōe
ductus tibi potissimum indignationem meam prodidi: quem habe-
re socium maxime poteram. Vale.

C. Plinius Sabino suo salutē dicit.
Ogas ut agam firmanorū publicā causam: Quod ego quā-
quā pluribus occupationibus distentus adnitar: cupio enī &
ornatissimā coloniā aduocationis officio: & te gratissimo ti-
bi munere obstringere: Nā cū familiaritatē nostrā ut soles prædica-
re ad præsidium ornamentūq; tibi sumpseris: nihil est qd' negare de-
beam præsertim p̄ patria petēti. Quid enī p̄cibus aut hōestius piis:
aut efficacius amantis? Proinde firmanis tuis ac iam potius nostris
obliga fidē meam: quos labore & studio meo dignos cum splendor
ipsoꝝ tum hoc maxime pollicetur: q̄ credibile est optimos eē in-
ter quos tu talis extiteris. Vale.

C. Plinius Nepoti suo salutem dicit.
Cis tu accessisse p̄tiū agris præcipue suburbanis: causa subī-
tæ caritatis res multis agitata sermōibus: p̄ximis comitiis
honestissima uoce senatus expressit: cādīdati ne cōiuentē
ne mittāt munera. ne pecunias deponant: ex q̄bus duo priora tā ap-
te q̄ modice fiebāt. hoc tertium quāquā occultaret p̄ cōperto ha-
bebat. homulus deinde noster uigilat: rursus hoc cōsensu senatus
sententiæ loco postulauit ut consules desiderū uniuersorū notum
principi facerent: peterētque sicut aliis uitiis huic quoq; p̄uidencia
sua occurreret. occurrit. sumptus candidatōꝝ: frigidus illos & infa-
mes habitus lege restrinxit: eosdem patrimonii tertiam partem cō-
ferre iussit in ea quæ solo continerent: deforme arbitratus: & erat:
honorem petituros urbem italicamque non pro patria: sed p̄ hospi-
tio aut stabulo q̄si peregrinantis habere. cōcurant ergo candidati:
certati q̄cqd uenale audiunt emptitant. quoq; sint plura uenalia ef-
ficiūt: proinde si poenitet te italicorū prædiōꝝ. hoc uedēdi tēpus: tā
hercule quā i p̄uitiis cōparandi: dū idē cādīdati illic uedunt. Vale.

C. Plinius Tacito suo salutē dicit.
Cribis te adductū litteris q̄s exigēti tibi de morte auūculi
mei scripsi cupe cognoscere: quos ego miseni (littus id enī
igressus abrupam) non solū metus ueꝝ et casus ptuleri: q̄q;
animus meminisse horret: Incipiam: p̄fecto auunculo: ipse reliquū
tempus studiis: ideo remanseram. ipendi. mox balneū: coena sōnus
inquetus & breuis: præcesserat p̄ multos dies tremor terræ minime
formidolosus: q̄a cāpaniæ solitus: ille uero nocte ita iualuit: ut non
moueri oīa: sed uerti crederent. irrumpit cubiculū meū mater: sur-
gebam iuicē si q̄sceret excitaturus. resedimus i area domus: quæ

mare a tectis modico spatio diuisum. dubito constantiam rogare an in
prudenteriam debeam: agebam enim duodevicesimum annum. posco librum Titi
Liuii & quasi per oculum lego: atque est ut coepam excerpere. ecce amicus auu-
culi qui nuper ad eum ex Hispania uenerat: ut me & matrem sedentis: me
uero etiam legentem uidet: illius patientiam: securitatem meam corripit: nihilo
segnius ego interitus in libris iam hora diei prima & adhuc dubius & quasi
languidus dies: iam quassatis circumiacentibus tectis quam in aperto lo-
co angusto tamen certus & magnus ruinae motus. tum demum excedere
oppido uisum: sequitur uulgi attonitum quomodo in pauore simile pruden-
tiae alienum consilium suo profert. ingentibus agmine abeuntis praemit & impel-
lit. egressi tecta consistimus: multa ibi miranda multas formidines pa-
timur. Nam uehicula quae produci iusseramus quam in planissimo campo
in contrarias partes agebant: ac ne lapidibus quidem fulta in eodem uesti-
gio quiescebant. propterea mare in se resorberi: & tremore terrae quasi repel-
li uidebamus: certe praecesserat littus multaque animalia maris siccis
arenis detinebat: ab altero latere nubes atra & horrenda ignei spiritus
certis uibratisque discursibus rupta in longas flammarum figuras dehisce-
bat: fulgoribus illarum & similes & maiores erant: Tum uero ille idem ex his-
pania amicus acrius & instantius si frater inquit tuus: tuus auunculus ui-
uit: uult esse uos saluos. si perit supstitites uoluit. proinde quod cessatis eua-
dere? respondimus non commissuros nos ut de salute illius incerti nostrae
consuleremus. non moratus ultra proripit se: effususque cursu periculo au-
ferret: nec multo post illa nubes descendere in terras: opprimere maria: cixe-
rat capreas & absconderat: Miseni quod praecurrat abstulerat: tum mater
orare: hortari: iubere quoquo modo fugerent: posse. nam iuuenem: se & animam
& corpore graue bene morituram: si mihi causa mortis non fuisset. ego con-
tra saluum me: nisi una non futurum: deinde manum eius amplexus addere
gradum cogo. paret aegre recusatque se: quod me morem iam cinis adhuc ta-
men rarus: respicio: densa caligo tergis imminebat: quae nos torrentis
modo infusa terrae sequebatur. deflectamus inquam dum uidemus: ne in uia strati-
comitatum turba in tenebris obteramur. uix consistiteramus & nox non
quies illunis & nubila: sed quies in locis cauis lumine extincto: audires ulu-
latus foeminarum. infantium gemitus: clamores uirorum: alii parentes: alii li-
beros: alii coniuges uocibus requebant. uocibus noscitant. hi suum ca-
sum: illi suorum miserabant: erant qui metu mortis mortem praecarent: multi
ad deos manus tollere: plures nusquam iam deos ullos. aeternaque illam &
nouissimam noctem mundo interpretabant. Nec desuerunt qui fictis mentisque
terroribus uera pericula auerent: aderat qui Miseni illud ruisse illud

ardere falso: sed credētibus nūciabāt: paululū reluxit qdem nō dies nobis: sed aduētātis ignis indiciū uidebat: & ignis qdē lōgius substi- stit: tenebræ rursus tumultus grauis: hūc idētidē assurgētes excutie- bamus operti alio q̄ etiam oblisi pondere essemus. possem gloriari nō gemitū mihi nō uocē pax̄ fortē in tantis periculis excidisse: ni- si me cū omnibus: oīa mecū perire misero magno tamē mortali- tis solatio credidissē. Tandē illa caligo tenuata q̄si in fumū nebu- lāue discessit: mox dies. sol etiā effulsit luridus tamē q̄lis eē cū defi- cit sol: & occurfabāt trepidantibus adhuc oculis mutata oīa altoq; cinere tanquā niue obducta. regressi Misenum curatis utcūq; cor- poribus suspēsā dubitāq; noctē spe ac metu exegimus: metus præ- ualebat: nā & tremor terræ pseuerabat: & pleriq; lymphati terrifi- cis uaticinatiōibus & sua & aliena mala ludificabant. Nobis tamē ne tunc qdem quāquam exptis piculū & ea spectantibus abeundi cōsiliū dōec de auūculo nūcius. hęc nequaquā historia digna nos scripturos leges: & tibi scilicet q̄ requisisti iputabis: si digna ne episto- la qdē uidebūf. Vale. C. Plinius Caninio suo salutem.

Vm ex eis q̄ mirer antiquos: nō tamē: ut qdam: tēporē no- stroz̄ igenia despicio: neq; n. lassa & effoeta natura nihil tā laudabile parit: atq; adeo nup̄ audiui Vergiliū romanū pau- cis legentē comoediā ad exēplar ueteris comoediæ scriptā: tam be- ne: ut esse quandoq; possit exēplar. Nescio an noris hominē quan- quam nosse debes. ē. n. p̄bitate moz;: igenii elegantia: opeze uarie- tate mōstrabilis. scripsit mimiambos tenuiter. argute uenuste atq; ī hoc genere eloquētissime. Nullū est. n. genus qd̄ absolutū nō pos- sit eloquētissimū dici: scripsit comoedias Menandru aliosq; ætatis eiusdē æmulatus: licet has iter plautinas: terētianasq; numeres. nūc primū se ī ueteri comoedia sed nō tanq̄ iciperet ostēdit: nō illi uis: nō granditas: nō subtilitas: nō amaritudo: nō dulcedo: nō lepos de- fuit. ornauit uirtutes. īsectatus ē uitia. fictis nominibus decenter: ueris usus est apte: circa me tantū benignitate nimiū modū excelsit: nisi quod tamē poetis mētiri licet. In sūma extorquebo ei libz;: legēdūq; imo ediscendum mittam tibi. neq; n. dubito futurum ut non deponas si semel sumpseris. Vale.

C. Plinius Tironi suo salutem dicit.

Agna res acta est omnium qui sunt prouinciis prefuturi: magna omnium q̄ se simpliciter credunt amicis. Lustricus Brutianus cū Montanū Atticinū comitē suū ī multis fla-

gitiis deprehēdisset Cæsari scripsit: Atticinus flagitiis addit ut quē d
ceperat accusaret, recepta cognitio ē. fui i cōsilio. egit uterq; pro se:
egit autē carptim. & κατὰ κε σὴλλιοϋ. Quo genere ueritas statī
ostēditur, ptulit Brutianus testamētū suū qd' Atticini manu scri-
ptum esse dicebat: hoc enim & arcana familiaritas & querēdi de eo
quē sic measset necessitas idicabat. & numerauit crimina foeda ma-
nifestaq;: ille cū diluere nō posset ita regeffit: ut dum defendit tur-
pis: dū accusat sceleratus, pbaref, corrupto, n. scribæ seruo itercepe-
rat cōmentarios: icideratq;: ac p sūmū nefas utebat aduersū amicū
crimine suo. fecit pulcherrime Cæsari: non de Brutiano: sed statī de
Atticino progauit: dānatus & i insulā relegatus. Brutiaō iustissimū
itegritatis testimoniū redditū: quē qdem etiā cōstatiæ gloria secu-
ta est. Nā defensus expeditissime accusauit uehementer: nec minus
acer q̄ bonus & sincerus apparauit, qd' tibi scripsi: ut te sortitū pui-
ciam p̄monerē: plurimū tibi credas: nec cuiq̄ satis fidas. deīde scias
si qs forte te qd' abominor fallat paratā ultionē: quæ tamē nō sit
huiusmodi etiā attēde, nō, n. tā iucūdum ē iudicari q̄ decipi miserē.

C. Plinius Triario suo salutem dicit.

Mpense petis: ut causam agam pertinentem ad curam tu-
am pulchram alioquin & famosam: faciam: sed non gratis:
qui fieri potest inquis ut non gratis: tu potes. exigam enim
mercedem honestiorem gratuito patrocinio. peto atq; etiam paci-
scor: ut simul agat Cremutius rufo. solitum hoc mihi etiam in plu-
ribus aliis adolescentibus factitatū: Nam mire cōcupisco bonos iu-
uenes ostendere foro: assignare famæ: Quod si cui prestare Ruso-
ni meo debeo: uel propter natales ipsius: uel propter eximiam mei
caritatem: quē magni æstimo i iisdē iudiciis ex eisdem etiam parti-
bus cōspici: audiri: oblige me: oblige atēquā dicā: nā cū dixerit: grās
ages: spōdeo sollicitudini tuæ: spei meæ: magnitudinī causæ satiffa-
cturē: ē idolis optimæ breui p̄ducturus alios: si iterī p̄uectus fuerit
a nobis: Neq; n. cuiquā tā clare statī igeniū: ut possit emergere: nisi
illi materia: occasio: fautor etiā: cōmendatorq; cōtigat. Vale.

C. Plinius Marco suo salutem dicit.

Vam multum interest quid a quoq; fiat: eadem enim fa-
cta claritate uel obscuritate facientium aut tolluntur al-
tissime: aut humillime deprimuntur: Nauigabam per la-
rium nostrū: cū senior amicus ostēdit mihi uillā atq; etiā cubiculū
qd' i lacum p̄mict: ex hoc inqt aliquādo municeps nostra cū mari

to se precipitavit: cān rēq̄si: maritus ex diūtino morbo circa uelanda corporis ulceribus putrescebat. Vxor ut inspiceret exegit: neq̄ enī quēq̄ fidelius iudicaturz posset ne sanari. desperauit: hortata ē ut moreret: comesq̄ ipsa mortis dux imo & exemplū & necessitas fuit: Nam se cum marito ligauit: abiecitq̄ in lacum. Quod factum ne mihi quidem q̄ municeps nisi proxime auditum est: non quia minus illo clarissimo arriæ factō: sed quia minor ipsa. Vale.

C. Plinius Hispano suo salutem.

Cribis Robustū splēdidū eq̄tē romanū cum Atilio Scauro amico meo otriculū usq̄ cōe iter pegisse: deīde nusq̄ cōparuisse: petis ut carus ueniat: nosq̄ si pōt ī aliq̄ īq̄sitiōis uestigia iducat. ueniat: uereor ne frustra. suspicor. n. tale nescio qd Robusto accidisse: q̄le aliquādo Metilio Crispo municipi meo. huic ego ordies ipetrauerā: atq̄ et p̄ficiscenti q̄draginta milia nūmū ad īstruēdū se ornādūq̄ dōauerā: nec postea aut epistolas eius: aut aliq̄ de exitu nūcium accepi. interceptus ne sit a suis: an cū suis dubium. certe nō ipse: nō q̄sq̄ ex seruis eius apparuit: ut ne Robusti qdē expiamur tamē accersamus Scaurz: demus hoc tuis. demus optimi adolescentis honestissimis p̄cibus: q̄ pietate mira etiam sagacitate patrem quærit. dii faueant ut sic inueniat ipsum: quē admodū iā cū quo fuisset inuenit. Vale.

C. Plinius Seruiano suo salutem.

Audeo & gratulor q̄ Fusco Salinatori filiam tuam destinaſti: domus patricia: pater honestissimus: mater pari laude. Ipse est studiosus: litteratus etiā: disertus etiā: puer simplicitate: cōitate iuuenis: senex grauitate. neq̄. n. amore decipior: amo qdē effuse: ita officiis. ita reuerētia meruit: iudico tamē & qdē tāto acrius quāto magis amo. tibi qdē ut q̄ explorauerī spōdeo hituz te genez: quo melior figi ne uoto qdē potuit. supest ut auū te q̄matu- rissime simillimū sui faciat: Quā felix t̄pus illud quo mihi liberos illius uel nepotes tuos: ut meos uel liberos uel nepotes ex aestro sinu sumere & quasi pari iure tenere contigerit. Vale.

C. Plinius Seuero suo salutem dicit.

Ogas ut cogitē qd designatus cōsul ī honorē p̄cipis cēse- as: facilis iuētio: non facilis electio: est. n. ex uirtutibus eius larga materia: tamē qd malo idicabo si prius hæsitationem meā ostēdero. dubito nū idē tibi suadere qd mihi debeam. designatus ego cōsul oī hac & si nō adulatōe specie tamē adulatōis absti-

nui: nō tanquā liber & cōstans: sed tanq̄ itelligēs prīcipis nostri cuius uidebā hanc eē p̄cipuā laudē si nihil q̄si ex necessitate decerneret. recordabar. ēt plurimos honores pessimo cuiq̄ delatos: a q̄bus hic optimus separari nō alio magis poterat quā diuersitate cēsēdi: qđ ipm nō dissimulatiōe & silētio p̄terii: ne forte nō iudiciū illud meū sed obliuio uideret. hoc tūc ego. sed nō oībus eadem placent: nec cōueniūt q̄dem. p̄terea faciendi uera rō: cū hoīum ip̄oz: tum regē ēt ac tempoz cōditio nunciaf. Nam recētia opa maximi prīcipis p̄bent facultatē noua magna uera cēsēdi: q̄bus ex causis ut supra scripsi dubito an idē nunc tibi qđ tūc mihi suadeā. Illud nō dubito debuisse me ī p̄tes cōsili tui ponere quid ip̄e fecissem. Vale.

C. Plinius Pontio suo salutem dicit.

Cio quæ tibi cā fuerit īpedimento quo minus præcurrere aduentū meū ī cāpaniam possēs. sed quāquam absēs totus huc migrasti: tantū mihi copiæ tā urbanæ q̄ rusticarum noīe tuo oblatū ē: q̄s oīs ip̄robe accepi tamē: Nam me tui ut ita facerē rogabant: & uerebar ne & mihi & illis irascēris si nō fecissem. ī postez nisi adhibueris modū ego adhibebo: & iā tuis denūciaui si rursus tā multa attulissent oīa relatuos. Dices oportere me tuis rebus ut meis uti: etiam: sed perinde illis ac meis parco. Vale.

C. Plinius Quadrato suo salutem dicit.

Vidius q̄tus q̄ me unice dilexit: & quo nō mius gaudeo: p̄bavit: ut multa alia Thrax (fuit. n. familiaris) ita hoc sæpe referebat: p̄cipe solebat suscipiēdas eē cās aut amicoz: aut destitutas: aut ad exēplū p̄tinētis: cur amicoz: nō eget īterp̄tatōe. cur d̄stitutas: qđ ī illis maxime & cōstantia agētis: & humanitas cerneref: cur p̄tinentis ad exēplū: q̄a plurimū referret an bonū an malum diceret. Ad hæc ego genera causæ ambitiose fortasse addā tamē claras & illustres. æquū. n. est agere nōnūquam gloriæ & famæ: Idem dignitati ac uerecūdiæ tuæ statuo: Nec me præterit id: usum esse & haberi optimū dicendi magistz: uideo ēt multos paruo īgenio lris nullis ut bene agerēt agēdo cōsecutos: sed & illd̄ uel Polliōis accepi uerissimū: expior: cōmode agēdo factū ē ut sæpe agerē. sæpe agēdo tamē ē ut mius cōmode: q̄a scilicet assiduitate nimia facilitas magis q̄ facultas: nec fiducia sed temeritas p̄af. Nec uero Isocrati quo mius hēref sūmus orator offecit: qđ īfirmitate uocis mollitia frōtis ne ī publico diceret īpediebat. proinde multum lege: scribe: meditare: ut possis cum uoles dicere: dices cum uelle debebis: hoc fere

reparamentū ipse seruauī: nōnunquam necessitati quæ p̄ rōnis ē par-
ui. egi. n. q̄sdam a senatu iussus: quo tamen ī numero fuerūt exilia
Thraseæ diuisione: hoc est ad exēplū p̄tinētes. adfui bethycis cōtra
Bebū Bassum. quæsitū est an dāda esset inq̄sitio: data est. adfui rur-
sus: rursus idē q̄rentibus de Cecilio Classico quæsitū est an puītia-
les ut socios ministrosq; p̄cōsulis plecti oporteret: p̄cenas luerunt.
accusauī Mariū Priscū: q̄ lege repetundarū dānatus utebat̄ clamē-
tia legis: cuius seueritatē imanitate criminū excesserat. relegatus ē.
tuitus sum Iuliū Bassum ut ī custoditū nimis & cautū ita minime
malū: iudicibus acceptis ī senatu remāsit. Dixi p̄x̄e p̄ Vareno po-
stulāte ut sibi iuicē uocare testis liceret: īpetratū est. īpostēz opto
ut potissimū iubeat quæ me deceat uel sp̄ote fecisse. Vale.

C. Plinius Fabato suo salutem dicit.

Ebemus mehercule natales tuos p̄ide ac nostros celebrare:
cū lætitia nostrorū ex tuis p̄deat: cuius diligētia & cura hic
hilares istic securi sumus. uilla Camiliana q̄ cāpania possides est q̄
dē uetustate uexata: & tamen quæ sūt p̄tiosiora aut ītegra manent:
aut leuissime læsa sūt. Attendemus ergo ut quāsaluberrime reficiā-
tur. Ego uideor habere multos amicos: sed huius generis cuius &
tu quæris: & res exiget p̄pe neminē. Sunt. n. oēs rogati & urbani. ru-
sticorū aut p̄ædiorū administratio poscit durū aliquē & agrestem:
cui nec labor ille grauis: nec cura sordida: nec tristis solitudo uidea-
tur. tu de Ruffo honestissimo cogitas: fuit. n. filio tuo familiaris: qd̄
tamē noui sibi p̄stare: poscit ignoro: uelle plurimū credo. Vale.

C. Plinius Corneliano suo salutem dicit.

Vocatus ī cōsiliū a Cæsare nostro ad Centūcellas hoc lōgo
noie maximā cepi uoluptatē. Quid. n. iucūdius quā princi-
pis iustitiā: grauitatē: comitatē ī secessu quoq; ubi maxime
recludunt̄ īspicere. fuerūt uariæ cogitatōes: & quæ uirtutes iudicis
p̄pluris species expirēt: dixit cām Claudius Ariston p̄iceps ephe-
siorū homo munificus & īnoxie popularis. idē iuidia & ad dissimil-
limū delator īmissus. Itaq; absolutus uīdicatusq; ē. sequenti die au-
dita est Galitta adulterii rea: nupta hęc tribuno militū honores pe-
tituro & suā & mariti dignitatē cēturiōis amore maculauerat. mari-
tus legato cōsulari: ille Cæsari scripserat. Cæsar excussit p̄batōibus:
cēturiōnē exauctorauit: atq; ēt relegauit. superat crimini q̄ nisi du-
orū eē nō poterat: reliq; p̄s ultiōis. sed maritū nō sine aliq̄ rephēsiōe
patiētiae amor uxoris retardabat: quā qd̄ ēt post delatū adulterii

domi habuerat: quasi contentus æmulum remouisse: admonitus ut page-
ret accusationem pegit iuitus: sed illam dānari etiā iuito accusatore ne-
cesse erat. dānata & iulix legis poenis relicta est. Cæsar & nomē cæ-
turiōis & cōmemorationē disciplinæ militaris sententiæ adiecit: ne
ois eiusmodi cā reuocare ad se uideret. tertio die iuducta cognitio ē
multis sermōibus & uario rūore iactata Iuli Tirōis codicilli: quos
ex pte ueros esse cōstabat: ex pte falsi dicebāt: substituebāt crimini
Semironius Senecio: eques ro. & Eurythmus Cæsar's libertus & p-
curator. hæredes cū Cæsar esset i dacia cōiter epistola scripta petie-
rāt ut susciperet cognitionē: suscepit: reuersus diē dixerat: & cū ex hæ-
redibus qdā quasi reuerentia Eurythmo mitterent accusationē pul-
cherrime dixerat: nec ille Polyclitus est: nec ego Nero: idulserat ta-
men petentibus dilationē. cuius tēpō exacto confederat. auditurus
apte: hæredū i trauerūt duo: oīo postulauerūt ut oēs hæredes agere
cogerent: cū dētulissent oēs: aut sibi quoq; desistere pmitteret: locu-
tus est Cæsar sūma grauitate: sūma moderatōe: cūq; aduocatus Se-
neciōis & Eurythmi dixisset suspitiōibus relinq reos nisi audiret:
nō curo inq; an isti suspitiōibus reliquant: ego reliquor. Deinde cō-
uersus ad nos εὔρις ἄστει qd facere debeamus. isti. n. qri uolūt q
sibi licuerit nō accusare: tū ex cōsulis sententia iussit denūciari hæ-
redibus oībus ut agerent: aut siguli approbarēt cās nō agendi: alio-
qn se uel de calūnia p nunciatur. Vides quā honesti q̄ seueri dies:
quos iucūdissimæ remissiōis seqbāt: adhibebamur quotidie cœna
erat modica: si p̄cipē cogitares: i terdū acromata audiebamus: i ter-
dū iucūdissimis sermōibus quos nox ducebat. summo die abeūti-
bus nobis quā diligēs i Cæsare humanitas xenia sūt missa. Sed mi-
hi ut grauitas cognitionū cōsiliū: honor suauitas simplicitasq; cōu-
ctus: ita locus ipse piucūdus fuit. uilla pulcherrīa cīgit uiridissimis
agris. iminet littori: cuius i sinu fluit cū maxime portus huius sini-
stæ brachiū firmissimo ope munitū est. dextæ elaborat. i ore por-
tus isula adsurgit: quæ i latū uento mare obiacens frāgat tutūq; ab
utroq; latere decursum nauibus præstet. adsurgit aut arte uisenda
ingentia saxa latissima nauis prouehit. contra hæc alia super alia
deiecta ipso pondere manent: ac sensim quodam uelut aggere con-
struūtur eminentia. & apparet saxum dorsum impactosq; fluctus
in immensum elidit & tollit. uastus illic fragor canumq; circa
mare saxi deinde pilæ adiicientur quæ p̄cedenti tempore enatam
isulam imitent. habebit hic portus et̄ habet nomen auctoris: eritq;

uel maxime salutaris. Nam per longissimum spatium lituus impo-
tuo sum hoc receptaculo utetur. Vale.

C. Plinius Quintiliano suo salutem dicit.

Vauis & ipse sis cōtinēntissimus: & filiā tuam ita īstitueris ut
decebat filiā tuam. Tutili neptē: cū tamen sit nuptura hone-
stissio uiro Nonio Celeri cui rō ciuiliū officiorū necessita-
tem quandā nitoris ipōit: debet secundū cōditiōes mariti ueste co-
mitatu augeri: quibus nō qdem dignitas: ornaf tamen augef. Te por-
ro aīo beatissimū: modicū facultatibus scio. itaq; ptē oneris tui mi-
hi uīdico: & tanq̄ parens alter puellæ nostræ cōfero quinquagita mi-
lia nūmum plus collaturus nisi a uerecundia tua sola mediocritate
munusculi ipetrari posse considerem ne recufares.

C. Plinius Romano suo salutem dicit.

Ollite cūcta īquit: coeptosq; auferte labores: seu scribis ali-
qd seu legis tolli auferri iube: & accipe orōnē meam ut illa
arma diuīa num supbius potui re uera ut iter meas pulchra. Nam
mihi satis ē certaf mecū. ē hęc p attia uiriola & dignitate p̄sōæ &
exēpli raritate: & iudicii magnitudie īsignis. Nam scēmīa īplendide
nata nupta prætōri uiro exhæredata ab octogēario patre ītra. xi. di-
es quam ille nouercam ei amore captus īduxerat q̄druplici iudicio
bōa paterna repetebat: sedebant iudices centū & octogita. tot. n. q̄
tuor cōsiliis cōscribūf. īgens utrinq; aduocatoꝝ & numerosa sub-
sellia præstatiū corōa latissimū iudiciū multiplici circulo ābibat:
ad hoc stipatū tribunal: atq; ēt ex superiore basilicæ pte q̄ scēmīnæ
q̄ uiri & audiendi qd' difficile uisendi studio īminebant. magna ex-
pectatio patꝝ: magna filiarū: magna ēt nouercarū. secutus ē uariis
euctus: Nā duobus cōsiliis uicimus. totidē uicti sumus. notabilis
p̄rsus & mira eadē ī cā iisdē iudiciis: iisdē aduocatis eodē tpe tāta
diuersitas accidat casu qdē nō casus uiderēf. uicta est nouerca ipsa
hæres ex pte sexta. uictus suberrimus q̄ ex hæredatus a patre singu-
lari ipudentia alieni patris bōa uīdicabat: nō ausus sui petere. hęc
tibi exposui primū ut epistola scires q̄ ex orōne nō poteras. Deīde
nā detegā artes ut orōnē libētius legeres si nō legere tibi sed ītereē
iudicio uidereris. q̄ sit licet magna non despero gratiā breuissime
impetra: uram. nam & copia rerum & arguta diuisione & narra-
tiunculis pluribus & eloquendi uarietate renouatur. sunt multa
(non auderem nisi tibi dicere) elata: multa pugnancia: multa sub-
tilia. interuenit enim acribus illis & erectis frequens necessitas

computādi ac pene calculos tabulāq; poscendi: ut repēte ī priuati iudicii formā centūuiralē uertat: dedimus uela indignatiōi: dedimus irā: dedimus dolori: & in āplissima cā q̄si magno mari pluribus uētis sumus uecti. in sūma solēt qdā ex cōtubernalibus nostris existimare hāc orationē iterū dicā ut inter meas ὕπερ κτηστὶ φωνῶτος esse. an uere tu facillime iudicabis qui tā memoriter tenes omnes ut conferre cum hac dum hanc solam legis possis. Vale.

C. Plinius Maximo suo salutem.

Ectē fecisti q; gladiatoriu mūs Veronēsibus nostris pmisit: a qbus olim amaris: suspiceris: ornaris: Inde ēt uxorem carissimam tibi & pbatissimam habuisti: cuius memoriā aut opus aliquod maxime funebre debeat. præterea tanto consensu rogabaris: ut negare non constans: sed durū uideretur. Illud quoque egregie qdā tam facilis tam liberalis in edendo fuisti. Nā p hęc etiam magnus aīus ostendit. uellem africanā quas coemeras plurimas a præfinitum diem occurrissent: sed licet cessauerit illa tempestate detenta: tu tamen meruisti ut acceptum tibi fieret: qdā quo minus exhiberes non per te stetit. Vale.

C. Plinii Nouocomensis Epistolarum Liber Septimus.

C. Plinius Geminio suo salutem.

Erret me hęc tua tā ptinax ualitudo & quāq; te tempatissimū nouerū: uereor tamē ne qd illi ēt in mores tuos liceat. p inde moneo patiēter resistas. hoc laudabile hoc salutare admittit hūana natura: qd suadeo ipse certe sic agere sāus cū meis soleo. spero qdē si forte in aduersā ualitudinem icidero nihil me desideratūq; uel pudore uel pœnitētia dignū. si tamen supauerit morbus: denuntio ne qd mihi deē nisi pmittētibus medicis: sciantq; si dederitis ita uīdicatūq; ut solēt alii quæ negantur: qn ēt cum pustus ardentissima febre tadē remissus ūctusq; acciperē a medico potionem porrexi manū: utq; me tangeret dixi: ad motūq; iam labris poculū reddidi. postea cū uicesimo ualitudinis die balineo ppararer: mussantesq; medicos repente uidissē: causā requisui: respōderunt posse me tuto lauari nō tamen oīo sine alia suspitiōe: qd inquā necesse est: atq; ita spe balinei cui iā uidebar in ferri placide: leniterq; dimissa ad abstinentiā rursus nō secus ac mō ad balineū aīum uultumq; cōposui. quæ tibi scripsi primum ut te non sine exemplo monerem: deinde ut in posterum ipse ad eandē temperantiam astringeret hac epistola quasi pignore. Vale.

C. Plinius Iusto suo salutem dicit.
Vēadmodū cōgruit ut simul & affiēs te assiduis occupati-
onibus īpediri: & scripta nra desideres: q̄ uix ab ociosis īpe-
trare aliqd̄ pituri t̄pis possūt: patiar ergo æstatē īgetā uobis exerci-
tāq; trāscurrere & hyemē: demū cū credibile erit noctibus saltē ua-
care te posse quæ rā qd̄ potissimū ex nugis meis tibi exhibeā. Interī
abūde ē si epistolæ nō sūt molestæ: sūt autem & uel eo breuiores
erūt. Vale.

C. Plinius Presenti suo salutem dicit.
Anta ne pseuerātia: tu mō ī lucāia mō ī cāpāia. ipe. n. iqs lu-
cāus: uxor cāpana. iusta cā lōgioris absētia: nō ppetuæ tāen:
qn̄ ergo aliquādo ī urbē redis: ubi dignitas honor amicitia
tā supiores q̄ miores. quousq; uigilabis cū uoles: dormies q̄ diu uo-
les: quousq; calcei: nusq; toga feriata: liber totus dies: t̄ps ē te reui-
sere molestias nras uel ob hoc solū ne uoluptates istæ satietate lan-
guescāt saluta paulisp̄ quo tibi sit iucūdius salutari. terere ī hac tur-
ba ut te solitudo delectet. sed qd̄ īprudēs: quē euocare conor retar-
do. fortasse. n. his ipsis admōeris: ut te magis ac magis ocio iuoluas
qd̄ ego nō abrūpi: sed intermitteri uolo ut. n. si tibi coenā facerē dul-
cibus cibus acres acutosq; miscerē: ut obtusus illis & oblitus stoma-
chus his excitaret: ita nūc hortor ut iucūdiissimū gēus uitæ nō nul-
lis interdum quasi acrioribus condias. Vale.

C. Plinius Pontio suo salutem.
Is legisse te hēdecasyllabos meos. requisit et quēadmodū cō-
pim scribere hō ut tibi uideor seuerus ut ipse patior nō in-
eptus: nūq; a poetice: altius. n. repetā: alienus: q̄ ē q̄tuordecī-
natus ānos græcā tragoediā scripsi. q̄lē iqs: nescio. tragoedia uocaba-
tur. Mox cū e militia rediēs ī icaria īsula uētis detinerer: latios ele-
gos ī illd̄ ip̄mu mare: ipsaq; īsulā feci. exptus sū me aliquādo heroi-
co: hēdecasyllabis nūc primū quorū hic natalis hæ causæ: legebat ī
laurētio mihi Asinii Galli libri de cōparatiōe p̄ris & Cicerōis: inci-
dit epigrāma Cicerōis ī Tironē suū. deīde cū meridie (erat. n. æstas)
dormiturus me recepissē: ne obrepet sōnus: coepi reputare maxios
oratores hoc studii gēus & ī oblectatiōibus hūisse: & in laude posu-
isse. Intendi aīum: cōtraq; opinionē meā post lōgam desuetudinē
perquam exiguo temporis momento id ipsum quod me ad scribē-
dum sollicitauerat his uersibus exarauī.
Cum libros Galli legerem: quibus ipse parenti
Ausus de Cicerone daret palmamq; decusq;

Lasciuum inuenit uersum Ciceronis: & illo
Spectandum ingenio quo seria condidit: & quo
Humanis salibus multo uarioq; lepore.
Magnorum ostendit mentis gaudere uirorum.
Nam queritur q; fraude mala frustratus amantem
Pauca coenato sibi debita sauia tiro
Tempore nocturno subtraxerit: his ego lectis
Cur post hæc inquam nostros celamus amores?
Nullumq; in medium timida damus atq; fatemur
Tironisq; dolos tironis nosse fugaces
Blanditias & furta nouas addentia flammæ.
Trāsi ad elegos hos quoq; ut mius celeriter explicui: addidi alteros
facilitate corruptus. deinde i urbē reuersus sodalibus legi. pbauerūt i
de plura metra si qd ocii maxie si i itiere tetaui: postreō placuit ex
eplo multoz. unū sepati hēdecasyllaboz uolumen absoluerē nec
poenitet. legi: describit: cātā: et & a græcis quoq; quos latie huius
libelli amor docuit: nūc cithara nūc lyra psonat. Sed qd ego tā glo
riose quāq; furere poetis cōcessū ē: & tamē nō d' meo: sed de aliogz
iudicio loquor. q siue iudicant siue errāt: me delectant. unū precor
ut posteri quoq; aut errent similiter aut iudicent. Vale.

C. Plinius Calphurnio suo salutem.

Incredibile ē qto desiderio tui tenear. In cā amor primū: de
ide qd nō cōsueuius abeē: ide ē qd magnā noctiū ptē i ima
gie tua uigilē. Exigo ide qd iterdiu qbus horis te uisere solebā ad
diatā tuā ipi me uerissie d' pedes ducūt. qd deiq; æger uictus ac si
milis excluso a uacuo limie recedo. Vnū tpus his tormētis caret:
quo i foro & amicogz litibus cōteror. æstia tu q uita mea sit: cui re
ges i labore: i miseria curisq; solatium. Vale.

C. Plinius Macrino suo salutem.

Ara & notabilis res Vareno cōtigat: sit licet adhuc dubia: bi
thynni accusationē eius ut temere i choatā omisisse narrā
tur. Dico adest puītiae legatus: attulit decretum cōciliū ad
Cæsare: attulit ad multos p̄cipes uiros: attulit et ad nos Vareni
aduocatos: pstat tamē idē ille magnus: qn ē Nigrinū optimū uigz
ptinacissie exercet. p hūc a cosulibus postulabat: ut Varenus exhi
bere rōnes cogere: assiste bā Varēo iā tātū ut amicus: & tacere de
creuera. Nihil enim tam contrarium quam si aduocatus a senatu
datus defenderem: & reum cui opus esset ne reus uideretur. Cum
tamē finita postulatiōe Nigrini cōsules ad me oculos rettulissent:

scietis in quā consistere nobis silentii nostri rationē: cum ueros legatos pu-
tiae audieritis contra Nigrinum: ad quem missi sunt ego ad me quoque
habeo decretum putiae. Rursus ille potest tibi liquere ad hoc ego: si ti-
bi ex diuerso libet potest: & mihi quod est melius quam liqueret. legatus Po-
lianus casus abolitae accusatiōis exposuit. postulauitque ne cognitione
Caesaris praedudiciū fieret: respondit magnus. Iterumque Polianus ipse raro
& breuiter iterlocutus multum intra silentium tenuit. Accepi enim non mi-
nus interdum oratorium esse & tacere quam dicere: atque adeo repeto me quod
busdam capitibus rebus uel magis silentio quam oratione accuratissima profu-
isse. mater amisso filio: (quod enim prohibet quamquam alia ratione scribenda episto-
lae fuerit de studiis disputare?) Libertos eius eosdemque cohaeredes su-
os falsi & ueneficii reos detulerat ad principem iudicemque impetrauerat Lu-
lium Seruianum. Defenderam reos ingenti quod est coetu: erat enim causa no-
tissima. praeterea utrinque ingenia clarissima: sine cognitioni quaestio
imposuit: quae secundum reos dedit: postea mater adiit principem: affirma-
uit se nouas probationes inuenisse. praecipit est Suburano ut uacaret
finitam causam retractandi si quod noui afferret: aderat matri Iulius
Africanus nepos Iulii oratoris: quo audito Passienus Crispus dixit
bene mehercule bene: sed quod est tam bene huius nepos iuuenis ingenio
sus: sed non parum callidus: cum multa dixisset assignatumque tempus imple-
set: rogo inquit Suburano permittas mihi unum uersum adiacere: tu ego
cum omnes me ut diu responderum iterumque responderem: inquam si unum
illum uersum Africanus adiecisset: in quo non dubito omnia noua fuisse
non facile me repeto tantum iam assensum agendo. similiter nunc & pro-
batum & exceptum est quod per Vareno hactenus non tacui. Consules ut Po-
lianus postulabat omnia integra principi seruari: cuius cognitio-
nem suspensus expectet. Nam dies ille nobis pro Vareno aut secu-
ritatem & otium dabit: aut intermissum laborem renouata sollicitu-
dine iniunget. Vale.

C. Plinius Saturnino suo salutem.

Tu proxieme Prisco nostro & rursus quia ita iussisti gratias egi li-
bertissime quod est enim primum quod uiri optimi uiri que ami-
cissimi adeo cohaesistis: ut iuitem uos obligari putetis: Nam
ille quoque praecipua se uoluptatem ex amicitia tua capere profite-
retur: certatque tecum honestissimo certamine mutuae charitatis: quam ip-
sum tempus augebit. te negociis distineri ob hoc moleste fero: quod
deseruire studiis non potes: si tamen alteram litteram per iudicem alteram ut ip-
sa finieris incipies primum istuc ocio frui: deinde satiatum ad nos reuerti.

C. Plinius Prisco suo salutem.

Xprimere nō possum q̄ iucundū sit mihi qđ Saturnius nō
ster summas tibi apud me gratias aliis super alias epistolis a
git. perge ut coepisti: uirumq; optimū q̄ familiarissime dili
ge: magnam uoluptatem ex amicitia eius percepturus: nec ad bre
ue tempus: nam cū oībus uirtutibus abundat: tum hac præcipue
quod habet maximam in amore constantiam. Vale.

C. Plinius Thusco suo salutem.

Væris quēadmodū in secessu quo iā diu fueris putē te stu
dere oportere: utile mihi primū & multis ꝑcipue erit uel
ex græco ī latinū: uel ex latīo uertere in græcū: quo genere
exercitatiōis ꝑprietas splēdorq; uerborū: copia figurarū: uis explicā
di: ꝑterea imitatiōe optimorū similia īueniendi facultas parat siul
quæ legentē fefellissent: trāsferentē fugere nō possūt: itelligenti ex
hoc & iudiciū acquirī: nihil obfuerit: quæ legeris hæctenus: ut rē
argumentūq; teneas q̄si æmulū scribere: lectisq; conferre: ac sedu
lo pensitare qđ: tu quid ille cōmodius: magna gratulatio nōnulla:
tū magnus pudor si cūcta ille melius: licebit iterdū & notissima eli
gere: & certare cū electis. audax hæc nō tamē ī ꝑba: quia secreta cō
tentio: q̄q; multos uidemus eiusmodi certamīa sibi cū multa laude
sūplisse quousq; subsequē satis hēbāt: dū nō despāt ātecessisse: poteris
& quæ dixeris post obliuionē retractare: multa retinere: multa trā
sire. alia iter scribere: alia rescribere: laboriosū istud & tedio plenū:
sed difficultate ipsa fructuosū recalescere ex itegro: & resumere im
petū fractū omissumq;: postremo noua uelut mēbra ꝑcto corpi
itexere: nec tamē priora turbare: Scio nūc tibi esse ꝑcipuū studium
orādi: sed nō iō semp pugnacē hunc & q̄si belloꝝ stilū suaserī. ut. n.
terræ uariis mutatisq; seminibus: ita īgenia nra nūc hac nunc illac
meditatiōe recolūt: uolo iterdū aliquē ex historia locū appren
das: uolo epistolā diligentius scribas: nā sæpe ī oratiōe quoq; nō hi
storica mō: sed ꝑpe poetica descriptiōe necessitas icidit: & pressus
sermo purusq; ex epistolis petīt: fas est & carmīe remitti: non dico
cōtinuo & lōgo. Id. n. ꝑfici nisi ī ocio nō pōt: sed hoc arguto & bre
ui: qui apte quāta sibi occupatiōes curasq; distrīgūt: lusus uocant:
sed hi lusus nō mīorē iterdum gloriā q̄ seria cōsequunt: atq; adeo
(cur. n. te aduersus nō uersibus adhorter) ut laus est ceræ mollis ce
dēs q; sequēs: si doctos digitos: iussaq; fiat opus. & nunc informet
Martē castā ue Mineruam: nunc Venerā effingat: nunc Veneris ꝑ

erum: utque sacri fontes non sola incendia sistunt: sæpe etiam flores uer-
naque prata lauant: Sic hominum ingenium flecti ducique per artes Non
rigidas docta mobilitate decet. Itaque summi oratores summi etiam
uiri sic se aut exercebant aut delectabant. Immo delectabant exerce-
bantque: Nam mixta est ut his opusculis animus intendatur remittatur: recipiunt
enim amores: odia: iras: misericordiam: urbanitatem: omnia denique quae ad
uitam: atque etiam in foro causisque uersant. Inest his quoque eisdem
alia carminibus utilitas quam metri necessitate deuincti soluta oratio-
ne lætamur: & quod facilius esse comparatio ostendit. libentius scri-
bimus. hęc plura etiam fortasse quam reqrebas: unum tamē omisi: non. n.
dixi quae legenda arbitrarer: quanquam dixi cum dicerem quae scribenda:
tu memineris: sui cuiusque generis auctores diligenter eligere. aiunt
enim multum legendum esse: non multa. qui sint hi: adeo notum pro-
catumque est: ut demonstratione non egeat: & alioquin tam immodice
epistola mea tendit: ut dum tibi quemadmodum studere debeas sua-
deo: studendi tempus abstulerim: quin ergo pugillares resumis: &
aliquid ex his uel istud ipsum quod coeperas scribis?

C. Plinius Macrino suo salutem.

Via ipse cum prima cognoui iungere extrema quasi auul-
sa cupio: te quoque existimo uelle de Varenis & bithynis reli-
qua cognoscere: acta causa hinc a polieno: inde magno fini-
tis actionibus: ea aetas neutra inquis per uisum hora quaereretur: erit
mihi curae explorare per uisum uoluntatem: multum iterum Varenus
tulit: & enim quam dubium est: an merito accusetur quia nominis: ac-
cusetur incertum est superest ne rursus per uisum quod damnasse dici-
tur: placeat: agaturque poenitentiam poenitentiae suae. Vale.

C. Plinius Fabato suo salutem.

Iraris quod Hermes libertus meus haereditarios agros: quos
ego iusseram per scribi non expectata auctioe per meo quincunce ex
septingentis milibus Coreliae addixerit: ad iudicis posse eos non-
gentis milibus uenire: ac tanto magis quaeris: an quod gessit ratum seruare.
ego uero seruo: quibus ex causis accipe: cupio. n. & tibi perbatum: & co-
haeredibus meis. excusatum esse: quod me ab illis maiore officio se cer-
no. Coreliam cum summa reuerentia diligo: primum ut sororem Corelii Ruf-
fi: cuius mihi memoria sacrosancta est: deinde ut matri meae familia-
rissimam. sunt mihi & cum marito eius Fusco milite optimo uiro
uetera iura fuerunt & cum filio maxima: adeo quidem ut praetore
me ludis meis praefederit: haec cum proxime istic fui: indica-
uit mihi cupere se aliquid circa larium nostrum possidere: ego illi ex

prædiis meis quot uellet: & quanti uellet obtuli exceptis paternis ma-
ternisque: his enim cedere ne Coreliæ quidem possum. Igitur cum ob-
uenisset mihi hæreditas: in qua prædia ista: scripsi ei uenalia futura:
has epistolas Hermes: exigentiq; ut statim portionem meam sibi
addiceret paruit: uides quæ ratum habere debeam quæ libertus meus
meis moribus gessit: superest ut cohæredes æquo aîo ferant sepa-
tî me uendidisse quod mihi licuit omîo uendere. nec uero cogun-
tur imitari meum exemplû: non enî in illis eadē cû Corelia iura: pos-
sunt ergo intueri utilitatē suam pro qua mihi fuit amicitia. Vale.

C. Plinius Minutio suo salutem.

libellû formatû a me sicut egeras: quo amicus tuus imo no-
ster: quod. n. non cõe nobis: si res posceret utere: nisi tibi iõ
tardius: ne tēpus emendandi nescio utiq; disperdendi habe-
res: habebis tamen an emendandi nescio utiq; disperdendi: *ὕμῃ*
τὸ γὰρ εἰ αὐτοῖσι optia quæq; detrahitis quæ si feceris bõî cõsu-
lâ. postea. n. illis ex aliqua occasione ut meis utar & beneficio fasti-
dii tui ipse laudabor: ut in eo quoq; adnotatû inuenies: & suprascri-
ptum aliter explicitum: nam cum suspicarer futurû ut tibi tumidi-
us uideretur: quoniam est sonantius & elatius: non alienum existi-
maui ne te torqueres: addere statim pressius quiddâ & exilius uel po-
tius humilium & peius: uos tamen iudicio rectius: cur enim non us-
quequaq; tenuitatem uestram insequar: exagitem: hæc ut iter istas
occupationes aliquid aliquando rideres. Illud serio uideo ut mihi
uaticû reddas: quæ ipendit operâ cursore dimisso: ne tu cum hoc le-
geris nō partes libelli: sed totum libellum improbabis: negabisque
ullius pretii esse cuius pretium reposceris. Vale.

C. Plinius Feroci suo salutem:

Ad epistola & nō studere & studere significat: enigmata lo-
quor: ita plæ dōec distinctius quæ serio enūtiē: negat. n. te stu-
dere: sed est tā polita: quæ nisi a studēte nō pōt scribi: aut es
tu sup̄ omnis beatus si talia per desidiam & ocium perficis. Vale.

C. Plinius Coreliæ suæ salutem.

V quidem honestissime quod tā ipense & rogas & exigis ut
accipi iubeā a te pretiū agroꝝ nō ex septigētis milibus quā-
ti illos liberto meo sed ex nōgentis quāti a publicâis ptē ui-
cesimā emisti: iuicē ego & rogo & exigo: ut nō solû quod te: ueꝝ et
quid me deceat aspicias: patiarisq; me in hoc uno tibi eodem aîo
repugnare: quo in omnibus obsequi soleo. Vale.

C. Plinius Saturnino suo salutem.

Equiris quod agam: quæ nosti: distringor officio: amicis deservio. studeo interdum quod non interdum: sed solum semper facere non audeo dicere rectius certe beatius erat te omnia alia quam quæ velis agere moleste ferre: nisi ea quæ agis essent honestissima: nam & reipublicæ suæ negotiis: & disceptare inter amicos laude dignissimum est: Prisci nostri contubernium iucundum mihi futurum sciebam: noveram simplicitatem eius: noveram comitatem: eundem esse quo minus noram gratissimum: experior: quom iucunde officiorum nostrorum meminisse eum scribas. Vale.

C. Plinius Fabato suo salutem.

Alestrium Tyronem familiarissimum diligo: & privatis mihi & publicis necessitudinibus implicatum. simul militauimus: simul quaestores Cæsaris fuimus: ille me in tribunatu liberorum iure præcessit: ego illum in pretura sum consecutus: cum mihi Cæsar annum remisisset: ego in villas eius sæpe secessi: ille in domo mea sæpe comitaluit: hic nunc proconsule provinciam bethycam per ticinum est petiturus: spero imo confido facile me impetraturum ex itinere deflectat ad te: si uoles uindicta liberare: quos proxime inter amicos manumisisti: nihil est quod uerearis ne sit hoc illi molestum: cui orbem terrarum circumire non erit longum mea causa: proinde nimis istam uerecundiam pone: teque quod velis consule: illi tam iucundum quam mihi quod tu iubes.

C. Plinius Celeri suo salutem.

Va cuius ratio recitandi: mihi quod sæpe iam dixi ut si quod me fugit: ut certe fugit: admonear quo magis miror quod scribis fuisse quosdam qui reprehenderent: quod orationes omnino recitare: nisi uero has solas non putant emendandas: a quibus libenter requireris cur concedat: si concedunt tamen historiam debere recitari: quæ non ostentationis sed fidei ueritatisque componitur. cur tragoediam quæ non auditorium sed scenam & actionem: & cur lyrica quæ non lectorem: sed quorum & lyram poscunt: at horum recitatio usu iam recepta est: non ergo culpandus est ille qui coeperit: quæque orationes quoque & nostri quidem & graeci lectauerunt: superuacuum tamen est recitare quæ dixeris: est si eadem omnia: si iisdem omnibus si statim recites: si uero multa inseras: multa commutes: si quosdam alios quosdam eosdem: sed post tempus assumes: cur minus probabilis sit causa recitandi quæ dixeris quam edendi: Sed difficile est ut oratio dum recitatur satisfaciatur: nam hoc ad laborem recitantis pertinet: non ad rationem non recitandi. nec uero ego dum recito laudari:

sed dū legor cupio. Itaq; nullū emēdādi genus omitto: ac primum
quæ scripsi mecū ipse ptracto: deide duobus aut tribus lego: mox
aliis trado ānotanda: notāsq; eorū si dubito cū uno rursus aut cum
altero pensito: nouissime pluribus recito: ac si qd mihi credis acer-
rime emendo: nā tāto diligētius quāto sollicitius itēdo aurē: optie
reuerētia: pudor: metus iudicant: idq; adeo sic habe: nōne si locutu-
rus esses cū aliquo quālibet docto uno: tamē minus cōmoueris q̄
cū multis uel idoctis: & cū surgis ad agēdū: tunc maxime tibi ipse
diffidis: tunc cōmutata nō plurima sed oīa cupis: utiq; si latior scæ-
na, & corona diffusior: nam illos quoq; sordidos pullatosq; reuere-
mur: nōne si prima quæq; improbari putes: debilitaris & cōcidis: opi-
nor: q̄a ī numero ipso ē quoddā magnū collatūq; cōsiliū: q̄busq;
singulis iudicii pagē: oībus plurimum. Itaq; Pōponius Secūdus scri-
ptor tragœdiarū si qd forte familiarior amicus tolleret dū ipse reti-
nendū arbitraret: dicere solebat: ad populū puoco: atq; ita ex popu-
li uel silentio uel assensu aut suā: aut amici sentētiā sequebat: tātū
ille populo dabat, recte an secus nihil ad me: ego. n. nō populū ad-
uocare: sed certos electosq; soleo: quos ituear: q̄bus credā: quos de-
niq; etiā quā singulos obseruē: & tanq̄ non singulos timeā. Nā qd
M. Cicero de stilo ego de metu sentio: timor ē emēdator asprimus:
hoc ipm qd nos recitatuos cogitamus emēdo: qd auditoriū igre-
dimur emendat: qd pallemus horrescimus: circūspicimus: emēdat:
p̄ide nō poenitet me cōsuetudinis meæ: quā utilissimam experior:
ideoq; nō deterreor sermōculis istorū: ut ultro te rogem monstres
aliquid qd his addā: nihil. n. curæ meæ satis ē: cogito q̄ sit magnū da-
re aliquid ī manus hoīum: nec psuadere mihi possum nō & cū mul-
tis & sæpe tractandum quod placere & semp & oībus cupias. Vale.

C. Plinius Caninio suo salutem dicit.

Eliberas mecū quēadmodū pecunia quā municipibus no-
stris iepulum obtulisti post quoq; salua sit: hōesta cōsulta-
tio: nō expedita serētia: numeres reipublicæ sūmā: uerēdū
est ne dilabaf ad iacros: ut publice negligenter eqdem: nihil cōmo-
dius iuenio: q̄ quod ipse feci. nā quīgētis milibus nūmum: quæ in
alimenta igenuorū pmiserā: agq; ex meis lōge pluris actori publico
mācipaui: eundē uectigali iposito recepi tricena milia annua datu-
rus: p̄ hoc enī & reipublicæ fors ī tuto: nec reditus incertus: & ager
ipse p̄pter id: q̄ uectigal large supercurrit semp dominū a quo exer-
ceat iueniet: nec ignoro me plus aliquāto quā donasse uideor ero-

gauisse: cū pulcherrimi agri p̄tium necessitas uectigalis infregerit: sed oportet priuatis utilitatibus publicas mortalibus æternas ante ferre: multaq; diligētius numeri suo cōsulere q̄ facultatibus. Vale.

C. Plinius Prisco suo salutem.

Ngit me Fāniæ ualitudo: quam cōtraxit dudum: assidet Iunia uirgini sponte primū: est. n. affinis: deinde ēt ex auctoritate pōtificū: nā uirgines cum ui morbi atrio Vestæ cogūf excedere: matronarū curæ custodiæq; mandant: quo munere Fania dū sedulo fungit: hoc discrimine implicata ē: insidens febris: tussis: orexis: sūma macies: sūma defectio: animus tantū & spiritus uiget: Heluidio marito: Thrasea patre dignissimus: Reliq; labūt: meq; nō metu tātum: ueq; ēt dolore cōficiunt: doleo. n. foeminā maximam eripi oculis ciuitatis: nescio an aliqd simile uisurus. Quæ castitas illius? Quæ sanctitas? Quanta grauitas? Quanta cōstantia: bis maritū secuta ī exiliū ē: tertio ipsa p̄pter maritū relegata: Nam cum Senectio reus eēt: qd' de uita Heluidii libros cōposuisset: rogatumq; se a Fānia ī defensione dixisset: quærēte minaciter Metio Caro an rogasset: respōdit rogauit: an cōmentarios scripturo d̄disset: dedi. an sciente matre: nesciente. postremo nullā uocē cedentē piculo emisit: qn etiā illos ipsos libros q̄q; ex necessitate & metu tēporē abolitos senatuscōsulto publicatis bonis seruauit: habuit: tulitq; ī exilium exilii cān: eadē q̄ iucunda: q̄ comis: q̄ deniq; quod paucis datū est nō minus amabilis q̄ ueneranda erat: ne quam postea uxoribus nostris ostentare possimus: erit a qua uiri quoq; fortitudinis exempla sumamus: quā sic cernentes audiētesq; miremur: ut illas quæ legunt: ac mihi domus ipsa nutare. conuulsaq; sedibus suis ruitura supra uidef: liceat adhuc posteros habeat: quātis. n. uirtutibus quātisq; factis assequent: ut hæc nō nouissima occiderit: me qdē illud ēt affligit: & torquet qd' matrē eius illam: nihil possū illustrius dicere: tantæ foemiæ matrē rursus uideor amittere: q̄ hæc ut reddit: ac refert nobis: sic auferat secū: meq; & nouo pariter & rescisso uulnere afficiet. Vtranq; colui: utranq; dilexi: utram magis nescio: nec discerni uolebant: habuerūt officia mea ī secundis: habuerunt in aduersis: ego solatium relegatarum: ego ultor reuersarū: nō feci tamē paria: atq; eo magis hanc cupio seruari: ut mihi soluendi tempora supersint: in his eram curis cum scriberem ad te: quæ si deus aliquis in gaudium uerterit: de metu non querar.

C. Plinius Tacito suo salutem.

libre tuū legi & q̄diligētissime potui ānotauī: q̄ cōmutanda
quæ eximēda arbitrarer: nā & ego uege dicere assueui: & tu
libēter audire: neq; enī ulli patientius rēphendunt q̄ q̄ ma-
xime laudari merent: nūc a te libre meum cū annotationibus tuis
expecto. O iucūdas: o pulchras uices: q̄ me delectat. qd̄ si q̄ posteris
cura nostri usquequaq; narrabit: qua cōcordia: simplicitate: fide ui-
xerimus: erit raze īsigne duos hoīes ætate p̄p̄modum æq̄li non-
nullius ī litteris nominis: cogor. n. de te quoq; parcius dicere: qa de
me simul dico: alterq; alterius studia fouisse: Egdem adolescētulus
cum iā tua fama gloriaq; floreret: te sequi: tibi lōgo sed p̄ximus ī-
teruallo & esse & haberi cōcupiscebā: & erant multa clarissima īge-
nia: sed tu mihi (ita similitudo naturæ ferebat) maxime imitabilis:
maxime imitādus uidebaris: quo magis gaudeo: quod si qs d̄ studi-
is sermo una nominamur: qd̄ de te loquentibus statī occurrit: nec
defunt q̄ utriq; nostræ p̄ferant. Sed non nihil īterest mea quo lo-
co iungimur: nam ī hoc primus qa tu p̄ximus: quin etiā in testamē-
tis debes annotasse: nisi qs forte alterutri nostræ amicissimus: quæ
oīa huc spectāt: ut īuicē ardentius diligamus cū tot uiculis nos stu-
dia mōres fama sup̄ma deniq; hoīum iudicia constringant. Vale.

C. Plinius Cornuto suo salutem.

Areo collega carissime & īfirmitati oculoꝝ ut iubes cōsu-
lo: nam & huc tecto uehiculo undiq; inclusus quasi in cu-
biculo perueni: & hic non stilo modo uerum etiam lectio-
nibus difficulter sed abstineo: solisq; auribus studeo: cubicula ob-
ductis uelis opaca nec tamen obscura facio: cryptoponticus quæq;
adopertis inferioribus fenestris tantum umbræ q̄tum luminis ha-
bet: sic paulatim lucem ferre cōdisco: balneū adsumo: quia p̄dest:
uinum non nocet parcissime tamen: ita assueui: & nunc custos ad-
hæsi: gallinā ut a te missam libenter accepi: quam satis acribus ocu-
lis quamq; adhuc hippus pinguisimam uidi.

C. Plinius Falconi suo salutem.

Inus miraberis me tā īstanter petisse ut ī amicū meū cōfer-
res tribunatū: quom scieris qs ille q̄līsq; possū aut iā tibi &
nomen indicare & describere: ipsum postq; polliceris. Est
Cornelius Minitianus ornāmētum regiōis meæ: seu dignitate: seu
moribus natus splendide: abūdat facultatibus: amat studia ut solēt
paupes. idē rēctissimus iudex: fortissimus aduocatus: fidelissimus ami-
cus: accepisse te beneficiū credes: cū p̄pius īspexeris: hoīem oībus

honoribus titulis (nihil uolo elatius de modestissimo uiro dicere)
parem. **C. Plinius Fabato suo salutem.**

Audeo quod esse te tam forte: ut Mediolani occurrere Tironi
possis. Sed ut perseueres esse tam fortis rogo: ne tibi contra rationem
aetatis tantum laboris iniungas: quoniam denuncius ut illum & do-
mi & intra domum: atque intra cubiculi limen expectes: etenim cum a me ut
frater diligat: non debet ab eo quem ego parentis loco obseruo: exige-
re officium quod parenti suo remisisset. Vale.

C. Plinius Geminio suo salutem.

Umidia Quadratilla paulo minus octogesimo aetatis anno
decessit usque ad nouissimam ualitudinem uiridis: atque etiam ultra
matronalem modum compacto corpore & robusto: decessit hono-
rissimo testamento: reliquit haeredes ex bestia nepotem: ex tertia parte ne-
potem: neptem partem noui: nepotem familiarissime diligo: adulescentem sigula-
rem: nec iis tantum quos sanguine attingit iter propinquos amandus: ac
primum conspicuus forma: omnes sermones malignorum & puer & iuuenis
eualit: intra quartum & uicesimum annum maritus: & si deus annuisset: par-
ter: uixit in contubernio auiae delicate seuerissime & tamen obsequentis-
sime. habebat illa patromimos: fouebatque effusius quam principi foeminae
conueniret. hos Quadratus non in theatro non in domo spectabat: nec il-
la exigebat: audiui ipsam cum mihi commendaret nepotis sui studia solere
se ut foemina in otio illo sexus laxare animum lusu calculorum: solere spe-
ctare patromimos suos: sed cum factura esset alterutrum semper se nepoti
suo precepisse abire: studeretque: quod mihi non amore eius magis facere
quam reuerentia uidebatur: miraberis: & ego miratus sum: proximis sacerdoti-
bus ludis productis in commisso patromimis cum simul theatro ego &
Quadratus egrederemur: ait mihi: scis me hodie primum uidisse salu-
tatem auiae meae libertum. hoc nepos: hercule alienissimi homines in hono-
re Quadratillae: pudet me dixisse honorem per adulationis officium: in thea-
trum cursitabant: exultabant: mirabantur: ac deinde singulos gestus dominae
cum canticis reddebant: quae nunc exiguissima legata theatrialis operae corol-
larium accipiet ab haerede: quae non suspiciebat haec: quae soles si quod incidit
nouum non inuitus audire: deinde quia iucundum est in hoc quod ceperim
gaudium scribendo retractare. gaudeo. n. pietate defunctae: honore op-
timi iuuenis: laetor et quod domus aliquando. C. Cassii huius quae cassianae
scholae princeps & pares: seruiet domino non minori: impleuit. n. illam
Quadratus meus: & decedit: rursusque & pristinam dignitatem celebra-
tem gloriam reddet cum tantus orator inde procedet quae iuris ille consultus.

C. Plinius Ruffo suo salutem.

Quantū eruditorū: aut modestia ipsorū: aut quæ opit: ac subtrahit famæ: at nos eos tantū dicturi aliqd aut lecturi timeamus: quæ studia sua pferūt: cū illi quæ tacēt hoc amplius præstēt: quod maximū opus silētio reuerēt: exptus scribo. quod scribo. Terētius iunior equestribus militiis atq; etiā pcuratiōe Narbonēsis puintiæ itegerrime functus recepit se ī agros suos: paratisq; honoribus tranquillissimū ociū prætulit: hunc ego iuitatus hospitio ut bonū patrefamiliæ: ut diligentē agricolā ituebar: de his locuturus in quibus illū uersari putabā & cōperā: cū ille me doctissimo sermōe reuocauit ad studia: quæ tersa oīa: quæ latina: quæ græca: Nam tantū utraq; lingua ualet: ut ea magis uideat excellere quā maxime loq;: quantū ille legit: quātū tenet: Athenis uiuere hoīem nō ī uilla putes. Quid multa: auxit sollicitudinē meā: effecitq; ut illis quos doctissimos noui nō minus hos seductos & quæsi rusticos uerear: idē suadeo tibi: sunt enī ut ī castris: sic ē ī litteris nostris plures cultu pagano: quos cinctos & armatos & quodē ardētissimo īgenio diligētius scrutatus inuenies. Vale.

C. Plinius Maximo suo salutem.

Vper me cuiusdā amici lāgor admonuit optumos esse nos dū infirmi simus. quē. n. infirmū aut auaritia: aut libido sollicitat: nō amoribus seruit: nō appetit honores: opes negligit: & quætulūcūq; ut relicturus satis hēt: tūc deos tūc hoīem eē se meminit: iuidet nemini: neminē mirat. neminem despicit: ac ne sermonibus quodē malignis aut attendit: aut alit. balinea imaginat & fontis. hæc sūma curæ: sūma uotoꝝ: mollēq; ī postere & pingue si cōtingat euadere: hoc ē inoxiā beatāq; destinat uitā. possū ergo quod plurimis uerbis: plurimis ēt uoluminibus philosophi docere conāt: ipse breuiter tibi mihiq; picipere: ut tales esse sani perseueremus: quales nos futuros profitemur infirmi. Vale.

C. Plinius Surrae suo salutem.

T mihi discēdi & tibi docēdi facultatē ociū præbet. Igit per quā uelī scire eē fāta smata: sed hēre ppriā figurā: numēq; ali quod putes iane: sed uariā ex metu nō imaginē accipe: ego ut eē credam ī primis eo ducor quod audio accidisse Curtio Ruffo: tenuis adhuc & obscurus optinēti africā comes hæserat: īclinato die spatia: bat ī porticu: offerē ei mulieris figura: hūana grādiōr pulchriorq; pterrito Africā se futuroꝝ pnūciā dixit: & uētuz Romā: honoresq; gestuz: atq; ēt cū sūmo ipio ī eādē puītiā reuersuz: ibiq; mori-

tur: facta sunt omnia. Præterea accedenti Carthagine: egredientique: naue
eadem figura in littore occurrere narrat. Ipse certe implicitus morbo fu-
tura preteritis: aduersa secundis auguratus spe salutis nullo suoque de-
sperate precit. Iam illud nonne & magis terribile & non minus mirum
est: quod exponam ut accepi. Erat Athenis spaciofa & capax domus: sed in-
famis & pestilens: per silentium noctis sonus ferri: & si attenderes acrius:
strepitus uinculorum longius primo: deinde proximo reddebatur: mox
apparebat Idolon senex macie & squallore confectus: permissa barba:
horrenti capillo: cruribus conpedes: manibus catenas gerebat: qua-
rebatque: inde inhabitantibus tristes duraque noctes per metum uigilabant:
uigilia morbus & crescente formidine mors sequebatur: nam interdiu
quoque quicquid abscesserat imago: memoria imaginis oculis inhærebat:
longiorque causis timoris timor erat: deserta inde & damnata solitudine
domus: totaque illi mostro relicta prescribatur tamen si quis conducere
ignarus tanti mali uellet. Venit Athenas philosophus Athenodorus:
legit titulum: auditoque priora quæ suspecta uilitas: perunctatus omnia doce-
tur: ac nihilominus imo tanto magis conducit: ubi coepit aduespe-
rascere: iubet sterni sibi in prima domus parte: postulat pugillares: stilum:
lumen: suos omnes in interiora dimittit: ipse ad scribendum animum: oculos:
manum intendit: ne uacua mens audita simulacra & inanes sibi me-
tus figeret: initioque: ubique silentium: deinde concuti ferrum: uincula moue-
ri: ille non tollere oculos: non remittere stilum: sed affirmare animum: auri-
busque præterdere: tum crebrescere fragor: aduetare est: ut limine iam: ut
intra limen audiri: respicit: uidet: agnoscitque narratam sibi effigiem. Stabat:
inuebatque digito similis uocati: hic contra ut paululum expectaret ma-
nu significat: rursusque ceris & stilo incubit: illa scribentis capiti cata-
enis resonabat: respicit rursus idem quod prius inuentum: nec moratus: tol-
lit lumen: & sequitur. Ibat illa leto gradu quasi grauis uiculis: postquam de-
flexit in aream domus: repente dilapsa deserit comitem: desertus herbas &
folia concerpta signum loco ponit: postero die adit magistratus: monet
ut illum locum effodi iubeat: inueniunt ossa inserta catenis & implicita quæ
corpus æuo terraque putrefactum nuda & exesa reliquit uinculis. Col-
lecta publice sepeliunt. domus postea rite conditis manibus caruit: &
hæc quod affirmantibus credo: illud affirmare aliis possunt: est libertus
mihi non illiteratus. M. cum hoc minor frater eodem lecto quiescebat. Is
uisus est sibi cernere quendam in toro residentem: capiti suo cultros atque
etiam ex ipso uertice amputantem capillos. ubi illuxit ipse circa uerticem:
tonsus capilli iacentes reperiuntur exiguum tempus. medium rursus simi-

le aliud priori fidem fecit:puer i pædagio mixtus pluribus dormiebat:nenerunt p fenestras (ita narrat) i tunicis albis duo:cubantēq; detōderunt:& q̄ uenerāt recesserunt,hunc quoq; tonsum sparfosq; circa capillos dies ostendit:nihil notabile secutū:nisi forte qd' non fui reus:si Domitianus sub quo hæc acciderit diutius uixisset: nā i crinem eius datus acer de me libellus iuentus est:ex quo cōiectari potest q̄a reis moris est submittere capillū recisos i eorū capillos depulsis qd' iminebat piculi signū fuisse: p̄inde rogo eruditionē tuā itendas,digna res est quā diu multūq; cōsideres, ego qd' indignus cui copiā sciētiae tuæ facias:licet etiā utrāq; in ptem ut soles disputes:ex altera tamen fortius ne me suspensū incertūq; dimittras:cum mihi cōsulendi causa fuerit ut dubitare desinerem, Vale,

C. Plinius Septitio suo salutem,

Is quosdā apud te rephēdisse tāq; si amicos meos ex oī occasione ultra modū laudē:agnosco crimē:āplector ēt, qd' n. honestius culpa benignitatis:q̄ sūt isti q̄ amicos meos melius norint: qd' iudet mihi felicissimo errorem, ut n. nō sint tales: a me p̄dicāt, ego tamen beatus: qd' mihi uidef. Igit' ad alios hanc sinistra diligentiam cōferāt: nec sunt pagē q̄ carpe amicos suos iudiciū uocāt: mihi nūquam psuadebūt: ut meos amari a me nimis unq; putem, Vale:

C. Plinius Montano suo salutem,

Idebis: deinde idignaberis si legeris, quod nisi legeris: nō potes credere: est uia tyburtina intra primū lapidem proxime annotaui monumentū Pallantis ita iscriptum: huic senatus ob fidem pietatemq; erga patronos ornamenta p̄toria decreuit: & festertū centies gn̄q;ies cuius honore cōtentus fuit, eodē nūq; sū miratus quæ sæpius a fortuna q̄ iudicio pficiscerent: maxime tamen hic me titulus admonuit q̄ essent inimica & iepta: quæ iter dū i cenū: i has sordes adicerent, qd' deniq; ille furcifer & recipere ausus est & recusare: atq; etiam ut moderationis exemplum posteris p̄deret, Sed qd' idignior: Ridere satius ne se magnum aliqd' adeptos putent: qui huc felicitate perueniūt ut rideantur,

C. Plinius Genitori suo salutem,

Orqueor q̄ discipulum ut scribis optimæ spei amisisti: cuius & ualitudine & morte impedita studia tua qui nesciam: cū sis oīum officiorū obseruantissimus: cunq; omnes quos p̄bas effusissime diligas: me huc quoq; urbana negocia persequunt: non debuit, sunt enī qui me iudicem aut arbitrū faciunt,

accedūt querelæ rusticorū: qui auribus meis post lōgū tempus suo iure abutunt: istat & necessitas agrorum locandorum p̄q̄ molesta: adeo rarē ē iuenire idoneos cōductores: q̄bus ex causis p̄cario studeo. studeo tamē: nā & scribo aliqd & lego: sed cū lego ex cōparatiōe s̄eruo q̄ male scribā: licet tu mihi bonū animū facis: q̄ libellos meos de ultione Heluidii orōni Demosthenis κατὰ κείνου cōfers: quā sane cū cōponerē: illos habui ī manibus: nō ut æmularer: īprobū enī: ac pene furiosū: sed tamē imitarer. & seqrer tātū ut diuersitas īgeniorū maximi & minimi: aut causæ dissimilitudo pate-
ret. Vale.

C. Plinius Cornuto suo salutem.

Laudius Pollio amari a te cupit. dignus hoc ipso: qd̄ cupit: deīde qd̄ ipse te diligit: neq̄. n. fere q̄quam exigit istud nisi q̄ facit: uir alioq̄n rectus integer q̄etus ac pene ultra modū: siq̄s tamē ultra modū uerecūdus: hūc cū simul militaremus: nō solū ut cōmilito īspexi: præerat alæ militari. ego iussus a legato cōsulari rōnes alarū & cohortiū excutere: ut magnā quorūdā scēdamq̄ auaritiā negligētiam parē: ita huius sūmam ītegritatē: sollicitā diligentiam īueni: postea p̄motus ad amplissimas p̄curatiōes nulla occasiōe corruptus ab īsito abstinentiæ amore deflexit: nunq̄ secūdis rebus itumuit: nūq̄ officiorū uarietate cōtinuā laudē humanitatis īfregit: eadēq̄ firmitate animi laboribus suffecit q̄ nūc ociū patit: qd̄ qdē paulisp̄ cū magna sua laude ītermisit. & posuit a Corellio nostro ex liberalitate īpatoris Neruæ emēdis diuidēdisq̄ agris adiutor adsūptus. & enī q̄ gloria dignū ē sūmo uiro ī tanta eligēdi facultate præcipue placuisse. idē q̄ reuerēter q̄ fideliter amicos colat: multorū sup̄mis iudiciis Musanii Bassi grauiissimi ciuis credere potes: cuius memoriā tā gratā grata prædicatiōe progat & extēdit: ut lib̄e eius de uita (nā studia quoq̄ sicut alias bōas artes uenerat) ediderit pulchrū: stili uarietate ipsa p̄bādū: cū pleriq̄ hactenus defunctorū meminerit ut q̄rant: hunc hoīem appetētissimū tui mihi crede cōplectere: apprehēde: imo & iuita: ac sic ama tāq̄ grām referas neq̄. n. obligandus ē ī amoris officio q̄ prior cœpit. Vale.

C. Plinius Fabato p̄socero suo salutem.

Electo iucundū tibi fuisse Tironis mei aduētū. q̄ uero scribis oblata occasione p̄cōsulis plurimos manumissos: unice lætor: cupio. n. patriā oībus qdē rebus augeri: maxie tamen ciuiū numero: id enī oppidis firmissimū ornamētū. Illud ēt me nō ut ambitiosum: sed tamen iuuat quod accidisse: meq̄ & gratiaruna

actionem ut laude celebratos: est enim Xenophai τὰς τῆλοῖς
ἀεπαιγοῦ utiq; sit emereri putes. Vale.

C. Plinius Tacito suo salutem.

Vguror: nec me fallit auguriū: historias tuas imortales fu-
turas: quo magis illis igenue fatebor: iſeri cupio: nā si eē no-
bis curæ solet: ut facies nostra ab optio quoq; artifice expri-
mat: nō ne debemus optare ut opibus similis tui scriptor prædica-
torq; cōtingat: demōstro ergo q̄q̄ diligētiam tuā fugere nō possū
in publicis actis demōstro tamē quo magis credas iucūdū mihi fu-
turū si factū meū cuius grā piculo credit suo igenio: tuo testionio
Senectione aduocatū puintiaē bethycæ cōtra Bebiū Massam dam-
nato: quā ēt Massa cōsueuerat: ut bōa eius publice custodirent. Se-
nectio cum explorasset cōsules postulatiōibus uacatuos cōuenit
me: & q̄si cōcordia inq̄t iunctā nobis accusationē: executi sumus:
ac adeamus cōsules: petamusq; ne bona dissipari sinant: quorū esse
in custodia debēt: respōdi cum sumus aduocati senatu dati dispice
nū peractas putes ptis nostras senatus cognitione finitas: & ille tu
quē uoles tibi terminū statues: cui nulla cū puintia necessitudo ni-
si ex beneficio tuo & hoc recent: ipse & natus ibi & quæstor in ea
fui: tū ego si fixū tibi istud ac deliberatū: sequar te: ut si qua ex hoc
iuidia nō tua tantum: sequar te: uenimus ad cōsules. dicit Senectio
quæ res ferebat: aliqua subiūgo: uix dum cōticueramus. Et Massa
q̄stus Senectionē non aduocati fidē: sed iimicitiaē amaritudinē im-
pleſſe: impietatis reum puſtulat: horror omnium. ego autem uereor
inq̄ clarissimi consules ne mihi Massa silentio p̄uaricationē obie-
ceri q̄ nō me reum puſtulauit: quæ uox ē statim excepta: & postea
multo sermone celebrata est. Diuus quidem Nerua iam priuatus
quæ attendebat his grauissimis litteris non mihi solum: uerum eti-
am sæculo est gratulatus: cui exemplum: sic enim scripsit simile an-
tiquis cōtigisse. hæc utcunq; se habent: notiora clariora maiora tu
facies quanq̄ non exigo ut excedat cera modum: nec historia debet
egredi ueritatem: & honeste factis ueritas sufficit. Vale.

C. Plinii Nouocomensis epistolarum liber octauus.

C. Plinius Maximo suo salutem.

Aepe te monui: ut libros quos uel p̄ te uel i Platā imo
& p̄ te & i illū: ita. n. materia cogebat cōposuisti: q̄ ma-
turissime emitteres: q̄d nunc p̄cipue morte eius audita
& hortor & moneo: quāuis. n. legeres multis: legēdoſq;

dederis: nolo tamē quēq̄ opinari defūcto demū ichoatos: quos i eo
lumi eo pegisti: salua sit tibi cōstantia: erit autē si notū æquis iniquis
que fuerit nō post inimici mortē scribēdi tibi natā eē fiducia: sed iā
paratā editionē morte p̄uentā: simul uitabis illud οὐχ οβία φθῆι
μαρτοισιγ. Nā qđ de uiuēte scriptū est: i defūctū quoq; tanquā ui-
uentē adhuc edic. Stati igif si qđ aliud i māibus differ: iteri hoc p̄
fice: quod nobis q̄ legimus olī absolutū uidef. sed iā uideaf & tibi
cuius cunctationem nec res ipsa desiderat: & tēporis ratio p̄cidit.

C. Plinius Sabino suo salutem.

Acis iucūde qđ nō solū plurias epistolas meas: ueq; eēt lōgissimas
flagitas: i qbus p̄cior fui: p̄ti q̄a tuas occupatiōes no-
ui: p̄ti q̄a ipse multū distrigebat: plerūq; frigidis negociis: q̄ plerūq;
& auocant aīum: & cōminuūt. præterea nec materia plura scribēdi
dabat: neq; n. eadē nostra conditio quæ. M. Tullii: ad cuius exēplū
uocas: illi & copiosissimū īgeniū: & īgenio quæ uarietas reg; q̄ ma-
gnitudo largissie suppetebat: nos q̄ āgustis terminis cludāur: eēt ta-
cente me p̄spicis: nisi forte uolumus scholasticas: atq; ut ita dicam
ūbraticas l̄ras mittere. sed nihil mius aptū arbitrāur cū armaturā
cū castra deniq; cornua tubas sudorē pulueres soles cogitāus. hēs
ut puto iustā exculationē: quā tamen dubito an tibi p̄bari uelim.
Erat. n. summi amoris negare ueniam breuibus epistolis amicoq;
quāuis scias illis constare rationem. Vale.

C. Plinius Caluisio suo salutem.

Mne hoc t̄pus iter pugillares ac libellos iucūdū q̄ete trans-
misi: quēadmodū inq; in urbe potuisti? Circenses erāt quo
genere spectaculi ne leuissie qđē teneor. Nihil nouū: nihil
uariū: nihil qđ nō semel spectasse sufficiat: quo magis miror tot mi-
lia uiroq; tā pueriliter idētīdē currentis equos īsistētis curribus ho-
mies uidere: Si tamen uelocitate equoq; aut hoīum arte traherēt:
esset rō nōnulla: nūc fauent p̄ano: p̄anū amant: & si i ipso cursu nō
mediocri certamie. hic color illuc: ille huc trāsserat: studiū fauorq;
trāsibit: & repēte agitadores illos equos illos quos p̄cul noscitant:
quoq; clāitāt noīa reliquēt: tāta grā: tāta auctoritas i una uilissima tu-
nica: mitto apud uulgus q̄dem uilius: tunicas & apud quosdā gra-
ues hoīes: quos ego cū recordor in re inani frigida assidua tā insati-
abiliter desiderere: capio aliquam uoluptatē: quod hac uoluptate nō
capiar: ac per hos dies libētissime ocium meum in litteris colloco:
quos alii ociosissimis occupationibus p̄dunt.

C. Plinius Romano suo salutem dicit.

Edificare te scribis: bene ē: iuveni patrociniū: ædifico. n. iā ratiōe: q̄a tecū hoc quoq; nō dissimulo. qđ ad mare tu: ego ad lariū lacū: huius ī littore plures meæ uillæ: sed duæ ut maxime delectāt: ita exercēt: altera īposita saxi more baiāo lacū p̄spicit: altera æq; more baiano lacū rāgit. Itaq; illā tragœdiā: hāc appellare comœdiā soleo: illā qđ quasi cothurnis: hanc qđ quasi focculis sustinet: sua utriq; amœnitas: & utriq; possidētis ipsa diuersitate iucūdiōr: hęc lacu p̄pius: illa latius utit: hęc illū unū molli curuamine amplectit: illæ ditissimo dorso dirripiūt: illic retia gestatio lōgo limite sup littus extēdit: illa fluctus nō sētīt: hęc frāgit: ex illa possis despiciere piscantis: ex hac ipsa piscari hamūq; e cubiculo: ac pene etiam lectulo ut e nauicula iacere: hęc mihi causæ utriq; quæ desint adstruendi ob ea quæ supersunt: & si quid ego rationem tibi apud quem pro ratione erit idem facere. Vale.

C. Plinius Coloni suo salutem dicit.

Nice probo: quod Pōpei Quintiani more tā dolēter afficeris: ut amissi caritatem desiderio extendas: non ut pleriq; q̄ tantū uiuentis amant: seu potius amare se simulāt, qđ est nisi qđ florētis uidēt: nā miserorū nō secus ac defunctorū obliuiscūt: at tibi p̄nis fides: tantaq; ī amore cōstantia: ut finire: nisi tua morte nō possit: & hercule is fuit Quītianus quē diligere licebat ip̄ius exēplo: felices amabat: miseros tuebat: desiderabat amissos. iam illa quanta p̄bitas ī ore: quanta in sermōe cūctatio: quā pari libra grauitas comitalq;: quod studiū litterarū: qua pietate cū dissimillimo parente uiuebat: quam nō obstabat illi quo minus uir optimus uideret qđ erat optimus filius: sed qđ dolorē tuū exulcero. quāquā sic amasti uiuētē: ut hoc potius quā de illo sileri uelis: a me p̄sertim cuius prædicatiōe putas uitā eius ornari: memoriā p̄rogari: ipsamq; illā qua est raptus ætatē posse restitui. Vale.

C. Plinius Iuniori suo salutem dicit.

Astigabat qđā filiū suū qđ paulo sūptuosius equos & canes emerit: huic ego iuvene digressō: heus tu nūq; ne fecisti: qđ a patre corripī posset: fecisti dico nū interdū facis qđ filius tuus: si repente pater ille tu filius pari grauitate reprehendat: num omnes hoīes aliquo errore ducūt: num hic ī illo sibi: ī hoc alius indulget: hęc tibi admonitus immodicæ seueritatis exemplo more mutuo scripsi ne quando tu quoq; filium tuum durius acerbiusq;

tractares: cogita & illū puerū esse: & te fuisse: atque ita quod es pa-
ter utere ut memineris te hominem esse & hominis patrem.

C. Plinius Genitori suo salutem.

Ccepi lras tuas: quibus quereris tedio tibi fuisse quāuis lautif-
simā coenā: quā scurræ cinædi moriōes mensis inerrabante
uis tu remittere aliqd ex rugis: siquē nihil tale hēo: hēntis
tamen fero: cur ego nō hēo? quā nequaquā me ut iexpectatū festiuū
ue delectat: si qd molle a cinædo: petulans a scurra: stultū a moriōe
pferē: nō rōnē sed stomachū tibi narro: Atq; adeo quā multos pu-
tas esse quos ea quibus capimur & ducimur p̄tim ut inepta p̄tim ut
molestissima offendant: quam multi cū lector aut lyristes aut co-
mœdus inductus est: calceos poscunt: aut nō minore cū tedio cu-
bant quā tu ista (sic enī appellas) p̄digia perpeffus es: demus igit̄ ali-
enis oblectationibus ueniā: ut nostris impetremus. Vale.

C. Plinius Sabiniano suo salutem.

Libertus tuus: cui succensere te dixeras uenit ad me: aduolu-
tusq; pedibus meis tāquā tuis hæsit. fleuit: multū rogauit:
multū ēt tacuit: ī sūma fecit mihi poenitentiae fidē: uere cre-
do emēdatū: quā deliquisse se sentit: irasceris scio: & irasceris merito:
idq; scio: sed tūc quoq; p̄cipua māsuētudinis laus: cū iræ causæ iu-
stissimæ sunt. amasti hominē & sp̄o amabis. Interī sufficit ut exorari
te sinas: licebit rursus irasci si meruerit: qd̄ exoratus excusatus fa-
cies: remitte aliqd̄ adolescētiae ipsius: remitte lachrymis: remitte in-
dulgētiae: ne torseris: & iā ne torquearis: cū tā lenis irasceris: uereor
ne uidear non rogare si cogaris: ipse precibus eius meas iunxero: iū-
gā tamen tanto plenius & effusius: quāto ipsū acrius seueriusq; cor-
ripui destricte minatus nūquam me postea rogatur: hoc illi quē
terreri oportebat tibi nō idem: nam fortasse iteq; rogabo: iteq; im-
petrabo sit modo tale ut rogare: & ut p̄stare deceat.

C. Plinius Sabiniano suo salutem.

Enefecisti quod libertū aliquādo tibi caræ reducētibus episto-
lis meis ī domū ī aiūm recepisti: iuuabit hoc te: me certe iu-
uat: primū qd̄ te tā tractabilē uideo: ut ī ira regi possis: deīde qd̄ tā-
tū mihi tribuis: ut uel auctoritati meæ pareas: uel p̄cibus idulgeas.
Igit̄ & laudo & gratias ago: simul ī posteq; moneo: ut te erroribus
tuorū: & si non fuerit qui deprecetur: placabilem praestes. Vale.

C. Plinius Mamiliano suo salutem dicit.

Vereris de turba castrēsium negociorū & tāquam summo

ocio p̄fruare: lusus & iēptias nostras legis: amas: flagitas: meq; ad si-
milia cōdēda nō mediocriter icitas: Incipio ex hoc genere studioꝝ
nō solū oblectationē ueꝝ etiā gloriā petere: post iudiciū tuum uiri
eruditissimi grauiissimi: ac sup̄ ista uerissimi: nūc me reꝝ actus mo-
dice sed tamen distrigit: quo finito aliqd earūde cāoenaz̄ ī istū eū-
de benignissimū sinū mittā: tu passerulis & colūbulis nostris iter
aquilas uestras dabis pennas si tamen & sibi placebunt si tātū sibi
continendos cauea nido ue curabis. Vale.

C. Plinius Gemino suo salutem.

Audas mihi & frequēter p̄sens: & nūc p̄ epistolas nūciū tuū
qd̄ sit liberalis tribuere patriæ p̄p̄iqs̄ affinibus amicis: sed ta-
mē iis dico paupibus: nō ut istis q̄ iis maxie possūt: hos ego
uiscatis hamatisq; mūeribus: nō sua p̄ me reputo: sed aliēa corripe-
re: sunt īgenii simillimi: q̄ qd̄ huic donāt: auferūt illi: famāq; libera-
litis auaritia petunt: primū est aut̄ suo esse contentū: deīde quos
p̄cipue scias īdigere: sustentātem fouentemq; orbe quodam sociali-
tatis ābire: quæ cūcta si facit iste: usquequaq; laudādus ē: si unū ali-
qd̄: mīus qd̄: laudandus tamen: tam paḡ est etiam īperfectæ libe-
ralitatis exempli: tā eximia tenet homines habendi cupido: ut pos-
sideri magis q̄ possidere uideantur. Vale.

C. Plinius Sardo suo salutem.

Ostquam a te recessi non minus tecum: q̄ cum ad te fui: le-
gi enim libꝝ tuum identidem repetens ea maxime (nō enī
mentiar) quæ de me scripsisti: in quibus quidē percopiosus fuisti: q̄
multa: q̄ uarie: q̄ non eadem de eodem iugo: tamen diuersa dixisti:
laudem pariter & gratias agam: neutrum satis possum: & si possem
timerem ne arrogans esset ob ea laudī dare tibi ob quæ gratias age-
re: unum illud addam: omnia mihi tanto laudabilia uisa: quanto
hic iucundiora: quanto laudabilia erant. Vale.

C. Plinius Titiano suo salutem.

Vid agis: qd̄ agit̄ lectantibus uitam iucūdiissimā idest ocio-
sissimam: quo fit ut scribere longiores epistolas nolim: lege-
re uelim illud tanq̄ delicatus: hoc tanq̄ ociosus: Nihil ē enī
aut pigrius delicatis: aut curiosius ociosis. Vale.

C. Plinius Paulino suo salutem.

Lius aliud: ego beatissimū existio q̄ bonæ māsuraq; famæ
p̄sumptiōe p̄fruit: certusq; posteritatis cū futura gloria ui-
uit: ac nihil nisi primū æternitatis āte oculos pigue illud altumq;

ociū placeat: hæc. n. oēs hoīes arbitror oportere aut immortalitatem suā: aut mortalitatem cogitare: & illos quod cōtendere: hos quiescere: nō remitti: nec breuem uitā caducis laboribus fatigare: ut uideo multos misera simul & ingrata imagine industriæ ad utilitatem sui peruenire: hæc ego tanquā quod quotidie mecum ut desinam mecum: si dissenties ut qui semper clarum aliquid & imortale medites. Vale.

C. Plinius Macrino suo salutem.

Ererer ne immodicam orationem putares quam cum hac epistola accipies: nisi esset generis eius: ut sæpe desinere uideat: nam singulis criminibus singulæ uelut causæ cōtinentur: poteris ergo ut coeperis ubicunq; desieris quæ deinceps sequentur: & quasi incipientia legere & quasi cohærentia: meq; in uniuersitate longissimum breuissimum in partibus iudicare. Vale.

C. Plinius Tironi suo salutem.

Gregie facis: ique. n. & p̄seuera quod iustitiā tuam p̄uitalibus multa hūanitate cōmēdas: cuius p̄cipua pars est hōestissimū quēq; cōplecti: atq; ita a mioribus amari: ut simul a p̄cipibus diligere: pleriq; autē dū uerēt ut gr̄æ potētū iptiri uideat: sinisteritatis atq; et malignitatis famam cōsequūt: a quo uitio tu lōge recessisti scio, sed tēpare mihi nō possū: quo mīus laudē similis monenti: quod eū modū tenes: ut discrimina ordinū dignitatūq; custodias: quod si confusa & permixta sunt: nihil est æqualitate ipsa inæqualius. Vale.

C. Plinius Auguri suo salutem.

I laudatus a te laudare te coepo: uereor ne non tā p̄ferre iudiciū meū quod referri gratiā uidear: sed licet uidear: oīa scripta tua pulcherrima existio: maxie tamē illa: quod nobis accidit hoc una eademq; de cā: nam & quæ de amicis optie scribis: & ego de me quæ ut puto optima lego. Vale.

C. Plinius Tacito suo salutem.

Vpio p̄ceptis tuis parere: sed a prope tāta penuria est: ut Mineruæ & Diæ quas ais pariter colēdas cōuenire nō possit: Itaq; Mineruæ tantū seruiendū est: delicate tamē ut in secessu & æstate: in uia plane nōnulla leuiora: statiq; delēda a garrulitate qua sermones uehiculo ferunt extendi: his quædā addidi in uilla cū aliud nō liberet: itaq; poemata quiescunt: quæ tu inter nemora & lucos cōmodissime perfici putas: oratiunculam unam & alterā retractaui: quāq; & genus operis & infamabile & amcenum magisq; laboribus ruris quod uoluptatibus simile. Vale.

C. Plinius Gemino suo salutem.

Pistolam tuam iucundissime recepi: eo maxime quod aliquid ad te scribi uolebas quod libris inseri possit: obueniat materia uel haec ipsa quam monstras: uel potiora alia. sunt enim officicula non nulla: circūfero oculos & occurrēt. Bibliopolas Lugdūni esse non putabam: ac tanto libentius ex tuis litteris cognoui uindicari libellos meos: quod pegerit manere gratiam quam in urbe legerit: incipio enim satis absolutum existimare de quo tanta diuersitate regionum discreta hominum iudicia dissentiuūt. Vale.

C. Plinius Quadrato suo salutem.
Vanto studiosius intentiusque legisti libros: quos de Heluidii uitio composui: tanto impensius postulas ut prescribam tibi quaeque extra libros: quaeque circa libros: totum denique ordinem rei: cui praeterea non interfuisti: occiso Domitiano statui mecum ac deliberavi: esse magnam pulchramque materiam: insectandi nocentes: miseros uindicandi: se praeseri: porro inter multa scelera multorum nullum atrocius uidebat: quam quod in senatu senatori: praetoriam consulari: reo iudex manus intulisset: fuerat aliogeni mihi cum Heluidio amicitia: quanta potuerat esse cum eo: qui metu temporum nomine regens paresque uirtutes secessu tegebat. fuerat cum Arria & Fania: quae altera Heluidio nouerca: altera mater nouercae: sed ita me iura priuata ut publicum fas & indignitas facti & exempli ratio incitabat: ac primis quod diebus redditae libertatis pro se quosque inimicos suos duntaxat maiores incognito turbidoque clamore postulauerat siue & opprimerat: ego & modestius & constantius arbitratus in maius simum rem non commisi temporum inuidiam: sed proprio crimine urgerem: cum iam satis ille primus impetus defuerat: & languidior in dies ira ad iustitiam redisset: quamquam tunc maxime tristis amissa nupta uxore mitto: ante iam haec nupta Heluidio fuerat: rogo ut ueniat: quia me recens adhuc luctus limine contineret: ut uenit destitutum est inquam mihi maritum tuum non iultum pati: nuntia Arriae & Faniae absentibus: ascripto facto in quo ego comite non egeo: sed non tam gloriae meae fauerim: ut uobis societatis ius inuideam: proferat tanta mandata: nec illae morantur: opportune senatus intra diem tertium: omnia semper ego ad Corelium rettuli: quem prudentissimum: aetate: isque nostrae sapientissimum cognoui: in hoc tamen contentus consilio meo sui ueritus hebetaret: erat enim cunctatior cautiorque: sed non sustinui induceret in animum quo minus illi eadem die factum me: quod an facere non deliberabam: expertus usu de eo quod destinaueris non esse consulendos quibus consultis obsequi debes: uenio in senatum: ius dicendi peto: dico paulisper maximo assensu: ubi coepi crimen attingere: reum destinare:

adhuc tamen sine noīe ūdiq; mihi reclamari: alius scimus qđ sit de
quo extra ordinē referas: alius qđ est āte relatiōem reus: alius salui
sumus qui super sumus: audio inter turbatus interritus: tantum fu
sceptæ ei honestas ualet: tātumq; ad fidutiam uel metū differt no
lint homines qđ facias: an non p̄bent: longum est omīa quæ tunc
hinc inde iacta sunt recensere: nouissime cōsul secundæ sententiæ
loco dices si qđ uolueris: permiseras inquam: qđ usq; adhuc oībus
p̄misisti: resido: agunt alia: interim me qđam ex cōsularibus amicis
secreto curatoq; sermoni quasi nimis fortiter incauteq; p̄gressum
corripit: reuocat: monet: ut desistam: adiicit etiam: notabilem te fu
turis p̄cipibus fecisti: est īquam dum malis: uix ille discesserat: rur
sus alter qđ audes: quo rūis: qbus te periculis obiicis: qđ p̄sentibus
cōfidis incertus futuroq;: laceffis hominem iam p̄fectum ærarii
& breui cōsulem: p̄terea qua gratia: qbus amicitis fultum: No
minat quendam qui tum ad orientem amplissimum exercitum nō
sine magnis dubiisq; sermonibus obtinebat: ad hæc ego oīa p̄cepit
Atq; aīc mecum ante p̄egi: nec recuso: si ita casus attulerit: Luere
poenas ad honestissimum factum dum flagitiosissimum ulciscor:
Iam censendi tempus dicit Domitius Apollinaris cōsul designatus
dicit Fabritius Veiento: Fabius Posthumius: Vectius Proculus col
lega Publicii Certi de quo agebat: uxoris aut̄ meæ quā amiserā uī
tricus. Post hos Ammius Flaccus: oīs certum nōdū a me noīatum
defendunt: crimēq; qđsi ī mediū relictū defensiōe suscipiunt: quæ
p̄terea dixerint: nō est necesse narrare: in libris habes. sum. n: cū
cūta ipsoꝝ uerbis persecutus: dicunt contra Auidius Quietus Cor
nutus Tertullus: Iniquissimum esse querelas dolentiū excludi: ideo
que Arriæ & Fanniæ ius querendi nō auferendū: nec īteresse cuius
ordinis qđ sit. Sed quam cām habeat: Cornutus datum se a cōsuli
bus tutorē Heluidii filiæ petētibus matre eius & uitrice: nūc quo
que nō sustinere deserere officii sui partis: In quo tamen ei suo do
lori modum imponere: & optimarū foeminarū perferre modestissi
mum affectum qđs cōtentas esse admonere senatum Publicii Certi
cruentæ adulatiōis & petere si p̄œna flagitii manifestissimi remit
tat: nota certo qđsi censoria inurat: cū Satrius Rufus medio ābigu
oque sermone puto īquit ījuriā factā Publicio Certo si nō absolui
tur: noīatus est ab amicis Arriæ & Fanniæ: noīatus ab amicis: nec de
bemus solliciti esse: idem & nos q̄ bene sentimus de hoīe iudicatu
ri sumus si inocens est: sicut & spero & malo: & donec aliquid pro

batur credo poteritis absoluere: hoc illi quo quisque ordine citabatur. ueni ad me: consurgo: uxor initio: quod in libro est: respondeo singulis: mirum qua intentione: quibus clamoribus omnia exceperint: quod modo reclamabant: tanta conuersio uel negotii dignitate: uel prout orationis: uel actoris constantiam subsequuta est: finio: incepit respondere Veiento nemo patitur: obturbatur: obstrepitur: adeo quod ut diceret rogo. P. C. ne me cogatis implorare auxilium tribunorum: & statim Muræna tribunus permittit tibi Fabrici Veiento dicere: tum quoque reclamatur: inter moras consul citatis nominibus & parata dissensione mittit senatum: ac pene adhuc stantem tentantemque dicere Veientonem relinquit: multum ille de hac: ita uocabatur: contumelia questus est homerico uersu *την καρδιαν κυμασσει κλειουσαν ορειποιητιτες ειπεωτα τι αμφιγασ.* Non fere quisquam in senatu fuit: quod me non complecteretur: exoscularetur: certatimque laude cumularet: quod intermissum tam diu more in publicum consulendi susceptis propriis similitudinibus reduxissem: quod denique senatum inuidia liberaissem: quod flagrabat apud ordines alios: quod seuerus in ceteros senatoribus solis dissimulatione quasi mutus perceret: hæc acta sunt absente Certo: fuit enim seuerale aliquid suspicatus: siue ut excusabat infirmus: & relationis quod de eo Cæsar adsit: optinui tamen quod intenderam: nam collega Certi consulatum: successorem Certus accepit: planeque factum est quod dixeram in fine: reddat premium sub optimo principe quod a pessimo accepit: postea actionem meam utcumque potui recollegi: addidi multa: accidit fortuitum: sed non tanquam fortuitum: quod deditis libris Certus intra paucissimos dies implicitus morbo decessit: audiui referentis hanc imaginem mentis eius: hanc oculis inesse tanquam uideret Heluidium respondere mihi: uera ne hæc affirmare non ausi: interest tamen exempli ut uera uideatur. hæc epistolam: si modo epistolam cogitas libris quos legisti non minorem: sed imputabis tibi qui contentus libris non fuisti. Vale.

C. Plinius Tacito suo salutem.

Ecce ipse tibi plaudis: & ego nihil magis ex fide quam de te scribo: posteris autem aliqua cura nescio nos certe meremur ut sit aliqua non dico & labore & reuerentia posterorum: pergamus modo itinere instituto: quod ut paucos in lucem famamque prouexit: ita multos & tenebris & silentio protulit. Vale.

C. Plinius Falconi suo salutem.

Esugeram in thuscis: ut omnia ad arbitrium meum facerem: at hoc ne in thuscis quidem tam multis undique rusticorum.

libellis & tā querulis inquietor: quos aliquāto magis iuitus q̄ meos
lego: nam & meos iuitus: retracto. n. actiūculas q̄sdam: qđ post iter
capedinē temporis & frigidū & acerbū est: ratiōes q̄si absentes ne-
gligūtur: interdū tamen equum cōscendo: & patrem familiae hacte-
nus ago. qđ aliqua p̄tē prædiorū sed pro gestatione p̄curro: tu cōsu-
etudinem serua: nobisq; sic rusticis urbana acta perscribe. Vale.

C. Plinius Sabino suo salutem.

Va intentione: quo studio: qua deniq; memoria legeres li-
bellos meos epistola tua ostendit: ipse igitur exhibes nego-
ciū tibi q̄ deligis: & nitas ut q̄ plurima cōmunicare tecum
uelim: faciā p̄ partes tamē & q̄si digesta: ne iam ipsam memoriam:
cui gratias ago assiduitate & copia turbē: oneratamq; & q̄si oppres-
sam cogam pluribus singula: posterioribus priora dimittere.

C. Plinius Ruffoni suo salutem.

Ignificas legisse te in quadam epistola mea iussisse Verginū
Ruffum inscribi sepulchro suo: Hic situs est ruffus pulso q̄
uindice quondam Imperium asseruit non sibi sed patriæ.
Reprehendis q̄ iusserit: addis etiam melius rectiusq; Frontinū q̄
uetuerit omnino monumentū sibi fieri: meq; ad extremū qđ de
utroq; sentiā cōsulis. Vtrunq; dilexi: miratus sum magis quē tu re-
prehendis atq; miraris: ut non putarē satis unq; posse laudari: cuius
nūc mihi subeūda defēsiō ē: oēs ego q̄ magnū aliquid memorādū
que fecerunt nō mō uenia: ueq; etiam laude dignissimos iudico: si
imortalitatē quam meruere sectant. Victuriq; noīs famam supre-
mis etiā titulis progare nitunt: nec facile quenq; nisi Verginiū in-
uenio: cuius tanta in p̄dicando uerecūdia: quāta gloria ex facto: ip-
se sum testis familiariter ab eo dilectus p̄batusq;: semel oīo me au-
diente p̄uectū: ut de rebus suis hoc unum referret ita secū aliquan-
do Eluuiū locutum: scis Vergini quæ historiae fides debeat: p̄inde
si qđ in historiis meis legis aliter ac uelles: rogo ignoscas. Ad hæc tu
o Eluui: Eluui: o Eluui: nec tu ignoras ideo me fecisse quod feci:
ut esset libere nobis scribere quæ libuisset. age dū hūc ipsum Fron-
tinū in hoc ipso in quo patior tibi uidetur & pressior cōparemus:
uetuit extrui monumentū: sed q̄bus uerbis ip̄ensa monumenti sup-
uacua est: memoria nostri durabit si uitam meruimus: an restricti-
us arbitraris per orbē terrarū legendū dare duraturam memoriam
suā: quā uno in loco duobus uersiculis signare: quod feceris: quāq;
nō habeo p̄positum illū reprehēdēdi: sed hūc tuēdi: cuiusq; potest

apud te iustior esse defensio quam ex collatione eius quem praetulisti: meo quidem iudicio neuter quidem culpandus: quorum uterque ad gloriam pari cupiditate diuerso itinere contendit: alter dum expetit debitos titulos: alter mauult uideri contempsisse. Vale.

C. Plinius Venatori suo salutem.

Va uero epistola tanto mihi iucundior fuit: quanto longior erat: praesertim cum de libellis meis tota loquerer: quos tibi uoluptati esse non miror: cum omnia nostra perinde ac nos ames: ipse tum maxime uindemias graciles quidem: uberior tamen quam expectaueram colligo: si colligere est non unquam decerpere uuam: torculum inuisere: gustare de lacu mustum obrepere urbanus qui nunc rusticis praesunt meque notariis & lectoribus reliquerunt. Vale.

C. Plinius Seuero suo salutem.

Agna me sollicitudine affecit Passieni Pauli ualitudo: & quod plurimis iustissimisque de causis: uir est optimus: nostri amatissimus: honestissimus: propterea in litteris ueteres aemulationes exprimit. reddit Proptium in pris a quo genus ducit: uera soboles: eoque simillima illi in quo ille precipuus. Elegos eius in manu superis leges opus tersum: molle: iucundum. & plane in Proptium: idque optime scriptum. nuper ad lyrica deflexit: in quibus ita Horatium ut in illis illud alter effingi putes: si quod in studiis cognatio ualet: & huius propterque magna uarietas: magna mollitas: amat ut qui uerissime: dolet ut qui impatientissime: laudat ut qui benignissime: ludit ut qui facetissime: omnia denique tamquam singula absoluit: ego pro hoc amico: pro hoc ingenio: non minus aeger animo quam corpore: illum tandem ad me recepi: gratulare etiam litteris ipsis quae ex periculo eius tantum discrimen adiecit quantum ex salute gloriae consequentur. Vale.

C. Plinius Maximo suo salutem.

Requenter agenti mihi euenit: ut centumuirum cum diu se intra iudicium auctoritate grauitateque tenuissent: omnia repente quasi uicti coactique consurgerent: laudaretque frequenter e senatu famam qualem maxime optaueram: rettuli: nunquam tamen maiorem cepi uoluptatem quam nuper ex sermone Cornelii Taciti: narrabat sedisse circensibus proximus equi ro. hunc post uarios eruditosque sermones requisisse: italicus es an prouintialis: se respondisse nosti me? & quod ex studiis: ad hoc illum Tacitus: an Plinius: exprimere non possum quam sit iucundum mihi quod nomina nostra quasi

litterarum propria non hominum litteris redduntur: quod uterque nostrorum his est ex
studiis notus quibus alter ignotus est. accidit aliud ante paucos dies
simile: recubebat mecum uir egregius Fabius Ruffinus. super eum muni-
ceps ipsius: qui illo die primum uenerat in urbem Ruffinus demonstrans me:
uides hunc? multa deinde de studiis nostris: & ille Plinius est inquit. Verum
fatebor capio magni mei laboris fructum. an si Demosthenes iure
laetatus est quod illum anus attica ita nos citauit ουτος εστι Δημοσθε-
νης: ego celebritate nominis mei gaudere non debeo? Ego uero &
gaudeo: & gaudere medico: neque. n. uereor ne iactatior uidear cum de
me aliorum iudicium non meum praefero: praesertim apud te qui nec ullius
iudes laudibus: & faues nostris. Vale.

C. Plinius Luperco suo salutem.

Ixi de quodam oratore saeculi nostri recto quodam & sano: sed pa-
rum gradum & ornato ut opinor apte: nihil peccat: nisi quod ni-
hil peccat. debet. n. orator erigi: attolli: interdum etiam effervesce-
re: efferrari: aut saepe accedere ad preces: nam plerumque altis & excelsis adia-
cet abrupta: tutius per plana sed humiliter & depressius: Item frequentior
currentibus quam reptantibus lapsus: & his non labentibus nulla: illis non ul-
la uis est si labantur: nam ut quaedam artis: ita eloquentiam nihil magis quam an-
cipitia commendant: uides qui fune in summa nituntur quantos soleant exci-
tare clamores cum iam iamque casuri sunt. n. maxime mirabilia quae ma-
xime inexpectata: maxime periculosa: ut quae graecae magis exprimunt
παρβολα: ideo ne quam compar gubernatoris est uirtus cum placido aut
conturbato mari uehit: tunc laudate nullo illaudatus in gloriosus: subit
portum: at cum stridunt funes: turbatur arbor: gubernacula gemunt: tunc
ille clarus: & diis maris proximus: cur haec? quia uisus est mihi in
scriptis meis annotasse quaedam ut tumida: quaedam ut sublimia:
aut improba audienti: aut nimia quae ego plena arbitrabar: plu-
rimum autem refert reprehendenda annotes: an insignia. omnis
enim aduertit quod eminent & extat: sed acriter intentione iudicandum
est immodicum sit an grande: altum an enorme: atque ut Homeri potissi-
mum attingam: quae tantumdem alterutram in partem potest fugere.
αυφι δε σαλπυγγε μ μεγασ ουραμος περι δε Χωμ εκεκ-
λιτο & totum illud. ουτε κυματος ομβρου: Sed opus est exami-
ne. incredibilia sunt haec & immania ac magnifica: caelestia: nec nunc
ego mei similia aut dixisse aut posse dicere puto. non ita insanio: sed
hoc intelligi uolo: laxandos esse eloquentiae frenos: nec angustissimo
gyro ingeniorum impetus refringendos: At enim alia conditio oratorum: alia

poetaz. quasi uero, M. Tullius minus audeat: quanq̄ hunc omitto:
neq; enim ambigi puto. Sed Demosthenes ipse ille norma oratoris
& regula nō se cohibet tū primū cū dicit illa notissima ἀφῶροι
και κο & iustus ετει χισατε την πολιν ουδεν. Et statim ου
κεκτημεθα αλλα την αβοιαν προβαλεθε προ της αττι
κης. Et alibi εγω ωμην ω ανδρες αθηναιοι ην τους θεους
εκεινο εν τω μεγεθει των πεπραγμενων. Iam quid audicti-
bus illo pulcherrimo excessu γοσημαγαρ: quid hæc breuiora su-
rioribus sed audacia pari: εγω μεν τω επιθρασυμο μενω και
γομω: & eadem nota οταν δεηκ πλεομεξιας και πομηριας
πταισει και μικρον πταισμα απαντα αμαχαιτη σε και
Διελισεν. Simile his ταχινομενας απασιν τοις εν τη πο-
λει. Et ibidem σομεις ταυτα ελαιου προηλωκας αρισογει-
του. Et dixerat τρυδε ουδενα ορωτων πομων επαλησας
προς τοις ορμιζουσι τουτων των βασιλεων ομτα και α-
παντα αμωκριμα φαραγγος βαραθρα: & deiceps δεδοικα
μη δοξατε τισι τωνδε βουλομενων ινα ισομεν τη πολει
παρδοτριβειν. Nec satis ουδε γαρ τους προσγομους ημων
λαμβανωτα δικασηρια ημιν οικοδομησαι και γαρ τους
τοιουτους εμαυτοις μοιχευεσθαι adhuc πομηριας και πα-
λιν και μεταβολας. Et mille talia ut prætereā q̄ ab Aeschine
σαντα τοποια ρηματα uocāt: i cōtrariū icidi dicens huc quoq;
ab isto culparis. Sed uide quāto maior sit qui reprehēdit ipso repre-
hendente: & maior ob hæc. in aliis enim uis: in his grāditas eius elu-
cet. Num autem Aeschines ipse uis quæ i Demosthenem carpebat
abstiuit: φεγγεσθαι τον ρητορα και τον γομον οταν δε
ετεραν φωνην αφεινομος ετεραν ω ρητωρ. Alio loco est
ita αμαφαινετε περι παντων εντω φωτι. Iterum alio αμα
αμακαθημεροι και γαρ ρεαβομται παραγομους λογοις
Quod adeo probauit ut reperat. αλλωσπερ ενταις. Iā illa con-
modius pressiusq; ουδε ελκοποιεις λησιν των πραγμα-
των & alia. Expreto ut quædam ex hac epistola ut illud guberna-
cula gemunt & diis maris proximus: iisdē notis quibus ea de qbus
scribo cōfodias. Intellego enim me dum ueniam prioribus peto in
illa ipsa quæ anotaueas icidisse. Sed cōfodias licet: dūmō iam nūc
destines diē quo & de illis & de his coram exigere possumus. Aut
enim tu me tumidum: aut ego te temerarium faciam.

C. Plinius Laterano suo salutem.

Vanta potestas: quanta dignitas: quanta maiestas: quantum denique nume sit historiae cum frequenter alias: tum proxime sensi. recitauerat quaedam uerissimum libere: partemque eius in alium die referuauerat. ecce amici cuiusdam orantis obsecrantisque ne reliqua recitaret: tantus audiendi quae fecerint pudor: quibus nullus faciendi quae audire erubescunt. Et ille quod praestitit quod rogabat: sinebat fides: liber tamen ut factum ipsum manet: manebit legeturque sepe tanto magis & non statim. Citantur enim homines ad agnoscenda quae differuntur.

C. Plinius Romano suo salutem.

Ost longum tempus epistolas tuas tres pariter recepi: omnes elegantissimas: amantissimas: & quales a te uenire praesertim desideratas oportebat: quarum una iniungis mihi iucundissimum ministerium ad Plotinam sanctissimam foeminam proferant: eadem commendas pupillum Artemisium: statim praestitit quod petebat. Indicas etiam modicas te uidemias collegisse. communis haec mihi tecum: quamquam in diuersissimam partem terrarum querela est. Altera epistola nuncias multa te nunc dictare: nunc scribere: quibus nos representantes: gratias ago: agere magis si me illa ipsa quam scribis aut dictas legere potuisset, sed erat aequum ut te mea ita me tua scripta cognoscere etiam si ad alium quam ad me pertineret: polliceris in fine: cum certi de uitae nostrae ordinatione aliquid audieris: futurum te fugitiuum rei familiaris: statimque ad nos euolutum: qui iam tibi compedes nequimus: quos effringere nullo modo possis. Tertia epistola continebat esse tibi redditam orationem pro Damo quae eam uberiore quam dicente audiente te fuerit. Est uberior: multa est: postea enim: in tertia dicis alias te litteras curiosius scriptas misisse: An acceperim quaeris: non accepi eas: accipere gestio: proinde prius quaque occasione mitte: appositis quidem usuris quos ego nunc partius possim centesimam putabo.

C. Plinius Rustico suo salutem.

T fatius unum aliquid insigniter quam facere plura mediocriter: si non possis unum aliquid insigniter: quod ituens ego uariis me studiorum generibus nulli satis confusus expior: proinde cum hoc uel illud leges: ita sigulis: ita ut non sigulis dabis an caeteris artibus excusatio in numero litteris durior lex: in quibus difficilior effectus est. quod autem ego de uenia quasi ingratus: nam si ea facilitate proxima acceperis: quam priora laus potius speranda: quam uenia obsecranda est: mihi tamen uenia sufficit. Vale.

C. Plinius Caninio suo salutem.

Necidi in materiam ueram sed simillimam fictae: dignaque scholastico altissimo planeque poetico ingenio: icidi autem dum super coenam uae

ria miracula hic ide referunt: magna auctori fides. tamen si qd poeta
cu fide: is tamen auctor: cui bene uel historia scripturum credidisses:
Est i Africa Hipponensis colonia mari proxima: adiacet nauigabile
stagnum: & hoc i modum fluminis e uarium: demergit qde uice alterna
put aestus aut respicit: aut ipulit: nuc ifert mari: nuc reddit stagno:
ois hic aestus piscandi: nauigandi: atq; et natandi studio tenet: maxime
pueri quos ocium lususq; sollicitat: his gloria & uirtus altissime p-
uehi: uictor ille qui longissime ut littus ita simul natantes reliquit:
quid hoc certamine. puer qdam audentior caeteris in ulteriora te-
debat: Delphinus incurrit: & nunc precedere puerum: nunc sequi:
nunc circuire postremo subire deponere iterum subire trepidan-
temq; perferre: primu i altum: mox flectit ad littus: redditq; terrae
& aequalibus. serpit per coloniam fama: concurrere omnes: ipsum
puerum tanquam miraculum aspicere: interrogare: audire: narrare: re-
spondere. postremo die obsident littus: p'spectant mare: & siquidem
mari simile natant pueri: inter hos ille sed cautijs. Delphinus rur-
sus ad tempus rursus ad puerum fugit: uenit puer: fugit ille cum
caeteris delphinis quasi iuitet & reuocet. exiliunt: mergitur: uarios-
q; orbes implicat expeditq;: hoc altero die: hoc tertio: hoc pluri-
bus donec hoies innutritos mari subiret timedi pudor: accedunt &
alludunt & appellant: tagunt et: ptractantq; p'eunte: crescit audacia
& expiemento maxime puer q primus exptus est: adnatati isiliit: ergo
ferit referitq;: agnosci se ex mari putat meat ipse neuter timetur: hu-
ius fiducia: mansuetudo illius auget: nec non aut pueri dextra lae-
uaque simul eunt hortantes monentesque: ne timeat id quoque
mirum: delphinus alius tantum spectator & comes: Nihil enim
simile aut faciebat aut patiebatur: sed alterum illum ducebat: re-
ducebatq; puerum: caeteri pueri incredibile tam uerum tamen

quam priora delphinum gestatorem collusoremq; puerorum: in
terram quoq; extrahi solitum harenisq; siccatum: ubi incaluisset
in mare reuolui. constat Octauium habitum legatum pco. i littus
educto religione praua superfudisse unguentum: cuius illum noui-
tatem odoremq; i altum refugisse: nec nisi post multos dies uisum
laquidum & moestum: mox redditus uiribus priorem lasciuiam &
solitam uisum esse feriam reperisse: confluebant oes ad spectaculum

magistratus: quorum aduentu & mora modica respublica nouissimi-
mum partibus atterebatur: postremo locus ipse quietem suam se-
cretumque perdebat. placuit occulte interfici: ad quod coibat. Hæc
tu qua miseratione qua copia deflebis: ornabis attolles: quæ non est
opus affingas aliquid aut adstruas: sufficit ne ea quæ sunt uera mi-
nuantur. Vale.

C. Plinius Tranquillo suo salutem.

Xplica æstum meum: audio me male legere duntaxat uer-
sus: orationes enim comodi: & tanto minus uersus cogi-
to ergo recitaturus familiaribus amicis experiri libertum me-
um hoc quoque familiare quod elegi non bene sit melius lecturus: si
tamen non fuerit perturbatus. Est enim tam nouus lector: quam ego
poeta. ipse nescio quid illo legente interim faciam: sedeam defixus
mutus & similis ocioso: an ut quidam quæ pronuntiabit murmu-
re oculis manu prosequar: sed puto me non minus male saltare quam
legere. Iterum dicam: xplica æstum meum uereque rescribe num sit
melius pessime legere: quam ista uel non facere uel facere. Vale.

C. Plinius Appio suo salutem.

Ibrum quem misisti & accepi & gratias ago: sum tamen hoc
tempore occupatissimus. Ideo nondum eum legi: cum alioquin
ualidissime cupiam sed ea reuerentia cum litteris ipsis scriptis
tuis debeo ut sumere illa nisi uacuo animo irreligiosum putem di-
ligentiam tuam in retractandis operibus ualde probo: Est tamen ali-
quis modus primumque nimia cura deterit magisquam emendat: deinde
quod nos recentioribus reuocat: simulque nec absoluit priora. & in-
choare posteriora non patitur. Vale.

C. Plinius Fusco suo salutem.

Væris quemadmodum in thuscis diem æstate disponam. Eui-
gilo cum collibuit plerumque circa horam primam: sæpe ante
tardius raro: clausæ fenestræ manent: miræ enim cum silenti-
um & tenebræ ab his quæ auocant abductus: & liber & mihi reli-
ctus non oculos animo: sed animum oculis sequor: quæ eadem quæ mens
uidet quotiens non uident alia: cogito si quid in manibus: cogito ad
uerbum scribenti emendatque similis: cum plura uel difficile uel facile com-
poni teneri uel potuerant: notarium uoco & die admisso quæ for-
maueram reuocantur: rursusque dimittitur: ubi hora quarta uel quin-
ta: neque enim certum dimensumque tempus ut dies suasit in xystum
me uel cryptoporticum confero: reliqua meditor & dicto: uehiculum

ascēdo: ibi quoq; idē qđ ābulās aut iacēs: durat itētio mutatione
ip̄a referta. paululū r̄dormio: deīde ābulo: mox orationē gr̄cā lati
nā ue clare & intēte non tam uocis causa q̄ stomachi. Iterum am
bulo: ungor: lauor: cōnanti mihi cū uxore uel paucis liber legif:
post cōenam comœdia aut lyristes: mox cum meis ambulo: quoq;
in numerū sūt eruditi: uariis sermonibus uespera extenditur: & q̄q;
longissimus dies bene condif: nōnunq; ex hoc ordie aliq; mutant:
Nam si diu tacui uel ambulauī post somnū demū lectionemq;: nō
uehiculo: sed quod breuius: quod uelocius equo gestor: interueni
unt amici ex proximis oppidis: partēq; diei ad se trahunt: interdūq;
lasso mihi opportuna it̄pellatione subueniunt: uenor aliquādo:
sed non sine pugillaribus. ut quāuis nihil ceperim: nō nihil referā.
dat & colōis ut uidef̄ ipsis nō satis temporis: quoq; mihi agrestes
q̄rele litteras nostras & hęc urbana opa cōmēdant. Vale.

C. Plinius Paulino suo salutem.

Ec tuæ naturæ ē translatica hęc: & quasi publica officia fa
miliaribus amicis contra ipsorū cōmodum exigere: Et ego
te cōstantius amo q̄ ut uerear nec aliter ac uelim accipias ni
te kal. statim cōsulē uidero: præserti cū me necessitas thuscianorū
prædiōrū plures annos ordinatura detineat: ī qua mihi noua consi
lia sumenda sunt: Nam priore iusto quamq; post magnas remissio
nes reliqua creuerunt: inde pleriq; nulla iam cura minuēdi æris alie
ni qđ desperant posse persolui: rapiunt etiā cōsumuntq; quod nar
tura est ut qui iam putāt se nō sibi placere occurrere: dum ergo au
gescentibus intus & medendū est & medendi una ratio: si nō num
mo sed partibus locū ac idē ex meis aliquos opis exactores custo
des fructibus ponam: & alioq; nullū istius genus redditus q̄ qđ ter
ra cælū amnis refert. ad hoc magnā fidem acris oculos: numerosas
manus poscit: exprimēdum tamen & quasi in ueteri morbo quæli
bet mutatiōis auxilia tentanda sunt: uides quā nō delicata me cau
sa obire primum cōsulatus tui diem non sinat: quē tamē hic quoq;
ut præsens uotis gaudeo: gratulatiōe celebrabo. Vale.

C. Plinius Saturnino suo salutem.

Go uero Ruffum laudo nō qa tu ita ut facerem petisti: sed
qa ille ē dignissimus: legi. n. libꝛe oībus numeris absolutū:
cui multū apud me gratiæ amor ipsius adiecit: iudicauī ta
men: neq; enim soli iudicant qui maligne legunt. Vale.

C. Plinius Mustio suo salutem.

Aruspiciū reficiēda est mihi ædes: cæteris i p̄diis in melius i
maius uetus sane & angusta cū sit aliqd: cum statio die fre-
quentissima. Nam idibus septembribus magnus e regione
tota coit populus: multæ res agūtur: multa uota suscipiunt: mul-
ta redduntur: sed nullum in proximo suffugium aut imbris aut
solis: uideor ergo munifice simul religioseque facturus: si eādē
quam pulcherrimā extruxero addidero porticus ædi illam ad usū
deæ: has ad hominum: uelim ergo emas quatuor marmoreas colū-
nas cuius tibi uidebitur generis: emas marmora quibus solum: qui-
bus parietes excolantur: Erit etiam faciundum ipsius deæ signum:
quia antiquum illud e ligno quibusdam uetustate sui partibus trū-
catum est: quantum ad porticus nihil interim occurrit quod uide-
atur statim esse repetendum: nisi tamen ut formam secundum rati-
onem loci scribas: neq; enim possum circundare templo. Nam so-
lum templi hinc flumine & abruptissimis ripis: hinc uia cingitur.
Est ultra uiam latissimum pratum: in quo satis apte contra tēplū
inuenies qui soles locorum difficultates arte superare. Vale.

C. Plinius Fusco suo salutem.

Cribis pergratas tibi fuisse litteras meas: qbus cognouisti
quemadmodum in thuscis ocium æstatis exigerē: requiris
quid ex hoc in laurentino hyems permutet. Nihil nisi quod meri-
dianus somnus eximitur multumq; de nocte uel ante uel post di-
em sumitur: & si agendi necessitas instat: quæ frequens hyeme nō
iam comædo, uel lyristæ post cœnam locus: sed illa quæ dicta ut
identidem retractantur: ac simul memoriæ frequenti emendatio-
ne proficitur. Habes æstate hyeme cōsuetudinem num addas huc
licet uere tantum: num quæ itra hyemem statim æstatemq; medi-
am ut nihil de die perdunt de nocte paruolum acquirunt. Vale.

C. Plinii Secundi Nouocomensis Oratoris Facundissimi Epistola-
rum Libri Octauī & Vltimi. Finis.

C. PLINII SECUNDI NOVOCOMENSIS PANAEGYRI
CVS TRAIANO AVGVSTO DICTVS.

Ene ac sapienter patres. C. maiores instituerunt ut rege
agendae: ita dicendi initiū a p̄cationibus capere: quod
nihil rite nihilq; p̄videnter hoīes sine deoꝝ īmortali
um ope cōsilio honore auspicarent. Qui mos cui po
tius quā consuli: aut quādo magis usurpandus colen
dusq; est: quā cum īperio senatus: auctoritate reipu. ad agēdas opti
mo p̄cipi gratias excitamur? Quod. n. p̄stabilius est aut pulchri
us munus deoꝝ: quā castus & factus & diis simillimus p̄iceps? Ac
si adhuc dubiū fuisset forte casuq; rectores terris an aliquo numīe
darent: principē tamen nostrū liqueret diuinitus cōstitutū. Non
enī occulta potestate fatorum: sed ab Ioue ip̄o coram ac palam re
pertus electus est. quippe inter aras & altaria: eodemq; loci quē de
us ille tam manifestus ac p̄sens quam cælū ac sidera īsedit. Quo
magis aptum piūq; est te Iupiter optime antea conditorem: nunc
conseruatorem imperii nostri precari: ut mihi digna cosule: digna
senatu: digna principe cōtingat oratio: utq; omnibus quæ dicentur
a me libertas fides ueritas constet: Tantūq; a specie adulationis ab
sit gratiarum actio mea: quantū abest a necessitate. Equidem non
consuli modo sed omnibus ciuibus enitēdum reor: ne quid de p̄
cipe nostro ita dicant: ut idem illud de alio dici potuisse uideatur.
Quare habeant ac recedant uoces illæ: quas metus exprimebat. Ni
hil quale ante dicamus: nihil enim quale antea patimur. Nec ea
dem de principe quæ prius p̄dicemus: neque enim eadem secre
to loquimur: quæ prius. Discernatur orationibus nostris diuer
sitas temporum: & ex ip̄o genere gratiarum agendarum intelliga
tur cui: quādo sint hactenus ut deo: nūc nusquam ut numini blā
diamur. nō enim de tyranno sed de ciue: non de domino sed de pa
rente loquimur. Vnum ille se ex nobis: & hoc magis excellit atq;
eminet: q; unum ex nobis putat: nec minus hominem se: q; homi
nibus p̄esse meminit. Intelligāus ergo bona nostra: dignosq; nos il
lius usu pbemus: atq; idētidē cogitemus: si maius p̄cipibus p̄ste
mus obsequium: q; seruitute ciuiū: quā qui libertate lætant. & popu
lus quidem romanus dilectum principem seruat: quantoq; paulo
ante concentu formosum alium: hunc fortissimum personat: qui
busq; aliquando clamoribus gestum alterius & uocem: huius pie
tatem. abstinentiam. mēfuetudinē laudat. Quid nos ipsi: diuinitatē

principis nostri: an humanitatem. tēperātiā: facilitatem: ut amor
& gaudiū tulit: celebrare uniuersi solemus: iam qd tā ciuile. tā se-
natorium: quā illud aditū a nobis optimi cognomen: qd peculiare
huius & propriū arrogātia priorū principum fecit. Enin uero quā
cōmune quā ex æquo: quod felices nos felicē illum prædicamus:
alternisq; uotis hæc faciat: hæc audiat: quasi nō dicturi nisi fecerit:
cōprecamur. Ad quas ille uoces lachrymis etiam ac multo pudore
suffundit. Agnoscit enim sentitq; sibi nō principi dici. Igit qd tem-
peramētum omnes ī illo subito pietatis calore seruamus: hoc sin-
guli quoque meditatiq; teneamus: sciamusq; nullum eē neq; since-
rius: neq; acceptius genus gratiarū: quā qd illas acclamatōes æmu-
lemur: quæ fingendi nō habēt tēpus. Quantum ad me p̄tinet labo-
rabo: ut orationē meā ad modestiam principis moderationēq; sub-
mittā: nec minus cōsiderabo quid aures eius pati possint: quā quid
uirtutibus debeat. Magna & iūlitata principis gloria: cui grās actu-
rus non tam uereor: ne me in laudibus suis parcum quā ne nimiū
putet. Hæc me cura hæc difficultas sola circumstat. Nā merenti gra-
tias agere facile est Patres cons. non enim piculum est ne cum loqr
de humanitate: exprobari sibi supbiā credat. cum de frugalitate lu-
xuriā. cum de clāmētia crudelitatem. cum de liberalitate auariciā.
cum de benignitate liuorē. cum de cōtinentia libidinē. cum de la-
bore iertiā. cum de fortitudine timorē. Ac ne illud quidem uereor
ne gratus īgratus ue uidear: pro ut satis aut parū dixerō. Animad-
uerto enī etiā deos ipsos non tam accuratis adorantium precibus
quā incētia & sanctitate lætari: gratioresq; existimari: q delubris
eorū purā castāq; mentē: quā qui meditatū carmen intulerit. Sed
parendum est SENATVSVCONSULTO: quod ex utilitate publi-
ca placuit: ut consulis uoce sub titulo gratiarū agendarū boni prin-
cipes quæ facerēt recognoscerēt: mali q; facere deberēt. Id nunc eo
magis solēne ac necessariū ē: qd parēs noster priuatas gratiarū actio-
nes cohibet & cōprimit. ītercessurus ēt publicis si pmitteret sibi ue-
tare qd senatus iuberet. Vtrūq; Cæsar Auguste moderate: & quod
alibi tibi grās agi nō sinis: & qd hic sinis. nō. n. a te ipso tibi honor
iste: sed ab agētibus habet. cedis affectibus nr̄is. nec nobis munera
tua prædicare: sed audire tibi necesse ē. Sæpe ego mecū. P. C. tacitus
agitaui q̄lē quātūq; eē oporteret: cuius ditiōe nutūq; maria. terræ.
pax. bella gerent: cum iterea fingenti formantiq; mihi principem
quem æquata diis immortalibus potestas deceret: nunquam uoto

saltē cōcipere succurrit similem huic quē uidemus. Enituit aliqs ī bello: sed obsoleuit in pace, aliū toga: sed nō & arma honestarūt. re uerentiā ille terrore, alius amorē humanitate captauit. ille quæsitā domi gloriā ī publico, hic in publico partā domi pdidit. postremo adhuc nemo extitit cuius uirtutes nullo uitioꝝ cōfinio lederēt. At p̄icipi n̄ro quanta cōcordia: quantusq; cōcentus oīum laudū oīsq; gloriæ cōtigit: ut nihil seueritati eius hilaritate: nihil grauitati simplicitate: nihil maiestati humāitate detrahiēt. Iā firmitas iā p̄ceritas corporis iam honor capitis & dignitas oris: ad hoc ætatis īdeflexa maturitas: nec sine quodā munere deū festinantis senectutis insignibus ad augēdam maiestatem ornata Cæsaries nō ne lōge lateque p̄cipem ostētāt? Talem esse oportuit quē nō bella ciuilia nec armis oppressa, R. P. sed pax & adoptatio: & tandē exorata terris numina dedissent. An fas erat nihil differre iter impatorē quem homines: & quem dii fecissent? Quorū quidem in te Cæsar iudiciū & fauor tūc statim cum ad exercitum p̄ficisceris & quidem iusitato enituit. Nam cæteros principes aut largus cruor hostiarū: aut sinister uolatus auium cōsulentibus nunciauit. Tibi ascēdenti de more capitolium quāquā nō id agentium ciuium clamor ut iam principi occurrit. Siqdem omnis turba quæ limen īfederat ad īgressum tuū foribus reclusis iā qdem ut tunc arbitrabat deū: cæterū ut docuit euentus te cōsalutauit īperatorē, nec aliter a cunctis omen acceptū ē: nā ipse ītelligere nolebas: recusabas, n. īperare: recusabas qd̄ bene erat imperaturo. Igit̄ cogendus fuisti, cogi porro nō poteras nisi piculo patriæ: & mutatiōe reipu. obstinatū enī tibi nō suscipere īperium: nisi seruādū fuisset. Quare ego illū ipsū furorē motūq; castrensem reor extitisse: q̄a magna ui magnoq; terrore modestia tua uicenda erat. At sicut maris cælique tēperie turbines tēpestatesq; cōmēdāt: ita ad augēdā pacis tuæ gratiā: illū tumultū p̄cessisse credideri. Habet has uices cōdicio mortaliū: ut aduersa ex secūdis: ex aduersis secūda noscant. Occultat utrorūq; semina deus: & plærūq; bonorum malorūq; causæ sub diuersa specie latēt. Magūm qdē illud sæculo dedecus magnū reip. uulnus īpressum ē. Impator & parens generis humani obsessus captus īclusus: ablata mitissimo seni seruadoꝝ hoīum potestas: ereptūq; p̄icipi illud ī p̄cipatu beatissimū qd̄ nihil cogitur. Si tamē hæc sola erat ratio: quæ te publicæ salutis gubernaculis admoueret: p̄pe ē ut exclamē tāti fuisse. Corrupta ē disciplina castroꝝ: ut tu corrector emēdatorq; contingeres

inductū pessimū exēplum: ut optimū opponeret. Postremo coactus princeps quos nolebat occidere: ut daret principē q̄ cogi non posset. Olim tu qdē adoptari merebare: sed nescissemus quantū tibi deberet īperiū: si ante adoptatus esses. Expectatū est tēpus ī quo liqueret: nō tam accepisse te beneficium: quā dedisse. Cōfugit in sinū tuū cōcussa repu. ruenſq; īperiū sup̄ īperatōrē imperatoris tibi uoce delatū est. Imploratus adoptione & accitus es. Vt olim duces magni a peregrinis externisq; bellis ad opē patriæ ferendā reuocari solebant: ita filius ac parens uno eodēq; momēto rem maximā iuicē præstitistis. Ille tibi īperiū dedit: tu illi reddidisti. Solus ergo adhuc q̄ pro munere tanto paria accipiendo fecisti: imo ultro datem obligasti: cōmunicato. n. īperio sollicitior tu: ille securior factus ē. O nouū atq; iauditū ad prīcipatū iter: nō te ppria cupiditas pprius metus sed aliena utilitas: alienus timor prīcipē fecit. Videaris licet quod ē amplissimū cōsecutus iter hoīes: felicius tamen erat illud quod reliquisti: sub bono principe priuatus esse desisti. assumptus es ī laborū curarūq; cōsortium: nec te læta & p̄spera stationis istius: sed aspera & dura ad capessendā eā cōpulerunt. Suscepisti īperīū postq̄ alium suscepti pœnitebat. Nulla adoptati cū eo q̄ adoptabat cognatio: nulla necessitudo: nisi quod uterq; optimus erat: dignusq; alter eligi: alter eligere. Itaq; adoptatus es non ut prius alius atq; alius ī gratiā uxoris. adsciuit enī te filiū nō uictoricus sed princeps: eodemq; aīo diuus Nerua pater tuus factus ē: quo erat oīum. Nec decet aliter filiū adsumi: si adsumatā prīcipe. An senatū. po. q̄ ro. exercitus puincias socios trāsmisſurus uni: successorē e sinu uxoris accipias: sūmæq; potestatis hærედē tātū itra domū tuā quæras: nō p̄ totā ciuitatē circūferas oculos: & hunc tibi pximū: hunc cōiūctissimū existimes: quem optimū: quē diis simillimum iueneris? Impaturus oībus eligi d̄bet ex oībus. nō enī seruulis tuis dominū: ut possis eē cōtētus q̄si necessario hærēde: sed prīcipē ciuibus daturus īpator. Sup̄bum istud & regium: nisi adoptes eū quē cōstet īperatuz̄ fuisse et si nō adoptasses. Fecit hoc Nerua: nihil īteresse arbitratus genueris an elegeris: si p̄inde sine iudicio adoptēt̄ liberi ac nascūt̄: nisi tamē qd̄ ægore aīo ferūt hoīes quē prīceps paḡ feliciter genuit quā quē male elegit. Sedulo ergo uitauit hūc casū: nec iudicio hoīum sed deoz̄ etiā in cōsiliū assumpsit. Itaq; nō tua ī cubiculo sed in tēplo. nec ante genialē thoꝝ sed ante puluinar lous optimi maximi adoptio peracta est: qua tandem non seruitus nostra

sed libertas & salus & securitas fundabat. Sibi enī dii gloriā illam uendicauerūt. horꝝ opus: horꝝ illud īperiū: Nerua tamen minister fuit. Vterqꝫ qꝫ adoptaret tam paruit: quam tu qꝫ adoptabaris. Allata erat ex pānonia laurea id agentibus diis: ut iuicti īperatoris exortū uictoriæ īsigne decoraret. Hanc īperator Nerua ī gremio Iouis collocarat: cum repēte solito maior & augustior aduocata hoīum cōtione deorūqꝫ te filiū sibi hoc ē unicū auxilium fessis rebus assumpsit. Inde quasi deposito impio qua securitate: qua gloria lætus: nā quantulum refert deponas: an partiaris imperiū: nisi qd̄ difficilius hoc est: nō secus ac præsenti tibi īnixus: tuis humeris se patriamqꝫ sustētās tua iuuenta tuo robore īualuit. statī cōsedit omnis tumultus. Non adoptionis opus istud fuit: sed adoptati. atqꝫ adeo temere fecerat Nerua si adoptasset aliū. Obliti ne sumus: ut nūp post adoptionē nō desierit seditio: sed coepit: irritamētū istud iragē & fax tumultus fuisset nisi īcidisset ī te. An dubium ē ut dare nō posset imperiū īperator: qꝫ reuerentiā amiserat: Auctoritate eius effectum est cui dabatur. Simul filius simul Cæsar. mox īperator & cōsors tribuniciæ potestatis & oīa pariter & statī factus es: quæ proxime parēs uerus tantum ī alteꝝ filium cōtulit. Magnum hoc tuæ moderatio nis indicium: qd̄ nō solum successor īperii: sed particeps ē sociusqꝫ placuisti. nam successor ēt si nolis habēdus est: nō est habēdus socius nisi uelis. Credent ne posteri patricio & cōsulari & triūphali patre genitum cū fortissimum amplissimum amantissimum sui exercitū regeret: īperatorē nō ab exercitu factū: eidē cū germaniæ præsideret: germanici nomē hīc missū: nihil ipsū ut īperator fieret agitate: nihil fecisse nisi qꝫ meruit & paruit. Paruisti. n. Cæsar: & ad principatum obsego puenisti: nihilqꝫ magis a te subiecti animo factū est: quam quod īperare coepisti. iam Cæsar iam Impator iā germanicus absens & ignarus: & post tāta noīa quātū ad te ptinet priuatus. Magnum uideretur si dicerem: nescisti te Imperatorē futurum. eras Imperator: & esse te nesciebas. Vt uero ad te fortunæ tuæ nūcius uenit: malebas qꝫdem hoc esse quod fueras: sed non erat libere. An nō obsequeris principi ciuis: legatus imperatori: filius patri? Vbi deinde disciplina: ubi mos a maioribus traditus: quodcūqꝫ imperator munus iūgeret æquo animo paratoqꝫ subeundi? Quid. n. si prouincias ex puinciis: ex bellis bella mandaret: eodē illo uti iure cum ad īperium reuocet quo sit usus: cum ad exercitum miserit nihilqꝫ īteresse ire legatum: an redire principem iubeat: nisi qd̄

maior sit obsequii gloria in eo quam quis minus uelit. Augebat auctoritatem iubentis: in summum discrimen auctoritas eius adducta: utque magis parendum imperanti putares: efficiebatur: eo quod ab aliis minus parebatur. Ad hoc audiebas: senatus: populique consensum. Non unus Neruae iudicium illud: illa electio fuit: nam qui ubique sunt homines: hoc idem uotis expetebant: ille tantum iure principis occupauit: primusque fecit quod omnes facturi erant. nec hercule tantopere cunctis factum placeret: nisi placuisset antequam fieret. At quo temperamento potestatem tuam fortunamque moderatus es. imperator titulis & imaginibus & signis: ceterum modestia. labore. uigilantia. dux. & legatus. & miles cum iam tua uexilla tuas aquilas magno gradu anteires: neque aliud tibi ex illa adoptione: quam filii pietatem filii obsequium adsereres: longamque huic nomini aetatem: longam gloriam precarere. Te prudentia deorum primum in locum peruexerat: tu adhuc in secundo resistere atque et senescere optabas. Priuatus tibi uidebaris quamdiu imperator & alius esset. Audita sunt uota tua: sed in quantum optimo illi & sanctissimo seni utile fuit: quem dii caelo uendicauerunt: ne quod post illud diuinum & immortale factum mortale faceret. Deberi quippe maximo operi hanc uenerationem: ut nouissimum esset: auctoremque eius statim consecrandum: ut quandoque iter posteris quaereretur: an illud iam deus fecisset. Ita ille nullo magis nomine publicus parens: quam tuus ingens gloria ingenisque fama cum abunde expertus esset: quam bene humeris tuis sederet imperium: tibi terras: te terris reliquit eo ipso carus omnibus ac desiderandus: quod prospexerat ne desideraret. Quae tu lachrymis primum ita: ut filium decuit: mox templi honestasti: non imitatus illos qui hoc idem: sed alia mente fecerunt. Dicauit caelo Tiberius Augustum: sed ut maiestatis numen induceret: Claudium Nero: sed ut irrideret: Vespasianum Titus: Domitianus Titum: sed ille ut dei filius: hic ut frater uideretur. Tu sideribus patrem intulisti non ad metum ciuium: non in contumeliam numinum: non in honorem tuum: sed quae deum credis. Minus est hoc: cum fit ab his: qui & sese deos putant. Sed licet illum aris puluinaribus. flamine colas: non alio magis tamen deum & facis & probas: quam quod ipse talis es. in principe. nam quae electo successore fato concessit una itemque certissima diuinitatis fides est bonus successor. Num ergo tibi ex immortalitate patris aliquid arrogantiae accessit? Num hos proximos diuinitate parentum desides ac superbos: potius usque illos ueteres & antiquos aemuleris? qui hoc ipsum imperium cuius pulsati fugatique: non aliud maius habebatur indicium: quam si triumpharetur.

Ergo sustulerāt animos & iugū excusserāt: nec iam nobiscū de sua libertate: sed de nra seruitute certabāt. ac ne inducias qdē nisi æq̄s cōdiciōibus inibant: legesq; ut acciperēt dabāt. At nūc rediit oībus terror & metus & uotū impata faciēdi. uidet. n. romanū ducē unū ex illis ueteribus & priscis: qbus īperatoriū nomē addebāt cōrecti cædibus cāpi: & īfecta uictoriis maria accipimus obsides ergo non emimus: nec īgētibus dānis īmensisq; mūeribus pascimur: ut uicerimus. rogāt. supplicāt. largiur. negāus utrūq; ex īpii maiestate: agūt grās q̄ īpetrauerūt: nō audēt queri qbus negatū ē. An audeāt? q̄ sciāt te adsedisse ferocissimis populis eo ipso t̄pre qd̄ amicissimū illis: difficillimū nobis. cū danubius ripas gelu iūgit: duratusq; glacie īgētia tergo bella trāsportat: cū fere gētes nō telis magisq; suo cælo: suo sidere armāt. Sed ubi ī pxio tu: nō secus at si mutatæ tēporū uices eēnt: illi qdē latibulis suis clausi tenebāt: nra agmia pcursa re ripas: & aliena occasiōe si pmitteres uti: utroq; hyemē suā barbaris gaudebāt. Hæc tibi apd̄ hostes ueneratio: qd̄ apud milites? q̄ admirationē quē admodū cōparasti? cū tecū iediā tecū ferrent siti: cū ī illa meditatiōe cāpestri militaribus turinis īperatoriū puluerē sudorēq; misceres. nihil a cæteris nisi robore ac p̄stātia libero Marte nūc cōinus tela librares: nūc uibrata suscipes: alacer uirtute militū & lætus: quotiēs aut cassidi tuæ aut clipeo grauior īctus īcideret. laudabas qp̄pe feriētes: hortabarīsq; ut auderēt: & audebāt iā cum spectator q̄ ī eūtiū certamīa uiroz̄ arma cōpōeres: tela tēptares: ac si qd̄ durius accipiēti uideret: ipse uibrares. Quid cū solatiū fessis. ægris opē ferres? Nō tibi moris tua inire tētoria nisi cōmilitonum āte iustrasses: nec requiē corpori nisi post oēs dare. Hac mihi admirationē dignus īpator nō uideret: si īter Fabricios & Scipiōes & Camillos talis esset: tunc enī illū imitatiōis ardor sempq; melior aliq; accenderet. postquā uero studium armoz̄ a manibus ad oculos: ad uoluptatē a labore translātū est: postquā exercitatiōibus nostris nō ueteranoz̄ aliquis cui decus muralis aut ciuica: sed græculus magister assistit: quā magnū est ex oībus patrio more patria uirtute lætari: & sine æmulo ac sic exēplo secū certare: secū cōtēdere: ac sicut īperat solus solū ita esse q̄ debeat īperare. Nōne incunabula hæc tibi Cæsar & rudimēta cū puer admodū p̄thica lauro gloriā patris augens: nomēq; germanici iā tum mererere: cū ferociam superbiāq; parthorū ex proximo auditus magno terrore cohiberes: rhe-nūq; & Euphratem admiratiōis tuæ fama coniungeres: cum or-

beni terrarū nō pedibus magisq̄ laudibus pagrares: apud eos semp
maior & clarior q̄bus postea cōtigisses: & necdū īperator: necdū
dei filius eras. Germaniāq̄ cū plurimā gentes ac p̄pe īfinita uasti-
tas interiacentis soli: tū Pyreneus, alpes, īmensiq̄ alii mōtes nisi his
cōpararentur muniūt dirimuntq̄: per hoc oē spatium cū legiones
duceres: seu potius tāta uelocitas erat: raperes, sed non uehiculum
unq̄ nō equū respexisti, leuis hic non subsidiū itineris sed decus: &
eū subsequēbat: ut cuius nullus tibi usus nisi cū die statiuorū p̄xi-
mū cāpum alacritate discursu puluere attolleres. Initiū laboris mi-
rer an finem? multū est quod p̄seuerasti: plus tamē quod nō timui-
sti: ne p̄seuerare nō posses. Nec dubito q̄n ille q̄ te īter illa germāiā
bella ab hispania usq̄ ut ualidissimū p̄sidium exciuerat: iners ipse
alienisq̄ uirtutibus tunc quoq̄ iuidus īperator cū ope eorū indige-
ret: tantā admirationē tui nō sine quodam timore cōceperit: quan-
tam ille genitus Ioue post labores duarūq̄ īperia regi suo indomi-
tus semp indefessusq̄ referebat: cū aliis super alias expeditionibus
itinere illo dignus inuenireris. Tribunus uero disiunctissimas ter-
ras teneris adhuc annis uiri firmitate lustrasti: iā tunc p̄monente
fortuna ut diu penitus perdisceres: quæ mox p̄cipere deberes. Neq̄
enī p̄spexisse castra breuēq̄ militiā quasi transisse cōtentus ita egi-
sti tribunū: ut esse statim dux posses: nihilq̄ discendū haberes tem-
pore docendi. Cognouisti per stipēdia decem mores gentiū: regio-
nū situs: opportunitates locorū: & diuersam aquarū cæliq̄ tēperiē
ut patrios fōtes patriūq̄ sidus ferre cōsuesti, quotiens equos, quoti-
ens emerita arma mutasti. Veniet ergo tempus quo posterī uisere:
uisendū tradere minoribus suis gestient: q̄s sudores tuos hauserit
cāpus: quæ refectiōes tuas arbores: quæ somnū laxa p̄texerint: q̄d
deniq̄ tectum magnus hospes īpleueris ut tunc ipsi tibi ingentiū
ducū sacra uestigia iisdem in locis mōstrabant. Verū hęc oli: īpræ-
sentia q̄dē q̄sq̄ paulo uetustior miles: hic te cōmilitōe censef̄ quo-
tus, n. q̄sq̄ cuius tu nō ante cōmilito q̄ īperator. Inde est quod p̄pe
oēs noīe appellas: q̄d singulorū fortia facta cōmemoras, hęc habēt
adnumeranda tibi p̄ rep. uulnera: quibus statim laudator & testis
cōtigisti. Sed magis p̄dicanda moderatio tua: q̄d īnutritus bellicis
laudibus pacē amas: nec q̄a uel pater tibi triūphalis uel adoptionis
tuæ die dicata capitolino Ioui laurus: iccirco ex occasiōe oī q̄ris tri-
umphos. Nō times bella nec puocas. Magnū est Imperator Augu-
ste magnū ē stare in danubii ripa si trāseas certū triumphī: nec de-

certare cupere cū recusantibus: Quorū alterū fortitudīe: alterū mo-
deratiōe efficit. Nā ut ipse nolis pugnare moderatio: fortitudo tua
præstat ut neq; hostes tui uelint. Accipiet & ergo aliquādo capitoli-
um nō inimicos currus. nec falsæ simulacra uictoriæ: sed imperatore
uerā ac solidā gloriā reportante tranquillitatē: & tamē cōfessa hostiū
obsequia: ut uicēdus nemo fuerit. pulchrius hoc oībus triūphis: neq;
n. unq; nisi ex cōtēptu imperii nostri factū ē ut uinceremus. Quod si
quis barbarus rex eo insolētiæ furorisq; pcesserit: ut irā tuā indignatio
nēq; mereat: nā ille siue iterfuso mari. seu flūinibus imēsis. seu p̄ci-
piti mōte defēdit: oīa hæc tā p̄na tāq; cedētia uirtutibus tuis senti-
et ut subsedisse mōtes: flumīa exaruisse: interceptū mare: illatasq; si-
bi nō classes nostras: sed terras ipsas arbitret. Videor iā cernere nō
spoliis puīciæ: & extorto sociis auro: sed hostibus armis captorū
que regū cathenis triūphū grauē. Videor īgentia ducū noīa nec in
decora noībus corpora uocitare. Videor itueri ī māibus sequentē:
mox ipsū te sublimē istātemq; curru domitæ gētiū tergo: atē cur-
rū aut clipeos: quos ipse pfoderis. Nec tibi opīa defuerint: si quis
regū uenire in manus audeat: nec mō tælog; tuorū: sed etiam. ocu-
log; minarumq; coniectum toto campo totoq; exercitu opposito
perhorrescat. Meruisti proxima moderatione: ut quādocunq; te
uel inferre uel propulsare bellum coegerit imperii dignitas: non
ideo uicisse uidearis: ut triumphares: sed triumphare quia uiceris.
Aliud ex alio mihi occurrit. quam speciosū est. n. quod disciplinā
castrorum lapsam extictāq; refouisti. depulso prioris sæculi malo.
inertia. & cōtumacia & dedignatione parendi. Tutum est reueren-
tiam. tutū caritatem mereri: nec ducum quisquam aut nō amari a
militibus: aut amari timet. & inde offensæ gratiæq; pariter securi
instāt operibus: adsunt exercitationibus: arma moenia uiros aptāt:
quippe non is princeps qui sibi imminere: sibi intēdi putet: quod
in hostes paretur. quæ persuasio fuit illorum: qui hostilia cum fa-
cerent: timebant. Eodē ergo tempore militaria studia: nec aīos: mo-
do: sed & corpora ipsa languescere: gladios etiam incuria hebetari
retundique gaudebant. duces porro nostri nō tā regum cæterorū:
quam suorū principū īsidias: nec tā hostiū: q̄ commilitonū manus
ferrumq; metuebāt. Est hæc natura sideribus: ut pua & exilia uali-
dorū exortus obscuret. similiter ipatoris aduētū legatorū dignitas
inūbrat: tu tamē maior oībus q̄dem eras: sed sine ullius dimminu-
tione maior: eādē auctoritatem præsentē te quisque quam ab-

sente retinebat. qn̄ ēt plerisq; ex eo reuerētia accesserat : qđ tu quoque illos reuerebare. Itaq; p̄inde sūmis atq; īsimis carus. sic īpatorē cōmilitonēq; miscueras ut studiū oīum laborēq; & tāq; exactor intenderes: & tāq; p̄iceps sociusq; releuares. Felices illos quoq; fides & īdustria nō p̄ īternūcios & īterp̄tes: sed ab ipso te: nec auribus tuis: sed oculis p̄bāt. cōsecuti sūt: ut absens quoq; de absētibus nemini magisq; tibi crederes. lā te ciuiū desideria reuocabāt: amorēq; castroꝝ supabat caritas patriæ. iter īde placidū ac modestū: ut plane a pace redeūtis. Nec uero ergo ī laudibus tuis ponā qđ aduētū tuum: nō p̄r qđ nō maritus expauit. affectata aliis castitas: tibi īgenita & īnata: īterq; ea q̄ īputare nō possis. Nullus ī exigendis uehicularum tumultus: nullū circa hospitia fastidium. ānona quæ cæteris. ad hoc cōitatus accīctus & parēs. diceres magnū aliquē ducē ac te potissimū ad exercitus ire. adeo nihil aut certe parē itererat iter īpatorē factū & futurū. Quā dissimilis nup̄ alterius p̄cipis trāsitus: si tamē trāsitus ille nō populatio fuit: cū abactus hospitū exerceret: oīaq; dextra leuaq; pusta & attrita: ut si uis aliq; uel ipsi illi barbari: quos fugiebat īciderent. Persuadēdū p̄uiciis erat illud iter domitiani fuisse nō p̄cipis: itaq; nō tā p̄ tua gloria: q̄ p̄ utilitate cōi edicto subiecisti: qđ ī utrūq; uestꝝ eēt īp̄sū. Adsuescat īpator cū īpio calculū ponere. sic exeat: sic redeat tanq; rationē redditurus: edicat qđ absūperit: ita fiet: ut nō absūat qđ pudeat dicere. Præterea futuri p̄cipes uelīt: nolīt: sciāt tātū constat: p̄positisq; duobus exēplis meminerīt p̄ide cōiecturā de moribus suis hoīes eē facturos: p̄ hoc uel illud elegerint. Nōne his tot tātisq; meritis nouos aliquos honores: nouos titulos merebare? at tu ēt nomē patris patriæ recusas. Quā lōga nobis cū modestia tua pugna: quā tarde uicimus. Nomē illud qđ alii p̄rio statī p̄cipatus die īpatoris & Cæsaris receperūt: tu usq; eo distulisti: donec tu quoq; beneficioꝝ tuorū p̄cissimus æstiator iā te mereri fatereris. Itaq; soli oīum cōtigit tibi ut p̄ patriæ esses āteq; fieres. erās. n. ī aīs in iudiciis nostris: nec publicæ pietatis intererat qđ uocarere nisi qđ ingrata sibi uidebat: si te īpatorē potius uocaret & cæsare: cū patrē expiret. Quod qđē nomē q̄ benignitate: q̄ īdulgētia exerces: ut cū ciuibus tuis q̄si cū liberis parens uiuis. Vt reuersus imperator q̄ priuatus exieras: agnoscis agnosceris: eosdē nos eundē te putas: par oībus: & hoc tantū cæteris maior quo melior. Ac primū q̄ dies ille quo expectatus desideratusq; urbē tuā ingressus es. lam hoc ipsum qđ ingressus es: q̄ mi-

rum lætumq;: nā priores inuehi & importari solebant nō dico qua-
driiugo curru & albentibus eqs: sed humeris hominū: qđ arrogan-
tius erat. Tu sola corporis p̄ceritate elatior aliis & excelsior: nō de
patientia n̄ra quēdā triūphū: sed de supbia p̄cipū egisti. Ergo nō
ætas quēq; nō ualitudo nō sexus retardauit: quominus oculos ī soli-
to spectaculo īpleret. Te puuli noscere: ostentare iuuenes: mirari se-
nes: ægri quoq; neglecto medentiū īpio ad cōspectū tui: q̄si ad salu-
tē sanitatemq; p̄repe. Inde alii se satis uixisse te uiso te recepto: alii
nūc magis eē uiuendū p̄dicabāt. Fœmias etiā tūc fœcūditatis suæ
maxia uoluptas subiit: cū cernerēt cui p̄cipi ciues: cui īpatori mi-
lites pepissent. Videres referta tecta: ac laborātia: ac ne eū qđē ua-
cātē locū: qđ nō nisi suspensū & īstabile uestigiū capet: oppletas ūdi-
que uias: āgustūq; tramitē relictū tibi alacrē hīc atq; īde populum:
ubiq; par gaudiū paremq; clamorē, tā æqualiter ab oībus ex aduē-
tu tuo læticia p̄cepta ē: qđ oībus uenisti: qđ tamē ipsa cū īgressu tuo
creuit: ac p̄pe ī sigulos gradus adaucta ē. Gratū erat cūctis: qđ sena-
tū osculo exciperes: ut dimissus osculo fueras: gratum qđ equestris
ordinis decora honore noīum sine mōitore signares gratum qđ tā-
tum ultro cliētibus salutatis qđsdā familiaritatis notas adderes: gra-
tius tamē qđ sensim & placide: & quantum respectantiū turba pa-
teret īcederes: qđ occurstantiū populus te quoq;: te imo maxie asta-
ret: qđ p̄rio statū die latus tuū crederes oībus neq; n. stipatus satelli-
tū manu: sed circūfusus ūdiq;: nunc senatus: nūc equestris ordinis
flore: p̄ut alterutq; frequentiaē genus īualuisset: silentes q̄etosq; li-
ctores tuos subsequere. nā milites nihil a plebe hītu: trāq̄llitate:
modestia differebāt. Vbi uero cepisti capitoliū ascendere: qđ læta
oībus adoptiōis tuæ recordatio: qđ peculiare gaudium eorū: qđ te pri-
mi eodē loco salutauerūt īperatorem. q̄nēt deū ipsum tuum p̄cipu-
am uoluptatē operis sui p̄cepisse credideri. Vt qđdem īisdē uestigiis
īstitisti: q̄bus parens tuus īgens illud deorū platurus arcanum: quæ
circūstatiū gaudia: qđ recens clamor: qđ similis illi dies: qđ hunc genu-
it diem: ut plena altaribus, augusta uictimis cuncta: ut in unius sa-
lute collata oīum uota: cū sibi se ac liberis suis ītelligerēt p̄cari:
quæ p̄ te p̄carent. Inde tu in palatiū qđdem: sed eo uultu: sed ea mo-
deratione: ut si priuatam domū peteres: cæteri ad penates suos qđ-
que iteraturus gaudii fidē ubi nulla necessitas gaudēdi ē. Oneras-
set aliū eiusmodi ītroitus: tu quotidie admirabilior & melior. Ta-
lis deniq;: quales alii principes futuros se tantum pollicētur. Solū

ergo te cōmendat augetq; tēporis spaciū. iūxisti enī ac miscuisti res diuersissimas securitatē olim imperātis: & incipientis pudorem. Nō tu ciuium amplexus ad pedes tuos deprimis: nec osculū manu reddis. Manet imperatori quæ prioris humanitas. incedebas pedibus: incedis. lætabaris labore: lætaris. eademq; oīa illa circa te. nihil ipso te fortuna mutauit. liberę est ingrediente per publicū p̄cipe subsistere. occurrere. comitari. præterire. Ambulas iter nos nō q̄si cōtingas. & copiā tui nō ut iputes facis. Hæret lateri tuo q̄squis accessit: finēq; sermoni suus cuiq; pudor: nō tua superbia facit. Regimur q̄dē a te & subiecti tibi: sed quēadmodum legibus sumus. Nā & illæ cupiditates nostras libidineq; moderant: nobiscū tamen & inter nos uersant. Emines: excellis: ut honor: ut potestas: quæ sup hoīes q̄dem: hoīum sunt tamen. Ante te principes fastidio nostri & quodā æqualitatis metu usum pedū amiserant. illos ergo humeri ceruicesq; seruoꝝ super ora nostra: te fama: te gloria: te ciuiū pietas super ipsos p̄cipes uehunt. te ad sidera tollit humus: ita coīa & cōfusa p̄cispis uestigia. Nec uereor. P. C. ne longior uidear: cū sit maxie optandū: ut ea p̄ q̄bus agunt̄ principi gratiæ multa sint: quæ q̄dē reuerentius fuerit itēgra. illibataq; cogitatiōibus uestris reseruari: quā carptim breuiterq; p̄stringi: q̄a fere sequit̄: ut illa q̄dem de quibus taceas: tanta quanta sunt: esse uideantur. Nisi uero leniter attingi placet locupletatas tribus datumq; cōgiariū populo: & datū totum: cum donatiui partem milites accepissent. An mediocris animi est his potius repræsentare q̄bus magis negari pōt? Quāq; i hac quoq; diuersitate æqualitatis ratio seruata est: æquati sunt enī. populo milites eo quod partem sed priores: populus militibus quod posterior sed totum statim accepit. Eninvero qua benignitate diuisum est: quantæ curæ tibi fuit: nequis expers liberalitatis tuæ fieret? Datum est his qui post edictum tuum in locum erasoꝝ subditi fuerāt: æquatiq; sunt cæteris illi etiā q̄bus nō erat p̄missum. Negotiis aliq; ualitudine alius. hic mari. ille fluminibus distinebat: expectatū est p̄uisumq; ne q̄s æger ne q̄s occupatus ne q̄s deniq; lōge fuisset. ueniret quisq; cū uellet: ueniret q̄sq; cum posset. Magnificū Cæsar & tuū disiunctissimas terras munificentiæ igenio uelut admouere: imēsaq; spatia liberalitate cōtrahere: intercedere casibus: occurfare fortunæ: atq; oī ope adniti ne quis e plebe romana dāte cōgiariū te hoīem magis sentiret se fuisse q̄ ciuē. Aduentante cōgiarii die obseruare p̄cispis egressum in publicū: insidere examina infā

tiū futurūq; populus solebat: labor parētibus erat ostētare puulos
īpositosq; ceruicibus adulātia uerba blādasq; uoces edocere. redde
bāt illi quæ monebāt: ac pleriq; irritis p̄cibus surdas p̄cipis aures
adstrepebāt: ignariq; qd rogassent: qd nō īpetrassent: dōec plane sci
rēt: differebāt. Tu ne rogari qdē sustinuisti. Et q̄q; lætissimū oculis
tuis esset cōspectu rōanæ sobolis īpleri: oēs tamē āte q̄ te uiderēt
adirētue: recipi īcidi iussisti: ut iā īde ab īfantia parentē publicū mu
nere educatiōis expirent: crescerēt de tuo q̄ crescerēt tibi: alimētis
que tuis ad stipendia tua puenirent: tantūq; oēs uni tibi: quātū pa
rētibus suis q̄q; deberet. Recte Cæsar qd̄ spem romāi noīs sūpti
bus tuis suscipis. nullū est. n. magno p̄cipe īmortalitatēq; meritu
ro īpendii genus dignius: q̄ quod erogat in posteros. Locupletes
ad tollēdos liberos īgentia p̄mia & pares p̄cænæ cohortant. paupi
bus educandis una rō est: bonus p̄iceps. Hic fiducia sui p̄creatos
nisi larga manu fouet: auget: āplectit: occasum īperii occasū reipu.
accelerat: frustra p̄iceps plebe neglecta ut defectū corpore caput
nutatūq; instabili p̄dere tuet. Facile est coniectare qd̄ p̄ceperis
gaudiū: cum te parētum. liberorū. senum. infantū. puerorū clamor
exciperet. Hæc prima puulorū ciuiū uox aures tuas imbuit: q̄bus
tu daturus alimēta hoc maximū præstitisti ne rogarēt. Super om
nia est tamen: quod talis es ut sub te liberos tollere libeat expediat
nemo iā parēs filio: nisi fragilitatis humanæ uices horret: nec inter
īsanabiles morbos principis ira numeratur. Magnum qdā ē edu
candi incitamentum tollere liberos in spem alimentorum in spem
congiorum: maius tamen in spem libertatis in spem securitatis
Atque adeo nihil largiatur princeps: dum nihil auferat: nō alat: dū
nō occidat: nec deerūt q̄ filios cōcupiscāt. Cōtra largiat & auferat:
alat & occidat: næ ille ī tā breui tēpore effecerit: ut oēs nō postero
rū modo: sed sui parentūq; poeniteat. Quo circa nihil magis in tua
tota liberalitate laudauerim: quam quod cōgiarium das de tuo: ali
menta de tuo. neq; a te liberi ciuium ut ferarū catuli sanguīe & cæ
dibus nutriūt. qd̄q; gratissimū est accipiētibus: sciūt dari sibi quod
nemini est ereptū: locupletatisq; tā multis paupiorē esse factū prin
cipem tantū: quanquā nec hunc quidem: nam cuius est qcquid est
oīum: tantū ipse quantum omnes habet. Alio me uocat numerosa
gloria tua: alio autē: q̄si uero iā satis ueneratus miratusq; sim: quod
tantum pecuniam profudisti: non ut flagitii tibi conscius ab inse
ctatiōe eius auerteres famā: nec ut tristes hoīum mœstosq; sermōes

lætiorē materia detineres: nullā cōgiario culpam: nullam alimentis
crudelitātē redemisti: nec tibi bene faciēdi fuit cā: ut quæ male fe
ceras impune fecisses: amor impendio isto: non uenia quæ sita est.
P. q. R. obligatus a tribunali tuo non exoratus recessit. Obtulisti
enim congiarium gaudentibus gaudens securusq; securis. qd̄q; an
tea princeps ad odium sui leniendū tumentibus plebis animis ob
iectabant: id tutam innocens populo dedisti: quam populus acce
pit. Paulo minus. P. C. quinq; milia ingenuorum fuerunt quæ libe
ralitas principis nostri conquisiuit: inuenit: adsciuit: hi subsidium
bellorum ornamētum pacis publicis sumptibus aluntur: patriam
que non ut patriam tantum: uerum ut altricem amare condiscūt.
Ex his castra. ex his tribus replebuntur: ex his quandoq; nascentur
quibus alimentis opus non sit. Dent tibi cæsar ætatem dii quam
mereris: seruentque animum quem dederunt. & quanto maiorem
infantium turbam iterum atque iterum uidebis incidi: augetur
enim quotidie & crescit: non quia cariores parentibus liberi: sed
quia principi ciues: dabis congiaria si uoles: illi tamen propter te
nascuntur. Instar ego perpetui congiarii reor affluentiam annonæ
huius aliquando cura Pompeio non minus addidit gloriæ: q̄ pul
sus ambitus campo: exactus hostis mari: oriens triūphis occidēsq;
lustratus. Nec uero ille ciuilius q̄ parēs noster: auctoritate. cōsilio.
fide reclusit uias: portus patefecit: itinera terris littoribus mare lit
tora mari reddidit: diuersasq; gētes ita cōmercio miscuit: ut qd̄ ge
nitū esset usq; id apud oēs natū esse uideret. Nō ne cernere dat: ut
sine ullius iniuria oīs usibus nostris ānus exuberet: q̄ppe nō ut ex
hostico raptæ pituræq; in horreis messēs neq; quā queritātibus so
ciis auferunt deuehūt ipsi qd̄ terra genuit: quod sidus aluit: qd̄ an
nus tulit: nec nouis indictionibus p̄ssi ad uetera tributa deficiunt.
Emit fiscus qcqd̄ uidef̄ emere: inde copiæ. inde ānona de qua inter
licentē uendentēq; cōueniat: inde hic satietas: nec fames usq;. Aegy
ptus alēdis augendisq; seminibus ita gloriata est: ut nihil imbribus
cæloq; deberet: si qd̄ p̄prio semp̄ āne p̄fusa: nec alio genere aqua
rum solita p̄guescere: quā quas ipse deuexerat: tātis segetibus idue
bat: ut cū feracissimis terris q̄si nunq; cessura certaret. hæc iopia si
citate usq; in iuriā sterilitatis exaruit: qa piger nilus cūctāter alueo
sefe ac languide extulerat: ingētibus quoq; tūc qd̄ ille fluminibus
cōferendus. hinc pars magna terræ mergi palanti amne consueta
alto puluere incanduit. frustra tūc ægyptus nubila optauit: cælūq;

respexit: cū ipse foecunditatis parēs cōtractior & exilior nūsdē ubertatis eius angustiis qbus abundantia suā cohibuisset. Neq; enī solū uagus ille expāditor amnis itra usurpata sēp colliū substiterat atq; hæserat: sed supino, etiā ac detinēti solo nō placido se molliq; lapsu refugū abstulerat: nec dū satis humentes terras addiderat aren- tibus. Igit̄ iundatione idest ubertate regio fraudata sic opē Cæsaris iuocauit: ut solet annē suū: nec longius illi aduersorū fuit spacium q̄ dū nunciat. Tam uelox Cæsar potētia tua est: tāq; i oīa pariter i- tenta bonitas & accicta: ut tristius aliqd̄ sæculo tuo passis ad reme- diū salutēq; sufficiat ut scias. Omnibus eqdē gentibus fertiles ānos grataq; terras precor: crediderī tamē p hunc ægypti statū tuas for- tunā uires expiri: tuāq; uigilantiā expectare uoluisse. Nam cum oīa ubiq; secūda merearis: nōne manifestum ē: si qd̄ aduersi cadat: tuis laudibus tuisq; uirtutibus materiē cāpūq; prosterni: cū secūda feli- ces: aduersa magnos pbent. Percrebuerat antiquus urbē nostrā nisi opibus ægyptiali sustentariq; nō posse: supbiebat uentosa & infō- lēs natio: qd̄ uictorē qdē populū pasceret tamen: quodq; i suo flu- miē i suis manibus uel abūdantia nostra uel fames eēt. Refudimus nilo suas copias: recepit frumēta quæ miserat: deportataq; messes reuexit. Discat igit̄ ægyptus: credatq; expimento: nō alimēta se no- bis sed tributa præstare: sciat se nō esse. P. R. necessariā: & tamē ser- uiat. Post hæc si uolet nilus amet alueum suū: & fluminis modum seruet. nihil hoc ad urbē: ac ne ad ægyptū qdem: nisi ut ide nauigia inania & uacua & similia redeūtibus: hīc plena & onusta & q̄lia so- lent uenire mittantur: cōuersoq; munere maris hinc potius uēti se- rétes & breuis cursus optent. Mirū cæsar uideret̄ si desidē egyptū cessantēq; nilū nō sensisset urbis ānona: quæ tuis opibus tua cura usq; illuc redundauit: ut simul pbaret̄: & nos ægypto posse: & no- bis ægyptū carere nō posse. Actum erat de foecundissima gente si libera fuisset: pudebat sterilitatis īsolitæ: nec minus erubescerat fa- me: quam torquebat̄: cum pariter a te necessitatibus eius pudoriq; subuētū est. Stupebāt agricolæ plena horrea: quæ nō ipi referuissent: qbus de campis illa subuecta messis: quæue i ægypti parte alius an- nus. Ita beneficio tuo nec maligna tellus: & obsequens nilus ægy- pto qdē læpe: sed gloriæ nostræ nūq̄ largior fluxit. Quam nūc iu- uat puincias oēs i fidē nostrā dicionēq; uenisse: postq̄ contigit pri- ceps terrarū: qui foecunditatem nunc huc nunc illuc: ut tempus & necessitas posceret: trāsferret referretq; qui diremptā mari gentē

ut partē aliquā populi plebisq; romanæ aleret ac tueret. Et cælo q; dem nunq; benignitas tâta ut oēs simul terras uberet foueatq;. hic oïbus pariter si nō sterilitatē: at mala sterilitatis exturbat. hic si non foecunditatē: at bona foecunditatis iportat. hic æternis com meatibus orientē occidentemq; cōnectit: ut quæ ferunt: quæq; expetunt: omnes gentes & discant: iticē capiant: quanto libertate discordi seruiētibus sit utilius unū eē cui seruiant. Quippe discretis q; dem bonis oïum sua cuiusq; ad singulos mala: sociatis autem atq; pmixtis singulor; mala ad neminē: ad oēs oia bona pertinet. Sed siue terris diuinitas quædā: siue aliq; annibus genius: & solū illud & flumen ipm precor: ut hac principis benignitate contentū molli gremio semina recondat: multiplicata restituat: non equidē reposcimus foenus: putent tamen esse soluendū: fallacem q; unius anni fidē oïbus ānis oïbusq; postea sæculis tanto magis: quia nō exigimus: excuset. Satis factū: qua ciuiū: q; socior; utilitatibus. Visum est spectaculū iude nō enerue: nec fluxū: nec q; animos uiroꝝ molliret & frāgeret: sed qd' ad pulchra uulnera cōtemptūq; mortis accenderet: cū i seruoꝝ et noxiore q; corporibus amor laudis & cupido uictoriæ cerneret. Quā deide i edendo liberalitatē: quā iusticiā exhibuit: omni affectione: aut itactus: aut maior. Impetratū est qd' postulabas: oblatum qd' nō postulabas. istitit ultro: & ut cōcupisceremus admonuit. Ac sic quoq; plura iopinata: plura subita. iam q; libera spectantiū studia: q; securus fauor. Nemini impietas ut solebat obiecta: qd' odisset gladiatorē. nemo spectator spectaculum factus miseras uoluptates unco & ignibus expiauit. Demens ille ueriq; honoris ignarus: q; crimina maiestatis i harena colligebat: ac se despici & contēni: nisi etiā gladiatores eius ueneremur. sibi maledici: in illis suā diuinitatē: suum numē uiolari i terpretabas cum se idē qd' deos: idē gladiatores qd' se putabat. At tu Cæsar q; pulchre spectaculū pro illo nobis execrabili reddidisti. uidimus delator; iudicium q; si grassator; quasi latronum. non solitudinē illi nouiter: sed templū sed fore insederant. nulla iam testamēta secura: nullus status certus: non orbitas: non liberi pderant. Auxerat hoc malū principū auaricia. Aduertisti oculos atq; ut ante castris: ira postea pacē foro reddidisti. excidisti intestinum malū: & prouida seueritate cauisti: ne fūdata legibus ciuitas euerfa legibus uideretur. licet ergo cum fortuna tū liberalitas tua uisenda nobis præbuerit: ut præbuit nunc ingentia robore uiroꝝ & pares animos. nunc imanitatē ferax: nunc māluetudinē

incognitā: nūc secretas illas & arcanas ac sub te primū cōes opes: ni-
hil tūc gratius nihil sēculo dignius: q̄ qd̄ cōtigit d̄sup itueri dela-
toꝝ sup̄ia ora: retortasq; ceruices agnoscebāus & fruebamur: cū ue-
lut piaculares publicæ sollicitudis uictimæ supra sāguinē noxiore
ad lenta supplicia grauioresq; pœnas ducerēt. Cōgesti sūt i nauigia
rapti cōquisita ac tempestatibus dediti: abirent: fugerentq; uastatas
delatōibus terras ac si quē fluctus ac procellæ scopulis reseruassēt:
hic nuda saxa & inhospitale littus icoleret: ageret durā & anxiam ui-
tam: relictaq; post tergū totius generis humani securitate mœre-
ret. Memoranda facies delatoꝝ classis permessa omnibus uentis:
coactaq; uela tēpestatibus pādere: iratosq; fluctus sequi quoscunq;
i scopulos detulissent. Iuuabat prospectare statim a portu sparsa na-
uigia: & apud illum ipsū mare agere principi gratias: qui clāmentia
sua salua ultionē hoium terrarūq; diis maris cōmendasset. Quan-
tum diuersitas tempore possit tum maxime cognitum est: cum iis
dem quibus antea cautibus inocentissimis quisq; tunc nocentissi-
mus adfigeretur: cūq; insulas omnes quas modo senatorum: iā de-
latoꝝ turba cōpleret: quos qdem nō in præsens tantum: sed i æter-
num repressisti mille pœnare idagine inclusos ereptura alienas pe-
cunias eunt: perdant quas habent. expellere penatibus gestiunt: su-
is exturbent: neq; ut atea: exanguē illā & ferreā frontē neq; cō-
uulnerādā præbeāt punctis: & notas suas rideant: sed spectēt paria
præmio dāna nec maiores spes quā metus habeāt: timeantq; quātū
timebant. Ingēt: qdē aīo diuus Titus securitati nostræ: ultioiq; p-
spexerat: ideoq; numinibus æquatus ē. sed quāto tu quandoq; di-
gnior cælo: qui tot res illi adiecisti: ppter quas illū deum fecimus.
Id hoc magis arduū fuit: qd̄ i perator Nerua te filio te successore di-
gnissimus: p quē magna qdā edicto Titi adstruxerat: nihilq; reliq;
se tibi uidebat: q̄ tā multa excogitasti: ut si ante te nihil eēt iuentū.
Quæ sigula q̄tū tibi gratiæ dispēsata adiecissēt. at tu simul oīa pfu-
disti: ut sol & dies nō pte aliq;: sed statī totus: nec uni aut alteri: sed
oībus in cōmune pferēt. Quā iuuat cernere ærarium silens & quie-
tum: & quale ante delatores erat. nunc templum illud: nunc uere
deus: non spoliarium ciuium: cruentarūq; prædarum sæuum rece-
ptaculum: ac toto in orbe terrarū adhuc locus unus i quo optimo
principe boni malis impares essent. Manet tamen honor legum:
nihilque ex publica utilitate conuulsum. nec pœna cuiquam re-
missa: sed addita est ultio: solūq; mutatū qd̄ iā non delatores sed le-

ges timēt. At fortasse nō eadē seueritate fiscū qua ærariū cohibes: imo tanto maiore: quāto plus tibi licere de tuo: quā de publico credis. Dicis auctori atq; etiā pcuratori tuo in ius ueni: sequere ad tribunal: nam tribunal quoq; excogitātū cruciatui ē par cæteris: nisi illud litigatoris amplitudine metiaris. Sors & urna fisco iudicē assignat. licet reiicere: licet exclamare hunc nolo: timidus ē: & bona sæculi pagæ itelligit. illū nolo quia Cæsare fortiter amat. Eodem foro utūt picipatus & libertas: Quæ præcipua tua gloria ē: sæpius uincit fiscus: cuius mala causa nunq̄ est nisi sub bono principe. Ingens hoc meritiū maius illud: qd̄ eos pcuratores habes: ut plerūq; ciues tui nō alios iudices malint. liberæ est aut̄ discriminis: nolo eū eligere. neq; enim ullā necessitatē muneribus tuis addis: ut q̄ scias hāc esse beneficiorū principaliū sumā: si illis & nō uti licet. Onera imperii pleraq; uectigalia institui: ut pro utilitate cōmuni ita singulorū iniuriis cogereñt. His uigesima repta est: tributū tolerabile & facile hæredibus dūtaxat extrāeis: domesticis graue. Itaq; illis irrogatū ē: his remissū: uidelicet quod manifestū erat quāto cū dolore latu-ri seu potius non latu-ri homines essent destringi: aliquid & abradi bonis: quæ sanguine gentilitate sacrorū deniq; societate meruissēt: quæq; nunquā ut aliena & speranda: sed ut sua semp̄q; possessa: ac deinceps pximo cuiq; transmittēda cepissent. Hæc mansuetudo legis ueteribus ciuibus seruabat̄ noui seu p latium ī ciuitate: seu beneficio picipis uenissent: nisi simul cognationis iura ipetrassent: alienissimi hēbāt qbus cōiunctissimi fuerāt. Ita maximū beneficiū uertebat̄ ī grauissimam iniuriā: ciuitasq; romana instar erat odii & discordiæ & orbitatis: cum carissima pignora salua iporum pietate distraheret. Inueniebant̄ tamen: qbus tantus amor nominis nostri inesset: ut romanā ciuitatē nō uigesimæ modo: ueq; et̄ affinitatum dāno bene cōpensari putarent. sed his maxime debebat gratuita cōtingere: a quibus tam magno æstimabat̄. Igit̄ pater tuus sanxit: ut qd̄ ex matris ad liberos: ex liberorū bonis puenisset ad matrē: etiā si cognationū iura nō recepissent: cū ciuitatē adipiscerent̄: eius uigesimā ne darent. Eandē imunitatē ī paternis bonis filio tribuit: si mō r̄ductus eēt ī p̄ris ptatem: ratus iprobe & isolēter ac pene ipie his noibus iseri publicanū: nec sine piaculo quodā factissias necessitudines uelut intercedente uigesima scindi. nullum esse tāti uectigal qd̄ liberos ac parētes faceret extraneos. Hactenus ille parcus fortasse quam decuit optimū principem: sed nō parcus q̄ optimū

patrē qui adoptaturus hoc quoq; parentis indulgentissimi fecit: qđ delibasset quādam seu potius demōstrasse cōtentus largā ac ppe ita etā benefaciendi materiā filio reseruauit. Statim ergo muneri eius liberalitas tua astruxit: ut quēadmodū in patris filius: sic ī hæreditate filii pater eēt īmunis: nec eodem momento quo pater esse desisset: hoc quoq; amitteret qđ fuisset. Egregie Cæsar qđ lachrymas parentū uectigales eē nō pateris. Bona filii pater sine diminutione possideat: nec sociū hæreditatis accipiat: q non habet luctus, nemo recentē & attonitā orbitatē ad cōputationē uocer: cogatq; patrem qđ reliquerit filius scire. Augeo. P. C. p̄cipis munus: cū ostēdo liberalitati eius inesse rationē, ambitio, n. & iactantia & effusio & quid uis potiusquā liberalitas existimāda est: cui ratio nō constat. Dignū ergo īperator māfuetudine tua minuere orbitatis iniurias: nec pati quēq; filio amisso īsuper affici alio dolore. sic quoq; abūde misera res est pater filio solus hæres: qđ si cohæredem nō a filio accipiat. Adde qđ cū diuus Nerua sanxisset: ut ī paternis bonis liberi necessitate uigesimæ soluerent: cōgruēs erat eandē īmunitatem parētes in liberorum bonis obtinere. Cur enī posteris amplior honor quā maioribus habere? curue non retro quoq; recurreret æqtas eadē. Tu qđ Cæsar illā exceptionē remouisti: si modo filius ī potestate patris fuisset: ituitus opinor uim legēq; naturæ: quæ semp ī diciōe parētū esse liberos iussit: nec uti iter pecudes: sic iter hoies potestātē & īperiū ualētioribus dedit. Nec uero cōtētus primū cognatiōis gradū abstulisse uigesimæ: secūdū quoq; exemit: cauitq; ut ī sororis bonis frater: & cōtra ī fratris soror: utq; auus auia ī neptis nepotiq; & iuicē illi seruarēt īmunes. His quoq; qbus p̄ latiū ciuitas romana patuisset: idē idulsit, oībusq; iter se cognationū iura cōmuni sit simul & pariter: & more naturæ: quæ priores p̄cipes a singulis rogari gestiebāt: nō tam p̄stādi aīo q̄ negādi. Ex quo itelligi pōt quātā benignitatis quanti spiritus fuerit sparsas atq; ut ita dicā laceras gētilitates colligere atq; cōnectere & q̄si renasci iubere: deferre qđ negabat: atq; id p̄stare cūctis: qđ sæpe singuli nō īpetrasent. Postremo ipsum sibi eripere tot beneficiorū occasiones: tā numerosam obligandi īputandiq; materiam, indignū credo ei uisū ab homine peti quod dii dedissent. Sorores estis & frater: auus & nepotes, quid est ergo cur egetis ut sitis uobis estis. Qui pro cætera sua moderatione nō minus iuidiosum putat dare hæreditatem: quam auferre. Læti ergo adite honores: capeſsite ciuitatem nemine hoc

necessitudinis abruptū uelut truncū amputatūq; destituet. iisdem
omnes qbus āte pignoribus: sed honestiores pfruent. Ac ne remo-
tus qdem iamque deficientis affinitatis gradus a q̄libet quantitate
uigesimā i ferre coges. statuit enī cōmunis oīum parens sūmā: quæ
publicanū pati possit. Carebit onere uigesimæ parua & exilis hære-
ditas. & si ita gratus hæres uolet: tota sepulchro tota funeri seruet:
nemo obseruator nemo castigator adsistet. Cuiuscunque modi ea
pecunia ex hæreditate alicuius obuenerit: securus habeat q̄tusq;
possideat. Ea lex uigesimæ dicta est: ut ad periculū eius pueniri nisi
opibus nō possit. cōuersa est iniquitas i gratulationē. iniuria i uotū
optat hæres ut uigesimā debeat. Additū est: ut q̄ eiusmodi ex cau-
sis i idem edicti uigesimā deberēt: nōdū tamē itulissent: nō i ferrēt.
At i præteritū subuenire: ne dii qdē possūt: tu tamē subuenisti caui-
stique: ut desineret q̄sq; debere: qd' nō eēt postea debiturus. Idē feci-
sti ne malos p̄cipes habuissemus: quo ingeniosi natura pateretur:
quā libēter tot spoliatis tot trucidatis sanguinē & bona refudisses.
Vetuiisti exigi qd' deberi nō tuo sæculo cœpat. Alius ut cōtumaci-
bus irasceret: tarditatemq; soluendi dupli uel & q̄drupli irrogatiōe
mulctaret. tu nihil i ferre iniquitatis existias: exigas qd' deberi nō opor-
tuerit: an cōstituas ut debeat. Feres Cæsar curā & solitudinē cōsu-
larē. nā mihi cogitāti eundē te collationes remisisse: donatiuū red-
didisse: cōgiariū obtulisse: delatores abegisse: uectigalia tēperasse: i-
terrogādus uideris satis ne cōputaueris iperii redditus: an tātas ui-
res hēat frugalitas p̄cipsis: ut tot ipendiis tot erogatiōibus sola suf-
ficiat. Nā qd est causæ: cur aliis qdē cū oīa raperent & rapta retine-
rent: ut si nihil rapuissent: defuerint oīa: tibi cū tā multa largiaris:
& nihil auferas: oīa supsint? Nunquā p̄cipibus defuerūt: qui frōte
graui & tristi supcilio utilitatibus fisci cōtumaciter adessēt. & erāt
p̄cipes ipsi sua sponte auidi & rapaces: & q̄ magistris non egerent:
plura tamen semp a nobis cōtra nos didicerunt. sed ad tuas aures
cū cæteris oībus: tū uel maxime auaris adulatiōibus obstructus ē
aditus. Silent ergo & q̄scūt: & postq̄ nō est cui suadeat: q̄ suadeāt
nō sunt: quo euenit: ut tibi cū plurimū pro tuis: tū pro noltris mo-
ribus debeamus. Locupletabāt & fiscū & ærariū nō tā Voconix &
Iulix leges: quā maiestatis singulare & unicū crimē eorū qui crimi-
ne uacarent huius tu metū penitus sustulisti cōtentus magnitudi-
ne: q̄ nulli magis caruerūt: quā qui sibi maiestatē uindicabāt. Red-
dita est amicis fides: liberis pietas: obsequiū seruis: uerent & parēt:

& dominos habet, non enim iam serui principis nostri amici: sed nos sumus, nec pater patriæ alienis se mancipiis cariorē quā ciuibus suis credit, omnis accusatore domestico liberaſti; unoq; salutis publicæ signo illud: ut sic dixerim: seruile bellū sustulisti: in quo non minus seruis quā dominis præstitisti, hos enī securos: illos bonos fecisti. Non uis interea laudari: nec fortasse laudanda sint: grata sunt tamen recordantibus principē illū in capita dominorū seruos subornantē: monstrantēq; crimina: quæ tanq̄ delata puniret: magnum & inuitabile ac totiēs cuiq; experiendū malum: quotiens quisq; similes principi seruos haberet. In eodē genere ponendū est quod testamenta nostra secura sunt: nec unus oīum nūc quia scriptus hæres: nō tu falsis non tu iniquis tabulis aduocaris, nullius ad te iracundia: nullius impietas: nullius furor cōfugit: nec quia offēdit alius nūcuparis: sed quia ipse meruisti. Scriberis ab amicis: ab ignotis præteriris: nihilq; iter priuatū & principem interest: nisi quod nūc a pluribus amaris: nam & plures amas. Tenes Cæsar hunc cursum: & probat expimento: sit ne feracius & uberius non ad laudem modo: sed ad pecuniā principis: si hærede illo mori homines uelint: quam si cogant. Donauit pater tuus multa: & ipse donasti: cesserit parum gratus: manent tamen ii qui bonis eius: nihilq; ex illis ad te nisi gloria redit: nam liberalitatem iucundiorē debitor gratus: clariorem ingratus facit. Sed quis ante te laudem istam pecuniæ prætulit? quous quisq; principum ne id quidem in patrimoniis nostris suum duxit, quod esset de suo? nonne ut regum: ita Cæsarum munera illis cibis hamos: opertos præda laqueos æmulabantur? cum priuatis facultatibus uelut hausta & multiplicata retro secum quicquid attigerant referrent. Quam utile est ad usum secundorum per aduersa uenisse. Vixisti nobiscum: periclitatus est: timuisti quæ tunc erat innocentium uita: scis & expertus es quantopere detestentur malos principes etiam qui malos faciunt, meministi quæ optare nobiscū: quæ sis queri solitus. Nam priuato iudicio principem geris, meliorem immo te præstas: quā tibi alium precabare. Itaq; sic imbuti sumus: ut quibus erat summa uotorum melior pessimo princeps: iam nō possimus nisi optimū ferre. Nemo ē ergo tā tui tā ignarus sui: ut locū ipsum post te cōcupiscat, facilius ē ut eē aliquis successor tuus possit: quā ut uelit, quos enī curæ tuæ molē sponte subeat: quos cōparari tibi nō reformidet. Expertus & ipse es quod sit onerosū succedere bono principi: & afferebas excusationem adoptati. An prona

paruaque sunt ad æmulandū quod nemo incolumitatē turpitudinē re-
pedit. Salua ē oibus uita & dignitas uitæ: nec iam cōsideratus ac sapi-
ens qui ætatē in tenebris agit. Eadē quippe sub p̄ncipe uirtutibus præ-
mia qui in libertate, nec benefactis tantū & cōsciētia merces. Amas cō-
stantiā ciuiū: rectosque ac uiuidos animos nō: ut alii: cōtundis ac de-
primis: sed foues & attollis. Prodest bonos eē: cū sit satis abūdeque si
nō nocet. His honores, his sacerdotia, his puincias offers: hi amici-
tia tua hi iudicio florent, ac uincunt isti itegritatis & idustriæ pretio: si-
miles dissimiles alliciunt: nam præmia bonorum malorumque bonos ac
malos faciunt. Pauci adeo ingenio ualent: ut nō turpe honestūque: p̄-
ut bene ac secus cessit: expectant fugiatue: cæteri ubi laboris iertitæ
uigilatiæ somno frugalitatis luxuriæ merces dant: eadē ista quibus
alios artibus affecutos uident cōsectant: qualesque sunt illi: tales eē
& uideri uolunt: & dū uolunt fiunt. Et priores quidem principes ex-
cepto patre tuo p̄terea uno aut altero: & nimis dixi: uitiis potius ci-
uium quā uirtutibus lætabant: primū quod in alio sua quæque natura
delectat: deinde quos patientiores seruitutis arbitrabant: quos non
deceret esse nisi seruos: horum in sinū oīa cōgerebant: bonos autem
ocio aut situ obstruos & quasi sepultos non nisi delationibus & peri-
culis in lucē ac diē p̄ferebant. Tu amicos ex optimis, & hercule æquū
ē esse eos carissimos bono principi: qui inuisi malo fuerit. Scis ut sicut
diuersa natura dominatio & p̄ncipatus: ita non aliis eē principem
gratiore: quā qui maxime dominū grauent. Hos ergo p̄uehis & osten-
tas quasi specimen & exēplar: quæ tibi lecta uitæ: quod hominū genus
placeat, & iō nō censurā adhuc nō p̄fecturā morum recepisti quia ti-
bi beneficiis potiusque remediis ingenia nostra expiri placet, & alio-
quin nescio an plus moribus cōferat princeps: qui bonos eē patit: quā
qui cogit. Flexibiles quacūque in partem ducimur a principe: atque ut ita
dicam: sequaces sumus: huic enī cari: huic p̄bati eē cupimus quod
frustra sperauerūt dissimiles, eoque obsequii cōtinuatione perueni-
mus: ut prope oēs homines unius moribus uiuamus, porro nō tā si-
militre cōstitutū est: ut qui malum principē possumus: bonū nō possi-
mus imitari. Perge modo Cæsar: & uim effectūque censuræ tuæ p̄-
positū tui actus obtinebūt, nam uita principis censura est: eaque p̄-
petua: ad hanc dirigimur: ad hanc conuertimur: nec tam impio no-
bis opus est: quam exemplo, quippe infidelis recti magister ē metus:
melius homines exemplis docēt: quæ in primis hoc in se boni habēt:
quod approbāt quæ p̄cipiūt fieri posse. Et quis terror ualisset effi-

tere quod reuerentia tui effecit, obtinuit aliquis: ut spectaculum pantomimorum pro. ro. tolli pateretur: sed non obtinuit ut uellet: rogatus es tu quod cogebat alius: coepitque esse beneficium quod necessitas fuerat, neque. n. a te minore contentu ut tolleres pantomimos: quam a patre tuo ut restitueret exactum est. Vtrumque recte: nam & restitui oportebat quos sustulerat malus princeps: & tolli restitutos. In his. n. quae a malis bene fiunt: hic tenendus est modus ut appareat auctorem: non displicuisse factum. Idem ergo populus ille aliquando scaenici imperatoris spectator & applausor nunc in pantomimis quoque aduersat & dant effoeminatas artes: & indecora saeculo studia. Ex quo manifestum est principum disciplinam capere haec uulgus: cum res si ab uno fiat seuerissimam fecerit omnes. Macte hac grauitatis gloria Caesar qua consecutus es: ut quod antea uis & imperium: nunc mores uocarent. Castigauerunt uitia sua ipsi qui castigari merebantur: iidemque emendatores qui emendandi fuerunt. Itaque nemo de seueritate tua querit: & liberum est queri. Sed cum ita comparatum sit: ut de nullo minus principe querant homines quam de quo maxime licet: tamen in saeculo nihil est quo non omne hominum genus laetetur & gaudeat: boni perueniunt: mali qui est tranquillissimus status ciuitatis nec timent: nec timeant. Mederis erroribus sed implorantibus omnibusque quos bonos facis hanc astruis laudem ne coegisse uidearis. Quid uitam: quod mores iuuentutis: qui principaliter formas: quem honorem dicendi magistris: qui dignitatem sapientiae doctoribus habes: ut sub te spiritum & sanguinem & patriam receperunt studia quae priore tempore immanitas exiliis puniebat: cum sibi uitae omnium conscius princeps inimicas uitae artes non odio magis quam reuerentia relegaret. At tu easdem artes in complexu oculis auribus habes. praestas. n. quaecumque precipiunt. tantumque eas diligis quantum ab illis perbaris. An quae studia humanitatis professus non cum omnia tua: tum uel in primis laudibus ferat admissionum tuarum facilitatem. Magno quidem aetate parens tuus haec ante hos principes arcem publicarum aedium nomine inscripserat: frustra tamen: nisi adoptasset qui habitare ut in publicis posset. Quam bene cum titulo isto moribus tuis conuenit: quamquam omnia sic facis tanquam non alius inscripserit. Quod. n. fore quae templa tam reserata: non capitolium ipsaque illa adoptionis tuae sedes magis publica magis omnium. Nullae obices: nulli contumeliae gradus: superatisque iam mille liminibus ultra semper aliqua dura & obstantia. Magna ante te: magna post te: iuxta tamen maxima quies: tantum ubique silentium: tam altus pudor: ut ad paruos penates &

larem angustū ex domo p̄cipis modestiæ & trāq̄llitatis exēpla re-
ferantur. Ipse aut̄ ut excipis omnes: ut expectas: ut magnā partē die-
rum iter tot imperii curas quasi p̄ ocium transigis. Itaq̄ nō alii ut
attoniti: nec ut periculum capitis adituri tarditate: sed securi & hilā-
res cū cōmodum est cōuenimus: & admittente principe interdum
est aliqd: qđ nos domi q̄si magis necessarium teneat. excusati semp̄
tibi: nec unq̄ excusandi sumus. Scis enim sibi quēq̄ p̄stare quod te
uideat: quod te frequentet: ac tanto liberalius ac diutius uolupta-
tis huius copiam p̄bes. Nec salutatiōes tuas fuga & uastitas sequit̄.
remoramur: resistimus ut in cōi domo: quam nup̄ imanissima bael
lua plurimo terrore munierat: cū uelut quodā specu inclusa nunc
ppinquoꝝ sanguinem lamberet: nūc se ad clarissimoꝝ ciuiū stra-
ges cædesq̄ p̄ferret. Obuersabant̄ foribus horror & minæ: & par-
metus admissis & exclusis. Ad hæc ipse occursum quoq̄ uisusq̄ terri-
bilis: supbia ī frōte: ira ī oculis: fœmineus pallor ī corpore: ī ore im-
pudentia multo rubore suffusa. nō adire q̄sq̄ nō ad loq̄ audebat: te-
nebras semp̄ secretūq̄ captatē: nec unq̄ ex solitudine sua p̄deuntē:
nisi ut solitudinē faceret. Ille tamen q̄bus sibi parietibus & muris
salutē suā tueri uidebat: dolū secum & insidias & ultorē sceleḡ deū
inclusit. dimouit p̄fregitq̄ custodias p̄cena: agustosq̄ per aditus &
obstructos nō secus ac p̄ apertas fores & inuitantia limina irrupit:
lōgeq̄ tūc illi diuinitas sua: lōge arcana illa cubilia sæuiq̄ secessus:
in quos timore & superbia & odio hominū agebat. Quanto nunc
tutior: q̄to securior eadem domus: postq̄ eius non crudelitatis: sed
amoris excubiis: nō solitudinē & claustris defēdit. & qđ ergo discius
expimēto fidissimā eē custodiā p̄cipis ipsius inocētā: hæc arx iac-
cessa: hoc iexpugnabile mūimētū: mūimēto nō egere frustra se ter-
rore succinxit: q̄ septus caritate nō fuerit. armis. n. arma irritant̄.
Num aut̄ serias tātū p̄tes dieꝝ ī oculis nostris coetūq̄ cōsumis: nō
remissiōibus tuis eadē frequētia eadēq̄ illa socialitas īterest? Nō ti-
bi semp̄ ī medio cibus: semp̄q̄ mensa cōis: nō ex cōuictu n̄ro mu-
tua uoluptas: nō puocas reddisq̄ sermōes: nō ipsum t̄pus epulæ
tuæ: cū frugalitas cōtrahat: extēdit humanitas? Nō. n. ate mediū
diē distētus solitaria coena spectator adnotatorq̄ cōuuis tuis imi-
nes: nec ieiunis & ianibus plenus ipse eructās nō tā apponis q̄ obii-
cis cibos: quos dedigneris attigere: ægreḡ p̄pessus supbiā illam cō-
uictus simulationē rursus te ad clādestinā ganeam occultūq̄ luxū
refers. Ergo non aur̄ nec argentū nec exq̄lita ingenia coenæ: sed

suauitatē tuā iucunditatēq; miramur: qbus nulla satietas adest: quā
do sincera oīa & uera & ornata grauitate. Neq; enim aut pegrinæ
superstitiōis misteria; aut obscœna petulātia mensis principis ober
rat: sed benigna iuitatio: & liberales ioci & studioꝝ honor. Inde ti
bi parcus & breuis sōnus nullumq; amore nostri angustius tēpus:
quā quod sine nobis agis. Sed cum rebus tuis ut participes perfrua
mur: quæ habemus ipsi: quam propria quam nostra sunt? non enī
exturbatis prioribus dominis omne stagnum omnem lacum om
nem etiam saltum immensa possessione circūuenis: nec unius ocu
lis flumina fontes maria deseruiunt. Et quid Cæsar non suum ui
deat? tandemque imperium principis: quam patrimonium maius
est. multa enim ex patrimonio refert in imperium quæ priores
principes occupabāt: nō ut ipsi fruerētur: sed ne quis alius. Ergo in
uestigia fedesque nobilium immigrant pares domini: nec iam cla
rissimorum uirorum receptacula habitatore seruo teruntur: aut
fœda uastitate procumbūt. Datur intueri pulcherrimas ædes de
terso situ auctas ac uigentes. Magnum hoc tuum non erga ho
mines modo: sed erga tecta ipsa meritum: sistere ruinas: solitudi
nem pellere: ingentia opera eodem quo extructa sūt animo ab in
teritu uindicare. muta quidem ille & anima carentia: sentire ta
men & lætari uidentur: quod niteant: quod frequententur: quod
aliquando coeperint esse donum scientis. Circunfertur sub no
mine Cæsaris tabula ingens rerum uænalium: quod sit detestan
da auaricia illius qui tam multa concupiscebat: cum haberet su
peruacua tam multa: tamen exitialis erat apud principem: huic la
xior domus: illi amœnior uilla. Nūc princeps in hæc eadē domos
quærit: ipse inducit. ipsos illos magni aliquādo impatoris hortos il
lud nūq; nisi Cæsaris suburbanū licemur eminus iplenus. Tāta be
nignitas principis: tanta securitas tēpore est: ut ille nos p̄cipalibus
rebus existimet dignos: nos non timeamus qđ digni esse uidemur.
Nec uero emendi tantum ciuibus tuis copiā præbes: sed amœnissi
ma quæq; largiaris & donas. ita iquam donas in quæ electus: i quæ
adoptatus es. transfers qđ iudicio accepisti: ac nihil magis tuū cre
dis: quā qđ per amicos habes. Idem tam parcus i ædificando q̄ dili
gens in tuendo. Itaq; nō ut ante imaniū transuectiōe saxoꝝ urbis
tecta quatiuntur. stant securæ domus: nec iam tēpla nutantia. Satis
ē tibi nimiūq; cū successeris frugalissimo p̄cipi magis reiicere ali

quid & amputare ex his: quæ princeps tanq̄ necessaria reliquit. Præ-
terea pater tuus usibus suis detrahebat: quæ fortūa imperii dederat:
tutiusq; pater. At quam magnificus in publicū es: hic porticus: in-
de delubra occulta celeritate properantur: ut non cōsumata: sed tā-
tum commutata uideantur. Hinc immensum latus circi templo-
rum pulchritudinem prouocat: digna populo uictore gentium se-
des: nec minus ipsa uisenda: quam quæ ex illa spectabunt. uisenda
autem cum cætera specie: tum quod æquatus plebis ac principis
locus. Si quidem per omne spatium una facies: omnia continua &
paria: nec magis proprius spectandi Cæsaris suggestus: quam pro-
pria quæ spectet. Licebit ergo ciuibus tuis inuicem contueri. dabi-
tur non cubiculum principis sed ipsum principem cernere in pu-
blico in populo sedentem: populo cui locorum quinque milia adie-
cisti. auxeras enim numerum eius congiarii facilitate: maiorēq; in
postere suscipi liberalitatis tuæ fide iusseras. Hoz unum si p̄stitis-
set alius illi iādudum radiatum caput: & media inter deos sedes au-
ro staret aut ebore: augustioribusq; aris & grandioribus uictimis
inuocaret. Tu delubra nō nisi adoraturus intras. tibi maximus ho-
nor excubare p̄ templis: postibusq; prætexi. Sic fit ut dei summū
inter hoīes fastigium seruent cum deoz ipse nō adeptus. Itaq; tuā
statuā in uestibulo Iouis optimi maximi unā alteramue & hāc ære
am cernimus: at paulo ante aditus oēs oēs gradus totaq; area hinc
auro hinc argento relucebat: seu potius polluebat: cum incesti pri-
ncipis statuis p̄mixta deorum simulachra sorderent. Ergo istæ q̄dē
aureæ & paucae manēt manebūtq; q̄diu tēplum ipsum. illæ autē &
innumerabiles strage & ruina publico gaudio litauerūt. Iuuabat il-
lidere solo supbissimos uultus: istare ferro: sæuire securibus ut si si-
gulos ictus sanguis dolorq; sequeretur. Nemo tā tēperans gaudii se-
ræq; læticiæ: qn̄ instar ultionis uideretur cernere laceros artus trū-
cata membra: postremo truces horrēdasq; imagines abiectas exco-
ctasq; flāmis: ut ex illo terrore & minis in usum hoīum ac uolupta-
tes ignibus mutarent. Simili reuerētia Cæsar nō apud geniū tuum
bonitari tuæ gratias agi sed apud numē Iouis optimi maximi pate-
ris. illi debere nos qcquid debeamus. illius q̄d bene facias muneris
esse q̄ te dedit. Ante q̄dē igentes hostiaz greges p̄ capitolium iter
magna sui pte uelut intercepti diuerrere uia cogebant: cū læuissimi
domini atrocissima effigies tāto uictimaz cruore coleret: quātum
ipse humani sanguinis p̄fundebar. Oīa. P. C. quæ de aliis principi-

bus a me aut dicuntur aut dicta sunt: eo pertinet ut ostendam quod longa
consuetudine corruptos depravatosque mores principatus parens nos-
ter reformet & corrigat: alioquin nihil non parum gratæ sine compara-
tione laudat. Præterea hoc primum erga optimum imperatorem piorem ci-
vium officium est in seque dissimiles neque enim satis amat bonos princi-
pes: qui malos satis non oderit. Adhuc quod imperatoris nostri non aliud
amplius ac diffusius meritum est: quod insectari malos principes tutum est.
An excidit dolori nostro modo iudicatus Nero: permitteret credo
famam vitamque eius carpi: qui mortem ulcisceretur nec ut in se dicta inter-
pretaretur: quæ de simillimo dicerentur. Quare ego te Cæsar muneribus
omnibus tuis omnibus comparo: multis antepono: quod licet nobis & in præte-
ritum de malis imperatoribus quotidie iudicari & futuros sub exemplo
præmonere: nullum locum nullum esse tempus: quo funestorum principum
manes a posterorum execrationibus conquiescant. Quo constantius
P. C. & dolores nostros & gaudia proferamus: in gemis illis quæ
patiebamur. Simul utrumque faciendum est sub bono principe. Hoc secre-
ta nostra: hoc sermões: hoc ipsæ gratiarum actiones agunt. Memineritque
sic maxime laudari incolumem imperatorem: si priores secus meriti re-
prehendantur. Nam cum de malo principe posteri tacent: manifestum est
eadem facere præsentem. Et quis iam locus miseræ adulationis ma-
nebat: gnarus cum laudes imperatorum ludis etiam & comensationibus ce-
lebrarentur: saltarenturque atque in omne ludibrium effœminatis uocibus
modis gestibus frangerentur. sed illud indignum quod eodem tempo-
re in senatu & in scæna ab histrione & a cōsule laudabantur. Tu procul
a tui cultu ludicras artes remouisti. Seria ergo te carmina honorum
æternus animalium: non hæc breuis & pudenda prædicatio colit. quin
est tanto maiore consensu in uenerationem tui theatra ipsa consurgunt: quanto
magis de te scænae silebunt. Sed quod ego istud admiror: cum eos quoque
honores: qui tibi a nobis offeruntur: aut delibare parcissime: aut omnino
soleas recusare. Nihil ante tam uulgare tam paruū in senatu agebat: ut non
laudibus principum immoraretur quibuscumque censendi necessitas ac-
cidisset. De ampliando numero gladiatorum: aut de instituendo colle-
gio fabrorum consulebamur: & quasi prolatis imperii finibus nunc in-
gentes arcus excessurosque templorum fastigium titulos: nunc menses
est nec hos singulos nomini Cæsaris dicabatur. patiebatur illi: & quasi me-
ruissent: lætabantur. At nunc quis nostrum tamquam oblitus est us de quo
refertur censendi officium principis honore consumunt. Tuæ mo-
derationis hæc laus constantia nostra, & tibi obsequimur: quod in

curiam non ad certamē adulationū: sed ad usum munusq; iusticiæ
cōuenimus: hāc simplicitati tuæ ueritatiq; gratiā relaturi: ut te quæ
uis uelle: quæ nō uis nolle credamus. Incipimus idē: desinimus ibi:
a quo incipi: in quo desini sub alio principe nō posset. nam pluresq;
ex decretis honoribus & alii non receperunt: nemo atē tantus fuit:
ut crederet noluisse decerni. Quod ego titulis oībus speciosius re
or: quādo nō trahibus aut saxis nomē tuum: sed monumētis æter
næ laudis incidit. Ibit ī sæcula fuisse principē: cui florētī & icolumi
nunq; nisi modici honores sæpius nulli decernerentur. Et sane si
uelimus cum priorū tēporū necessitate certare uincemur. īgeniosi
or est. n. ad excogitādū simulatio ueritate: seruitus libertate: metus
amore. Simul cū iam pridē nouitas oīs adulationē cōsumpta sit: non
alius erga te nouus honor supest: quā si aliquando de te tacere au
deamus. Age si quādo pietas nostra silentiū rupit: & uerecūdiam tu
am uicit: quæ qualiaq; decernimus nos: tu non recusas: ut appare
at nō superbia & fastidio te aplissimos honores repudiare: qui mīo
res nō dedigneris. Pulchrius hoc Cæsar quā si recusares oēs. nā re
cusare oēs ambitiois: moderatiois ē eligere parcissimos. Quo tēpe
ramento & nobis & ærario prodes: qđ sūptibus eius adhibes mo
dum: & qđ exhaustū nō sis innocentiū bonis repleturus. Stant igitur
effigies tuæ q̄les olim ob egregia ī remp. merita priuatis dicabant.
uisunt eadē e materia Cælaris statuæ q̄ Brutorū q̄ Camilloꝝ. Nec
discrepat cā: illi. n. reges hostēq; uictorē moenibus depulerūt. hic re
gnum ipm: quæq; alia captiuitas gignit: arcet ac submouet: sedēq;
obtinēt principis: ne sit domio locus. Ac mihi ituenti sapientiā tuā
minus miꝝ uidef: quod mortales istos caducosq; titulos aut dep
ceris aut temperes. scis. n. ubi uera principis: ubi sempiterna sit glo
ria: ubi sint honores in quos nihil flāmis: nihil senectuti: nihil suc
cessoribus liceat: Arcus. n. & statuas aras ēt tēplaq; demolit & ob
scurat obliuio: negligit carpitque posteritas. cōtra cōtemp̄tor ambi
tiois: & īfinitæ potestatis domitor ac frænator animus ipa uetusta
te florescit: nec ab ullis magis laudat: quā qbus minime necesse ē.
Nō ergo ppetua p̄cipi fama: quæ iuitū māet: sed bōa cōcupiscēda
ē. ea porro nō imaginibus & statuis: sed uirtute ac meritis progat.
Quin ēt leuiora hęc formā p̄cipis figurāq;: nō aurū melius uel ar
gētū quā fauor hoīum exprimat teneatq;: qđ qđē plixē tibi emula
te que cōtigit: cuius lætissima facies & amabilis uultus ī oīum ciui
um ore oculis aīo sedet. Adnotasse uos credo patres con. iādudum

me nō eligere quæ referā. ppositū ē. n. mihi p̄cipē laudate: nō p̄cipis facta: nā laudabilia multa ēt mali faciūt: ipse laudari nisi optimus nō pōt. Quare nō alia maior ip̄ator Auguste gloria tua: quam qd̄ agētibus tibi gratias nihil uelandū ē: nihil omittendū ē. Quid ē enī ī p̄cipatu tuo: qd̄ cuiusq̄ p̄dicatio uel trāsilire uel p̄æteruehi debeat: qd̄ momētum: quod īmo tēporis punctū aut beneficio sterile aut uacuū laude: non oīa eiusmodi ut is optime te laudasse uideat: q̄ narrauerit fidelissime. Quo fit ut prope in īmensum diffundat oratio mea: & nec dum de biennio loquor. Quā multa dixi de moderatiōe: & quāto plura adhuc restant: ut illud qd̄ secūdū consulatū recepisti: q̄ princeps & pater deferebat. At postq̄ ad te ip̄erij sumā: & cū oīum regū tū ēt tui potestātē dii trāstulerit: tertiū cōsulatū recusaisti: cū agere tā bonū cōsulē posses. Magnum est differre honorē: gloriā maius. Gestū cōsulatū mirer: an nō receptū? Gestus nō ī hoc urbis ocio & itimo sinu pacis: sed iuxta barbaras gētes: ut illi solebāt: q̄bus erat moris paludamēto mutare p̄ætextam: ignotasq̄ terras uictoria seq̄. Pulchrū ip̄erio: gloriosum tibi: cum te loci atq̄ amici sua ī patria suis ī sedibus adierūt. Decora facies cōsulis: multa post sæcula tribunal uiridi cespite extructū: nec fasciū tātū: sed pilorū signorūq̄ honore circūdatū: augebāt maiestātē p̄sidentis diuersi postulatiū hītus: ac dissonæ uoces: rarasq̄ sine īterp̄te oīo. Magnificū ē ciuibus iura: qd̄ hostibus reddere: speciosū certā fori pacē: qd̄ īmanes cāpos sella curuli Victorisq̄ uestigio premere: īminere minacibus ripis tutū q̄tūq̄. qd̄ spernere barbaros frenitus: hostilēq̄ terrorē nō armorū magisq̄ togarū ostētatiōe compescere. Itaq̄ nō te apud imagīes: sed ip̄m p̄æsentē audientēq̄ cōsalutabāt ip̄eratore: nomēq̄ qd̄ alii domitis hostibus tu cōtemptis merebare. Hæc laus acti cōsulatus: illa dilati: qd̄ adhuc initio p̄cipatus ut iā excusatus honoribus & expletus cōsulatū recusaisti: quē noui ip̄atores d̄stinatū aliis ī se trāsferebāt. Fuit ēt q̄ ī p̄cipatus sui sine cōsulatū: quē dederat: ipse magna ex pte iā gestum extorqueret & raperet. Hoc ergo honore quē & īcipientes p̄cipēs & desinētes adeo concupiscunt ut auferant: tu ocioso ac uacante priuatis cessaisti. Inuidiosus ne erat aut tibi tertius consulatus: aut principī primus: nā secundum Imp. quidem sub Imp. tamen inisti: nihilq̄ imputari in eo uel honori potest uel exemplo: nisi obsequium. Ita uero quæ ciuitas quinquies atq̄ etiam sexies consules uidit: nō illos qui expirante iam libertate p̄ uim ac tumultum creabant: sed quibus seposi-

tis & absentibus in rura sua cōsulatus ferebant: in hac ciuitate tertium consulatū princeps generis humani ut per grauem recusasti? Tanto ne Papius ē & q̄ntius moderatior Augustus & Cæsar & pater patriæ? At illos resp. ciebat, qd te nō eadē resp? nō senatus? nō cōsulatus ipse? qui sibi tuis humeris attolli & aulescere uides. Nō te ad exemplar eius uoco: q̄ cōtinuis cōsulatibus fecerat longū quēdam & sine discrimine annū: his te cōfero quos certū est: quotiens consules fuerūt non sibi præstitisse. Erat in senatu ter consul: cum tu tertium consulatū recusabas. Onerosum nescio qd uerecundiæ tuæ cōsensus noster idixerat: ut princeps totiens cōsul esses: quoties senator tuus nimia modestia istud ēt priuatus recusasses. An cōsularis uiri triūphalisq; filius cū tertio consul creat' ascendit nō debitū hoc illi? non uel sola generis claritate præmeritū? Cōtingit ergo priuatis apire ânū: fastosq; referare. & hoc quoq; redditæ libertatis iudiciū fuit: qd' consul alius q̄ Cæsar esset. Sic exactis regibus cœpit liber ânus. Sic olim seruitus pulsa priuata fastis noīa induxit miseros ābitionis qui ita cōsules semp: ut semper p̄cipes erant: q̄q̄ nō ambitio magis q̄ liuor & malignitas uideri pōt: oēs annos possidere: sūmūq; illud purpuræ decus nō nisi præceptū p̄floratūq; trāsmittere. Tuam uero magnanimitatem an modestiam an benignitatem prius mirer? Magnanimitas fuit expetito semper honore abstinere. modestia cedere. benignitas p̄ alios frui. Sed iam tempus est te ipsi consulatui præstare: ut maiorē eum suscipiendo gerēdoq; facias. nam sæpius recusare ambigūā ac potius illam interpretationem habet: tanq̄ minorem putes. Tu qdem ut maximū recusasti: sed hoc persuadere nemini poteris: nisi aliq̄do & non recusaue- ris. Cum arcus cum trophea cū statuas deprecaris: tribuenda est uerecundiæ tuæ uenia: illa. n. sane tibi dicant: cum uero postulamus ut futuros principes doceas inertia renūciare: paulisper delicias differre: paulisper & saltem ad breuissimū tempus ex illo felicitatis sōno uelut excitati iduere prætextam: q̄ cum dare possent occupari ascendere curulem q̄ detineant: esse deniq; qd' cōcupierunt: nec iō tantum uelle consules fieri ut fuerint. Gessisti alteq; consulatum: scio: illum exercitibus illū puinciis illum ēt cæteris gentibus poteris imputare: nō potes nobis. Audimus qdem te omne munus consultis obiisse: sed audimus. diceris iustissimus humanissimus patientissimus fuisse: sed diceris. æquū est aliquando nos iudicio nostro nostris oculis non famæ semper & rumoribus credere. Quousq;

absentes de absente gaudebimus: liceat expiri. an aliquid supbiae tibi ille ipse secundus consulatus attulerit. multum in commutandis moribus hominum medius annus ualeat: in principum plus. Dicius quidem cui uirtus aliqua contingat omnes iesse: cupius tamen expiri: an nunc quoque una eademque res sit: bonus consul & bonus princeps. Nam propter id quod est arduum: duas easque simul capere potestates sumas: tum inest utrique nonnulla diuersitas. cum principem quod dissimilimum deceat. Atque ego uideo proximo anno consulatus recusandi hanc praecipuam fuisse rationem: quod eum absens gerere non poteras. sed iam urbi uotisque publicis redditus: quod est in quo magis sis approbaturus quae quataque fuerint quae desiderabamus. Parum est ut in curiam uenias nisi & conuocas: ut intersis senatui nisi & praesides: ut censes audias nisi & progas. uis illud augustissimum consul aliquando tribunal maiestati suae reddere: ascende. uis constare reuerentiam magistratibus legibus auctoritatem modestiam petulantibus: adire. Quod enim interesset reipublicae si priuatus esses consulem te haberet tantum an & senatorem: hoc nunc scito interesse principem te habeat tantum an & consulem. His tot tantisque rationibus quae multum reluctata uerecundia principis nostri tandem tamen cessit. At quemadmodum cessit: non se ut priuatis: sed ut priuatos pares sibi faceret. Recepit enim tertium consulatum ut daret. nouerat moderationem hominum: nouerat pudorem: qui non sustinerent tertio consules esse nisi cum ter consule. Bellorum istud sociis olim periculis consortibus parce tamen tribuebas. quod tu singularibus uiris ac de te quod bene ac fortiter praestitisti sed in toga meritis. utriusque cura utriusque uigilantia obstrictus es Caesar. Sed in principe raro ac prope insolitum est: ut se putet obligatum: aut si putet: amet. Debes ergo Caesar & soluis. Sed cum ter consules facis: non tibi magnus princeps: sed non ingratus amicus uideris: quoniam etiam per quae modica quaedam ciuium merita fortunae tuae uiribus in maius extollis efficis. non ut tantum tibi quaeque praestitisse uideatur: quantum a te recipit. Quid isti benignitati procer: nisi ut semper obliges obligeris: incertumque facias utrumque magis expediat ciuibus tuis debere tibi an praestitisse. Eodem illum antiquum senatum contueri uidebar: cum ter consule assidete tertio consulem designatum rogari sententiam cernerem. Quanti tunc illi: quantum tibi. Accidit quidem ut corpora quaelibet ardua & excelsa procerioribus admota decrescant: ita ut altissimae ciuium dignitates collatione fastigii tui quasi deprimantur: quantoque propeius ad magnitudinem tuam ascenderint: tantum est a sua descendisse uideatur. Illos tamen tu quaque non potuisti tibi aequare cum uelles. adeo in edito collocasti: ut tantum

super cæteros: quæ infra te cernerent. Si unius tertium consulum eundem in annum in quem tuum contulisses: iugentis a se specimen haberet: ut. non felicitatis est quantum uelis posse: sic magnitudinis uelle quantum possis. Laudandus quidem & ille qui tertium consulum meruit: sed magis sub quo meruit. magnus memorandusque quod tantum premium cepit: sed maior quod capiendi dedit. Quid? quod duos pariter tertio consulum collegas tui sanctitate decorasti: ut sit nemini dubium hæc tibi precipua causa fuisse extendendi consulum tui: ut duorum consulum amplecterer & collegam te uni daret. Vterque nuper consulum altere gesserat a patre tuo: id est quanto minus quam a te datum: utriusque adhuc oculis paulo ante dimissi fasces oberrabant: utriusque solennis ille lictores & prænuntius clamor auribus infederat: cum rursus curulis: rursusque purpura: ut olim cum hostis in proximo & in summum discrimen adducta respublica exoptum honoribus uirum posceret: non consulum hominibus iisdem: sed iisdem homines consulum bus reddebant. Tanta tibi beneficiendi uis: ut indulgentiam tuam necessitas æmulet. Mox prætextas exuerant: resumant. mox lictores abire iusserant: reuocent. mox gratulantes amici recesserant: reuertant. Hominis ne istud ingenium est: hominis potestas: renouare gaudia: redintegrare læticiam. nullamque requiem gratulationis dare: neque alia repetendis consulum intervallo præmittere: nisi dum finiunt. Facias ista sepe: nec unquam in hoc opere aut animus tuus aut fortuna lassent. dies quam plurimis tertios consulum & cum plurimis tertios consulum dederis: sepe tamen plures quibus debeas dare supersint. Omnium quidem beneficiorum que merentibus tribuunt non ad ipsos gaudium maius quam ad similes reducat. precipue tamen ex hoc consulum non ad partem aliquam senatus: sed ad totum senatum tanta læticia peruenit: ut eundem honorem omnes sibi & dedisse & accepisse uideant. Nepe. non hi sunt: quos senatus cum publicis sumptibus minuendis optimum quemque proficeret: elegit eodem prius. Hoc est igitur hoc est quod penitus illos animo Cæsaris insinuauit. An parum sæpe exopti sumus: hæc esse regis conditio: ut senatus fauor apud principem aut proficit: aut noceat. Non ne paulo ante nihil magis exitiale erat quam illa principis cogitatio: hunc senatus probat. hic senatui carus est: oderat quos nos amaremus: sed & nos quos ille. Nunc iter principem senatumque dignissimi cuiusque caritate certat. demonstrans inuicem: credimus inuicem: quodque maximum amoris mutui signum est eosdem amamus. Proinde. P. C. fauete aperte: diligite constanter. Non iam dissimulandus est amor ne noceat: non præmendum odium ne proficit. eadem Cæsar que senatus probat improbatque. uos ille præsertes: uos est absentes: in consilio hæret. tertio consules fecit quos uos elegeratis: & fecit hoc:

ordie quo electi a uobis erat. Magnus uterq; ueliter siue eosdē ma-
xime diligit quos scit uobis eē carissimos: siue illis neminem p̄fert:
q̄uis aliquem magis amet. Proposita sunt senioribus præmia iuue-
nibus exempla. adeāt frequentent securas tandem ac patentes do-
mos. q̄squis p̄batos senatui uiros suscipit: hic maxime p̄cipem p̄-
merent: sibi enim accrescere putat quod cuiq; adstruat: nullaq; in
eo gloriam ponit quod sit omnibus maior: nisi maximi fuerint q̄-
bus maior est. Persta Cæsar in ista ratione propositi: talesq; nos cre-
de: qualis fama cuiusq; est. huic aures: huic oculos intende. ne respe-
xeris clandestinas existimationes: nullisque magis quam audienti-
bus insidiantes susurros. melius omnibus q̄ singulis creditur. singu-
li enim decipere & decipi possunt: nemo omnes: neminem omnes
fefellerunt. reuertor iam ad cōsulatum tuū: & si sunt quædā ad cō-
sulatum qdē p̄tinentia ante cōsulatū tamen in primis qd̄ comitiis
tuis iterfuisi: cādīdatus nō cōsulatus tantū sed immortalitatis & glo-
riæ & exēpli qd̄ sequerent̄ boni principes: mali mirarent̄. Vidit te
P. R. in illa uetere potestatis suæ sede. p̄pessus es lōgū illud carmen
comitiōꝝ: nec iā irridendam morā: cōsulq; sic factus es: ut unus ex
nobis quos facis cōsules. Quotus q̄sq; p̄cipū antecedentiū hono-
rem istum aut cōsulatui habuit: aut populo: non alii marci di som-
no hesternaq; coena redūdantes comitiōꝝ suōꝝ nuncios opperie-
bant̄? Alii sane puigiles & insōnes sed itra cubilia sua illis ipsis con-
sulibus: q̄bus cōsules renūciabāt: exilia & cædē machiabant̄. O pra-
ua & iſcia ueræ maiestatis ambitio: cōcupiscere honorem quē de-
digneris. dedignari quem cōcupieris: cūq; ex p̄ximis hortis campū
& comitia p̄spectes: sic ab illis abesse tāq; danubio rhenosq; dirima-
re. auerferis tu honori tuo sperata suffragia: renūciariq; te cōsulem
iussisse cōtentus liberæ ciuitati ne simulationē qdem serues: absti-
neas deniq; comitiis abstrusus atq; abditus q̄si illic tibi non consu-
latus detur sed abroget̄ imperiū. Hæc persuasio superbissimis do-
minis erat ut sibi uiderent̄ principes esse desinere: si qd̄ facerent tā-
quam senatores. Plæriq; tamen nō tam superbia quam metu. quo-
dam submouebantur. an stuprorum sibi icestaq; noctiū cōscii au-
spicia polluere: sacratumq; capū nefario auderent cōtaminare uesti-
gio: non adeo deos hominesq; contempserant: ut in illa spatiosissi-
ma sede hominū deoꝝq; cōiectos ī se oculos ferre ac p̄peti possēt.
Tibi contra & moderatio tua suasit & sanctitas: ut te & religioni
deorum & iudiciis hominū exhiberes. Alii consulatum ante q̄ acci-

perent: tu & dū accipis meruisti. Peracta erant solēnia comitiorū si
prīcipē cogitares: nāq; se oīs turba cōmouerat: cū tu miratibus cun
ctis accedis ad cōsulis sellā: adigendum te p̄bes in uerba prīcipibus
ignota: nisi cū iurare cogerēt alios. Vides q̄ necessariū fuit cōsulatū
nō recusare: nō putassemus istud facturū te fuisse si recusasses. Stu
peo. P. C. nec dūq; satis aut oculis meis aut auribus credo: atq; idē
tidē me an audierī an uiderī iterrogo: Impator ergo & Cæsar & Au
gustus pōtifex maxīus stetit ante gremiū cōsulis: seditq; cōsul prīci
pe ante se stāte: & sedit iturbatus interritus & tāq; ita fieri soleret:
q̄ ēd sedens p̄buit iusiurādū: & ille iurauit. exp̄ssit explanauitq; uer
ba: qbus caput suū domū suā: si scienter fefellisset: deoq; iræ con
secraret. Ingens Cæsar & par gloria tua siue fecerūt istud postea prī
cipes siue nō fecerūt. Vlla ne satis p̄dicatio digna est: idē tertio cō
sulem fecisse qd̄ prīo: idē principem qd̄ priuatū: idem ipatorē qd̄
sub ipatore: Nescio iā nescio pulchrius ne sit istud quod p̄eunte
nullo: an hoc qd̄ alio p̄eunte iurasti: In rostris quoq; simili religiōe
ipse te legibus subiecisti. Legibus Cæsar: q̄s nemo principi scripsit.
Sed tu nihil āplius uis tibi licere q̄ nobis. sic fit ut nos tibi plus ue
limus. Quod ego nunc primū audio: nunc primū disco: nō est prin
ceps: sunt leges: sed leges supra prīcipem: idem Cæsari cōsuli: quod
cæteris non licet. iurat in legem attendētib; diis: nam cui magisq;
Cæsari attendant: iurat obseruantibus his quibus idem iurandum
est: non ignarus alioquī nemini religiosius quod iurauerit custodi
endū: q̄ cuius maxime interest nō peierare. itaq; & abiturus consu
latu iurasti te nihil cōtra leges fecisse. Magnum hoc erat cum pro
mitteres: maius postq; præstitisti. Iam totiens p̄cedere in rostra in
assensumq; illum supbiæ principum locum terere: hic succipere: hic
ponere magistratus. quam dignū te q̄q; diuersum consuetudine il
lorū qui pauculis diebus gestū cōsulatum imo non gestum abiicie
bant per edictum: hoc pro concione pro rostris pro iureiurādo sci
licet ut primis extrema cōgruerēt: utq; hoc solo itelligerēt ipsi cō
sules fuisse: qd̄ alii nō fuisset. Nō trāsiliui patres cō. principis nostri
cōsulatū: sed eundē i locū cōtuli: qcqd̄ de iureiurādo dicendū erat:
neq; n. ut in sterili ieiunacq; materia eandē speciem laudis deducere
ac sp̄gere: atq; identidē tractare debemus. Illuxerat primus consula
tus tui dies: quo tu curiā igressus nunc singulos nūc uniuersos ad
hortatus es resumere libertatē: capeffere quasi communis imperii
curas: inuigilare publicis utilitatibus & insurgere. Omnes ante te

eadem ista dixerunt: nemini tamen ante te creditum est. Erant sub oculis naufragia multorum: quos iudiosa tranquillitate improvisos turbo perculerat. Quid, n. tam infidum mare: quam blandiciae principum illo: quibus tanta leuitas tanta fraus ut facilius esset iratos quam propitios habere? Te uero securi & alacres quo uocas sequimur. iubes esse liberos: erimus. iubes: quae sentimus promere in medium proferemus. Neque enim adhuc ignauia quadam & insito torpore cessauimus. Terror & metus & misera illa ex periculis facta prudentia mouebat: ut a re publica erat aut omnino nulla res, oculos aures animos auerteremus. At nunc tua dextera tuisque promissis fratri & inixi obsepta diuturna seruitute ora reseruas: frenataque tot malis lingua resoluimus. Vis, n. tales esse nos: quales iubes: nihilque exhortationibus tuis fucatum nihil subdolum: denique quod creditur fallere paret non sine periculo falleris. neque enim unquam deceptus est princeps: nisi quod prius ipse decepit. Eadem hunc patris publici sensum cum exhortatione eius: tum pronuntiatione respexisse uideor. Quae, n. illa grauitas sententiarum: quam in affectata ueritate uerborum: quae adseueratio in uoce: quae affirmatio in uultu: quae in oculis habitu gestu toto denique corpore fides. Tenebit ergo semper quod suaserit: scietque nos quoties libertatem quam dedit experiemur sibi parere. nec uerendum est ne incautos putet si fidelitate temporum constanter utamur: quos memini sub malo principe aliter uixisse. Nuncupare uota & pro aeternitate imperii & pro salute ciuium: imo pro salute principum ac propter illos pro aeternitate imperii solebamus. Haec pro ipso nostro: in quae sint uerba suscepta: operae pretium est adnotare: si bene re publica. & ex utilitate omnium rexeris. Digna uota: quae semper suscipiantur semperque soluantur. Egit cum diis ipso te auctore Caesar resp. ut te sospitem incolumemque presteret: si tu caeteros prestitisses: si contra illi quoque a custodia tui corporis oculos dimoueret: teque relinquerent uotis quae non palam susciperent. Alii se supstitites reip. optabant faciebantque. tibi salus tua inuisa est: si non sit cum reip. salute coniuncta. nihil pro te pateris optari: nisi expediat operantibus: omnibusque animis in consilium de te deos mittis: exigisque ut sententiam suam mutant: si talis esse desideris: qualis electus es. Sed ingenti conscientia Caesar qua pacisceris cum diis: ut te si mereberis seruent: cum scias an merearis neminem magisque deos scire. Nonne uobis. p. c. haec diebus ac noctibus agitare secum uides? ego quidem in me si omnium utilitas ita posceret etiam praefecti manum armaui: sed ne deorum quidem aut iram aut negligentiam deprecor: queso immo & obtestor: ne unquam pro me uota reip. inuita suscipiat: aut si susce

perit: uita ne debeat. Capis ergo Cæsar salutis tuæ gloriosissimum
fructum ex consensu deorum, nam cum excipias ut ita demum te dei ser-
uet: si bene remp. & ex utilitate omnium rexeris: certus es te bene rep-
gerere cum seruent. Itaque securus tibi & lætus dies erit: qui principes
alios cura & metu distinebat: cum suspensi & attoniti partemque consili pa-
tientia nostra hinc atque inde publicæ seruitutis nuncios expectarent:
ac si forte aliquos flumina niues uenti præpedissent: statim hoc illud
esse credebant quod merebantur, nec erat discrimen ullum pauoris:
propterea quod cum a malo principe tanquam successor timeatur, quæque est di-
gnior: cum sit nemo non dignior omnes timeant. Tuam securitatem non
mora nunciorum non litterarum tarditas differt, scis tibi ubique iurari: cum
ipse iuraueris omnibus. Nemo hoc sibi non præstat, amamus quidem te
in quantum mereris: istud tamen non tui facimus amore: sed nostri, nec
unquam illucescat dies quo pro te nuncupet uota non utilitas no-
stra: sed fides Cæsar. Turpis tutela principis cui potest imputari. Queri
libet quod in secreta nostra non ingratis principes nisi quos odimus. Nam
si eadem cura bonis & malis esset: quam ubique admirationem tui: quod gaudi-
um exultationemque deprehenderes: quos omnium cum coniugibus ac li-
beris: quos etiam cum domesticis aris focisque sermones: scires mollissi-
mis istis auribus parci. & alioquin cum sint odium amorque contraria: hoc
perquam simile habet: quod ibi intemperatius amamus bonos principes ubi
liberalius malos odimus. Cepisti tamen & affectus nostri & iudicii
experimentum: quantum maximum præsens capere potuisti illo die quo sollici-
tudini pudorique candidatorum ita consuluisti: ne ullius gaudium alterius
tristitia turbaret, alii cum læticia: alii cum spe recesserunt: multis gratulan-
dum: nemo consulendus fuit. Nec ideo segnius iuuenes nostros exhor-
tatus es consulum circumiret, senatui supplicaret: atque ita a principe spe-
rarerent honores: si a senatu perissent. Quo quidem in loco si quibus opus
exemplo: adiecisti ut te imitarentur. Arduum Cæsar exemplum: & quod imi-
tari non magis quam candidatorum: quam principum possit. Quis, n. uel uno
die reuerentior senatus candidatus: quam tu cum omni uita tua illo ipso tempore
quo iudicas de candidatis? An aliud a te quam senatus reuerentia obtinuit:
ut iuuenibus clarissimæ gentis debitum generi honorem: sed ante quam debe-
ret offerret? Tandem ergo nobilitas non obscuratur: sed illustratur a prin-
cipe: tandem illos ingentium uirorum nepotes illos posteros libertatis nec
terret Cæsar nec pauet: quoniam imo festinatis honoribus amplificat atque
auget: & maioribus suis reddit, siquid usque stirpis antiquæ: siquid residuæ
claritatis: hoc amplectatur & refouet: & in usum respicit, sunt in honore.

re hoium & i honore famæ magna noia ex tenebris obliuionis in-
dulgentia Cæsar: cuius é ut nobiles & cõseruet & efficiat. Præfue-
rat puincia quæstor unus ex cãdidatis: i quẽ ea ciuitas amplissima
redditus egregia cõstitutioẽ fũdauerat, hoc senarui allegandũ puta-
sti. Cur, n. te principe q. generis tui claritatẽ uirtute supasti: deterior
eet cõditio eorũ: q. posteros hare nobiles mererent: q. eorũ q. penses
hũisset? O te dignũ q. de magistratibus nostris sãp hæc nũcies, nec
pœnis malorũ: sed bonorũ præmiis bonos facias. Accesa é iuuetus:
erexitq. aios ad æmuladũ qd. laudari uidebat nec fuit q. q. quẽ non
hæc cogitatio subiret: cũ sciret qcq. da quoq. i puinciis benefieret:
oia te scire. Vtile é Cæsar & salutare præsidibus puinciæ: hæc hẽre
fiduciã paratã eẽ factitati idustriæ suæ maximũ præmiũ indicium
picipis suffragiũ picipis. Adhuc aut. qlibet sincera rectaq. ingenia
& si nõ detorq. bat: hebetabat tamẽ misera sed uera rputatio. Vides
n. siqd. bene fecero sciet Cæsar: aut si scierit: testimõiu. reddet. Ita ea
de illa seu negligẽtia seu malignitas picipũ cũ male cõsultis ipuni-
tatẽ: recte factis nullũ præmiũ polliceret nec illos a crimine: & hos
deterrebat a laude. At nũc si bene aliq. puiciã rexerit: huic quæsitã
uirtute dignitas offeret: patet, n. oibus honoris & gloriæ campus, ex
hoc quisq. qd. cupit petat: & assecutus sibi debeat. Prouiciis quoq.
i posterũ & iniuriarũ metũ & accusãdi necessitatẽ remisisti: Nã si p.
fuerit q. bus gratias egerit: d. nullo queri cogenet: & alioqn nihil ma-
gis p. desse cãdidato ad sequẽtes honores q. pactos optime magistra-
tus magistratu honore honor petit. Volo ego q. puiciã rexerit nõ
tãtũ codicillos amicorũ nec urbana cõiuratione eblãditas præces:
sed decreta coloniãrũ decrera ciuitatũ alleget. Nã suffragiis cõsula-
rium uiroũ, urbes populi gẽtes iserũt. efficacissimũ p. cãdidato ge-
nus é rogãdi: gratias agere. Iã quo assensu senatus: quo gaudio exce-
ptũ é: cũ cãdidatis ut quẽq. noiaueras: osculo occurreres, deuexus
qd. é i planũ: & q. si unus ex gratulantibus, te mirer magis: an iprobẽ
illos q. effecerũt: ut istud magnũ uideret? cũ uelut affixi curulibus
suis manum tantũ & hæc cũctanter & pigre & iputantibus similes
promerent. Cõtigit ergo oculis nostris ante facies princeps can-
didatus eq. is & simul stantis itueri parẽ accipientibus honorem q.
dabat. Quod factũ tuũ a cũcto senatu q. uera acclamatioẽ celebra-
tũ é: tãto maior: tãto augustior. Nã cui nihil ad augẽdũ fastigiũ su-
pest: hic uno modo crescere põt si se ipẽ submittat securus magni-
tudinis suæ neq. n. ab ullo piculo fortuna principũ lãgius abest q.

humilitas. Mihi quod non tam humanitas tua quam intentio eius admirabilis uidebatur. quippe cum orationi oculos uocem manum commodares: ut si alii eadem ista mandasses: omnes comitatus numeros obibas. atque et cum suffragatorum nomina honore quo solent exciperentur: tu quoque iter excipietes eras: & ex ore principis ille senatorius assensus audiebas. quod quoque apud principem prohibere testimoniū meritis gaudebamus: prohibebatur a principe. Faciebas ergo cum diceres optimos: nec ipsorum modo uita a te: sed iudiciū senatus comprobabatur: ornarique se non illos magis quos laudabas lætabatur. Nam quod precatus es ut illa ipsa ordinatio comitiorum bene ac feliciter eueniret nobis reip. nonne tibi tale est: ut nos hunc ordinem uotorum conuertere debeamus: deos denique obsecrare ut omnia quæ facis: quæque facies prospere cedant tibi reip. nobis: uel si breuius sit optandum: ut uni tibi in quo & resp. & nos sumus. Fuit tempus ac nimium diu fuit: quo alia aduersa alia secunda principi & nobis. nunc comitia tibi nobiscum tam læta quam tristia: nec magis sine te nos esse felices quam tu sine nobis potes. An si posses in fine uotorum adiecisses: ut ita precibus tuis dii annuerent: si iudiciū nostrorum mereri perseuerasses? Adeo nihil tibi amore ciuium antiquus ut ante a nobis: deinde a diis: atque ita ab illis amari uelis: si a nobis ameris. Et sane priorum principum exitus docuit: ne a diis quidem amari nisi quos homines amet. arduum erat has precatiōes tuas laudibus adæquare: adæquauimus tamen. quæ amoris ardor. quæ stimuli: quæ faces illas nobis exclamatiōes subiecerunt. Non nostri cæsar ingenii sed tuæ uirtutis tuorumque meritorum uoces fuerunt: quibus nulla unquam adulatio inuenit: nullus cuiusquam terror expressit. Quæ sic timuimus ut hæc figeremus: quæ sic amauius ut hæc fateremur? Nosti necessitatem seruitutis: quando simile aliquid audisti: & quando dixisti? Multa quidem excogitat metus: sed quæ appareant quæ sita ab iuitis: aliud sollicitudinis aliud securitatis ingenium est. alia tristium inuentio alia gaudentium. neutrum simulationes expresse int. habent sua uerba miseri: sua uerba felices: ut quæ iam maxime ab utrisque dicantur. Testis ipse es: quæ in omnium ore læticia. non amictus cuiquam: non habitus quem modo extulerat. inde resultantia uocibus tecta: nihilque tantis clamoribus satis clausum. Quis tunc non euestigio suo exiuit? quis exiuisse sensit? Multa fecimus sponte: plura instinctu quodam & imperio. Nam gaudio quoque cogendi uis uest. Num ergo modum ei tua saltem modestia imposuit? nam quanto magis a te reprimebatur: exarsimus non contumacia Cæsar: sed ut in tua potestate est: an gaudeamus: ita in quantum nec in nostra. Comprobasti

& ipse acclamationū nostrarū fidē lachrymarū tuarū ueritate, uidi-
mus humescētes oculos tuos demissumq; gaudio uultū: tātūq; san-
guinis ī ore quātum ī aīo pudoris. Atq; hoc magis incensi sumus:
ut precaremur nequādo tibi nō eadem causa lachrymarū: utq; nūq;
frontē tuā hoc ipsum has sedes nos quasi respōsuras interrogemus:
uiderit ne unq; p̄cipis lachrymas: at senatus s̄pe uiderūt. Onera-
sti futuros p̄cipēs: sed & posteros nostros, nam & hi a principibus
suis exigēt: ut eadē audire mereant: & illi q; nō audiant idignabūt.
Nihil magis possum p̄prie dicere q̄ qđ dictum est a cūcto senatu:
o te felicē, quod cū diceremus: nō opes tuas: sed aīum mirabamur.
est, n. demū uera felicitas felicitate dignū uideri. Sed cū multa illo
die dicta sunt sapienter & grauitē: tū uel ī primis crede nobis: cre-
de tibi. Magna hoc fiducia nostri maiore tamen tui dixi, alius, n.
fortasse alium: ipsum se nemo deceperit, it̄ospiciat modo uitā: seq;
qđ mereat̄ interroget. Proinde dabat uocibus nostris fidē apud opti-
mum p̄cipē: qđ apud malos detrahebat, quāuis enim faceremus:
quæ amantes solent: illi tamen nō amari se credebant sibi. Sup hęc
precati sumus: ut sic te amarēt dii quēadmodū tu nos, q; hoc aut
de se aut principi diceret mediocriter amanti. Pro nobis ipsis qđ
hęc fuit summa uotō: ut nos sic amarēt dii quomō tu. Est ne ue-
rū qđ inter ista clamauimus, O nos felices. Quid, n. felicius nobis?
qbus nō iam illud optandū est ut nos diligit princeps: sed dii quē-
admodū princeps. Ciuitas religiōibus dedita sempq; deorū indulgē-
tiā pie merita nihil felicitatis suæ putat astrui posse: nisi ut dii Cæ-
sarē imitēt. Sed qđ sigula cōsector & colligo: q̄si uero aut oratione
cōplecti: aut mēoria cōseq possi: q̄ uos, P. C. ne q̄ it̄cipet obliuio:
& ī publica acta mittēda & icidēda ī aere cēsuisistis. Ante orōnes p̄-
cipū tātū eiusmōi genere mōumentorū mādari æternitati solebāt:
acclamatōes qđ n̄ræ parietibus curiæ claudebant̄: erant, n. qbus
nec senatus gloriari nec p̄iceps possēt. Has uero & ī sigulis exire &
posteris p̄di cū ex utilitate: tū ex dignitate publica fuit: primū ut
orbis terrarū pietatis n̄ræ adhiberēt̄ testis & cōsciūs: deīde ut māi-
festū eēt audere nos de bōis malisq; p̄cipibus nō tantū post ipsos
iudicare: postreō ut expimento cognoscere & ante nos gratos sed
miseros fuisse: qbus esse nos gratos p̄bare ātea nō licuit. At q̄ cōtē-
tiōe: quo nixu: qbus clāoribus expostulatū est ne affectus n̄ros: ne
tua merita sup̄prieres: deniq; ut ī posterū exēplo p̄uideres. Discant
& p̄cipēs acclamatōes ueras falsasq; discernere: hēantq; muneris

tui quæ iam decipi non poterunt. Non instruendum illis iter ad bonam famam: sed non deserendum, non submouenda adulatio: sed non reducenda est, certum est & quæ facere: & quæ debeant audire si faciunt. Quid nunc ego super ea quæ sunt cum toto senatu precatus: pro senatu precor: nisi ut hæreat animo tuo gaudium: quod tunc oculis protulisti. Ames illum diem: & tamen vincas, noua merearis: noua audias: eadem, non dici nisi facta non possunt. Iam quæ antiquum quæ consulare quod triduum totum senatus sub exemplo tui sedit: cum interea nihil præter consulere ageres. Interrogauit quisque quod placuit dissentire discedere & copiam iudicii sui reipsum facere: consulti omnes atque et dinumerati sumus: uicitque sententia non prima sed melior. At quis antea loquens hiscere audebat præter miseros illos qui primi interrogabant: cæteri quidem defixi & attoniti ipsam illam mutam ac sedentariam assentiendi necessitatem quo cum dolore animi: quo cum totius corporis horrore perpetiebant. Unus solusque censebat quod sequeretur omnes: & omnes improbarerunt: in primis ipse qui censuerat, adeo nulla magis omnibus displicent: quam quæ sic fiunt tanquam omnibus placeant. Fortasse imperator in senatu ad reuerentiam eius componebatur: cæterum egressus statim se recipiebat in principem: omniaque consularia officia abigere negligere contemneret. Ille uero ita consul ut si tantum consul foret: nihil infra se putabat: nisi quod infra eos esset: ac primum ita domo progrediebatur: ut illum nullus apparatus arrogantiæ principalis: nullus præcursorum tumultus detineret, una erat in limine mora consultare aures: reuerentique numinum monitus, nemo perturbabat, nemo submouebatur: tanta uiatoribus quies tantus pudor fascibus: ut plerumque aliena turba subsistere & consulere & principem cogeret. Ipsius quidem officium modicum tam temperatum ut antiquus aliquisque magnus consul sub bono principe intercedere uideretur. Iter illis sæpius in foro: frequenter tamen & in caput: nam comitia consulum obibat ipse, tantum ex renuntiatione eorum uoluptatis: & quantum prius ex destinatione capiebat. Stabant candidati ante curulem principis: ut ipse ante consulis steterat: adigebantque in uerba: in quæ paulo ante ipse iurauerat princeps: qui tantum putat esse in iureiurando: ut illud & ab aliis exigat. Reliqua pars diei tribunali dabatur. Ibi uero quanta religio æquitatis: quanta legum reuerentia. Adibat aliquis ut principem: respondebat se consulem esse. Nullius ab eo magistratus ius: nullius auctoritas imminuta est: aucta etiam: siquidem plerumque ad prætores remittebat: atque ita ut collegas uocaret: non quia populare gratumque audientibus: sed quia ita sentiebat. Tantum dignationis in ipso honore ponebat: ut non amplius esse censeret: quod aliquis collega appellaretur a principe: quam

quod prætor esset. Ad hæc tam assiduus in tribunali ut labore refi-
ci ac reparari uideret. Quis nostræ idem curæ: idem sudoris sumit?
quis adeo expetitis honoribus aut deseruit aut sufficit? Et sane æquū
est tantū cæteris præstare cōsulibus ipsum: qui cōsules facit: quippe etiā
fortunæ uidebat indignū si posset honores dare: qui gerere nō pos-
set. Facturus consules doceat: accepturosque amplissimū honorem per-
suadeat scire se quid sit quod daturus sit. sic fit ut illi quoque sciant
quid acceperint. Quo iustius senatus ut susciperes quartum consu-
latum & rogauit & iussit. Imperii hoc uerbum non adulationis est:
obsequio tuo crede, quod non alia in re magis aut senatus exigere
a te: aut præstare senatui debes. ut enim cæterorum hominum ita princi-
pum illoque omnes qui dii sibi uident: æquum omne & breue & fra-
gile est. Itaque optimū quæque niti & contendere decet: ut post se quo-
que reipublicæ profuit moderationis scilicet iusticiæque monumentis:
quæ prima statuere cons. potest. Hæc nempe intentio tua ut libertatē
reuoces ac reducas. Quem ergo honorē magis amare? quod nomē
usurpare sæpius debes: quā quod primū inuenit recuperata libertas? Nō
est minus ciuile & principē esse pariter & consulem: quam tantum
consulē. Habes etiam rationem uerecundiæ collegarum tuorum.
Collegarum inquam: ita enim & ipse loqueris: & nos loqui uis. one-
rosa erit modestiæ illoque tertii consulatus sui recordatio: donec te
consulem uideant: neque enim potest non nimium esse priuatis:
quod principi satis est. Annuas Cæsar optantibus quibusque apud
deos esse consuisti: quorum potes ipse uotorum compotes facias
fortasse sufficiat tertius consulatus: sed nobis tanto minus suffi-
cit. Ille nos instituit & induxit ut te iterum iterumque consulem ha-
bere cupiamus. Remissius istud contenderemus: si adhuc non sci-
remus qualis eēs futurus. Tolerabilius fuit expimētum tui nobis:
quā usum negari. Dabit ne rursus uidere consulē illum? audiet red-
det quas proxime uoces? præstabitque gaudium quantum ipse per-
cipiet? præsidebit læticiæ publicæ auctor eius & causa? tempta-
bitque affectus nostros ut solet cohibere: nec poterit? pietati senatus
cum modestia principis felix speciosumque certamen seu fuerit ui-
cta: seu uicerit. Egedem incognitam quandam proximamque maiorem
præsumo læticiam. quis enim est tā ibecilli ingenio: qui non tāto me-
liorem cōsulem speret: quanto sæpius fuerit? Alius labores: si non
continuos desidiæ ac uoluptati dedisset: ocio tamen & quiete re-
creasset. hic consularibus curis exolutus principales resumpsit:

tā diligēs tēperamēti: ut nec consulis officiū princeps: nec principis
cōsul appeteret. Videmus ut puinciæ desideris ut singulæ et ci
uitatū p̄sidiis occurrat. nulla in audiendo difficultas: nulla i respon
dēdo mora. adeūt statī: dimittūt statī: tādēq; p̄ncipis fores exclusa
legationū turba nō obsidet. Quid in oībus excogitatiōibus quam
mitis seueritas: quam non dissoluta clāmentia. non locupletando
fisco sedes. nec aliud tibi sententiæ tuæ p̄tium: quā bene iudicasse.
Stant atē te litigatores nō de fortunis suis sed de tua æstimatiōe sol
liciti: nec tā uerent̄ qd de causa sua: q̄ qd de moribus sentias. O ue
re p̄ncipis atq; et decoris recōciliare æmulas ciuitates: tientesq; po
pulos nō ip̄io magis q̄ rōne cōpescere: intercedere iniquitatibus ma
gistratuū: i fectūq; reddere qcqd fieri nō oportuerit: postremo uelo
cissimi sideris more oīa iuiscere: oīa audire: & undecūq; iuocatū sta
tī uelut adesse & assistere. Talia esse crediderim quæ ipse mundi pa
rēs tēpat nutu: si q̄do oculos demisit i terras: & facta mortaliū iter
diuina opa numerare dignatus ē: q̄ nūc p̄ te liber solutusq; cælo tā
tum uacat: postq̄ te dedit: q̄ erga omne hoīum genus uice sua fun
gereris. fungeris. n. sufficisq; mandati: cū tibi dies oīs sūma cum uti
litate nostra: cū tua laude cōdat. Quod si quādo cū i fluentibus ne
gotiis paria fecisti: istar refectiōis existias mutationē laboris. Quæ
n. remissio tibi nisi lustrare saltus: excutere cubilibus feras: supare
i mensa mōtium iuga: & horrentibus scopulis gradū i ferre nullius
manu nullius uestigio adiutum: atq; iter hæc pia mēte adire lucos
& occurfare numinibus? Oī hæc expiētia iuuetutis hæc uoluptas
erat his artibus futuri duces i buebant: certare cum fugacibus feris
cursu: cum audacibus robore: cum callidis astu. nec mediocre pa
cis decus hēbat̄ submota campis irruptio feræ: & obsidiōe quo
dam liberatus agrestium labor. Usurpabant gloriam istam illi quo
q; principes qui obire non poterant. usurpabāt autē ut domitas fra
ctasq; claustris feras ac deinde in ipsorū qdem ludibrium emissas
mentita sagacitate colligerent. His par capiendi querendiq; sudor:
summusq; & idem gratissimus labor inuenire. Eninvero si quādo
placuit idem corporis robur i maria proferre: non ille fluitantia ue
la aut oculis sequitur aut manibus: sed nunc gubernaculis assidet:
nunc cū ualentissimo quoq; sodaliū certat frangere fluctus: domi
tare uentos reluctantes: remisq; transferre obstantia freta. Quantū
dissimilis illi qui nō albanī lacus ocium: baianicq; torporē & silētiū
ferre: nō pulsum saltē fragorēq; remorū p̄peti poterat: qn ad singu-

los ictus turpi formidine horresceret: itaque procul ab omni sono
inconcussus ipse & imotus religato reuictoque nauigio non secus ac
piaculum aliqd' trahebat foeda facies cum p. r. Imp. alienum cursum alie-
nūque rectorē uelut capta naue sequeretur. Nec deformitate ista saltē
flumina carebāt atque amnes: Danubius ac Rhenus tantū illud no-
stri dedecoris uehere gaudebāt: nō minore cum pudore imperii: quod
hæc romanæ aqlæ romana signa romana denique ripa: quæ hostium
p̄spectarent: hostiū quibus moris ē eadē illa nūc rigentia gelu flu-
mina aut cāpis supflua: nūc liquida ac deferētia lustrare nauigiis nā-
doque superare. Nec uero laudauerim p̄ se magnopere duriciā corpo-
ris ac lacertorum: sed si his ualidior toto corpore animus imperitet: quē
nō fortunæ indulgentiæ molliant: nō copiæ principales ad segniciē
luxumque detorqueāt: tunc ego seu montibus seu mari exerceatur:
& lætū opere corpus: & crescentia laboribus membra mirabor. Vi-
deo. n. iā inde atiquitus maritos deage ac deorum liberos nec dignitate
nuptiarum magis quam his artibus iclaruisse. Simul cogito cum sint ista lu-
dus & auocamet in huius illæ seriæ & intētæ: & a quibus se in tale ociū
recipit uoluptates. Sūt. n. uoluptates quibus optime de cuiusque graui-
tate sanctitate temperantia credit. Iā quis adeo dissolutus: cuius nō oc-
cupationibus aliq̄ species seueritatis insidat? Ocio prodimur. An nō
placitum principes hoc idē tēpus in aleam stupra luxū cōferebāt? cum se-
riarum laxamēta curarum uitiorum cōtētiōe supplerēt. Habet hoc primū
magna fortuna: quæ nihil tectū nihil occultū esse patitur. principū ue-
ro non modo domus sed cubicula ipsa intimosque secessus recludit:
oīaque arcana noscēda famæ proponit atque explicat. Sed tibi Cæsar
nihil accommodatius fuerit ad gloriā quam penitus inspici. sūt quidem præ-
clara quæ in publicū profers: sed nō miora ea quæ limine tenes. Est
magnificū quod te ab oī cōtagione uitiorum reprimis ac reuocas: sed
magnificentius quam tuos. Quāto. n. magis arduum ē alios præstare quam
se: tāto laudabilius quam cum ipse sis optimus: oēs circa te similes tui esse
cisti. Multis illustribus dedecori fuit aut icōsultius uxor assumpta
aut retēta patiētius: ita foris claros domestica destruebat infamia:
& ne maximi ciues haberentur hoc efficiebat: quæ mariti minores
erant. tibi uxor in decus & gloriā cedit: quid enim illa sanctius?
quid antiquius? Non ne si pontifici maximo deligenda sit coniunx
aut hanc aut similem. ubi est autem similis? elegerit? quæ illa nihil si-
bi ex fortuna tua nisi gaudium uendicat. quæ constanter nō potentiā
tuam sed ipsum te reueretur. Idem estis inuicem quod fuistis p̄ba-

tis ex æquo: nihilq; uobis felicitas addidit: nisi q; scire coepistis q̄ bene uterq; uestrū felicitatē ferat. Eadē q̄ modica cultu: q̄ parca comitatu: q̄ ciuilis incessu: mariti hoc opus q; ita ibuit ita instituit: nā uxori sufficit obsequii gloria. An cum uideat q̄ te nullus terror nulla comitetur ambicio: non & ipsa cū silentio incedat: ingredientēq; pedibus maritum inq̄tum patit' sexus imitef'. Decuerit hoc illā ēt si diuersa tu facias. Sub hac uero modestia uiri quantā debet uerecundiam uxor marito: scemina sibi. Soror aut tua ut se sororem eē meminit: ut in illa tua simplicitas tua ueritas tuus candor agnoscitur: ut si quis eam uxori tuæ cōferat: dubitare cogatur utq; sit efficacius ad recte uiuendum bene institui aut feliciter nasci. Nihil est tā pronū ad similitates quā æmulatio in sceminis præserti: ea porro maxime nascit' ex cōiunctione: alitur æqualitate: exardescit inuidia cuius finis est odiū. Quo qdem admirabilius existimandum est q; mulieribus duabus in una domo pariq; fortuna nullū certamen nulla contentio est. suspiciunt iuicem, iuicem cedūt: cūq; te utraq; effusissime diligit: nihil sua putant interesse utram tu magis ames: idemq; utriq; propositū: idē tenor uitæ: nihilq; ex quo sentias duas esse, te. n. imitari te subsequi student: ideo utraq; mores eosdem quā utraq; tuos hēt. Inde moderatio: idē ēt ppetua securitas: neq; n. unquā piclitabūf eē priuatæ q̄ nō desierūt. Obtulerat illis senatus cognomē Augustæ: qd' certatī deprecatae sūt quādiu appellationem patris patriæ tu recusasses: seu qd' plus eē ī eo iudicabāt: si uxor & soror tua q̄ si Augustæ dicerēt. Sed quæcūq; illis ratio tantā modestiā suaserit: hoc magis dignæ sūt q̄ ī aīs nr̄is & sit & hēanf Augustæ: quā nō uocāf. Quid. n. laudabilius sceminis q̄ si ueræ honorē nō in splendore titulorū sed ī iudiciis hoīum reponāt: magnisq; noībus pares se faciāt: ēt dū recusāt: lā ēt & in priuatoꝝ aīs exoleuerat priscū mortaliū bonū amicitia cuius ī locū migrauerāt assētatiōes blādicia & peior ordo amoris simulatio: & n. ī principū domo nomē tātū amicitiaē iane scilicet irrifūq; māebat: nā q; poterat eē iter eos amicitia: quorū sibi alii domini: alii serui uidebāt'. Tu hāc pulsā & erratē reduxisti. Habes amicos: quā amicus ipse es. neq; n. ut alia subiectis ita amor ipaf. neq; ē ullus affectus tā erectus & liber & dominationis impatiens: nec qui magis uices exigat. Potest fortasse princeps iniq; potest tamen odio esse nōnullis etiam si ipse non oderit: amari nisi non ipse amet nō pōt. Diligis ergo cū diligaris: & ī eo qd' utriq; honestissimum est: tota gloria tua est: q; superior factus descendis in omnia familiaritatis officia: & ī amicum ex imperatore sub-

mitteris: immo tunc maxime Imp. cum amicum ex imperatore agis. Et. n. cum plurimis amicis fortuna principum indigeat: principum est principis opus amicos parare. Placeat tibi semper haec secta: & cum alias uirtutes tuas tunc hac constantissime teneas: nec unquam persuadeat huile esse principi: nisi odisse, lucidissimum est in rebus humanis amari: sed non minus amare, quorum utroque ita fruere: ut cum ipse ardentissime diligas, adhuc tamen ardentius diligaris: plurimum quia facilius est unum amare quam multos: deinde quia tibi amicos tuos obligandi adest facultas tanta: ut nemo possit te nisi ingressus non magis amare. Operaeptum est referre quod tormentum tibi iniunxeris ne quod amico negares, dimisisti optimum uix tibi carissimum in uitis & tristis: & quasi retinere non posses. quantum amares eum desiderio expertus es: distractus sepatuque dum cedis & uiceris. Ita quod factum iauditum: cum princeps & principis amicus diuersa uelletis: id potius factum est quod amicus uolebat. O re memoriae litterisque mandanda: perfectum priorum non ex ingerentibus sed ex subtrahentibus legere: eundemque ocio quem pertinaciter amet reddere: cumque sis ipse distentus imperii curis: non quae glori- am cuiquam inuidere. Intellegimus Caesar quantum tibi per laboriosa ista statione & exercita debeamus: cum ocium a te tamquam res optima & petat & det. Quam ego audio confusionem tuam fuisse cum digredientem persequeris, persecutus. n. nec tempasti tibi quomodo exeunti in littore amplexus osculum ferres. Stetit Caesar in illa amiciciae specula: percatuque maria, celeremque: si tamen ipse uoluisset: recursu: nec sustinuit recedente non est atque est uotis lachrymis sequi: nam de liberalitate taceo: quibus. n. mulieribus aequi haec cura principis: haec patientia potest: quam meruisti: ut ille sibi nimium fortis ac prope durus uideretur. Nec dubito quoniam agitaueris secum an gubernacula retorqueret: & fecisset: nisi quod pene ipso contubernio principis felicius iucundiusque est desiderare principem. Et ille quod ut maxima fructus suscepti ita maiore depositi officii gloria frui: tu autem facilitate ista consecutus es: ne quem retinere uidearis inuitum. Ciuile hoc erat: & parati publico convenientissimum nihil cogere semperque meminisse nullam tantam potestatem cuiquam dari posse: ut non sit gratior potestate libertas. Dignus es Caesar: quod officia mandes deponere optantibus: quod petentibus uacationem inuitus quod: sed tamen tribuas: quod ab amicis orantibus requiem non te reliquas putes: quod semper inuenias & quos ex ocio reuoces: & quos ocio reddas. Vos quoque quos parus noster familiariter inspicere dignatur: fouet iudicium eius: quod de uobis habet hic uester labor est: princeps enim cum in uno probauit amare se scire: uacat culpa si alios minus amat. Ipsum quod quod mediocriter diligit: cum leges amandi non det: sed accipiat

hic p̄sens: ille mauult absens amari. uterq; amet ut mauult. nemo ī
terdū p̄sentia: nemo ī obliuionē absentia ueniat. tenet q; locum:
quē semp meruit: faciliusq; est ut oculis eius uultus absentis: q̄ ut
aīo caritas excidat. Plæriq; p̄cipes cū essent ciuiū dōini libertoz
erāt serui. hōz cōsiliis: hōz nutu regebāt: p̄ hos audiebāt: p̄ hos lo
quebāt: p̄ hos p̄turæ etiam & sacerdotia & cōsulatus imo & ab his
petebant. Tu libertis tuis summū qdē honorē: sed tāq; libertis hēs:
abundeq; sufficere his credis si p̄bi & frugi existiment? Scis. n. p̄ci
pium esse idicium nō magni p̄cipientis magnos libertos. Ac primū
neminē in usu habes: nisi aut tibi aut patri tuo aut optio cuiq; prin
cipum dilectū: statiq; hos ipsos quotidie: deīde ita formas: ut se nō
tua fortuna: sed sua meriant: & tanto magis digni qbus honor oīs
p̄stet a nobis: q̄ nō est necesse. Iustis ne de causis. S. P. Q. R. opti
mi tibi cognomē adiecit? Paratū id qdem & ī medio positū: nouū
tamen scias neminē āte meruisse qd nō erat excogitādum: si q; me
ruisset. An satius fuit felicem uocare? qd nō moribus sed fortunæ
datum est. Satius magnum? cui plus inuidiæ q̄ pulchritudinis iest.
Adoptauit te optimus p̄iceps in suum: senatus in optimi nomen
hoc tibi tā p̄prium q̄ paternum: nec magis diffinite disticteq; desi
gnat q Traianum: q̄ q optimum appellat. ut oli frugalitate Pisōes.
sapientia Lælii. pietate Metelli mōstrabāt: quæ simul oīa uno isto
nomine cōtinent: nec uideri pōt optimus: nisi qui est omnibus op
timis in sua cuiusq; laude p̄stantior. Merito tibi ergo post cæteras
appellationes hæc est addita: ut maior. Mius est enim Imper. & Cæ
sarem. & Augustum: quā oībus imperatoribus & Cæsaribus & Au
gustis esse meliorem. Ideoq; illa parens hominum deozq; optimi
prius: deīde maximi nomie colitur. quo præclarior laus tua: quem
non minus constat optimum esse quam maximum. Assēcutus es
nomē: qd ad aliū transire non possit: nisi ut appareat in bono prin
cipe alienum: in malo falsum. quod licet omnes postea usurpent
semp tamē agnosceat ut tuū. Et. n. ut noīe Augusti admōemur eius
cui primū dicatū est: ita hæc optimi appellatio nūq; memoriæ ho
minū sine te recurret: quotiēsq; posteri n̄ri optimū aliquē uocare
cogēt: totiēs recordabūt: q; meruerit uocari. Quāto nūc diue Ner
ua gaudio frueris: cū uides & oē optimū: & dici: quē tāq; optimum
elegisti. Quā lætū tibi: qd cōparatus filio tuo uiceris. Neq; n. alio
magis approbat animi tui magnitudo: quam quod optimus ipse
non timuisti eligere meliorem. Sed & tu pater Traiane: nam tu

quoque si non sidera: proxima tamen sideribus obrines sedē: quātā p̄cipis uoluptatē: cū illū tribunū. illū militē tuū. tātū ip̄atorē. tātū p̄cipē cernis? cūq; eo q̄ adoptauit amicissime cōtēdis pulchrius fuisse genuisse talē an elegisse. Maçte uterq; igenti ī rempublicā merito: cui hoc tātū boni cōtulisti: licet alteri uestre filii uirtus triūphalia cæ lū alteri dederit. Nō mior tamen uestra laus: qđ ista p̄ filiū quā si ip̄i meruissetis. Scio. P. C. cū cæteros ciues: tū p̄cipue cōsules oportere sic affici: ut se publicæ magisq; priuatī obligatos putēt. Vt. n. malos p̄cipes rectius pulchriusq; ē ex cōmunibus iniuriis odisse quā p̄ priis: ita bōi speciosius amat: ob ea quæ generi hūano: quā quæ hominibus præstāt. q̄a tamen ī cōsuetudinē uenit: ut cōsules publica gratiæ actiōe plata: suo quoq; noīe quātū debeāt p̄cipi: p̄fiteant. cōcedite me nō p̄ me magis munere isto quā p̄ collega meo Cornuto Tertullo. C. V. fūgi. Cur. n. nō p̄ illo quoq; gratias agā: p̄ quo nō mius debeo: præserti cū indulgentissimus Imp. ī cōcordia nostra ea præstiterit abobus: quæ si tātū ī altere cōtulisset: abos tamen æqliter obligasset. Vtrunq; nostre ille optimi cuiusq; spoliator & carnifex stragibus amicoꝝ & ī p̄ximū iacto fulmine afflauerat: iisdē. n. amicis gloriebāur: eosdē amissos lugebāus: ac sic nūc spes gaudiūq;: ita tūc cōmunis nobis dolor & merus erat. hūerat hunc honorē piculis n̄ris diuus Nerua: ut nos & si minus ut bonos p̄mouere uellet: q̄a mutati sæculi signū. & hoc eēt qđ florerēt: quoq; præcipuū uotū aīte fuerat: ut memoriæ p̄cipis elaberemur. Nōdū biēniū cōpleueramus ī officio laboriosissimo & maxio: cū tu nobis optime p̄cipū fortissime ip̄atorē cōsulatū obtulisti: ut ad sūmū honorē gloria celeritatis accederet. tātum iter te & illos p̄cipes īterest: qui beneficiis suis cōm̄dationē ex difficultate captabāt: gratioresq; accipiētibus honores arbitrabāt: si prius illos desp̄atio & tædiū & simili repulsæ mora ī notā quādā pudorēq; uertissent. Obstat uerecundia: quo mius p̄censeamus: quo utq; nostre testimōio ornaris: ut amore recti: amore reipublicæ p̄cicis illis cōsulibus æqueris: merito nec ne: neutrá ī p̄tem decernere audeamus: q̄a nec fas est affirmatiōi tuæ derogare: & onerosū cōfiteri uera eē: quæ d̄ nobis præserti tā magnifica dixisti. Tu tamen dignus es: q̄ eos cōsules facias: de quibus possis ista prædicare. Tribuas ueniā: qđ iter hæc beneficia tua gratissimū est nobis: qđ nos rursus collegas esse uoluisti: ita caritas mutua: ita cōgruēs tenor uitæ: ita una eadēq; ratio p̄positi postulabat. cuius ea uis: ut mox similitudo cōcordiæ nostræ gloriā miuat ac p̄ide sit mix: si alter nostre a collega ac si a se ipse dissentiat. Nō

ergo tēporariū & subitū ē qđ uterq; collegæ cōsulatu tāq; iteꝝ suo
gaudet: nisi qđ tamē q; rursus cōsules fiūt: bis qđē: sed tꝑribus diuer
sis obligāt: nos duos cōsulatus accipius siul: siul gerius: alterq; i alte
ro Cōs. sed iteꝝ & pariter sumus. Illud uero q; i signe: qđ nobis pꝑse
ctis ærario cōsulatū atēq; successorē dedisti. Aucta ē dignitas digni
tate: neq; cōtinuatus rātū sed gemiatus ē honor: finēq; potestatis al
terius tāq; pagꝝ eēt excipe: pꝑuenit. Tāta tibi itegritatis nostræ fidu
cia fuit: ut nō dubitares te salua diligentia tuæ rōne esse factuꝝ: si
nos post maximū officiū priuatos esse nō sineres. Quid qđ eūdē in
ānū cōsulatū nostꝝ cōtulisti? Ergo nō alia nos pagia: q; te cōsulē ac
cipiet: & nostra quoq; noīa addēt fastis: q; bus ipse pꝑscriberis. Tu co
mitiis nostris pꝑsidere: tu nobis sāctissimum illud carmē pꝑire digna
tus es. tuo iudicio cōsules facti: tua uoce renūciati sumus: ut idem
honoribus nostris suffragator i curia: i campo declarator existeres.
Nā qđ eū potissimū mēse attribuisti: q; tuus natalis exornat: q; pul
chꝝ nobis q; b; edicto: q; bus spectaculo celebrai cōtinget diē illū tri
plici gaudio lætū: q; pꝑricipē abstulit pessimū: dedit optimū: meliorē
optio genuit. Nos sub oculis tuis augustior solito currus accipiet:
nos iter secūda oīa & uota certātia: q; pꝑsenti tibi cōferēt: uehemur
alacres: & icerti ex utra pte maior auribus nostris accidat clāor. Su
per oīa tamen pꝑædicandum uidetur: q; pateris consules esse quos
fecisti: quippe nullum periculum: nullus ex principe metus consu
lares animos debilitat & frangit. nihil inuitis audiendum nihil coa
ctis decernēdum erit. Manet manebitq; honori ueneratio sua: nec
securitatem auctoritate pꝑdemus. Ac siquid forte ex consulatus fa
stigio fuerit dimminutum: nostra hæc erit culpa nō seculi. licet enī
quantum ad principem: licet tales consules agere: quales ante prin
cipes erant. Vllam ne tibi pro beneficiis referre gratiam parem pos
sumus: nisi tantum illam ut semper nos meminerimus cōsules fu
isse & consules tuos. Ea sentiamus: ea censeamus: quæ cōsularibus
digna sunt. Ita uersemur in rep. ut credamus esse remp. non cōsili
um nostrum non operam subtrahamus: nec disiunctos nos & qua
si demissos cōsulatu sed quasi astrictos & deuinctos putemus: eū
demque locum laboris & curæ: quem reuerentiæ dignitatique re
neamus. In fine orationis pꝑæsides custodesq; imperii diuos ego cō
sules pro rebus humanis ac te pꝑæcipue capitoline iupiter pꝑcor:
ut beneficiis tuis faueas: tantisq; muneribus addas perpetuitatem.
Audisti quæ malo principi precabamur: exaudi quæ pro dissimili

mo optamus. Non te distringimus uotis: non enim pacem non cō
cordiam non securitatem non opes oramus non honores: simplex
cunctaq; ista complexum animum uotum est salus principis. Nec
uero noua tibi iniungimus: tu enim iam tunc illū in tutelam rece-
pisti: cum prædonis auidissimi faucibus eripuisti. neq; n. sine auxi-
lio tuo cū altissima quæq; quaterent: hic q; oibus excelsior incon-
cussus stetit. præteritus est a pessimo p̄cipe q; præteriri ab optio nō
potuit. Tu clara iudicii tui signa misisti: cū p̄ficiscenti ad exercitū
tuo noīe tuo honore cessisti. Tu uoce ip̄atoris qd sentires locutus:
filium illi: nobis parentem: tibi pontificem maximū elegisti. Quo
maiore fiducia iisdem illis uotis: quæ ipse pro se nuncupari iubet:
oro & obtestor: si bene remp. si ex utilitate omnium regit: primū
ut illū nepotibus nostris ac pro nepotibus serues: deinde ut quan-
doq; successorem ei tribuas: quē genuerit: quē formauerit: similēq;
fecerit adoptato: aut si hoc fato negat: in cōsilio sis eligēti: mōstres-
que aliquem quem adoptari in capitolio deceat. Vobis. p. c. q̄rum
debeam: publicis etiam monumentis contineat. Vos mihi in tribu-
natu quietis: in prætura modestiæ: uos in istis officiis etiam quæ e
studiis nostris circa tuendos socios iniunxeratis: cūcti constantiæ
antiquissimum testimoniū phibuisistis. Vos p̄xime destinationē cō-
sulatus mei his acclamationibus approbauistis: ut intelligā et atq;
etiam enitendum mihi: ut hūc cōsensum uestrum cōplectar & te-
neam: & in dies augeā. Et. n. memini tunc uerissime iudicari. meru-
erit quis honorem nec ne: cū adeptus est. Vos mō fauete huic pro-
posito: & credite: si cursu quōdam p̄uectus ab illo insidiosissimo p̄-
cipe anteq̄ profiteret̄ odium bonorū: postq̄ professus est: substiti
cū uiderem quæ ad honores cōpendia paterent: longius iter malui:
si malis temporibus inter moestos & pauentes: bonis inter securos
gaudentesq; numeror: si deniq; intantū diligo optimum principē:
inquantū inuisus pessimo fui. Ego reuerentiæ uestræ sic semp in-
seruiam: non ut me consulem & mox consularem: sed ut cādidatū
consulatus putem.

Hoc in Volumine hæc continentur

**C. Plinii Secundi Nepotis Nouocomen-
sis Epistolarum Libri octo.**

**C. Plinii Secundi Nouocomensis Pa-
nægyricus Neruæ Imperatori dictus**

C. Plinii Secundi de Viris Illustribus Liber.

C. PLINII SECUNDI IUNIORIS LIBER ILLUSTRIVM VI
RORVM INCIPIT.

Roca Rex albanorū Amulium & Numitorē filios hūit: quibus regnū ānuis vicibus habēdum reliquit: & ut alternis imperarent: sed Amulius fratri imperiū nō dedit. & ut eum sobole priuaret: Rheā Siluiam filiā eius Vestæ sacerdotē p̄fecit: ut uirginitate p̄petua teneret: quæ a Marte cōpressa Rōulū & Remū edidit: Amulius ipsam ī uicula cōpegit. Paruulos ī Tyberī abiecit: quos aq̄ ī sicco reliquit. Ad uagitū lupa accurrit: eosq; uberibus suis aluit. Mox Faustulus pastor collectos Accæ Laurentiæ cōiugi educādos tradit. Qui postea Amulio interfecto Numitori auo regnū restituerūt: Ipsi pastoribus coadunatis ciuitatē conderunt: quā Rōulus augurio uictor qd̄ ipse. xii. Remus. vi. uultures uiderat: Romā uocauit: & ut eam prius legibus q̄ mœnibus munit: edixit neq; uallū transiliret: quod Remus irridens trāsiliuit: & a Celere centurione rostro fertur occisus.

De Romulo Romanorum Rege primo.

Romulus asilum cōuenis patefecit: & magno exercitu facto cū uideret cōiugia deesse: p̄ legatos a finitimis ciuitatibus petit. Quibus negatis ludos cōsualia simulauit: ad quos cū utriusq; sexus multitudo uenisset: dato eius signo uirgines raptæ sunt. Ex quibus cū una pulcherrīa cū magna admiratiōe oīum duceret: Thalasio eā duci respōsum. Quæ nuptiæ q̄a foeliciter cesserūt: institutū est ut oībus nuptiis Thalasiū nomē iuocaret. Cū foeminas finitimorū Rōani ui rapuissent: primi Ceninenses contra eos bellū sumpserūt. Aduersus quos Rōulus p̄cessit: & exercitū eorū ac ducē Acronē singulari p̄lio deuicit. Spolia opīa Ioui Pheretio in capitolio cōsecrauit. Sabini ob raptas bellū aduersus Romanos sumpserūt: & cū Rōæ appropīquaret: Tarpeiā uirginē nacti: q̄ aq̄ eā sacrorū hauriēdæ descēderat: ei. T. Tatiū optionē mūeris dedit: Si exercitū suū ī capitolium p̄duxisset. Illa petit qd̄ ī sinistris illi māibus gerebāt: uidelicet ānulos & armillas. Quibus dolose repromissis Sabios ī arcē p̄duxit. ubi Titus scutis eā obrui p̄cepit. Nā & ea ī leuis hūerat. Romulus aduersū Tatiū: q̄ montē Tarpeiū tenebat: p̄cessit: & ī eo loco ubi nūc. ro. forē est: pugna cōseruit. Ibi Hostus Hostilius fortissīe dimicās cecidit. Cuius iteritu cōsternati romāi fugere cōepūt. Tūc Rōulus Ioui statori ædē uouit: & exercitui seu

forte seu diuinitus restitit. Tūc raptæ ī mediū pcesserūt: & hic pa-
tres īde cōiuges deprecatae cōciliarūt. Rōulus foedus percussit: & Sabi-
nos ī urbē recepit: populū a Curibus oppido Sabiorū Quirites uo-
cauit. Cētū sēatores ab ætate p̄res appellauit. Tres eqtū cēturias in-
stituit: q̄s suo noīe Rānes: a Tito Tatio Taciēses: a Lucumōe Luce-
res appellauit. Cū ap̄d capreæ paludē exercitū lustraret nunq̄ cōpa-
ruit. Vnde iter p̄res & populū seditiōe orta Iulius Proculus uir no-
bilis in cōcionē pcessit: & iureiurando firmavit Romulū a se ī col-
le quinali uisum augustiore forma cū ad deos abiret: eundēq; p̄ci-
pe ut seditiōibus abstinerēt: uirtutē colerēt: futurū ut oīum gētū
dōini existerēt. Huius auctoritati creditum est: ædes ī colle quirina-
li Romulo cōstituta: ipse p̄ deo cultus: & Quirinus est appellatus.

De Numa Pompilio Romanorum Rege .i i.

Post cōsecrationē Rōuli cū diu īterregno seditiōes oriētur:
Nūa Pōpilius Pōpōi filius Curibus oppido Sabiorum acci-
tus: cū adducētib; ciuib; Romā uenisset: ut populū sepe religi-
one molliret: sacra plurā īstituit: ædē Vestæ fecit. Virgīes uestales
legit: Flāines tres dialē: martialē quinalē: Salios Martis sacerdotes:
quorū prius p̄sul uocat: alios .xii. instituit. Pōt. max. creauit. Portas
lano gēino ædificauit: Annū ī .xii. mēses distribuit: additis ianua-
rio & februario. Leges quoq; plurā & utiles & oīa iussu Egeriæ
nymphæ uxoris suæ se facere simulās. Ob hāc tātā iustitiā bellum
ei nemo ītulit. Morbo solutus ī Ianiculo sepultus ē: ubi post ānos
arcula cū libris a Terētio quodā exarata: q̄ libri q̄a leues quāsdam
sacrorum causas cōtinebant: ex auctoritate patrum cremati sunt.

De Tullo Hostilio Romanorum Rege tertio.

Tullus Hostilius: q̄a bonā opam aduersū Sabios nauauerat:
rex creatus bellū Albāis īdixit: q̄d trigeminorū certamiē fi-
niuit: Albā p̄ pditionē ducis Metii Suffecii diruit: Albanos romā
transire iussit. Curiā hostiliā cōstituit. Mōtē Celiū urbi addidit. Et
dū Numā Pōpiliū sacrificiis imitaf: Ioui Clicio litare nō potuit:
Fulmiē iētus cū regia cōflagrauit. Cū inter Rōanos & Albāos bellū
fuisset exortū: ducibus Hostilio & Suffecio placuit rē paucorū cer-
tamiē finire. Erāt ap̄d Rōanos trigemini Oratii: tres apud Albāos
Curiatii: q̄bus foedere iēto cōcurrētibus statī duo Romanorū ceci-
derant. Tres Albanorū uulnerati. Vnus Oratius q̄uis īteger q̄a tri-
bus īpar erat fugā simulauit. & sigulos p̄ īterualla ut uulnē dolor
erat īterfecit: & cū spoliis onustus rediret sororē obuiā hūit: q̄ ui-

so paludamento spōsi sui: q̄ unus ex Curiatis erat: flere coepit. Sed
occidit. Quod ap̄d duū uiros cōdēnatus ad populū puocauit: ubi
patris lachrymis cōdōatus: ab eo explādi gr̄a sub tigillū missus: q̄d
nūc quoq; uiæ suppositū sororiū appellat. Metius Suffecius dux
Albanorū cū se inuidiosū apud ciues uideret: q̄d bellū solo trigemi-
norū certamie finisset: ut rē corrigeret Vehiētes: & Fidēates aduer-
sū Romāos icitauit. Ipse Tullo in auxiliū accersitus aciem in collē
subduxit: ut fortunam sequeretur. Qua re Tullus intellecta magna
uoce ait illud suo iussu Metium facere. Quare hostes territi uicti-
que sunt. Postera die Metius cum ad gratulādum Tullio uenisset:
iussu ipsius quadrigis religatus: & in diuersa distractus est.

De Anco Martio Romanorum Rege quarto.

Ancus Martius Nummæ Pōpili ex filia nepos æquitate &
religiōe auo similis Latinos bello domuit. Auētīnū & Cur-
tiū mōtes urbi addidit. Noua moenia oppido circundedit.
Siluas ad usum nauīū publicauit. Salinarū uectigal instituit. Carce-
rē primus ædificauit. Hostiam colōiam maritimis comeatibus op-
portūam ī hostio Tyberis eduxit. Ius feciale: quo legati ad res repe-
tendas uterentur: ab Erculis transtulit: quod prius fert Hesus exco-
gitasse. his rebus intra paucos dies cōfectis imatura morte p̄reptus
non potuit præstare qualem premiserant regem.

De Lucio Tarquinio Prisco Romanorum Rege quinto.

Lucius Tarquinius Priscus Lucio græci Demarathi filius: q̄
Cypseli tyrānidē fugiēs ī Hetruriā cōgrauit. Ipse Lucio di-
ctus urbe Tarquus p̄fectus Romam petiit. Adueniēti aq̄la
pilleū substulit: & cū alte subuolasset reposuit. Tanaq̄l cōiūx augu-
riorū perita regnū ei portēdi intellexit. Tarquinius pecūia & industria
dignitatē atq; et Anci regis fāiliaritatē cōsecutus: a quo tutor libe-
ris relictus regnū intercepit: & ita administrauit: q̄si iur̄ adeptus fuisset
cētū p̄res ī curiā legit: q̄ mīorū gētiū sūt appellati. Equū cēturias
nūero duplicauit: noīa duplicare nō potuit. Accii Nauis auguris au-
ctōritate d̄teritus: q̄ fidē artis suæ nouacula & cote firauit. Latinos
bello dōuit. Circū maximū ædificauit. Ludos magnos instituit. De
Sabinis & Priscis latinis triūphauit. Murū lapideū circūdedit. Filiū
xiii. ānorū q̄d ī plio hostē p̄cusisset: p̄textā & bullā donauit. Vnde
hæc ī genuorū puerorū īsignia esse coeperūt. Post ab Anci liberis: ī-
missis percussoribus per dolum regno exutus est & interfectus.

De Seruio Tullio Rege. vi.

Seruius Tullius Puri Cornicularii: & Ocretiæ captivæ fili-
us: cū ī domo Tarqni Prisci educaret: flāmæ spēs caput eius
āplexa ē. Hoc uiso Tanaql suā mā ei dignitatē portēdi ītellexit. Cō
iugi suasit: ut ita eū ut liberos suos educaret. Qui cum adoleuisset
gener a Tarqnio assūptus est. Et cum rex occisus eēt. Tanaql ad po
polū despiciēs ait: Priscam graui qdē: sed nō letali uulnere accepto
petere ut īterī dū cōualescit Seruio Tullio audiētes essent. Seruius
Tullius q̄si p̄cario regnare coepit. Sed recte īpiū ministravit. Hetru
scos sæpe dōuit: & collē q̄rinalē & uimialē urbi addidit. Aggerē fos
sasq; fecit. Populū ī.iiii. tribus distribuit: ac post plebi distribuit: an
nonā mēsuras pōdera classes cēturiasq; cōstituit. Latiorē popu. p̄
suasit ut exēplo eorū q̄ Diāæ Epheliæ ædē fecissēt: & ipsi ædē Dia
næ ī auentio ædificarēt. Quo effecto bos cuidā latio miræ magni
tudinis nata est. Respōsū sōnio datū eū populū summā īpii hīturū:
cuius ciuis bouē illā imolasset. Latius bouē ī auētīnū egit: & cām
sacerdoti. ro. exposuit. Ille callidus dixit prius eū uiuo flumīe māus
abluere debere. Latius dū ad tyberī descēdit: sacerdos bouē imola
uit. Ita īpiū ciuibus sibi gloriā facto cōsilioq; q̄siuit. Seruius Tullius
filiā alterā ferocē alterā mitē. hēns cū Tarqniī filios pari aīo uide
rēt: ut oīum mētes morē diuersitate leniret ferocē miti: mitē fero
ci ī matrioniū dedit. Sed mites seu forte seu fraude pierūt. Feroces
morē similitudo cōiūxit. Statī Tarqnius Supbus a Tullia icitatus
aduocato sēatu regnū paternū repetere coepit. Qua re audita Serui
us dū ad curiā p̄pat: iussu Tarqniī gradibus reiectus: & domū refu
giēs īterfectus est. Tullia statī ī fore p̄pauit: & priā coniugē regē sa
lutauit: a quo iussa turba recedere: cū domū rediret uiso p̄ris corpe
mulionē euitatē: sup̄ ip̄m corpus carpētum agere p̄cepit. Vnde ui
cus ille sceleratus dictus. Postea Tullia cum cōiuge ī exilium acta.

De Tarquinio Superbo Romanorū Rege septimo.

Tarqnius Superbus cognomen moribus meruit. Occiso Ser
uio Tullio regnū sceleste occupauit: tamē bello strenuus
Latios: Sabiosq; domuit. Sceam Pometiā Hetruscis eripuit.
Gabios p̄ Sextum filium simulato trāsfugio in potestatem redegit.
Et ferias Latinas primus instituit. Lacus in circo & cloacam maxi
mam fecit: ubi totis populi uiribus usus est: unde illæ fossæ quiri
tum sunt dictæ. Cū Capitoliū iciperet: caput hominis inuenit. Vn
de cognitū est eā urbem caput gentium futurā. & cū in obsidione
Ardeæ filius eius Lucretiæ stuprū ītulisset: cū eo in exilium actus:

ad Porſenā heſtrurix regē cōfugit: cuiſ ope ſignū retiēre tētavit. Pulſus cumas cōceſſit: ubi p ſūmā ignominiā reliquū uitæ tps exegit.

De Tarquinio Collatino.

Tarqnius Collatinus ſore Tarquinii Supbi genitus i cōtu berino iuuenū regioꝝ Ardeæ erat. Vnde cū forte liberiore cōuiuio cōiugē ſuā unuſqꝫ laudaret: placuit expiri. Itaqꝫ eqs Ro mā petūt. Regias nurus i cōuiuio uel luſu dꝑrehēdūt: & ide Collatiū petūt. Lucretiā iter ācillas i lanificio offendūt. Itaqꝫ ea pudiciſſi ma iudicat. Ad quā corrupendam Tarqnius Sextus nocte Collati um rediit: & iure pꝑinquitatis i domū Collatini uēit: & i cubiculū Lucretiæ irrupit: pudicitia expugnauit. Illa poſtero die aduocatis pa tre & cōiuge rē expoſuit: & ſe cultro quē ueste texerat occidit. Illi i exitū regiū cōiurarūt: eorꝫqꝫ exilio necem Lucretiæ uīdicauerūt.

De Iunio Bruto primo Ro. Conſule.

Iunius Brutus ſore Tarqni Supbi genitus cū eadē fortu nā timeret quā frater iciderat: q ob diuitias & prudētiā fue rat ab auūculo occiſus: ſtultitiā fixit. Vnde Brutus dictus. Iuuenibus regiis delphos eūtibus ridiculi gratia comes adſcitus ba culo ſābuceo auxꝫ iſuſum deo donū tulit. Vbi reſponſum ē eū Ro mæ ſūmā poteſtatē habiturꝫ q primus matrē oſcularē: ipſe terrā oſculatus ē. Deide pꝑter Lucretiæ ſtupꝫ cū Tricipitino: & Collati no i exitū regiū cōiurauit. Quibus i exiliū actis primus cōſul crea tus ſiſios ſuos: quod cū Aqꝫiis & Vitelliis ad recipiendum i urbem Tarquinos coniuauerant: uirgis cæſos ſecuri ꝑcuſſit. Deide i præ lio quod aduerſus eos gerebat: ſingulari certamiē cum Arunte fi lio Tarquinii cōgreſſus ſe ambo mutuis uulneribus occiderūt. Cu ius corpus i foro poſitum a collega laudatū: matronæ āno luxerūt.

De Horatio Cocle pontis fractore.

Horſena rex Heſtruſcoꝝ cum Tarqnios i urbē reſtituere ten taret: & primo ipetu ianiculū cepiſſet: Horatius Cocles illo cognomīe qd' i alio ꝑlio oculū amiſerat p ꝑōte ſublitiō ſte rit: & aciē hoſtiū ſuſtinuit: dōec pons a tergo iterrūꝑeſ: tū i Tyberī dꝫidit: & armatus ad ſuos tranauit. Ob hoc ei tātū agri publice da rūt: qꝫtū uno die arari potuiſſet: ſtatua quoqꝫ ei i uulcanali poſita.

De Mutio qui manum foculo immiſit.

Mum Porſena urbē obſideret: Mutius Cordus uir Romanæ cōſtantiæ ſenatum adiit: & ueniā tranſfugiendi petiit necē regis repromittens. Accepta poteſtate i caſtra Porſenæ uenit. Ibiqꝫ

purpuratum p rege deceptus occidit. Apphēsus & ad regē ptractus
dexterā aris iposuit: hoc supplicii ab ea exigēs: qđ i cæde peccasset.
Vnde cū misericordia regis aſtraheret: q̄si beneficiū referens ait
trecentos aduersum eū similes cōiurasse. Qua re ille territus bellū
acceptis obsidibus deposuit. Mutio prata transtiberim data ab eo
mutia appellata. Statua quoq; ei honoris gratia cōstituta est.

De Coclia Virgine Nobili.

Orſena Cocliā uirginē nobile iter obsides accepit: quæ de-
ceptis custodibus noctu castris eius egressa equū quē fors
dederat arripuit & Tyberī traiecit. A Porſena p legatos repetita red-
dita. Cuius ille uirtutē admirās cū qbus optasset i patriā r̄dire pmi-
sit. Illa uirgines qdem & pueros elegit: quoq; ætatē iniuriæ ob no-
xiam sciebat: huic statua equæstris in foro posita.

De Morte Fabiæ gentis:

Omani cum aduersus Vehiētes bellarēt: eos sibi hostes fa-
milia Fabioꝝ priuato nomine deposcit: & præfecti trecen-
ti sex duce Fabio consule fuerunt. Cum sæpe uictores exti-
tissent apud Cremerā fluuium castra posuerunt. Vehientes ad do-
los conuersi: pecora ex aduerso i cōspectu illoꝝ posuerunt: ad quæ
pgressi Fabii i insidias delapsi ad unum occisione pierunt. Dies quo-
id factum est: inter nephastos relatus. Porta qua profecti erant:
scelerata est appellata. Vnus ex ea gente propter impuberem æta-
tem domi relictus genus propagauit ad Q. Fabium Maximū: qui
Hanibalem mora fregit: cunctator ab obtrektoribus dictus.

De Lucio Valerio Publicola.

Vcius Valerius Volesci filius: primo de Vehientibus: ite-
rum de Sabinis: tertio de utrisque gentibus triumphauit.
hic quia in locum Tricipitini collegæ consulem subroga-
uerat: & domum in Vella tutissimo loco habebat: in suspitio-
nem regni affectati uenit. Quo cognito apud populum questus: qđ
de se tale aliquid timuissent: & immisit qui domum suam dirue-
runt. Secures etiam fascibus dempsit: eosq; in populi cōtione sub-
misit. Legem de prouocatione a magistratibus ad populum tulit:
hinc Publicola dictus. Cum diem obisset publice sepultus: & an-
no matronarum luctu ornatus est.

De Aulo Postumio.

Arquinius eiectus ad Manlium tusculanum generum su-

um confugit: qui cum Latio concitato Romanos grauer ur-
geret: Aulus Postumius dictator dictus apud Regillum lacum
cum hostibus confligit. Vbi cum victoria nutaret: magister equi-
tum equis frenos detrahi iussit: ut irreuocabili impetu ferren-
tur: ubi & aciem Latinorum fregerunt: & castra ceperunt. Sed iter
eos duo iuuenes candidis equis insigni uirtute apparuerunt: quos
dictator quæ sit os ut dignis muneribus honoraret: non repperit:
Castorem & Polucem ratus: communi titulo dedicauit.

De Lucio Quintio Cincinnato.

Vicius Quintius Cincinnatus filiū cēsorē petulātissimū ab-
dicauit: q̄ & a cēsoribus notatus ad Volscos & Sabinos cō-
fugit: Qui duce Clodio Graccho bellum aduersum roma-
nos gerebat: q̄. Q. Minutiū cōsulē ī algido mōte obsidebat. Qui-
tius dictator dictus ad quē missi legati nudū eū arantē trans tybe-
rim offenderunt: q̄ ī signibus sumptis cōsulem obsidione liberauit.
Quare a Minutio & eius exercitu corona aurea obsidionali dona-
tus est. Ducem eorū ī deditiōne accepit: & ī triumphali die āte cur-
rum egit. Sexto decimo die dictaturā quā acceperat deposuit: & ad
agriculturā reuersus: iteꝛ post uiginti annos dictator dictus: Spuriū
Meliū regnū affectantē a Seruilio Hala magistro equitū occidi ius-
sit. Domum eius solo æquit. Vnde locus ille æquimelium dictus.

De Menio Agrippa Romanæ pacis īsigni arbitro.

Enius Agrippa cognomento Lanatus dux electus aduersū
Sabinos de iis triūphauit: & cū populus a patribus secessis-
set: q̄ tributū & militiā toleraret: nec reuocari posset: Agrippa apd̄
eū olim inq̄: humani artus cum uentrē ociosū cernerēt: ab eo di-
scordarunt: & suū illi ministeriū negauerunt. Cum eo pacto & ipsi
deficerēt: itellexerūt uentrē acceptos cibos p̄ oīa membra differere:
& cum eo ī gratiā redierunt. Sic senatus & populus q̄si unū corpus
discordia peunt: cōcordia ualent: hac fabula populus repressus est.
Creauit tamē tribunos ple. q̄ libertatē suā aduersū supbiā nobilita-
tis d̄federēt. Menius aut̄ tāta paup̄tate decessit: ut eū populus colle-
ctis q̄dratibus sepeliret: locū sepulchro senatus publice daret.

De Cneo Martio Coriolano.

NEVS Martius captis Coriolis urbe Volscorum Corio-
lanus dictus: ob egregia militiæ facinora a Posthumio op-
tionem munerum accipiens equum tantum & hospitem

sumpsit: uirtutis & pietatis exemplum. Hic consul graui annona adductum e sicilia frumentum magno precio dandum populo curauit: ut hac iniuria plebs agros non seditioes coleret. Ergo a tribuno plebis Decio die dicta: ad Volscos concessit: eosque duce. T. Tatio aduersus romanos concitauit & ad quartum ab urbe lapide castra posuit. Cumque nullis ciuium legationibus flecteret: a Vetrurina matre & Volu-mnia uxore matronarum numero comitata motus. omisso bello ut perditor occisus est. Ibi templum Fortunae muliebri constitutum est.

De Licinio Stolone primo, ex plebe.

Abius Ambustus ex duabus filiis alteram Licinio Stoloni alteram Aulo Sulpitio patricio coniugem dedit. Quarum plebeia cum sororem saluaret: cuius uir, tri. militum consulari potestate erat: fasces lictorios foribus appositos indecenter expauit: a sorore irrita marito quæsta: que adiuuante socero ut primum tribunatum plebis aggressus est: legem tulit: ut alter consul ex plebe crearetur. Lex resistente Appio Claudio tamen lata. Et primus Licinius Stolo consul factus. Idem legem sciuit ne cui plebeio plus centum iugera hære liceret. Et ipse cum agri iugera quingenta & centum hæret: altera emancipati filii nomine possideret: in iudicium uocatus: & primus omnium sua lege punitus est.

De Virginio Centurione filiae occisore.

Opulus Romanus cum seditiosos magistratus ferre non posset: decem uiros legibus scribendis creauit: qui eas ex libris Solonis translatas duodecim tabulis exposuerunt. Sed cum pacto dominationis magistratum sibi progarent: unus ex ipsis Appius Claudius Virginiam Virginii centurionis filiam in algido militatis ad-amauit: quam cum corrumpere non posset: clientem subornauit que eam in seruitium deposceret: facile uicturus cum ipse esset accusator & iudex. Pater re cognita cum ipso iudicii die supuenisset: & filiam iam addictam uideret ultimo eius eloquio impetrato cum eam in secretum adduxisset occidit: & corpus eius humero gerens ad exercitum profugit: & milites ad uindicandum facinus accendit: qui creatis decem tribunis auentinum occuparunt. Decem uiros abdicare se magistratu preceperunt: eosque omnes aut morte aut exilio punierunt. Appius Claudius in carcere necatus est.

De Aesculapio Romam aduecto.

Omani ob pestilentiam responso monente ad Aesculapium epidauro accersendum decem legatos principe. Qu. Volumnio miserunt. Qui cum eo uenissent: & simulachrum iugens mirarentur: anguis e sedibus eius elapsus uenerabilis: non horribilis per medianam

urbem cum admiratiōe oīum ad nauem Romanorū prexit: & se in Volūnii tabernaculo cōspirauit. Legati deū uehētes Antium p̄uecti sunt: ubi p̄ mollitiē maris anguis p̄ximū Aesculapii phanū petiit: & post paucos dies ad nauim rediit: & cum aduerso Tyberi subueheret: in p̄ximam īsulam desiliuit: Vbi tēplū ei cōstitutū: & pestilentia mira celeritate sedata est.

De Furio Camillo Urbis Ro. Liberatore.

Vrius Camillus cū Phaliscos obsideret: ac ludi litterarum magister principum filios ad eum adduxisset: uictum cum eisdē pueris in urbē redigēdum eū & uerberādum tradidit. Statī Phalisci se ei ob tantā iusticiā dediderūt. Vehios hyeme obsidione domuit: deq; iis triumphauit. Postmodū est crimini datum q̄ albis eq̄ triumphasset: & prādam iniquā diuisisset die dicta ab Apuleio Saturnino tri. pl. dānatus Ardeam concessit. mox cū Galli Senōes relictis ob sterilitatem agris suis Clusium Italiae oppidum obsiderent: missi sunt Romam tres legati: q̄ Gallos mōerent: ut ab opugnatiōe desisterent. Ex iis unus contra ius gentium p̄cessit: & ducem Senonum īterfecit. Quo cōmoti galli petitis in deditiōe legatis nec impetratis Romam petierunt: & exercitum Romanū apud haliam fluuium occiderunt die. xvi. kalē. augusti: qui dies inter nephastos relatus halliensis dictus. Victores Galli urbē ītrauerūt. Vbi nobilissimos senū in curulibus & honore īsignibus priō ut deos uenerati: deinde ut hoīes despiciati interfecere. Reliqua iuuentus cum Mālio in Capitolium fugit: ubi obsessa Camilli uirtute liberata est. Qui absens dictator dictus collectis reliquiis gallos improuisos internitiōe occidit. Populum Ro. migrare Vehios uolentem retinuit. Sic & oppidum ciuibus: & ciues oppido reddidit.

De Manlio Capitolino.

Anlius ob defensum capitolium Capitolinus dictus sexdecim ānorū uolūtariū militē se obtulit. Triginta septem militibus donis a suis ducibus ornatus: uiginti tres cicatrices in corpore habuit. Capta urbe auctor in capitolium fugiendi fuit. Quadam nocte clāgore anseris excitatus gallos ascendētes deiecit. Patrōus a ciuibus appellatus: & farre donatus est. Domū ēt in capitolio publice accepit. Qua supbia elatus cū a senatu sumpsisse gallicos thesauros argueret: & addictos p̄pria pecunia liberaret: regni affectati suspectus in carcerem coniectus populi consensu liberatus est. Rursus cum in eadē culpa & grauius perseueraret reus fa

ctus: & ob cōspectū capitolii āpliatu alio deīde loco dānatus: & d' saxo tarpeio p̄cipitatus ē. Domus diruta: bōa publicata. Gentilitas eius Manlii cognomine iurauit: nequis postea capitolius uocaret.

De Cornelio Cossō.

Idenates fidei romanæ hostes ut sine spe ueniæ fortius dimicarēt: legatos ad se missos iterfecerūt. Ad quos, Q. Cincinnatus dictator missus magistrū equitū habuit Cornelium Cossū: q̄ Laertem Tolumnium ducē sua manu iterfecit. De eo spolia opima Ioui pheretrio secundus ab Romulo consecrauit.

De Publio Decio patre.

Id bello samnitico sub Valerio Coruino & Cornelio Cossō consulibus tribunus militum exercitu in angustiis Gaurimontis insidiis hostium clauso accepto: quod postulauerat præsidio in superiorem locum euasit. hostes terruit. Ipse intempesta nocte per medias custodias somno oppressas incolumis euasit. Ob hoc ab exercitu ciuica corona de quercu: quæ dabatur ei q̄ ciues in bello seruasset: obsidionali. s. aurea quæ dabatur ei q̄ obsidione ciues liberasset: donatus est. Consul bello latino collega Manlio Torquato positus apud Vesperim fluuiū castris: cum utriq; cōsuli sōnio obuensset eos uictores futuros: quorum dux in prælio cecidisset: cum collato cū collega somnio conuenisset: ut cuius cornu in acie laboraret: iis diis se manibus uoueret: inclinante sua parte: secum hostes per Valerium pontificem diis manibus deuouit. Impetu in hostes facto uictoriam suis reliquit.

De Publio Decio filio.

Vblius Decius Decii filius primo cōsul de Samnitibus triūphauit. Spolia de iis Cereri consecrauit. Iterum & tertio cōsul multa domi militiæq; gessit. Quarto consulatu cum Fabio maximo: cū Galli: Samnites: Umbri: Tusci cōtra Romanos cōspirassent: ibi exercitu in aciem ducto: & cornu inclinante exemplum patris imitatus aduocato. M. Liuius pontifice hastæ insistentis & solennia uerba respondens: se & hostes diis māibus deuouit. Impetu in hostes facto uictoriam suis reliquit. Corpus a collega laudatum magnifice sepultum est.

De Tito Manlio Torquato.

Itus Manlius Torquatus ob ingenii & linguæ tarditatem a patribus relegatus: cum audisset ei diem dictā a Pōponio Triple. noctu urbē periit. Secretum colloquium a tribuno

ipetrauit: & gladio stricto dimittere accusationē terrore multo cōp

- pulit. Sulpitio dictatore tribunus militū gallū puocatorē occidit. Torquē ei detractū ceruici suæ ididit. Cōsul bello latino filiū suū qđ cōtra ipiū pugnasset: securi percussit. Latinos apud Vesperī fluiū Decii collegæ deuotione superauit. Cōsulatum recusauit: qđ diceret neq; se populi uitia: neq; illū seueritatē suam posse sufferre.

De Marco Valerio Coruino.

Eliquias Senonum Camillus persequebatur aduersū igen-
tē gallū puocatorē solus Valerius, tr. pl. omnibus territis p-
cessit. Coruus ab ortu solis galeæ eius insedit: & iter pugna-
dum ora oculosq; galli uerberauit, hoste deuicto Valerius Corui-
nus dictus, hic cum igens multitudo ære alieno oppressa Capuam
occupare tentasset: & ducem sibi quitū necessitate cōpulsā fecisset:
sublato ære alieno seditionem compressit.

De Pontio Thelesino.

Aius Veturius & Spurius Posthumius cōsules bellū aduer-
sū Sānites gerētes a Pōtio Thelesio duce hostiū p insidias se-
ducti sūt. Nā ille simulatos trāsfugas misit q romanis dice-
rent luceriā apud lamā a samnitibus obsideri: quo duo itinera du-
cebāt aliud lōgius & rutiū: aliud breuius & periculosius. Festināti-
bus itaq; cū insidias statuisset: qui locus furculæ caudinæ uocaba-
tur. Pōtius accitū patrē rogauit Herenniū qđ fieri placeret: ille ait
aut oēs occidendos ut uires frangerent: aut omnes dimittēdos: ut
beneficio obligarent. Vtroq; improbato consilio omnes sub iugū
misit ex foedere: quod a romanis improbatum est. Posthumius Sā-
nitibus deditus: nec receptus est.

De Lucio Papyrio Curse.

Vcius Papyrius uelocitate cursor cū cōsulē se aduersis oī-
bus aduersus sānitas pgressū eē sensisset: ad auspicia repetē-
da Romā regressus edixit Fabio Rutilio: quē exercitu ppo-
nebat ne manū cū hoste consereret. Sed ille opportunitate ductus
pugnauit. Reuersus eū securi ferire uoluit. ille in urbē cōfugit. nec
supplicem tribuni tuebāt. Deīde pater lachrymis: populus p̄cibus
ueniā ipetrarūt. Papyrius de sānitibus triumphauit. Item p̄neste cū
p̄torē grauissime increpuisset: expedi inq; lic̄tor secures: & cū eū me-
tu mortis attōitū uidisset: icōmodā ābulātibus radicē excidi iussit.

De Quinto Fabio Rutiliano.

Virtus Fabius Rutilianus: primus ex ea familia ob uirtu-

tem maximus magister equitum a Papyrio securi pene percussus
primum de apulis & nucerinis: Iterum de samnitibus: tertio de gal
lis umbris marsis atq; tuscis triumphauit. Censor libertinos tribu
amouit. Iterum censor fieri noluit: dicens non esse ex usu rei. p. eos
dem censes sapius fieri. hic primus instituit uti equites ro. idibus
qntilibus ab æde Honoris equis insidentes in capitolium transiret.
Mortuo huic tantum æris populi liberalitate cōgestum: ut idē fili
us uiscerationē & epulas publice daret.

De Marco Curio Dentato.

Arcus Curius Dētatus primo de samnitibus triumphauit:
quos usq; ad mare super p pacauit. Regressus in concione
ait tantum agri capi: ut solitudo futura fuerit: nisi tantum
agri cepissē. Itē de Sabinis triumphauit. Tertio de Lucanis ouans
urbē itroiuit: Pyrrhum epyrotarū italia expulit. Qua terna agri iu
gera uiriti populo diuisit: Sibi deīde totidem constituit: dicēs nemi
nē esse debere cui nō tantum sufficeret. Legatis samnitum aurum
offerētibus cum ipse ī foco rapa torreret: malo inq; hæc ī fictilibus
meis esse: & aug; hēntibus īperare. Cum iteruersæ pecuniæ argue
ret: cadum ligneum quo uti ad sacrificia cōsueuerat: ī medium pro
tulit: iurauitq; se nil āplius de pda hostili in domum suā cōuertisse.
Aquā idē anienē manibus hostium ī urbē iduxit. Tribunus plebis
patres auctores fieri coegit comitiis: qbus plebei magistratus crea
bant ob hæc merita domus ei apud tipharam: & agri iugera quin
quaginta publice data.

De Appio Claudio Cæco

Ppius Claudius Cæcus ī cēsura libertinos quoq; ī senatum
legit: epulādi decātandiq; ius tibicinibus ī publico ademit.
Duæ familiæ ad Herculis sacra sunt destinatæ. s. Potitiorū
& piariorū. Potitios Herculis sacerdotes p̄cio corrupit: ut sacra her
culanea seruos publicos edocerēt: unde cæcatus. Gens Potitiorū fū
ditus periit: Ne cōsulatus cū plebis cōicare: acerrime restitit: ne Fa
bius solus ad bellū mitteret: cōtradixit. Sabinos: Sāniteas: Etruscos
bello domuit. Viam usq; ad brūdusiū strauit: unde uia appia aquā
anienē in urbē induxit. Censurā solus oīum qnquennio obtinuit.
cū de pace Pyrrhi ageret: & gratia potentū per legatū cineam p̄cio
quæreretur: senex & cæcus lectica in senatum latus: turpissimas cō
ditiones magna oratione discussit.

De Pyrrho Rege Epirotarum.

Yrrhus rex Epirotarū materno genere ab Achille paterno
ab Hercule oriūsus: cū imperium orbis agitans romanos po-
tentes uideret: Apollinē de bello consuluit. Ille ambigue re-
spondit. Aio te Eacida romāos uincere posse. hoc dicto ī uolūtate
tracto auxilio Tarentinis bellū romanis intulit: Leuinum cōsulem
apud Heracleā elephantorū nouitate turbauit. Cūq; romanos ad-
uersis uulneribus occisos uideret: ego inquit talibus militibus bre-
ui orbem terrarum subigere potuissem. Amicis gratulātibus quid
mihi cum tali uictoria inquit ubi exercitus robur amittā: ad uigesi-
mū ab urbe lapidem castra posuit: captiuos Fabricio gratis reddi-
dit. Viso Leuini exercitu eādē sibi ait aduersum romanos quam
Herculi aduersum: hydram fuisse fortunā. A Curio & Fabricio su-
peratus Tarentum refugit: in siciliam traiecit: Mox in Italiam Lo-
cros regressus pecuniā Proserpinæ auertere tentauit. Sed ea naufra-
gio elata est. Tum in græciam regressus dum Argos oppugnaret
ictu tegulæ prostratus est. Corpus ad Antigonom regem macedo-
niæ relatum magnifice sepultum.

De Volfinis.

Olfini Ethruriæ nobile oppidū luxuria pene perierūt. Nā
eum temere seruos manmitterēt: dum ī curiā legerēt con-
sensu seruorū oppressi cū multa indigna paterēt clam romæ
auxilium petierunt. Missusq; Decius libertinos omnes aut in car-
cere negauit aut dominis in seruitutem restituit.

De Appio Claudio Audace.

Ppius Claudius uictis Volfinensibus cognomento Audax
frater Cæci fuit. Consul ad Mamertinos liberandos missus:
quorū arcē carthaginenses & Hiero rex syracusanus obside-
bant. Primo ad explorandos hostes fretū piscatoria naue traiecit: &
cū duce carthaginēsiū egit: ut præsidium arce deduceret. Rhegiū re-
gressus quicq; remē hostiū copiis pedestribus cepit: falangem in sici-
liā traduxit. Carthaginēses Messana expulit. Hieronē prælio apud
syracusas in deditioem accepit: q; eo periculo territus romanorū
amicitiam petiit: eisq; postea fidelissimus fuit.

De Cneo Duillo & Himilcone pœnorum duce.

Cneus Duillus primo punico bello dux contra carthaginē-
ses missus cum uideret eos mari posse: classem magis uali-
dam quam decoram fabrefecit: & manus ferreas cū irrisu
hostiū primus instituit. Qui iter pugnādum hostiū naues apprehēdit:

qui uicti & capti sunt. Himilco dux classis Carthaginem fugit a se-
nato q̄siuit qd faciendū cēserent: oībus ut pugnaret acclamātibus.
Feci inqt & uictus sum, sic poenā crucis effugit. Nam apud poenos
dux male re gesta puniebat. Duillo cōcessum est ut prælucēte fu-
nali & præcinente tibicine: a coena publice rediret.

De Attilio Calatino.

Attilius Calatinus dux aduersus carthaginēses missus maxi-
mis & munitissimis ciuitatibus ætna drepano lilibeo hosti-
lia præsidia deiecit. Panormū cepit: totāq; siciliā puagatus
paucis nauibus magnā hostiū classē duce Hamilcare supauit. Sed
cū ad Cecinā ab hostibus obsessā festiaret: a Poenis ī angustiis clau-
sus est. Vbi tribunus militū Calphurnius flāma acceptis trecētis ī
superiorem locum euasit. Cōsulē liberauit, ipse cū trecentis pugnans
cecidit: & postea ab Attilio semianimis inuentus: & sanatus magno
postea terrori hostibus fuit: Attilius gloriose triumphauit.

De Marco Attilio Regulo.

Arcus Attilius Regulus cōsul fufis salētinis triūphauit: pri-
musq; romanorū ducū ī africanā classē traiecit: quassatas de
Amilcare naues lōgas tres & sexagīta accepit. Opida ducēta
& hominum ducenta milia cepit absente eo coniugi eius & liberis
ob paupertatē sumptus publice dati. Mox arte Xantippi Lacedæ-
monii mercenarii militis captus in carcerē missus legatus de pmu-
tandis captiuis romā missus: dato iure iurādo ut si nō īpetraffer ita
demū rediret: in senatu cōditionē dissuasit reiectis a se cōiuge & li-
beris Carthaginē regressus: ubi in arcā lignēā cōiectus clauis ītro-
sum adactis uigiliis: ac dolore punitus est.

De Quinto Lucretio Catulo.

Quintus Lucretius Catulus primo punico bello trecentis na-
uibus aduersū poenos pfectus: sexcentas eorū naues cōmea-
tibus & aliis oneribus īpeditas duce Himilcone apud ega-
tes īfulas īter siciliā & africanā depressit: finēq; bello imposuit. Pacem
petētibus hac cōditionē cōcessit. Sicilia & sardinia & cæteris insulis
ītra italiā africanāq; decederēt: Hispania citra hiberū abstinerent.

De Hannibale Carthaginēsi duce.

Hannibal Amilcaris filius. xi. ānos natus a p̄ aris admotus
odium in romanos perenne iurauit. Exinde socius & miles
in castris patri fuit. Mortuo eo causam bellī quærens Sagū-
tum romanis foederatū intra sex menses euertit. Tum alpibus pate-

factis. i Italiã traiecit. P. Scipionẽ apud Ticinũ: Semproniuẽ Lẽgum apud Trebiã: Flaminiũ apud Trãfimenũ: Paulũ & Varronẽ apud Cãnas supauit. Cũq; urbẽ capere posset: in cãpaniã diuertit: cuius delitiis elãguit. Et cũ ad tertiũ ab urbe lapidẽ castra posuisset: tẽpestatibus repulsus primũ a Fabio Maximo frustratus: deinde a Valerio Flacco repulsus: a Graccho & Marcello fugatus. i africã reuocatus a Scipione supatus ad Antiochum regem Syriã cõcessit: eũq; hostẽ romanis fecit. quo uictõ ad Prusiã Bithyniã regem cõcessit. Vnde romam legatiõẽ repetitus: hausto qđ sub anulũ gẽma hẽbat: ueneno absumptus ẽ positus apud libyssam i arca lapidea: in qua hodie quoq; inscriptum est: Hannibal hic situs est.

De Quinto Fabio Maximo.

Virtus Fabius Maximus cunctator ut uerucosus a ueruca in labris: ita Ouicula a clementia morẽ. Cõsul de liguribus triũphauit. Hãnibalẽ mora fregit. Minuciũ magistrum equitum imperio æquari sibi passus est: & nihilominus periclitãti subuenit: Hannibalem i agro falerno inclusit. Manliũ Statilium transfugere ad hostes uolentẽ equo & armis donatis retinuit: & lucano cuidã fortissimo ob amorẽ mulieris i frequẽti eãdẽ emptam dono dedit. Tarentũ ab hostibus recepit. Herculis signũ ide translatum i capitolio dedicauit. De redemptõẽ captiuorũ cũ hostibus pepigit: quod pactum cũ a senatu improbareẽ: fundum suum ducentis milibus uendidit: & fidei satisfecit.

De Publio Scipione Nasica.

Publius Scipio Nasica a senatu uir optimus iudicatus matrem deũ hospitiõẽ recepit. Aduersũ auspiciã cum consulens se a Graccho nominatũ cõperisset: magistratu se abdicauit: Censor statuas q̃s sibi quisq; per ambitionem i foro ponebat: sustulit. Cõsul delminũ urbẽ dalmatarũ expugnauit i peratoris nomen a militibus: & a senatu triũphũ r̃cusauit. Eloq̃ntia prius iuris sciẽtia cõsultissimus: ingenio sapiẽtissimus fuit: unde uulgo Corculus dictus.

De Marco Marcello.

Arcus marcellus Viridomarũ Galloꝝ duce singulari p̃lio fudit: spolia locoꝝ angustia adiutus uindicauit. Syracusas p̃ tres años expugnauit: & cum per calũniã triumphus ei a senatu negaretur: de sua sententia triumphauit. Quinquies cõsul insidiis Hannibalis deceptus & magnifice sepultus. Ossa Romam remissa a prædonibus intercepta perierunt.

De Liuia Claudia uirgine uestali.

Annibale Italiã de uastate ex respõso libroꝝ sibyllinoꝝ mater deum e pessimũte accersita cum aduersũ tyberĩ uehere-
tur: repẽte ĩ alio stetit. & cum moueri nullis uiribus possẽt:
ex libris cognitũ castissimã dñũ scemĩã manu moueri posse. Tũ
Claudia uirgo uestalis falso incesti suspecta deã orauit: ut si pudicã
sciret: sequeret. Et zona ĩposita nauẽ mouit. Simulacꝝ matris deũ
adduxit. Templum edificauit. Nasica q̃ uir optimus iudicabat.

De Marco Porcio Catone.

Arcus Porcius Cato genere tusculãus a Valerio Flacco ro-
mam sollicitatus tribunus militũ in sicilia: quãstor sub Sci-
pione fortissimus: Prãtor iustissimus fuit. In pretura sardi-
niam subegit: Vbi ab Ennio grãcis litteris ĩstitutus: cõsul celtibe-
ros domuit. Et ne rebellare possent. litteras ad ciuitates singulas mi-
sit: ut muros diruerẽt. cũ unaquãq; sibi imperari putaret fecerunt.
Syriaco bello tribunus militũ sub Marco Atilio Glabriõe occupa-
tis thermophilã iugis subsidiũ hostiũ depulit. Cãsor. L. Flamini-
um cõsularẽ senatu mouit: qđ ille ĩ gallia ad cuiusdã scorti specta-
culum uectum quendã e carcere in conuiuio iugulari iussisset. Ba-
silicam suo nomine primus fecit. Matronis ornamenta erepta ap-
pia lege repetentibus restituit accusator assiduus malorum. Galbã
octogenarius accusauit. Ipse quadragies quater accusatus gloriose
absolutus. Carthaginem delendam censuit post. lxxx. annos filium
genuit. Imago cuius funeris gratia produci solet.

De Claudio Nerone & Hasdrubale fratre Hãmbalis.

Asdrubal frater Hãmbalis ĩgẽtibus copiis in italiã traiecit.
Actumq; erat de romano ĩperio si sese Hãmbali iungere po-
tuisset. Sed Claudius Nero q̃ ĩ apulia cum Hannibale castra
cõiunxerat relicta ĩ castris parte cum delectis ad Hasdrubalẽ ppe-
rauit: & se Liuius collegã apud Senã opidum & Methaurum flumẽ
coniunxit. Amboq; Hasdrubalẽ uicerunt. Nero regressus pari cele-
ritate qua uenerat caput Hasdrubalis ate uallum Hãmbalis piccit.
Quo ille uiso uinci se fortuna Carthaginis cõfessus ẽ. ob hæc Liui-
us triumphans: Nero ouans urbem introierunt.

De Publio Cornelio Scipione Africano.

Vblius Scipio ex uirtutibus nominatus Africanus Iouis fi-
lius creditus. Nam antequam conciperetur serpens ĩ lecto
matris eius apparuit. Et ipsi paruulo draco circũfusus nihil nocuit.

In capitolium intempesta nocte euntem nunq̄ canes latrauerunt. Nec hic quicquā prius coepit q̄ i cella Iouis diutissime sedisset quasi diuinam mentem accepisset. Decem & octo ānoꝝ patrem apud Ticinum singulari uirtute seruauit. Clade cānensi nobilissimos iuuenes Italiam deserere cupientes sua auctoritate compescuit. Reliquias icolumes per media hostium castra canusium pduxit. Viginti quattuor annoꝝ prætor in Hispaniam missus Carthaginē qua die uenit: cepit. Virginem pulcherrimā ad cuius aspectum cōcurreretur: ad se uetuit adduci: patriq; eius spōsor astitit. Hasdrubalē: Magonemq; fratres Hannibalis hispania expulit. Amici iam cū Siphace mauroꝝ rege cōiunxit. Masinissam in societate recepit. Victor domum regressus consul ante annos factus concedente collega in africam classe traiecit. Hasdrubalis & Syphacis castra una nocte pruripit. Reuocatum ex Italia Hannibalem supauit. Victis carthaginensibus leges iposuit. Bello Antiochi legatus fratri fuit. captū filium gratis recepit. Apetilio Alteio, tr. pl. repetundarum accusatus librum rationum i cōspectu populi scidit. Hac die iquit Carthaginem uici quasi bonum factum i capitolium eamus: & diis supplicemus. Inde i uoluntarium exilium cōcessit: ubi reliquam egit ætatem. Moriens ab uxore petiit ne corpus suum romam referretur.

De Liuiio Salinatore.

Liuius Salinator primo consul de Illyriis triumphauit. Deinde ex iuidia peculatus reus ab omnibus tribubus excepta metia cōdēnatus. Iterum cum Claudio Nerone iimico suo cōsul: ne respu. discordia male administraretur: amiciciam cū eo iunxit: & de Hasdrubale triumphauit. Censor cum eodem collega omnes tribus excepta metia ærarias fecit. Stipendio priuauit eo crimine q; aut prius se iniuste condēnassent, aut postea tantos honores non recte tribuissent.

De Quinto Flamini.

Vintus Flaminius Flamini: qui apud Trasimenum periit filius consul Macedoniam sortitus ducibus Caropæ principis pastoribus prouinciam ingressus regem Philippum prælio fudit: castris exiit. Filium eius Demetrium obsidem accepit: quem pecunia multatum in regnum restituit. A Nabide quoq; lacedæmonio filium obsidem accepit. Ludos Iunoni samia p præconem pronunciauit. Legatus etiam ad Prusiam ut Hannibalem repeteret missus.

De Quinto Fulvio nobiliore.

Vintus Fulvius nobilior consul Etholos Oretanosq; superavit. Vnde ouas urbem introiit Conateos qui bello macedonico interfuerant: post ad Antiochum defecerant praeliis frequentibus uictos & in abrachiam opidum coactos in deditio-
nem accepit: tantum signis tabulisq; pictis spoliauit de quibus triumphauit. Quam uictoriam per se magnificam. Quintus Ennius amicus eius insigni laude celebrauit.

De Lucio Scipione Asiatico.

Cipio Asiaticus frater Africani infirmo corpore tamen in africa uirtutis nomine a fratre laudatus consul Antiochum regem syriae legato fratre apud sypylum montem cum artus hostium pluuia hebetati fuissent: uicit: & regni relictis parte priuauit. hinc Asiaticus dictus. Post reus pecuniae interceptae ne in carcerem duceretur Gracchus pater tripl. intercessit. M. Cato censor equum ei ignominiae causa ademit.

De Antiocho Rege Syriae.

Antiochus rex syriae nimia opum fiducia bellum romanis intulit specie lysmachiae repetendae: quam a maioribus suis in Thracia quodam romani possidebant. Statimq; regiam insulamq; eius occupauit. In Euboea luxuria elaguit. aduentu Attili Glabrionis excitus Thermopilas occupauit. Vnde industria Marci Catonis eiectus in asia refugit. Nauali proelio cui Hannibalem praefecerat a. L. Aemilio supante filium Scipionis Africani: quem iter nauigandum coepat patri remisit: qui ei quasi pro reddenda gratia suauis ut amicitiam romanam peteret. Antiochus spreto consilio apud Sypylum montem cum L. Scipione confligit. Victus & ultra taurum montem relegatus: a sodalibus quos in conuiuio remulentus pulsauerat occisus est.

De Cneo Manlio Vulsone.

Cneus Manlius Vulso missus ad ordinandum Scipionis Asiatici prouinciam cupiditate triumphis bellum pisdidis & gallograecis qui Antiocho affuerant intulit. His facile uictis inter captiuos uxor regis Oriaguntis centurioni cuidam in custodia data: a quo uis strupata de iniuria tacuit. Et post impetrata redemptione marito adulterum interficiendum tradidit.

De L. Aemilio Paulo Macedonico.

Lucius Aemilius Paulus filius eius: qui apud Canas cecidit primo consulatu: quem post tres repulsas adeptus erat de li-

guribus triumphauit. Regē gestarum ordinem in tabula pictum publice posuit. Iterum consul Persem Philippi filium regem macedonum apud Samothracas cepit: quō uictum fleuit: & assidere sibi iussit: tamen in triumphum duxit. In hac læticia duos filios amisit. Et progressus ad populum gratias fortunæ egit: quod si quid aduersi reip. iminebat sua esset calamitate decisum. ob hæc omnia a populo & a senatu concessum ē: ut ludis circēsis triumphali ueste uteretur. Ob huius licentiam & paupertatem post mortē eius dos uxori nisi uenditis possessionibus non potuit exolui.

De Tiberio Sempronio Graccho.

Iberius Sempronius Gracchus nobilissima familia ortus Scipionem Asiaticum quāuis inimicum duci in carcerem non est passus. Prætor Galliam domuit: consul Hispaniā: altero consulatu Sardiniam: tantumq; captiuorum adduxit: ut longa uenditione res in prouerbium ueniret Sardi uenales. Censor libertinos: qui rusticas tribus occupant: in quatuor urbanas diuisit: ob quod a populo collega eius Claudius (nam ipsum auctoritas tuebatur) reus factus: & cum eum duæ classes condemnassent: Tiberius iurauit se cum illo in exilium iturum. Ita reus absolutus ē. Et cum in domo Tiberii duo āgues e geniali toro replissent respō. so dato eum de dominis periturum: Cuius sexus anguis fuisset occisus. Amore Corneliæ coniugis marem iussit interfici.

De P. Scipione Aemiliano.

Vblus Scipio Aemiliāus macedonici filius a Scipione Africano adoptatus in macedonia cum patre agens uictum Persem tam pertinaciter persecutus est: ut media nocte ī castra redierit. Lucullo in hispania legatus apud itercaciam opidum puocatorem singulari prælio uicit. Muros hostiles ciuitatis primus ascendit. Tribunus ī africa sub Tito Mālio ipatore octo cohortes obsidiōe uallatas cōsilio & uirtute seruauit: a quibus corona obsidionali aurea dōatus. cū ædilitatē peteret cōsul āte annos ultro factus carthaginē itra sex mēses deleuit. Numātiā ī hispania correcta prius militū discipliā fame uicit: hic Numātinus Caio Lelio plurimū usus. Ad reges adeundos missus duos secum preter eum seruos duxit. Ob res gestas supbus Gracchū iure occisū uideri respondit. Censor Mūmio collega segniore ī senatu ait: Vtinā mihi collegā aut d. dissetis: aut nō dedissetis. Suscepta agrarioꝝ causa domi repēte exa

nimis inuentus obuoluto capite elatus ne liuor in ore appareret. Huius patrimonium tam exiguum fuit: ut. xxxii. libras argēti: duas & semilibram auri reliquerit.

De Aulo Hostilio Mancino.

Vlus Hostilius Mancinus prætor aduersum numantinos uentibus auibus & nescio qua uoce reuocante profectus cū ad Numitiam uenisset. exercitum Pompeii acceptum prius corrigere decreuit: inde solitudinem petit. eo die Numantini forte solēni nuptu filias locabant: & unam speciosam duobus competentibus pater puellæ conditionem tulit: ut ei illa nuberet: qui hostis dexteram attulisset. Profecti iuuenes abscissum romanorum in modum fugæ properantium cognoscunt: & ad suos referunt. Illi statim quatuor milibus uiginti milia romanorum ceciderunt. Mancinus auctore. T. Gracco quæstore in leges hostium foedus percussit: quo per senatum improbato Mancinus numantinis deditus: nec receptus augurio in castra ductus preturam postea consecutus est.

De Lucio Mumio Achaico.

Vcius Mumius dleta Achaia Achaicus aduersus corynthios missus uictoriam alieno labore quæsitam interceptit. Nā cum illos Metellus macedonicus apud Eracleam fudisset: & duce Critolao priuasset cū licitoribus & paucis equitibus in Metelli castra properauit: corynthios apud leucopetram uicit duce clineo: qui domum refugit: eaq; incēdit: & se in ignē precipitauit excepto ipso nemo iteriit: Mumius corynthū signis tabulisq; spoliavit: quibus cum totam repleffet Italiam in domum suam nil contulit.

De. Q. Cecilio Metello Macedonico.

Virtus Cecilius Metellus a domita macedonia Macedonicus prætor Pseudo Philippū: qui idem Andriscus dictus ē uicit: Achæos bis prælio fudit triumphandos Mumio tradidit. Inuisus plebi ob nimiam seueritatem & ideo post duas repulsas consul ægre factus Arbachos in hispania domuit. Apud Ceterbriam oppidum cohortes loco pulsas redire & locum recipere iussit. Cum omnia proprio & subito consilio ageret: amico cuidam quod acturus eēt roganti: tunicam inquit meā excinderem: si eam consilium meum scire existimarem. Hic quatuor filiorum pater supremo tempore humeris eorum ad sepulchrum latus est. Ex quibus tres consulares: unum etiam triumphantem uidit.

De. Q. Cecilio Metello Numidico.

Virtus Cecilius Metellus Numidicus: q de Iugurta rege triumphauit censor Quintium qui se Tiberii Gracchi filium metiebatur: in censum non recepit. Idem in legem apuleiam p uim lata iurare noluit. Quare in exilium actus Smirnae exulauit. Claudia deinde rogatione reuocatus cum ludis forte litteras in theatro accepisset: non prius eas legere dignatus est: quam spectaculum finiretur. Metellum sororis suae uix laudare noluit: quod is solus iudicium contra leges detraxerat.

De Quinto Metello Pio.

Virtus Metellus Pius Numidici filius: pius quia patrem lacrymis & precibus assidue reuocauit. Praetor bello socialium Q. Popedii Marsi ducem interfecit. Consul in hispania herculeos fratres oppressit. Sertorium Hispania expulit. Adulescens in petitione praeturae: & pontificatus consularibus uiris praelatus est.

De Tiberio Graccho.

Iberius Gracchus Africani ex filia nepos quaestor Mancio in hispania foedus eius flagitiosum putauit. Periculum seditio- nis eloquentiae gratia fugit. Tribunus pl. legem tulit: ne quis plus. M. agri iugera haberet. Octauio collega intercedente nouo exemplo magistratum abrogauit. Deinde tulit ut lex ea familia quae de Attali hereditate erat: ageretur: & populo diuideretur. Deinde cum progare sibi potestatem uellet aduersis auspiciis in publicum processit: statimque capitolium petiit manum ad caput referens: quo salutem suam populo commendabat: hoc nobilitas ita accepit quasi diadema posceret. Segniterque cessante Mutio consule Scipio Nasica sequi se iussit qui saluam rem. p. uellent: Gracchum in capitolium persecutus oppressit. Cuius corpus Lucretii aedilis manu in tiberim missum: unde ille Vispillo dictus. Nasica ut inuidiam subtraheretur per spem legationis in Asiam ablegatus est.

De Caio Graccho.

Caius Gracchus pestilentem sardiniam quaestor sortitus non ueniente successore sua sponte discessit. Asculanae & fregellanae defectionis inuidiam sustinuit. Tribunus pl. agrarias & frumentarias leges tulit. Triumuiros agris diuidendis se & Fulvium Flaccum: & C. orosium constituit. Minucio Rufo. tr. pl. legibus suis abrogate in capitolium uenit. Vbi cum Attilius praeco Opimii consulis in turba fuisset occisus in forum descendit: & imprudens concionem a. tr. pl. auocauit. Quare accersitus cum in senatum non uenisset armata fami-

lia Auētīnū occupauit. Vbi ab Opimio uictus dū a tēplo Lūæ de
filiit talū itorsit: & Pontino aruico apud portā trigeminā. P. Lecto-
rio in pōte sublicio psequētibus resistēte in locum furianæ puenit.
Ibi uel sua uel serui Euferi manu interfectus caput a Septimio Atel-
lo amico Gracchi ad Opimiū relatum auro expēsū fertur ppter
auaritiā infuso plumbo grauius effectum.

De Marco Liuiō Druso.

Arcus Liuius Drusus genere & eloquētia magnus: sed am-
bitiosus & supbus ædilis munus magnificētissimum dedit:
& ibi Remimio collegæ quædā de utilitate rei. p. suggeren-
te: Quid tibi iqt cū rep. nra? Quæstor ī Asia nullis insignibus uti
uoluit: neqd ipso esset insignius. Tribunus. pl. Latinis ciuitatē: plebi
agros: eqtibus curiā: senatui iudicia pmisit. Nimix liberalitatis fu-
it. Ipse ēt pfectus nemini se ad largiēdū pter cælū & terrā reliq̄sse.
Ideoq; cū pecūia egeret multa cōtra dignitatē fecit. Magulā Mau-
ritāiæ p̄cipē ob regis similitatē pfugū accepta pecunia Boscho p-
didit: quē ille elephāto obiecit. Adherbalē filiū regis numidæ ob-
sidē domi suæ sumpsit: redēptionē eius a patre occulte sperans: Ce-
pionē inimicū actionibus suis resistētē ait se de saxo tarpeio p̄cipi-
taturæ: Consuli legibus agrariis resistenti ita collū in comitio itor-
sit: ut multus sanguis efflueret e naribus: q̄ illa luxuria ex pbās mor-
ti cum detrudi se dicebat. Deinde ex gratia in inuidiam uenit. Nā
plebs acceptis agris gaudebat. Expulsi dolebāt equites lecti lætabā-
tur. Senatus p̄missis iudiciis exultabat. Sed societatem cum equiti-
bus ægre ferebat. Vnde Liuius anxius: ut latinorum postulata dif-
ferret: qui promissam ciuitatem flagitabant: repente in publico cō-
cidit siue morbo comitali seu hausto caprino sanguine semiāimis
domum relatus. Vota pro illo per Italiam publice sucepta sunt: &
cum Latini consulem in albano itefercturi essent: Philippū admo-
nuit: ut caueret. Vnde in senatu accusatus cum domum se reciperet
immissio iter turbā percussore corruit. Inuidia cædis apud Philip-
pum & Cepionem fuit.

De Caio Mario patre.

Aius Marius septies cōsul arpinas hūili loco natus prīs ho-
noribus p ordinē fūctus legatus Metello ī nūidia criando
cōsulatū adeptus. Iugurthā captū āte currū egit. In pximū anū con-
sul ultro factus Cībros in gallia apud aquas sextias: Teutōas ī Italia

in campo saudio uicit: deq; his triumphauit. Vsq; ad sextum cōsu-
latū per ordinem factus Apuleiū Saturninū. tri. pl. & Glauciam p-
torē seditiosos ex senatusconsulto iterem. & cū sulphicia rogatio-
ne puinciam Syllæ eriperet: armis ab eo uictus: Minturnis in palu-
de latuit. Inuentus & in carcerē cōiectus imissum pcussorē gallum
uultus auctoritate deterruit. Acceptaq; nauicula in africā traiecit.
Ibi diu exultauit. Mox cīnana dominatione reuocatus ruptis erga-
stulis exercitum fecit: cæsisq; inimicis iniuriā ultus septimo consu-
latu: ut quidam ferunt: uoluntaria morte decessit.

De Caio Mario filio:

Aius Marius filius. xxv. annoꝝ cōsulatum iuasit: quem ho-
norē tam imaturę mater fleuit: hic patri sæuitia similis cu-
riā armatus obsedit. Inimicos trucidauit: quoꝝ corpora ī ti-
berim p̄cipitauit. In apparatu belli: qđ cōtra Syllā parabat apud sa-
criportum uigiliis & labore defessus sub dio requieuit: & absens ui-
ctus fugę nō pugņę īterfuit. Preneste refugit: ubi p̄ Lucretiū Affel-
lam obsessus temptata per cuniculum fuga cum omnia septa ītel-
ligeret: iugulandum se Pontio Telefino præbuit.

De Lucio Cornelio Cinna.

Vcius Cornelius Cinna flagitiosissimus rem. p. summa cru-
delitate uastauit. Primo consulatu legem de exulibus reuo-
candis ferens ab Octauio collega prohibitus: & honore pri-
uatus urbe pfugit. Vocatisq; ad pileū seruis: aduersarios uicit. Octa-
uium interfecit. Ianiculum occupauit. Iterum & tertio cōsulem se
ipse fecit. Quarto consulatu cū bellū cōtra Syllā pararet: Anconę
ob nimīā crudelitātē ab exercitu lapidibus occisus est.

De Flauio Fimbria.

Lauius Fimbria sæuissimus Cinnæ satelles Valerio Flacco
cōsuli legatus ī asiā p̄fectus p̄ similitatē dimissus corrupto
exercitu ducem interficiendū curauit. Ipse correptis īperii insigni-
bus puinciam ingressus Mithridatē pergamo expulit. Iliū ubi tar-
dus portę patuerunt incendi iussit. ubi Mineruę templū iuiola-
tū stetit: qđ diuina maiestate seruātū nemo dubitauit. Idē Fimbria
militiæ p̄cipes securi percussit: Mox a Sylla pgami oppressus cor-
rupto exercitu desertus semet occidit.

De Viriato Lusitano.

Iriatus genere Lusitanus ob paupertatē primo mercenarius.
Deinde alacritate uector: audacia latro: ad postremum dux

bellum aduersum romāos sumpsit: eorūq; imperatorem Claudiū Mumanum: Deinde: Nigidium oppressit, pacem a populo maluit iteger petere: q̄ uictus, & cū alia dēdisset & arma retierent: bellū renouauit. Cepio cū uincere aliter nō posset duos satellites pecunia corrupit: qui Viriatum uino depositum perimerēt. Quæ uictoria qā emptā erat: a senatu non probata.

De Marco Aemylio Scauro.

Arcus Aemylius Scaurus nobilis paup. Nā pater eius quīs patritius ob paupertatem carbonariū negociū exercuit. Itē primo dubitauit honores petere: an argentariam facere: sed eloquētiæ consultus ex ea gloriā peperit. Primo in hispania corniculū meruit sub Horeste ī sardinia stipēdia fecit ædilis iuri reddēdo magis q̄ muneri edēdo studuit. Prætor aduersus Iugurtā tamen eius pecunia uictus. Cōsul legē de sumptibus: & libertinorū suffragiis tulit. P. Deciū p̄torē trāseūte ipso sedētē iussit assurgere: eiq; uestē scidit: sellā cōcidit. Ne q̄s ad eū ī ius iret edixit. Consul ligures & gātiscos domuit: atq; de his triūphauit. Cēsor Emiliā strauit. Pontē miluiū fecit. Tātūq; auctoritate potui ut Opimiū cōtra Gracchū: Variū cōtra Glauciā, & Saturninū priuato cōsilio armaret. Idē filiū suū: qā p̄sidiū dēseruerat ī cōspectū suū uetauit accedē. Ille ob hoc dedecus mortē sibi cōsciuit. Scaurus senex cū a Vario, tr. pl. argue ret q̄si socios & latiū ad arma coegisset: ad populum ait. Varius Veronensis Aemilium Scaurum ait socios ad arma coegisse. Scaurus negat: utri potius credendum putatis?

De Lucio Apuleio Saturnino.

Vcius Apuleius Saturninus, tr. pl. seditiosus ut gratiā mari anorū militū pararet: legē tulit ut ueteranis agri iugera in africa diuiderēt: Intercedētē Bebiū collegā facta p̄ populū lapidatōe submouit. Glauciæ p̄tori: qd̄ is eo die quo is cōcionē habebat: ius dicendo p̄tē populi aduocasset: sellā cōcidit: ut magis popularis uideret. Quendam libertini ordinis: subornauit: qui se Gracchi filiū figeret. Ad hoc testimoniū Semprōia ducta nec p̄cibus nec minis adduci potuit: ut dedecus familiæ agnosceret. Saturninus Aulo Mumio cōpetitore interfecto, tr. pl. resectus siciliā achaiā macedoniā nouis coloniis destinauit: & aux̄ dolo aut scelere Cepionis partum ademptionē agroꝝ cōuertit. Aqua & igni interdixit ei: qui ī leges suas non iurasset. Huic lege multi nobiles abrogantes: cum tonuisset. Iā inq̄t nisi quiescitis grādinabit. Metellus Numidicus exu-

lare q̄ iurare maluit. Saturninus tertio, tr. p. reſectus ut ſatellitē
ſuum Glauciam prætoſem faceret: Mumium competitorem eius
in campo martio necandum curauit. Marius, S. C. armatus quo cē
ſerentur darēt operam conſules ne res. p. quid detrimenti caperet.
Saturninum & Glauciam in capitolium perſecutus obſedit: maxi
moque queſtu incifis fiſtulis in deditiōem accepit: nec deditis fi
des ſeruata eſt. Glauciæ fracta ceruix. Apuleius cum in curiam fu
giſſet: lapidibus & regulis deſuper iterſectus. Caput eius Rauirius
quidam ſenator per conuiuia in ludibrium circum tulit.

De Lucio Licinio Lucullo,

Lucius Licinius Lucullus nobilis diſertus & diues munus
quæſtorum ampliffimum dedit. Mox per Murenā in aſia
clafſem Mithridatis & Ptolomeum regem alexandriæ cō
ſuli Syllæ cōciliauit: prætor Africam iuſtiſſime rexit. Aduerſus Mi
thridatem miſſus collegam ſuum Cottam calcedoniæ obſeſſum
liberauit. Cizicon obſidione ſoluit. Mithridatis copias ferro & fa
me afflixit: eūq; regno ſuo ideſt pōto expulit. Quem ruruſum cum
Tygrane rege armenię ſubueniēte magna ſœlicitate ſuperauit ni
mius in habitu. Maxime ſignorum & tabularum amore flagra
uit. Poſt cum alienata mente deſipere cœpit: tutela eius, M. Lu
cullō fratri permiſſa eſt.

De Lucio Cornelio Sylla.

Cornelius Sylla ī fortuna ſœlix dictus cū paruulus a nutri
ce ferretur mulier obuia ſalue. iquit puer tibi: & rei. p. tue
ſelix. Et ſtatim quæſita quæ hoc dixiſſet non potuit iueni
ri. Hic quæſtor Marii Iugurtam a Bocho in deditiōem accepit.
Bello cibrico & theutonico legatus bonam operam nauauit. Præ
tor inter ciues ius dixit. prætor ciliciam prouinciam habuit. Bello
ſociali Samnitas hirpinoſq; ſuperauit. Ne monumenta Bochi tol
lerentur Mario reſtitit. Conſul aſiam ſortitus: Mithridatem apud
orcomenam & cheroniam prælio fudit. Archelaum prælio præfe
ctum eius athenis uicit. portum pireum recepit. Medos: Dardanos
in itinere ſuperauit. Mox cum rogatione ſulpicia imperium eius
transferretur: ad Marium reſſus corruptis aduerſariorum exer
citibus Carbonem Italia expulit. Marium apud ſacri portum telle
ſinum apud portam collinam uicit. Mario filio præneſte iterſecto
ſœlicem ſe edicto appellauit. Proſcriptiōis tabulas primus poſuit.
Nouem milia deditorum in uilla publica cecidit. Numerum ſacer

dotum auxit. Tribunitiã potestatem minuit. Rep. ordinata dictatu
ram deposuit: Vnde spe deceptus puteolos concessit: & morbo qui
pthirialis uocatur perit.

De Mithridate Rege Ponti.

Mithridates Rex ponti oriundus a septem Persis magna uir
animi & corporis: ut sex iuges equos regeret quinquaginta
gentium ore loqueretur: bello sociali dissidentibus romanis:
Nicomedem Bithinia: Ariobarzanem Cappadocia expulit lras per
totam Asiam misit: ut quicumq; romanus esset certa die interfice-
retur. & factum est. Græciam insulasq; omnes excepta Rhodo oc-
cupauit. Sylla eum prælio uicit. Classẽ eius proditione Archelai
intercepit. Ipsum apud Dardanum opidum fudit: & oppressit. & po-
tuit capere nisi aduersum Marium festinans qualemcunq; pacem
componere maluisset. Deinde eum argis resistentem Lucullus fu-
dit. Mithridates post a Pompeio nocturno prælio uictus in regnũ
confugit. Vbi per seditionem popularium a Pharnace filio in tur-
re obsessus uenenum sumpsit. Cum id tardius biberet: quia aduer-
sũ uenena multis aëtea medicaminibus corpus firmauerat: imissum
percussorem Gallum Sithocum auctoritate uultus territum reuo-
cauit: & in cædem suam manum trepidantis adiuuit.

De Cneo Pompeio Magno.

Cneus Pompeius magnus ciuili bello Syllæ partes secutus
ita egit ut ab eo maxime diligere. Siciliam sine bello pro-
scriptis recepit. Numidiam larbæ ereptam Masinissæ resti-
tuit. xxvi. anno natus triumphauit. Lepidum acta Syllæ rescindere
uolentem priuatus Italia abrogauit. Prætor in Hispaniam procon-
sul missus Sertorium uicit. Mox piratas intra quadragesimum diẽ
subegit. Tygranem ad deditionem: Mithridatem ad uenenum cõ-
pulsit. Deinde mira foelicitate rerum in septentriõẽ albãos: colchos:
enochios: caspios: hiberos. Nunc in oriente Parthos: Arabas: atque
Iudæos cum magno sui terrore penetrauit. Primus in hircanum ru-
brum & arabicum mare usq; peruenit. Mox diuiso orbis imperio
cum Crassus Syriam: Cæsar Galliam: Pompeius urbem obtineret:
post cædem Crassi Cæsarem dimittere exercitum iussit. Cuius infe-
sto aduentu urbe pulsus in pharsalia uictus ad Ptolemæum Alexã-
driæ regem fugit. Huius latus sub oculis uxoris: & liberorũ a Septi-
mio Ptolemæi præfecto mucrone confossum est. Iamque defun-
cti caput gladio præcisum usque ad ea tempora fuerat ignoratum.

907 ~~107~~
Truncus nilo iactatus a Seruio Codro rogo iniustus humatusque
est inscribere sepulchro: Hic positus est magnus. P. caput ab
Achilla Ptolemæi satellite ægyptio uelamine inuolutum cum
annulo Cæsari præsentatum est. Qui non continens lachrymas il-
lud plurimis: & præciosissimis odoribus cremandum curauit.

C. Plinii Secundi Nouocomensis de Viris Illustribus. Finis.

Marcelli Philoxeni ad Antonium Moretum Epigramma:

Omnibus hæc q̄ nunc tam recte impressa leguntur
Quod mendosa libri littera nulla uiget:
Antoni Morete fuit tua cura: laborq̄
Namq̄ faues claris sedulis ingeniis.
Quisquis amat ueteres: grates tibi semper habebit:
Et debet studio Plynii ipse tuo.

107
Iste liber pertinet ad ~~Venerabilem~~ ~~Magistram~~

Mauri Archiep.

Carh. 107. quah. vi. 19. 20.

PN4
RML4
u.13 86

80

Biblioteca de Catalunya

Reg. 501.940

Sig. Inc; 124-8^e

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

1001801409

